KIMONDJUK.
MEGOLDJUK.

A Jobbik országgyűlési választási programja
a nemzet felemelkedéséért

JOBBIK
MAGYARORSZÁGÉRT
MOZGALOM

2014

Kimondjuk. Megoldjuk.

A Jobbik országgyűlési választási programja
a nemzet felemelkedéséért

2014

Tartalom

Előszó

A Jobbik 2010-ben Radikális változás címmel írta meg programját. Ha ma, 2014-ben a kezünkbe vesszük ezt a dokumentumot, azt láthatjuk, hogy mindenben igazunk volt. Azt olvashatjuk, hogy a Jobbik volt az egyetlen párt, amely akkor is kendőzetlenül és tűhegypontossággal vetette fel a valós problémákat. Azzal szembesülhetünk, hogy ezekre – a Fidesz és az MSZP által ki sem mondott vagy elmaszatolt – döntő kérdésekre egyedül nekünk voltak érdemi és helyes válaszaink. Arra is rádöbbenhetünk, hogy az azóta eltelt években mind a két párt sokat mazsolázott ki a mi terveinkből, de sajnos azokat, megfelelő értékrendi és mentalitásbeli alapok hiányában, ők csak elrontani tudták. Végül egyértelművé vált az is, hogy amit ott és akkor kimondtunk, mind a diagnózis, mind a megoldás tekintetében, az bizonyos frissítésekkel együtt ma is helytálló és iránymutató. Hozzáteszem: sajnos.

A Jobbik Radikális változás programja sajnos ma is aktuális, ami nem jelent mást, minthogy a szocialisták nyolcévnyi országrombolása után a Fidesz kétharmaddal sem tudott kiutat találni, sőt, a problémákat sok területen csak súlyosbította. Ezzel a mostani választási programmal ezért azoknak akarunk ***választható, erős és kormányképes alternatívát kínálni, akiknek mind a Fidesz, mind az MSZP kormányzásából elege van,*** akik úgy érzik, hogy az elmúlt 24 év egy tévút, akik úgy érzik, hogy sorozatosan becsapták, megalázták és meglopták őket. Mert mondjuk ki egyértelműen: néhány kisebb pozitívnak mondható intézkedéssel együtt is, mindkét párt kormányai loptak, csaltak, hazudtak. A helyzetet persze egyik is, másik is igyekszik megmagyarázni, felcicomázni, de az értékeléshez nincs más dolgunk, mint hinni a saját szemünknek, fülünknek és eszünknek. Nem kell mást tenni, mint körülnézni az országban. Látni, ahogy eltűntek a gyáraink, megszűntek a vállalkozások, a munkahelyek; lerobbantak a települések, felszívódott a hajdan virágzó mezőgazdaságunk, a háztáji termelés; elvándorolt félmillió magyar. Hallani, ahogy az emberek panaszkodnak biztonságra, egészségügyre, oktatásra, ügyintézésre, mindenre. Végül megérteni, hogy az egész nem az emberek, hanem csak és kizárólag a politikai vezetés hibája és bűne. A társadalom felelőssége mindössze annyi, hogy túl hiszékeny és túl megengedő volt. Ezzel élt vissza a politika. De ennek véget kell vetni. Elég volt!

Mi nem csupán az elmúlt négy évet akarjuk leváltani, hanem az elmúlt huszonnégyet. Mindenestől. A Fidesz- és az MSZP- kormányoktól is meg akarjuk szabadítani hazánkat, mert ők ketten minden látszólagos ellentétük dacára egymás feltételei. Amíg van az egyik, addig van a másik is. Ha az országnak valamelyikből elege van, ha valódi változást akar, akkor mindkettőtől meg kell szabadulni. Mi, jobbikosok ezért új fejezetet akarunk nyitni Magyarország és a magyar emberek számára. El akarjuk kezdeni végre a szebb jövőt. A szocialistáknak tizenkét év bizalmat szavazott a társadalom, a Fidesznek nyolcat. Látjuk, hogy éltek vissza a bizalommal, hogyan váltak alkalmatlanná az ország irányítására. Itt az idő, hogy más is kapjon lehetőséget. ***Itt az idő, hogy végre ne a kisebbik rosszat válasszák az emberek, hanem a Jobbikot.*** 2010-ben radikális változást ígértünk, de sajnos nem kaptunk a megvalósításához felhatalmazást. Most újra itt állunk, és lehetőséget kérünk a magyar emberektől. Lehetőséget, hogy bebizonyíthassuk: van megoldás. És ez a megoldás a mi programunk, amely gazdasági fellendülést, minőségi munkahelyeket, rendet és biztonságot, valamint határozott elszámoltatást és valódi rendszerváltozást kínál. Vessünk véget a süketelésnek, a mellébeszélésnek, a hazudozásnak, a csalárdságnak, a lopásnak és a hazaárulásnak! Vessünk véget az elmúlt 24 évnek!

Mi ki merjük mondani a létező problémákat, és ki merjük mondani a valódi megoldásokat is. Ez az első lépés, ameddig a többi párt el sem jut. Ők félnek az igazságtól, pedig a hazugságokra, önámításra és csalárdságra épülő programokat mind szétmorzsolja a valóság, ahogy azt az elmúlt 24 évben láthattuk is. A Jobbik azonban nem csupán a nemzetmentő program kimondáshoz elég bátor, de a megvalósításához is. ***Nemcsak beszélni szeretnénk a programunkról, hanem meg akarjuk valósítani.*** Ehhez, a második lépéshez viszont önmagunkban már kevesek vagyunk. Ehhez már kell az Önök támogatása is. Kérem, hogy olvassák el ezt a programot figyelemmel, és ha megtetszett, akkor adjanak nekünk egy esélyt. Egy szavazatot, és ezzel egy négyéves lehetőséget kérünk, és mi mindenkinek be fogjuk bizonyítani: jobban és tisztességesebben tudjuk vezetni ezt az országot.

Vona Gábor
a Jobbik miniszterelnök-jelöltje

1. A Hét vezér terv

Sokan várjuk már, hogy a magyar gazdaság végre beinduljon, különösen pedig azt, hogy ez a magyar emberek munkakörülményeit, életszínvonalát is javítsa végre, ne csupán a multinacionális tőke mutatóit. Ebben pártállástól függetlenül nyilvánvalóan mindenki érdekelt. Az odavezető úttal kapcsolatban viszont már nagyban megoszlanak a vélemények.

Ha a vélekedések közötti különbségek lényegét megragadjuk, az egyben kirajzolja a magyar belpolitika valódi törésvonalát is. Ez alatt azt értjük, hogy a gazdaság talpra állításának valójában nem háromféle, fideszes, szocialista és jobbikos forgatókönyve létezik, hanem csupán kettő: az elmúlt huszonnégy év pártjai által fémjelzett és a jobbiké. Az első csoport elképzelését, amelybe ugyanúgy beletartozik a Fidesz és az MSZP, nevezhetjük ***gyarmatelvű***, míg a Jobbikét pedig a ***gyarmatellenes forgatókönyv***nek.

Gyarmatelvű forgatókönyv lényege, hogy elfogadja hazánk és nemzetünk gazdaságilag – és ebből következően politikailag és kulturálisan – alávetett helyzetét. Az elfogadás tartománya a szomorú beletörődéstől a lelkes támogatásig tartó spektrumon belül számtalan árnyalatot vehet fel, de ettől a lényeg még ugyanaz: elfogadja Magyarország szolgai, alávetett státuszát. Elfogadja, hogy Magyarország az Unió hátsó udvara, ahol a szolgák és az igavonó állatok laknak, amelyeknek a dolga, hogy olcsó munkaerőt adjon, hogy a kevéske kis pénzét összekuporgatva megvegye a külföldiek drága, nem egyszer silány minőségű termékeit – amit a helyzet fonáksága révén gyakran éppen mi termelünk meg –, és hogy elviselje a szemétlerakónak használt környezetét. Elfogadja azt is, hogy az itt élő rabszolgáknak nem lehet jól működő, versenyképes vállalkozása, önfenntartásra alkalmas vagyona, saját földtulajdona, hitelmentes ingatlanja stb.

Nyilván felmerül akkor a kérdés, mik azok a lényegi kérdések, amelyeket sem a Fidesz, sem az MSZP, sem a többi párt nem feszeget? Ezek valójában a döntő és lényegi kérdések a gazdaság beindítása szempontjából. A Jobbik felvázolta a ***Hét vezér terv***et, amely hét nagy munkahelyteremtő elképzelés az élelmiszeripar újraindításától az építőipar megerősítésén keresztül egészen a Duna–Tisza-csatorna megépítéséig. Azonban el kell ismerni, hogy mindez még kormányra kerülve is csak félmegoldás mindaddig, amíg három nagy kérdésben nem tudunk döntő fordulatot elérni. Mi tehát ez a három lényegi terület? Mi a három legfőbb akadály?

1. Magyarország uniós kiszolgáltatottsága. Amíg nem sikerül az Unióval való kapcsolatunkat új alapokra helyezni, amíg az „európai árak, harmadik világbeli bérek" világában fogunk élni, amíg nem tudjuk sem védeni, sem támogatni a magyar ipart, amíg nem lesz nemzeti tulajdonú termelőgazdaságunk, addig hazánk egy helyben fog topogni. Két elfogadható lehetőség van: vagy az uniós kapcsolatunk újratárgyalása, vagy az Unióból való kilépés és egy közép-európai együttműködési alternatíva mielőbbi megvalósítása.

2. Magyarország eladósodottsága. Amíg mind a magyar állam, mind a magyar vállalkozások, mind a magyar családok lerázhatatlan adósságspirálban vannak, addig képtelenség biztosítani a tartós gazdasági növekedést. Itt egyetlen lehetőség van: az adósság újratárgyalása. Ez az állam esetében az adósság részleges elengedése, a kamatterheinek mérsékelése vagy átütemezés lehet, a magánszektor esetében pedig tisztességes hitelszerződések megkötése a jelenlegi, erkölcstelen és jogtalan, kizárólag a bankok érdekeit szolgáló hitelszerződések helyett.

3. A magyar földtulajdon és vízkincs veszélyeztetettsége. Amíg alapvető nemzeti kincseinket – a földünket és a vizünket – a magyar tulajdonból való kikerülés veszélye fenyegeti, addig minden erőnkkel ezek megvédésére kell koncentrálni. Itt a megoldás szintén egyértelmű, akár a nemzetközi és uniós nézeteltérés és konfliktus árán is egyértelműsíteni: a föld és a víz magyar tulajdonban marad, és ennek alkotmányos védelmet fogunk biztosítani.

A Jobbik kormányra kerülve, e három nagy akadály leküzdését, a Hét vezér terv megvalósítását, vagyis tisztességes megélhetést biztosító magyar munkahelyek létrehozását tekinti majd legfontosabb feladatának. Olyan munkahelyek megvalósítását, amelyek többszörös hatást fejtenek ki, újabb és újabb vállalkozásokat, befektetéseket generálnak, ezáltal a pénzünk itthon forog, bennünket gazdagít. Kormányra kerülve a munkahelyteremtés kormánya akarunk lenni. És azok is leszünk.

A Jobbik választási programjának vezérfonalát tehát a munka adja. Valljuk: ***ha munka van, akkor minden van. Ha nincs munka, akkor semmi nincs.*** Amennyiben az embereknek tisztességes megélhetésük van, akkor ki tudják fizetni a számláikat, gyermekeik felnevelésének költségeit, képesek vásárolni, és jut szórakozásra, művelődésre, utazásra is. Egyúttal sokkal kisebb a valószínűsége, hogy eladósodnak, vagy hogy az állam szociális hálóját terhelik meg. Szintén a munkahelyteremtés erősítése mellett szól, hogy a gazdasági növekedés egyik alapvető feltétele a belső fogyasztás. Ez akkor nőhet, ha az embereknek van vásárlóerejük, ehhez viszont tisztességes megélhetést adó munkahelyek kellenek. Végül az állami adóbevételek növelésének is az a leghumánusabb módja, ha több munkahely van, ezáltal a jelenleginél szélesebb alapokon nyugszik a közteherviselés.

Alapvető célunk ezért, hogy Magyarországon visszaadjuk a munka megbecsültségét, amelyhez egyrészt növelni kell

a munkahelyek számát, másrészt erősíteni kell azok megélhetést biztosító minőségét is. ***Európai szintű munkáért európai bérek járnak***. Kijelenthetjük, hogy ezzel ellentétben ma az országban kevés a munkahely, és ezek általában a nyugat-európai bérek vásárlóerejének töredékét biztosítják jövedelemként a robotoló, kiszolgáltatott magyar munkavállalók számára. Amíg az árak és a munkával kapcsolatos elvárások európaiak, addig a bérek és a munkakörülmények a harmadik világra emlékeztetnek. A fojtogató munkanélküliség elől, aki teheti, külföldre menekül; aki pedig abban a „kiváltságban" részesül, hogy van munkahelye, az folyamatosan retteghet annak elvesztésétől, bosszankodhat alacsony bére és méltatlan munkakörülményei miatt.

A jelenlegi kormány munkahelyteremtést ígért, de ezen ígéretébe is belebukott. Statisztikai trükkök segítségével – akárcsak az MSZP-kormányok idejében – azt harsogja a pártmédia, hogy soha még ilyen jó nem volt a helyzet. Az emberek mindennapi és saját tapasztalata azonban más. Hiába a milliárdos médiakampány, az öntömjénező óriásplakátok, a társadalom saját bőrén érzi, hogy mindez hamis. A közmunka fontos intézmény, de nem valódi munkahely, hanem szociálpolitikai intézkedés. Ezt beleszámítani a statisztikákba finoman fogalmazva is arcátlan hazugság. Ennél felháborítóbb már csak a külföldön munkát vállalók beleszámítása a kormány foglalkoztatáspolitikai adatsoraiba. Szintén elégtelennek tartjuk az adókedvezményekkel és támogatásokkal bőségesen ellátott multinacionális cégek munkahelyteremtésére építeni az ország jövőjét. ***Közmunkára és rabszolgamunkára nem épülhet magyar jövő.*** A Jobbik szerint a magyar emberek számára magyar adottságokra épülő, magyar értéket termelő, Magyarország nemzetgazdaságát erősítő munkahelyeket kell létrehozni. Mindez nem lehetetlen, de ehhez a kormánynak minden erejével erre a feladatra kell koncentrálnia. ***A Jobbik kormányra kerülve a munkahelyteremtés kormánya lesz.***

Ennek céljából született a Jobbik választási programján belül a ***Hét vezér terv***. Egy terv, amely révén újra szeretnék visszaszerezni a saját hazánkat. ***A munkahelyteremtés révén történő új, magyar honfoglalás*** hét pillérre épül, amelyeknek mindegyik része egy-egy átfogó foglalkoztatási projekt. Egy program a programon belül. Ezzel is azt üzenve, hogy a megélhetés lehetőségének megteremtését tekintjük legelső feladatunknak. A választási programunknak ez a legfontosabb része, mert ahogy mondtuk: ha munka van, akkor minden van.

1.1 Élelmiszeripari önrendelkezés és exportképesség fejlesztési terv

1.1.1 Rabszolgasors

A magyar mezőgazdaság szerkezete jelentősen átalakult és leépült a rendszerváltás után a termelőszövetkezetek (téeszek) „átszervezése" és a földtulajdon újraelosztása következtében. A végbement folyamatok jelentős részben korábbi párttitkárok és téeszelnökök, valamint a magyar termőföldre ácsingózó külföldi spekulánsok részére játszotta át a szövetkezeti és állami tulajdont. Az egymást váltó kormányok privatizációt és liberalizációt erőltető neoliberális gazdaságpolitikájukkal (pl. az EU követelményeinek minden áron való megfelelés következtében a védővámok leépítésével egyidejűleg méltánytalan termelési támogatások és kvóták elfogadása) és a keleti piacok feladásával nagymértékben hozzájárultak a gazdasági termelés szétveréséhez, ami legérzékenyebben a stratégiai ágazatnak tekinthető magyar mezőgazdaságot érintette. Jól szemlélteti az elszenvedett veszteség nagyságát, hogy a magyar mezőgazdaság 1990-ben még 693 000 ember megélhetését biztosította, ezzel szemben ma nem egészen kétszázezer ember számára kínál megélhetést. ***Magyarország csak a mezőgazdaságban félmillió munkahelyet veszített el a rendszerváltás óta.***

A XXI. század egyik legfontosabb kérdése az lesz, hogy a globális éghajlatváltozásból adódó elsivatagosodás eredményeképpen zsugorodó földterületeket ki műveli meg, és ezáltal ki tudja egészséges és biztonságos élelmiszerrel élelmezni bolygónk egyre növekvő népességét. Magyarországnak nemcsak az önellátás, de az export biztosításához is minden adottsága megvan: föld, víz és szakértelem.

Az elmúlt 24 évben az élelmiszeripar meghatározó hányada külföldi tulajdonosok kezébe került; az elmúlt 10 évben az élelmiszer-feldolgozó ipar termelési értéke mintegy 30%-kal csökkent. A külföldi tőke fokozatosan felszámolta vagy más országokba költöztette a magyar élelmiszer-feldolgozó gyárakat, helyébe tőke és állami segítség híján magyar tulajdonosi kör nem tudott lépni. Az élelmiszer-feldolgozó ágazatra továbbra is a tőkeszegény helyzet, alacsony jövedelmezőség jellemző. Mindemellett az élelmiszerek elosztását elsősorban ***az erősen koncentrált, többnyire multinacionális kiskereskedelmi áruházláncok*** látják el, ezáltal a haszon túlnyomó része a hazai termelők helyett náluk csapódik le.

Jelenleg a magyar mezőgazdaság elsősorban alapanyagokat termel, amelyek nagy részét exportálja, majd a feldolgozott termékek egy részét importáljuk saját fogyasztás céljára. Ez tehát egy gyarmati gazdaság, hiszen az ***olyan ország, amely nyersanyagot exportál és készterméket importál, gazdasági értelemben gyarmatnak tekinthető.*** Ez a politikai gyarmatosítás felé vezető út. A mezőgazdaság vidéki foglalkoztatásban betöltött szerepének visszaesése (monokultúra, csökkenő élőmunka-felhasználás, bezárt üzemek), valamint a szolgáltató szektor egyre fokozódó térnyerése a nemzetközi tendenciákhoz hasonlóan Magyarországon is általános jelenség. Ennek ellenére a vidéki megélhetés egyik – bár sajnos egyre apadó – forrása még ma is a mezőgazdaság. A munkaerő-hasznosítás hatékonysága a rész- és családi munkaerőn alapuló, valamint az „idegen" munkaerőt alkalmazó gazdaságokban (ezek lehetnek szövetkezetek is) jelentős mértékben eltér egymástól, utóbbiak javára háromszoros hatékonyságbeli különbség mutatkozik. Mezőgazdasági termelésünk szerkezetében azonban mindkét termelési típusnak (a családi és az alkalmazott munkaerőn alapuló gazdaságoknak is) helye és szerepe van.

1.1.2 Minden az egyben

A vidékfejlesztési programokat – az eddigi gyakorlattól eltérően – holisztikus szemlélettel kell megvalósítani. A korábbi kormányok a feladatok „leosztásával" egymással nem vagy alig kommunikáló intézményeket hoztak létre, ami akadályozta az egymáshoz szorosan kapcsolódó, sokszor egymást nagymértékben átfedő szakterületek koordinált fejlesztését és a rendelkezésre álló erőforrások kihasználását. A vidék a mezőgazdaságra épül, amelyhez szorosan hozzátartozik a mezőgazdasághoz kötött élelmiszer-termelés, a kézműipar, a hulladékgazdálkodás és -újrahasznosítás, a vízgazdálkodás és a megújuló energiatermelés összehangolása is. A végső cél egy, a helyi adottságokhoz mindig alkalmazkodó és azokra épülő, ***a maximális (esetenként teljes) foglalkoztatást biztosító, fenntartható rendszer felállítása.***

Az értékes termőterületeken élelmiszert és takarmánynövényeket kell termeszteni, a jó legelőket állattenyésztésre kell használni, de vannak olyan földterületek, melyek bioenergia-növények termesztésén kívül másra nem nagyon használhatók. A megfelelően kezelt szennyvíziszap, a komposztálható szerves hulladék és az állati trágya erjesztésével biogáz állítható elő, míg a visszamaradó üledék trágyagiliszták alkalmazásával nagy értékű gilisztahumusszá alakítható. A helyesen és rendszeresen alkalmazott életciklus-analízis (LCA), a megfelelő termékszerkezet kialakítása, a helyes termékválasztás (környezettudatos vásárlás) és a fejlett hulladékszortírozási rendszerek következtében keletkező hulladék legnagyobb része újra felhasználható, míg az égethető hulladékfrakció megfelelő égetési és füstgáztisztítási technológiával akár a megtermelt biomasszával (pl. faaprítékkal és brikettel) együtt is, egy rendszerben hő- és elektromos energiává alakítható. A többi megújuló energiaforrás – geotermikus (elsősorban hőszivattyús), vízenergia, szélenergia, napenergia – együttes hasznosítása a vidéki települések energia-önellátását eredményezi.

1.1.3 A valódi gazdasági szabadságharc

A falvak népességmegtartásának és a fiatalok számára vonzó ***vidék megteremtésének kulcsa a foglalkoztatás***, a szociális és gazdasági kohézió, a közbiztonság, egyszóval a vidék népességének létbiztonsága és a minden korosztály számára megfelelő életkörnyezet. Amennyiben ***a leendő Jobbik-kormány piacvédelmi (élelmiszer-önrendelkezés biztosítása) és piacszerzési (keleti exportlehetőségek látványos növelése) céljait is eléri***, a vidéki, élelmiszeripari munkahelyek száma hatalmas növekedésnek indulhat, és ismét létrehozhatjuk a rendszerváltás óta a mezőgazdaságban elveszített félmillió munkahelyet. Itt kell megjegyezni, hogy a magyar élelmiszeripar számára a hosszú távú fenntarthatóság miatt a tervezésnél a hazai piac lehető legteljesebb ellátását – földrajzi és termékkínálati értelemben egyaránt –, míg az exportáruknál a nagy hozzáadott értékkel bíró, minőségi termékek gyártását kell elérni.

A magyar élelmiszeripar számára tehát kettős célt kell kitűzni és azt megvalósítani. A hazai élelmiszer-önrendelkezés lehető legteljesebb megvalósítását és a termelési kapacitásaink újraindítása által ellátható exportpiac megtalálását. Ennek a kettős célnak a közös gyökerében természetesen egy alapvető cél áll: a magyar emberek tisztességes munkához való juttatása és ezáltal az ország gazdaságának beindítása, a vidék megmentése. Ehhez ***az Unióval és az itt lévő multinacionális tőkével kapcsolatos viszonyaink újrarendezése*** (magyar földtulajdon, üzemszabályozás, piacvédelem, önrendelkezés, kvóták stb.) nélkülözhetetlen, ami óriási küzdelmet ígér, ezért a koncentrált kormányzati és társadalmi együttműködés elengedhetetlen. Ezt a csatát viszont meg kell vívni, ez lesz ***a valódi gazdasági szabadságharc, amely arról dönt, hogy Magyarország gyarmat marad-e, gyarmatelvű politikai vezetéssel, vagy szabad ország lesz, nemzeti kormánnyal***.

A Jobbik a hazai és exportpiacra termelő élelmiszeripar talpra állításával azt vállalja, hogy ***újranyitjuk és újra felépítjük a bezárt gyárainkat, megmentjük a jelenleg agonizálókat, emellett újabbakat állítunk be a nemzetgazdaságba***. Felszámoljuk a külföldi áruk dömpingjét, és a magyar polcokra 80%-ban magyar termékeket tetetünk, megtörjük a multinacionális bevásárlóközpontok egyeduralmát és nemzetgazdaságunkat leépítő gyakorlatát, a mezőgazdaság és késztermék-orientált élelmiszeripar fellendülése révén az arra épülő feldolgozóiparba, gépgyártásba és egyéb ágazatokba is életet lehelünk, ezzel ***minimum százezer tisztességes megélhetést biztosító munkahelyet hozunk létre már az első ciklusban***. Emellett kiemelt állami támogatást fogunk nyújtani az ágazatban megvalósuló kutatás-fejlesztéshez, hogy a mezőgazdasági, vízgazdálkodási, élelmiszer-ipari ágazat innovációjában ne csupán felzárkózzunk a világ élvonalához, de abban élenjárókká váljunk. A minőségi élelmiszernek egyben tiszta, egészséges, korszerű és népszerű tápláléknak kell lennie, ehhez pedig a folyamatos fejlesztések, új technológiák elengedhetetlenek. Akkor járunk el helyesen, ha ezt a tudást nem importáljuk, hanem magunk hozzuk létre a már meglévő, de elhanyagolt szakemberek és szaktudás bevonásával.

A mezőgazdaságban és mezőgazdasági feldolgozóiparban megvalósuló foglalkoztatás bővítésének egyharmada piaci alapon hozható létre, amely új munkahelyek kialakításából, másrészt a jelenlegi munkaerő egyenletesebb kihasználásból, illetve a feketemunka kifehérítéséből származhat, további egyharmada vagy fele szociális alapú lehet, míg a fennmaradó rész többszörös hatásként más ágazatokban közvetetten jelentkezhet vidéki térségeinkben. A nyersanyagbázis széleskörű felhasználására épülő, a mezőgazdasági alaptevékenységen kívüli diverzifikáció a többletjövedelem mellett jelentős mértékben növelheti a gazdaságok munkaerő-felhasználását. A foglalkoztatás bővítésében a gazdaságokban történő élelmiszer-feldolgozás, a késztermék-orientált termelés kitüntetett szerepet tölthet be, mivel ***a feldolgozottság növelése egyszerre teremt hozzáadott értéket és munkahelyet***. A közvetlen termékértékesítés növelése is kínál foglalkoztatásbővítési lehetőségeket, ezen felül a fentiekben említett megújuló energiatermelés bővítése néhány ezertől több tízezerig terjedő piaci alapú munkahely létrejöttét eredményezheti az ágazatban, a megújuló energiafajtáktól függően.

A magas munkaerő-igényű, ökológiai (bio-) termelésre való áttérés és annak bioenergia-produkcióval való összekapcsolása lehetséges, ennek ideális feltételei adottak Magyarországon. Nincs szükségünk ízetlen holland paradicsomra, spanyol dinnyére, ír szarvasmarhára és dán sertéshúsra… Ezt mi mind meg tudjuk termelni, ráadásul nagyrészt jobb minőségben.

A munkahelyteremtés fontos eszköze a termékszerkezet bővítése, a késztermék-orientált gazdaság megvalósítása. A mezőgazdaság és erdőgazdaság különböző termelési ágazataiban megtermelt összes nyersanyag teljes késztermékké történő feldolgozása és az ehhez kapcsolódó szolgáltatások fejlesztése, továbbá a termelési folyamatok és a termékek felhasználása során keletkezett hulladék újrafelhasználása számos munkahelyet teremthet. A fenti példákhoz csatlakozhat az erdőgazdaság széles körű nyersanyag- és termékkínálata (faapríték, brikett, épületfa, bútoripar, papíripar, dísztárgy, használati tárgyak, hordók, kocsik stb.), melynek helyi vagy regionális felhasználása további foglalkoztatási lehetőségeket teremthet. A mezőgazdasággal kapcsolatos szolgáltató ipar, a falusi turizmus/agroturizmus, borturizmus, közétkeztetés, helyi üzletláncok kialakítása mind további foglalkoztatási lehetőségeket kínálnak.
Az önfenntartó mikrorégiókban létrehozott ***szövetkezetek elősegíthetik a késztermék alapú gazdálkodás***t azáltal, hogy bizonyos, az egyéni gazdálkodóknak külön-külön nem kifizetődő késztermékek előállítását több termelő bevonásával, gazdaságos módon tudják megvalósítani. A szövetkezeti formák között speciális helyet foglalnak el a szociális szövetkezetek, amelyek abból a célból szerveződtek, hogy a hátrányos helyzetben lévő tagjaik számára munkafeltételeket teremtsenek, valamint szociális helyzetük javítását egyéb módon elősegítsék. A szociális szövetkezetekben a személyes közreműködésként előírható munkavégzés kizárólag munkaviszonyban, vállalkozási vagy megbízási jogviszonyban volt teljesíthető. A szövetkezetekről szóló törvény lehetőséget biztosít arra, hogy meghatározott esetekben önmagában már a tagsági jogviszony is elégséges legyen a szövetkezetben a munkavégzéshez, a szövetkezet közös gazdasági tevékenységében való részvételhez. Sajnálatos ugyanakkor, hogy ez az eredendően jó kezdeményezés jelenleg számos visszaélés forrása is. A leendő Jobbik-kormány – a jó gyakorlatok megőrzése és fejlesztése mellett – ezeket a visszaéléseket meg fogja szüntetni.
A magyar mezőgazdaságot a zömében külföldi tulajdonban álló kereskedelmi bankrendszer jelenleg nem hajlandó finanszírozni, ezért azonnali kormányzati intézkedések szükségesek. A vidék bankja szakosított hitelintézetként működő, a mezőgazdasági termeléssel kapcsolatban szükséges piacismerettel rendelkező szövetkezeti bank (agrárbank) lenne, szolgáltatásai igazodnának a regionális vagy helyi adottságokhoz. A „helyben a helyiekért" elve alapján a 150 éve szerveződött szövetkezeti bankok több országban kiállták az idő próbáját. Az Európai Unió 28 tagországa közül húszban jelentős piaci tényezőt jelentenek a szövetkezeti bankok. A vidék bankja a decentralizáció, az önfenntartó faluközösségek, mikrorégiók és kistérségek kialakításának pénzügyi alapját jelenti. A vidék bankja tehát egy biztosabb jövő megteremtését teszi lehetővé, melynek jellemzői a szövetkezeti jelleg felerősítése (pl. a Hangyaszövetkezetek) és a közösségi kötődések-kötelezettségek elfogadása, azaz a „vidék bankja"-gondolat felélesztése, a takarékbank „Takarékpont" programjának, a szoros üzleti integrációnak a tömeges elfogadása. Ily módon ***az egész ország biztonsága megnövekszik, hazánk pénzügyi és gazdasági kiszolgáltatottsága csökken a globális válságok idején***. A pénzügyi decentralizáció megteremti a gazdasági megastruktúráktól való függetlenedés, a helyi vagy kistérségi önfenntartás lehetőségeit is.

1.1.4 Mit jelentene a Jobbik ÉLE fejlesztési tervének megvalósulása?

- 4-5 év alatt 200-250 ezer új munkahelyet a talpra állított mezőgazdaságban;
- 100 ezer új munkahelyet hazai- és exportpiacokra termelő késztermék-orientált magyar élelmiszeripar talpra állításával;
- a bezárt élelmiszer-ipari gyárak újranyitását, a válságban lévők megmentését és újabbak nyitását;
- az Unió és a multinacionális láncok nemzeti gazdaságunkat leépítő gyakorlatával szemben az élelmiszer-önrendelkezés kivívását;
- a külföldi áruk dömpingje helyett a polcok magyar termékekkel való feltöltését;
- államilag támogatott mezőgazdasági, vízgazdálkodási és élelmiszer-ipari kutatás-fejlesztési központok létrehozását a versenyképes ágazati színvonal biztosítására;
- a vidéki feldolgozóipar, gépgyártás, hulladék-, energia- és vízgazdálkodás révén az önfenntartásra épülő vidéki közösségek megteremtését;
- a vidékhez és élelmiszeriparhoz kapcsolódó turizmus hazai és külföldi vendégeinek látványos megemelkedését, egyúttal az országimázs erősödését.

1.2 Vízgazdálkodási, hajózási és energetikai fejlesztési terv

1.2.1 Húzzuk ki a fejünket a homokból!

A vizekkel való ésszerű gazdálkodás gondolata már az Árpád-korban is foglalkoztatta a Kárpát-medencében élő magyarokat. Olyannyira, hogy hazánkban több helyszínen a mai napig fellelhetők az egykori vízelvezető és öntözőcsatornahálózat nyomai. A Duna, a Tisza és a többi folyónk bőségesen szállította a vízutánpótlást, országrésznyi területek álltak rendelkezésre az ártéri gazdálkodás folytatásához. Az ártéren az árhullámok alkalmával a halaknak kiváló ívási helye alakult ki, így a halászat adott megélhetést az ott élőknek, a víz levonulása után pedig legeltetésre használták a területet. Később, ahogy a népesség növekedett, nőtt az igény a mezőgazdasági haszonnövények, elsősorban a gabonafélék termesztésére. Megkezdődött az árterek, mocsarak lecsapolása, a folyók szabályozása, amely legintenzívebben a reformkorban, Széchenyi vízgazdálkodási és hajózási terveinek nyomán zajlott.

A folyók gátak közé szorítása nyomán ugyan nőtt a hajózható szakaszok nagysága, és javult a megművelhető és lakható területek aránya is, azonban megkezdődött a Kárpát-medence kiszáradása is. Az elmúlt száz évben vízgazdálkodásunk az árhullámok és a belvizek minél hatékonyabb levezetésére koncentrálódott, így ez az egyoldalú szemlélet a vízmérleget súlyosan negatív irányba tolta el. Ma már évente mintegy öt köbkilométernyi – ***ötezer milliárd liternyi! – vízzel több hagyja el hazánkat folyóinkon keresztül, mint amennyi beérkezik***. Ennek másik negatív hatása a vízháztartásra nézve a folyók medrének egyre mélyebbre történő süllyedése, amely a talajvíz szintjének süllyedésével, bizonyos helyeken annak teljes eltűnésével jár. Ez okozza többek között a Duna–Tisza közének, a Homokhátságnak súlyos problémáit is, amit ***elsivatagosodás***nak is szoktak nevezni.
Mindehhez hozzáadódnak még a globálisan tapasztalható éghajlatváltozás, illetve az emiatt egyre szélsőségesebb eloszlású és csökkenő mennyiségű csapadék okozta káros hatások is. Nem kétséges tehát, hogy a helyzet sürgős beavatkozást kíván. Ennek ellenére egyetlen kormány sem tudott az elmúlt 24 évben valós eredményt elérni a vízháztartás javítása, a vízmegtartó képesség fokozása terén. Sőt, ***az egymást váltó Fidesz- és MSZP-kormányok közösen söpörték a szőnyeg alá a problémát***.

1.2.2 A vízlépcsőszindróma

Vizeink duzzasztással történő visszatartása, ezáltal hajózó utak és vízerőművek megvalósítása már mintegy száz éve foglalkoztatja a döntéshozókat Magyarországon is. ***A dunai vízlépcsőrendszer tervezésére először Horthy Miklós kormányzó adott megbízást*** Mosonyi Emil professzornak, azonban a második világháború miatt a megvalósítására már nem került sor. Később, a kommunizmus évei alatt ismét előkerültek a tervek, államközi szerződés született Csehszlovákiával egy bősi és egy nagymarosi erőmű megépítésére a háború előtt született tervek alapján. Mivel azonban Horthy idején a beruházással érintett teljes terület Magyarország részét képezte, a feltételek jelentősen megváltoztak, amit a szocializmus döntéshozói figyelmen kívül hagytak. Ezzel a mai napig tartó nemzetközi konfliktushelyzet magvát vetették el a két ország között. A nyolcvanas években óriási tiltakozáshullám indult a beruházás ellen, mely tévesen a szocializmus megdöntésének jelképeként tekintett a bős–nagymarosi vízlépcső létrehozásának megakadályozására.
A rendszerváltásnak nevezett esemény bekövetkezése után a terv teljes egészében meghiúsult, az Antall-kormány felmondta a nemzetközi szerződést, melynek azóta húzódó pereskedés és nemzetközi jogi konfliktus lett az eredménye. Szlovákia ugyanis az egyoldalú elállásunkra válaszul önkényesen elterelte a Dunát a saját területén létesített mesterséges csatornába. Ennek következményei a Szigetközre nézve katasztrofálisak voltak, hiszen gyakorlatilag eltűnt a víz a Dunából. Ezen ügy súlyos politikai örökségével eddig egyetlen kormány sem mert szembenézni, cipeljük a terhet immár több mint húsz éve, a megoldás legcsekélyebb esélye nélkül. Ez az oka annak, hogy ***a Jobbik parlamenti megjelenése előtt a duzzasztással történő folyószabályozás politikai tabunak számított a közéletben***. Mi azonban azt mondjuk, le kell kaparni az alapvetően vízgazdálkodási szakmai kérdésről az évtizedes politikai szennyet, és kizárólag hazánk érdekeit szem előtt tartva újra meg kell azt vizsgálni. Ez az egyik legfontosabb kulcskérdés a magyar vízkérdés jövőjének rendezése szempontjából.

1.2.3 Duzzadó gazdaság

A Duna magyarországi szakasza 417 km, ebből Trianon óta 140 km hosszan határfolyó Magyarország és Szlovákia között. A Tisza 579 km-nyi szakaszon kanyarog Magyarország területén. Ha csupán két legnagyobb folyónkat nézzük, ez összesen akkor is 1000 km folyószakaszt jelent. A Duna ma már természetes folyami jellegét nagyrészt elveszítette a tőlünk felfelé és lefelé megépült mintegy 40 vízlépcső hordalék-visszatartó hatása miatt.
A magyarországi szakaszra hordalék már alig érkezik, innen viszont duzzasztás hiányában a folyó elszállítja azt, így a folyómeder intenzíven mélyül, amely mára a 12 métert is meghaladta. Mivel ennek már jelenleg is látszó katasztrofális következményei vannak a Duna környéki területek talajvízháztartására, a megoldás nem halogatható. ***A Duna vizét duzzasztással vissza kell tartani, a duzzasztóműveknél pedig víztározókat kell létesíteni***, ami az árhullámok kezelésében is óriási segítséget jelent, hiszen azokat az árvíz megérkezése előtt le lehet üríteni, majd oda az árhullám egy részét szabályozottan betárolni. Szinte minden évben tapasztalhatjuk, hogy az árvizet néhány hónapon belül súlyos aszály követi. A visszatartott vízmennyiség ilyenkor öntözés formájában az aszálykárt is enyhíti, illetve a duzzasztás maga is a talajvíz emelkedésével jár együtt, így a talajok kiszáradásának folyamata visszafordítható.
A Jobbik elképzelései szerint ***a Dunán 3 helyen, délről észak felé haladva Fajsznál, Adonynál, illetve egy a Dunakanyar feletti alkalmas helyszínen létesül vízlépcső***. Ezek segítségével fentieken túl megoldható a hajózás problémája, és nem utolsósorban környezetbarát, olcsó villamos energia termelésére is használhatók ezek a létesítmények. A Dunakanyar feletti duzzasztómű egyben a Szigetköz vízpótlásának problémájára is megoldást jelentene. ***A Tiszán a meglévő kettő (Tiszalök, illetve Kisköre) mellett Csongrádnál építünk vízerőművet***, mely a Duna–Tisza-csatorna működtetésében is fontos szerepet játszik majd.
A Dráva folyó osztrák, szlovén és horvát szakaszán összesen 22 vízerőmű épült eddig. 1988-ban a magyar és a horvát fél még megállapodott a Dráva alsó szakaszának komplex hasznosítá-sában. A megvalósításba beleszólt a balkáni háború, valamint a ma¬gyar fél kihátrálása. Itt is eljött az idő a cselekvésre. A Jobbik elképzelései szerint ***a folyó horvát–magyar határszakaszán Barcsnál és Drávaszabolcsnál építjük meg a vízerőműveket***.
Ami a hajózást illeti, a magyarországi Duna-szakasz ma az év körülbelül felében nem vagy csak korlátozásokkal hajózható. Mindez ellentmond nemzetközi szerződésekben vállalt kötelezettségeinknek, mely szerint a szabványos, maximum

2,5 m merülésű hajók számára az év min. 300 napján biztosítani kell a hajózhatóságot a folyón. Mivel a vízi a fajlagosan legkedvezőbb költségű szállítási mód, ezért a józan ész is azt mondatja velünk, óriási bevételkiesést okoz hazánknak ezen lehetőség ki nem használása. Arról nem is beszélve, hogy a rendkívül környezetszennyező és balesetveszélyes közúti teherforgalom egy jelentős részét hajózással lehetne kiváltani. A vízlépcsők egyébként elősegítik a közúti közlekedést is, hisz hídként funkcionálva összekötik a folyó két partját.
Tovább javítana a helyzeten a Dunát a Tiszával összekötő csatorna megépítése, hisz a magyar mezőgazdasági termékek számára újabb piacok nyílnának meg kelet felé, ahová a jelenleg rendelkezésre álló szárazföldi szállítási módokkal nem lehet versenyképesen eljuttatni az árut. A személyszállításban a hajózás feltételeinek javítása a turizmusban bír óriási jelentőséggel. A Duna magyarországi szakaszának rendkívül rossz hajózhatósága miatt a jelenleg Amszterdamtól Budapestig közlekedő szállodahajókat üzemeltető cégek fontolgatják, hogy a budapesti úti cél helyett csak Pozsonyig közlekednének. Természetesen Budapestnek, Magyarországnak ez további óriási bevételkiesést jelentene.
Az energiatermelés tekintetében fontos megjegyezni, hogy a fentebb felsorolt pozitív hatásai miatt a duzzasztóműveket mindenképpen célszerű megvalósítani, azonban ***az ésszerűség azt diktálja, hogy ezek egyszersmind vízi erőművekként is funkcionáljanak***, hiszen a beruházás megtérülési idejét ez jelentősen lerövidíti. Magyarország energiafüggetlensége szempontjából és környezetvédelmi okokból is támogatandó a mintegy 1000 MW-nyi (fél paksi atomerőműnyi) megújuló forrásból származó villamosáram-termelő kapacitás kiépítése. A jövőben várhatóan egyre nagyobb arányban szerepet játszó szél- és napenergiát hasznosító erőművek ingadozó teljesítménye miatt a vízerőmű szabályozó funkciót is betölt a villamos energia rendszerben.
A beruházás mindazonáltal épp a fentebb említett szélenergia magyarországi elterjedésében játszhat komoly szerepet, hiszen amennyiben a megtermelt villamos energiát vízátemelő szivattyúk működtetésére használjuk direkt módon, úgy az a hálózatban nem okozhat teljesítményingadozást. Ez az energiatárolás egyfajta módja, amely a Duna–Tisza-csatornához szükséges zsilipek megvalósulásával egyébként is rendelkezésre állna.
A Dunát a Tiszával összekötő hajózó csatorna megépítése szintén évszázados terv, ami bár megvalósult, előnyeit mégsem élvezhetjük. Ugyanis a Baja és Óbecse között a két folyót összekötő 123 km hosszú, 1802-ben átadott csatorna teljes egészében Délvidéken, a mai Szerbia területén fekszik. Trianon után szükségessé vált tehát egy újabb csatorna megépítése, melyre több terv is született. A pontos nyomvonal kijelölése természetesen a szakemberek feladata, de jelenleg a Tass és Szolnok között húzódó változat tűnik a leginkább megvalósíthatónak. Ez magában foglal egy 100 km hosszú két irányban hajózható csatornát, valamint egy 120-130 km hosszú, É-D irányú öntözőcsatornát, ***mellyel gyakorlatilag a teljes Homokhátság vízpótlása megoldható***. A nyomvonal gyakorlatilag egybeesik az M8 autópálya tervezett útvonalával, így minimalizálhatók a kisajátítással és a nyomvonal előkészítésével kapcsolatos költségek. A csatorna a két folyó között vízi utat biztosít, valamint az életet jelentő vizet juttatja el a kiszáradó homokhátsági térségbe.
Ezen kívül a csatornát igénybevevő teherforgalom kiszolgálása érdekében multimodális logisztikai központokat építünk, melyek komplex megoldást kínálnak mind a közúti, mind a vasúti, mind pedig a vízi szállítmányozás számára. E mellett természetesen kikötőket és logisztikai raktárbázisokat is kialakítunk, így maximalizálva a tranzitország voltunkból fakadó előnyök kihasználását. További fejlesztéseket kívánunk indítani ***a kikötők területén, ahol szállodákat, kereskedelmi és szórakoztató, valamint kulturális központokat adunk át***. De megvalósítjuk majd az egészség- és gyógyturizmushoz, valamint a sport és rekreációhoz kapcsolódó beruházásokat is.

1.2.4 Fokról fokra

A Tisza a szabályozás ellenére kimondottan középszakasz-jellegű folyó maradt meanderekkel, természetesen lefűződött vagy átvágással keletkezett holtágakkal, morotvákkal, homokpadokkal kiterjedt ártéri erdőkkel. Magyarországi szakasza lassú sodrású, alacsony esésű. Szabályozása előtt rendszeresen elöntött mintegy kétmillió hektárt. A Tiszán a tavaszi és a nyár eleji nagy vízen kívül van egy kisebb őszi áradás is. Legalacsonyabb vízállása télen mutatkozik. Mindezen tulajdonságai alkalmassá teszik, különösen az eredeti állapothoz közelebb álló felső szakaszán arra, hogy ***a hazánkban ezeréves hagyományokkal rendelkező ártéri- vagy fokgazdálkodás visszaállítását*** az arra leginkább alkalmas környezetben hajtsuk végre.
Őseink az elárasztott területen az árhullám idején halászattal, a víz levonulása után legeltető állattartással foglalkoztak. A módszer egy természetes módja az árvizek kezelésének, hiszen tudjuk, hogy a legnagyobb vízmennyiséget a talajban lehet elraktározni. Ráadásul a nyári száraz hónapok hatását is csökkenteni lehet regionálisan a visszatartott vízmennyiséggel, mivel az a talajvíz szintjét emeli meg. A tájgazdálkodásnak ez a módja a mezőgazdaság egy új irányát adja, mely segít a hagyományok ápolásában és a fenntarthatóság szempontját is maximálisan figyelembe veszi. Hátránya, hogy a folyószabályozások óta szántóföldekként használt területek művelési ágának megváltoztatását igényli. Jelenlegi elterjedésének legnagyobb akadálya az EU agrárpolitikája, amely szinte kizárólag a szántóföldi növénytermesztést támogatja.

1.2.5 Mit jelentene a Jobbik VHE fejlesztési tervének megvalósulása?

- 100 ezer új munkahelyet a beruházás körülbelül 10 éves időtartama alatt;
- a beruházás befejezése után az üzemeltetésen és egyéb kapcsolódó fejlesztéseken keresztül több tízezer állandó munkahelyet;

- 1000 MW megújuló energiaforrásból származó villamos áramot;
- az ország éves vízveszteségének és folyamatos elsivatagosodásának megállítását, a Szigetköz megmentését;
- az árvízi és aszálykárok jelentős csökkenését, a talajvízszint normalizálódását és az öntözési lehetőségek bővülését;
- a teherhajózás fellendülését és a Duna–Tisza-csatorna megépítését;
- a turizmus fellendülését;
- az ezermilliárdos beruházási költség öt éven belüli megtérülését az ország számára.

1.3 Nemzeti energetikai biztonság fejlesztési program

1.3.1 Újratöltés

A globalizáció mai formája – bármennyire erőteljes és megállíthatatlan folyamatnak is tűnik – nagyon is sebezhető, belső gyengeségei, a gazdaság reálfolyamaitól elszakadt pénzügyi rendszere következtében bármikor láncreakciószerűen összeomolhat, ahogyan az 2008-ban meg is történt. Egy stratégiai szemléletű programnak erre is fel kell készülnie, ezért ***meghatározó feladatnak tartjuk a nemzeti erőforrások megvédését, újrateremtését és gyarapítását***. A nemzeti önrendelkezés szempontjából e meghatározó erőforrások közé tartozik az energiaforrások és a felhasználásukat biztosító termelői, elosztói és fogyasztói infrastruktúra.
Hazánkban ***az elmúlt két évtized alatt ebben a szektorban szinte mindent értékesítettek***, figyelmen kívül hagyva, hogy egy ország számára stratégiai fontosságú, hogy az energiatermelés és -elosztás állami irányítással és ellenőrzéssel működjön. A szélsőséges magánosítások nem eredményeztek árcsökkentést, ellenkezőleg, az árak drasztikusan nőttek, a neoliberális gazdasági modell egyértelműen megbukott. Az energiapiacok liberalizálásával az Európai Unióban óriási nemzetközi monopóliumok jöttek létre, hatalmas politikai érdekérvényesítő képességgel. Az energiarendszerek nemzetközi összekapcsolása, a szállítási útvonalak diverzifikálása technikai dimenzióban kétségtelenül növeli egy ország ellátásbiztonságát. Ugyanakkor a nemzetstratégiai cél az, hogy a hazai erőforrásokra épülő energia-előállítást növeljük.
Tény, hogy az energiafelhasználásunk több mint fele az 1980-as években még hazai forrásokból származott, de ma már az import aránya meghaladja a 70%-ot, szénhidrogéneknél a 80%-ot, miközben a lakossági jövedelmek sokkal nagyobb része fordítódik energiára, mint a fejlett EU-országokban, holott az egy főre jutó energiafelhasználásunk kisebb. A hazai erőforrások fokozott hasznosítását az EU-előírások, valamint a szélsőséges zöldek demagóg propagandája jelentősen akadályozza. A Jobbik célja, hogy a ***lehető legnagyobb mértékben csökkentse hazánk kiszolgáltatottságát saját energiahordozókra való támaszkodással***, az energiahatékonyság növelésével, a hazai szolgáltatók privatizációs tilalmával, a már megkötött szerződések felülvizsgálatával.

1.3.2 Csak energikusan

Az energetika területén új munkahelyek megteremtése egyrészt az erőművi kapacitások bővítése, megújítása révén, másrészt a hazai energiahordozók kitermelésének növeléséből jöhet létre. Amikor a hazai előállítás költségét az és importenergia-árakat összehasonlítjuk, azt komplex módon kell megtennünk, figyelembe véve az itthon megtermelt energia járulékos pozitív hatásait. A hazai erőművek építése, a kapacitások megújítása az építés során közvetlen és közvetett módon hoz létre munkahelyeket (tervezés, bizonyos mértékben berendezésgyártás, közvetlen építési tevékenység, az ehhez kapcsolódó beszállítás), ezt egészítik ki az üzemeltetéshez kötődő munkahelyek. A sok évtizedes tradícióval bíró, egykor világszínvonalú magyar erőművi gépgyártás újraindítása munkahelyek ezreit teremtheti meg, ezen túl az új erőművek bekerülési költsége is jelentősen csökkenthető.
A paksi atomerőmű bővítése olyan mértékben kívánatos, hogy a hazai villamosenergia-fogyasztás legalább 50%-át állítsa elő tiszta energiaként, lehetővé téve a villamosenergia-árak kordában tartását. Az orosz gyártmányú, nagy üzembiztonságú reaktortípusok biztosítékot jelenthetnek arra, hogy a ***megfelelő tapasztalatokkal bíró hazai szakembergárda fokozott bevonása*** és a magyar beszállítói hányad mértékének növelése megvalósulhasson az új atomerőmű építésénél.
A világpiaci ár változásától függően mérlegelendővé válhat – a legszigorúbb környezetvédelmi előírásokat betartva – az uránbányászat újraindítása, amely munkahelyeket teremtene, és növelné az ellátásbiztonságot.
Az elhasználódás miatt kieső erőművi kapacitások pótlásához ***szénalapú hőerőművek létesítését is tervbe kell vennünk*** – a szén-dioxid-kvóták eladása helyett azokat ezek üzemeltetéséhez használva fel. Itt szó lehet korábban bezárt erőművek újranyitásáról vagy akár újak építéséről is. A technológia fejlődésével lehetővé válhat az ún. tisztaszén technológiák alkalmazása is, melynek segítségével a hazai szénkészlet sokkal nagyobb hatásfokú és egyben környezetbarát felhasználása előtt nyílik meg az út. A kutatás-fejlesztésre fordított támogatás növelésével ösztönözzük ezek költséghatékony változatának kifejlesztését. Így indokolttá válik a hazai barnaszén és lignit vagyon kitermelése (utóbbi esetben kizárólag a már megnyitott bányákban, a termőföld védelmét előtérbe helyezve), közvetlen és közvetett hatásként több tízezres nagyságrendben teremtve új munkahelyeket.
A folyóinkon potenciálisan hasznosítható vízenergiát a lehető legnagyobb mértékben ki kell használnunk, jól szabályozható, olcsó és megújuló energiával termelve meg a hazai energiafogyasztás 10-12%-át. Ezek az erőművek járulékos

haszonként jelennének meg a Dunán és a Tiszán ökológiai, hajózási, árvízvédelmi és vízgazdálkodási okokból szükséges vízlépcsők megépítésével. Ez a nagyszabású állami beruházási program a munkahelyteremtésben is meghatározó jelentőséggel bírna. A fentebb bővebben taglalt VTE fejlesztési terve a Jobbiknak éppen erről szól.
Annak érdekében, hogy az időjárási körülményektől függően ingadozó teljesítményű szélerőművek ne okozzanak instabilitást az energiarendszerben, a jól szabályozható, korszerű erőművek létesítése mellett ***kiegyenlítő kapacitásokat kell létesíteni. Ez a feladat a szivattyús tározós erőművek építésével*** oldható meg.
Az energetika területén az új munkahelyek megteremtésében a lehetőleg minél nagyobb arányban hazai energiahordozón alapuló új kapacitások létesítésén és üzemeltetésén kívül ***az energiahatékonyság növelése*** is jelentős szerepet játszhat. Az épületek utólagos hőszigetelése, az ingatlanok épületgépészeti korszerűsítése, illetve a passzív házak elterjedése az építőipari beruházásokat élénkíti. Részben erről is szól az alább bemutatandó OTN fejlesztési terv.

1.3.3 Mit jelentene a Jobbik NEB fejlesztési tervének megvalósulása?

- százezres nagyságrendben új magyar munkahelyeket az energetikában és az építőiparban;
- az ország energiabiztonságának és energiafüggetlenségének a lehetőségeink szerinti legnagyobb mértékű biztosítását;
- a háztartások energiaköltségének csökkenését;
- a hazai energiakapacitások ésszerű és környezetbarát kiaknázását;
- a paksi atomerőmű bővítését a magyar beszállítók lehető legnagyobb arányú bevonásával;
- szénalapú erőművek létesítését;
- az energiarendszerünk stabilitásának biztosítását szivattyús-tározós erőművek létesítésével.

1.4 Ásványi Nyersanyagvagyon Hasznosítási Fejlesztési Terv

1.4.1 Kincs, ami van

Az elmúlt 24 évnek szinte minden ágazat a vesztese lett, és ez különösen igaz a bányászatra is. A rendszerváltás utáni ***kormányok mindegyike végignézte, ahogy a bányászvárosok szellemvárosokká váltak***. Sőt, ahelyett, hogy igyekeztek volna valamit tenni a folyamat ellen, még meg is indokolták saját kudarcukat. Ennek eredményeképpen Magyarországon napjainkban polgárjogot nyert az az állítás, mely szerint ásványi nyersanyagokban szegény ország vagyunk. Ez a sommás vélemény valójában nem helytálló, hiszen a földtani vagyon felmért, tényszerű adatai ezt cáfolják. Az, hogy az ismert ásványvagyon meddig és mire elegendő, döntő módon a gazdasági (világgazdasági) mutatók határozzák meg. Az kijelenthető, hogy a lignit, a kőolaj és a földgáz, a nemfémes ásványok és az építőipari nyersanyagok kitermelése világpiaci árakkal mérve is versenyképes. ***A legnagyobb lehetőség a szénbányászat fellendítésben van***, valamint a kutatások eredményétől függően mérlegelendő az uránércbányászat újraindítása. Fontosnak tartjuk a makói gázmezők jövőbeli kitermelési lehetőségének biztosítását is, a jogok nemzeti kézben tartásával.
Magyarország szénvagyonát mintegy 8,5 milliárd tonnára becsülik, ebből 2 milliárd tonna a feketekőszén, valamivel több mint 2,2 milliárd tonna a barnakőszén és 4,3 milliárd tonna a lignit. Meg kell különböztetni a földtani, illetve a kitermelhető szénvagyont. A lignit esetében például 5,4 milliárd tonna a földtani és 4,3 milliárd tonna a valóban kitermelhető mennyiség. A barnakőszén esetében a 3,1 milliárd tonnás földtani mennyiségből 2,2 milliárd tonnát lehet a felszínre hozni. A kitermelhetőséget – hogy a készlet mekkora része hozzáférhető – a helyi földtani adottságok és a kitermelés technikai színvonala határozza meg. A kitermelhető mennyiség nem azonos a gazdaságosan hasznosítható volumennel, amit a szabályok és a piac változásai miatt időről időre újra kell értékelni. Ezt ugyanis egyebek között a tökéletesedő bányászati technológia és a szén – illetve az alternatív energiahordozók – aktuális világpiaci ára, a keresletkínálat, továbbá a szállítási költség határozza meg. Mivel nincs tengeri kikötőnk, az import energiahordozókat nagyon megdrágítják a szállítási költségek, és a hazai szén versenyképessége javul.
1990-ben a bányászat Magyarországon több mint 60 ezer embert foglalkoztatott (szénbányászat: 50 ezer, uránbányászat: 7 ezer, bauxitbányászat: 3 ezer, egyéb bányák: néhány ezer fő). A korábbi időszakban jóval nagyobb volt a létszám: a szénbányászatban például 1964-ben (amikor a termelés a csúcspontját érte el 31,5 millió tonnával) 124 ezer ember dolgozott. Szakértők szerint a szénbányák, bauxitbányák és az uránbánya újranyitásával az 1989-90-es évekbeli 60 ezres munkahelyszám körülbelül felét, azaz ***30 ezer új, jól fizető munkahelyet lehet létrehozni*** (a csökkenés elsődleges oka az elmúlt két évtized technológiai fejlődése). Nem szabad azonban megfeledkezni arról, hogy egy közvetlen bányászmunkahely átlagosan legalább három további munkahely létrejöttét eredményezi (gépipar, faipar, építőipar, szolgáltatások stb). Azaz ***összességében mintegy 120 ezer új munkahely megteremtéséről beszélhetünk***. Fontos ugyanakkor hozzátennünk: a bauxitbányászat újraindítását környezetvédelmi megfontolásból egyáltalán nem kezdeményezzük, az uránbányászatot pedig helyi népszavazás eredményétől tesszük függővé.
A kitermelési költségek tekintetében meglehetősen nagy szórás lehet az egyes területek között az ásványkincsvagyon elhelyezkedésétől, a rendelkezésre álló technológiától és számos egyéb tényezőtől függően. Ennek ellenére a néhány

rendelkezésre álló példa alapján lehet nagyságrendileg elfogadható becsléseket tenni. Példaként említhetjük a Kelet-Mecsekben, Máza és Váralja külterületén több mint 438 millió tonna kiváló minőségű feketeszénvagyon kiaknázásának számításait. A mélyművelésű bányából a szenet korszerű technológiával viszonylag könnyen a felszínre lehet hozni. A számítások alapján a kiszolgáló létesítményekhez, illetve a vágatok kialakításához 80-85 milliárd forintra lenne szükség. A bánya az indulást követően évi 1,2 millió tonna szén kitermelésére lehet alkalmas, két év után pedig teljes kapacitással 2,4 millió tonnás éves kitermeléssel működhet, nagyjából 80 évig. A mélyművelésű üzem közvetlenül kétezer, közvetett módon pedig 6-7 ezer dolgozónak adna munkát.

A hazánkban néhány évtizeddel ezelőtt még jelentős és világszinten is kiemelkedő szénkémiai kutatásokat is újra kell indítani, szénvagyonunk más irányú, nem energetikai hasznosítása érdekében. Minden szerves kémiai folyamat alapja a szén, így szintetikus eljárással üzemanyagot vagy más értékes terméket állíthatunk elő, amely sokkal nagyobb haszonnal értékesíthető, mint a szén egyszerű elégetésével nyert hő- vagy villamos energia.

Ebből a példából is látható, hogy néhány százmilliárd forintos beruházással (amely több évre oszlana el) sok millió tonna szén kitermelése indulhatna újra Magyarországon, tízezres nagyságrendben keletkezhetnének új munkahelyek, és egész régiókban teremtődhetne meg a lehetősége a gazdasági fellendülésnek. A szénbányászatban reális középtávú célkitűzés az évi 13-15 millió tonnás termelési szintre történő felfejlesztés és ennek erőművi felhasználása. Amit pedig kevesen tudnak: az ehhez szükséges CO_2-kvóta jelenleg Magyarországon rendelkezésre áll.

A hazai szénvagyon fokozottabb kihasználásához a jelenleginél nagyobb, szénre alapozott erőművi kapacitásokra van szükség. Nem kell azonban feltétlenül új erőműveket építeni, a szakemberek szerint lehetséges a korábban bezárt erőművek (pl. Tiszaújváros, amelyet 2012. március végén állított le az AES, Tiszapalkonya és Berente, amelyeket 2011. március végén állított le az AES) újranyitása is, melynek a költségei jóval alacsonyabbak egy zöldmezős beruházásnál. Ösztönözni kell azonban az újabb technológiát jelentő ún. tisztaszén megoldások elterjedését, mert segítségükkel nemcsak környezetbarát módon, de a hagyományos széntüzelésű erőművekénél jóval nagyobb hatásfokon nyerhető ki a szénkészletünkben rejlő energiatartalom.

A hazai bányászat újraindítása kizárólag magántőkéből valószínűleg nem valósítható meg. Szakmai berkekben nagyon kevés bányanyitási kezdeményezésről hallani, az egyik ilyen a kelet-mecseki projekt. A borsodi térségben is tervezik kisebb bányák újranyitását, ezek mellé azonban szintén szükség lenne gyűjtő erőműre. Nógrád megyében megközelítőleg 300 millió tonna szénvagyon van a föld alatt, jelenleg vizsgálják, hogy ebből mekkora rész termelhető ki gazdaságosan. A bányákból kinyerhető energiahordozót elsősorban az újrainduló helyi erőműben használhatják fel, de emellett ***juthat belőle egy leendő szociális célú szénprogramra is***. Ha a feltételek adottak lesznek, elindulhat a bányászat Ózdon is. A Dunántúlon, a Bakonyban a várpalotai szénmedence rejt még jelentősebb kiaknázható készleteket. Fontos még megemlíteni hazánk utolsó, még működő mélyművelésű szénbányájának, a Márkus-hegyi bányának a megmentését, melyet a Fidesz-kormány 2014. december 31-ével be kíván zárni, megpecsételve ezzel a bánya és a Vértesi Erőmű sorsát egyaránt. Jól látszik, hogy erőteljes állami szerepvállalás is szükséges ezen a téren. Az energetika nemzetstratégiai szerepe, az importfüggőség és a bekerülési költségek fluktuációjából adódó kockázatok csökkentése érdekében azonban ez az állami szerepvállalás mindenképpen indokolhatónak mondható.

1.4.2 Véget vetünk az „uráni" átoknak!

Az uránércbányászat Magyarországon 1957-ben indult a Mecsekben, Kővágószőlős település határában. A termelés az 1970-es évek közepén indult hanyatlásnak, és a rendszerváltás hajnalán, 1989-ben fejeződött be annak gazdaságtalansága miatt. A kitermelt fémurán mennyiségére vonatkozón pontos adatok ma sem állnak rendelkezésre. Egyes szakemberek összességében 21 ezer tonna fémurán kitermeléséről számolnak be. A működés ideje alatt az üzemek közel 8 ezer embert foglalkoztattak, de a városban és környékén még több ezer embernek biztosítottak munkaalkalmat a legnagyobb termelés idején.

Az uránérc világpiaci ára a 2000-es évek közepén olyan mértékben emelkedett, hogy újra kifizetődővé vált a földben maradt uránérc kitermelése. Ezért 2007-től egy ausztrál hátterű bányavállalat újrakezdte a geológiai kutatásokat az egykori bányaterületen. A cél a korábbi adatok pontosságának ellenőrzése és új kutatófúrások segítségével további részletek megállapítása az érclencsék elhelyezkedéséről, kiterjedéséről és minőségéről.

1.4.3 Mit jelentene a Jobbik ÁNYH fejlesztési tervének megvalósulása?

- 30 ezer új munkahely létrehozásával a magyar bányászat újraindítását;
- az ágazat beindulásával párhuzamosan a közvetett hatások révén még közel 100 ezer új állás létrejöttét;
- évi 13-15 ezer tonnás teljesítmény elérését a szénbányászatban;
- a világpiaci folyamatok fényében az uránbányászat újraindítását;
- korábban bezárt erőművi kapacitások újranyitását;
- szociális célú állami szénprogram indításának lehetőségét.

1.5 Otthonteremtési Nemzeti Fejlesztési Terv

1.5.1 Családi dráma

Régóta tudvalevő, hogy az ***elképesztő mértékű kivándorlási spirál***t a fiatalok körében jellemzően három tényező erősíti:

1.) ***A taníttatással kapcsolatos költségek*** miatt sok diák és családja dönt úgy (akár már érettségi után), hogy inkább külföldön próbál szerencsét már a tanulóévek során is.

2.) Egyértelmű faktorként jelenik meg ***a munkahelyek hiánya***, ahol is leginkább a 15–24 éves korosztály munkanélküliségi rátája ijesztő: ez az Alföldön például helyenként duplája a szomszédos román fennhatóságú partiumi régió hasonló adatának.

3.) A harmadik, egyben talán legkönnyebben javítható tényező pedig ***az önálló otthon elérhetetlen mivolta***. A statisztikai adatok szerint egyre magasabb azon fiatal párok száma, akiknek nem csupán saját ház, lakás, de még saját albérlet megszerzésére sincs lehetőségük, így a korábbi történelmi korokra jellemző generációs együttélés manapság kényszerű szociális okokból ismét egyre gyakoribb. Ami azonban századokkal korábban működött, a mai életvitel miatt számtalan családi vita forrása lett.

Sokáig az úgynevezett „szocpol” és a szélesebb értelemben vett lakástámogatási rendszer egyedüliként szolgálta azt a célt, hogy a törekvő fiatalok saját lakáshoz, saját élettérhez juthassanak, és így ez volt tekinthető az egyik legfontosabb eszköznek mind a demográfiai, mind a kivándorlást lassító, megelőző területen. Nagyon leegyszerűsítve: ha könnyen érhető el a nagyobb lakás, a több gyermek felnevelésére lehetőséget adó méretű otthon, akkor ezek a gyermekek nagyobb eséllyel születnek meg, és szüleik kisebb valószínűséggel keresik boldogulásukat külföldön – már ha tisztességes megélhetéshez is juthatnak itthon.

Ezzel szemben a korábbi kormányzatok által kimunkált „szocpolt" az utolsó ciklus közepéig alig két-három bank helyezte kínálatába, és ez olyan értelmetlen, szűkítő feltételekkel történt meg, hogy ***csak az érintett fiatalok töredéke gondolhatott a támogatás felvételére***. A nehezítő körülmények között csak egy példát képez az, hogy olyan négyzetméterár-maximumot határoztak meg a szocpollal támogatható lakásokhoz, amelyet Budapesten lényegében alig lehetett teljesíteni, a középkategóriás lakásokat tulajdonképpen kizárták a rendszerből. Így a fővárosi és környéki családok nagy része eleve hosszú időre kiesett a kedvezmény elérhetőségéből. 2011-ben emiatt az a visszás helyzet is megeshetett, hogy az e célra szánt pár milliárd forint lényegében „benn ragadt".

Fontos megjegyezni, hogy az egymást követő költségvetések soraiban is megtalálható az úgynevezett lakástámogatás, ahova mintegy négy-öt feladatot zsúfolnak be, és amely meghirdetését követően a kormányzati kommunikáció rendszeresen azzal a csúsztatással kampányol, hogy „mennyi pénzt költ a kormány otthonteremtésre és a lakástámogatásra." A helyzet ezzel szemben az, hogy ezen összeg túlnyomó része az árfolyamgát alapján a devizahitel-krízis tüneti kezelésére megy el, mégpedig az abban vállalt kormányzati szerep költségeire, ám ebből egyetlen új lakás sem épül, egyetlen fiatal, életét elkezdő családnak sem teszik lehetővé, hogy könnyebben tegyen szert arra az otthonra, ahová aztán érdemes gyermeket vállalni, és ahol aztán tervezhető lesz a jövő. Tény tehát, hogy ***az elmúlt 24 év kormányainak kommunikációja és a valóság között drámai szakadék volt*** a lakástámogatás kérdésében is.

1.5.2 Édes otthon, édes élet

A Jobbik ezen változtatna egy olyan – állami bérlakás-építési és bérlakás-vásárlási rendszerrel karöltve működő – otthonteremtési program segítségével, amely bármely dolgozó vagy dolgozni szándékozó magyar család számára könnyen elérhető lenne. Ebben ***a résztvevők akár a piaci ár harmadáért bérelhetnének lakást***, majd pár év után azt ***bekerülési értéken vásárolhatnák meg***, igen kedvező, teljes mértékben kamattámogatott, állami hátterű forinthitel segítségével. A rendszer három irányban is pozitív hatást fejtene ki: egyrészt számos új bérlakást, házat és vidéki otthont (beleértve a művelésre alkalmas területtel rendelkező tanyákat is) alakítana ki. Másrészt ***fellendítené a válságban lévő, de a nemzetgazdaság megerősödése szempontjából kulcsfontosságú hazai építőipart***. Végül felmérné az üresen álló hazai ingatlanvagyont, és megvizsgálná, hogy a több százezer üres hazai lakás és ház milyen tulajdonosi háttérrel bír, és ezek mekkora hányada válhat újra valódi otthonná. Ezen a ponton nyújtunk újabb segítő kezet azoknak a hitelkárosultaknak is, akik sajnálatos módon már elveszítették otthonukat – a megmentett, és(részben közfoglalkoztatás által) újjá varázsolt lakások, házak között ők is meg kell, hogy találják azt, amelyikben újra önálló életük és reményeik lehetnek.

Elengedhetetlennek tartjuk hangsúlyozni, hogy mind a bérlakás-építési, mind a felújítási munkák során a Jobbik modellje csak minősített hazai vállalkozókkal dolgozna együtt, és a beszállítók terén is minden esetben magyar céggel szerződnénk, ha rendelkezésre áll elegendő beszállítói kapacitás. Számos téren sajnos már nem adott a szükséges hazai termelés, ha viszont a rendszer fix és garantált megrendelést biztosít, mégpedig hosszú éveken keresztül, ***érdemes lesz újra megnyitni a téglagyárakat, a bányákat, kikerekíteni a hazai beszállítói hálózatot***.

Ezen otthonteremtési program ***százezer magyaron segíthet közvetlenül***: az otthonhoz jutókkal együtt ennyi vállalkozót, építőt, beszállítót foglalkoztatna már pár év felfutás után is. Így még a legdrágább, budapesti árszínvonal mellett is havi 20-30 ezer forintos bérleti díjjal be lehet költözni egy átlagos, hatvan négyzetméteres lakásba, majd nyolc-tíz év után bekerülési érték körül meg lehet vásárolni az ingatlant, méghozzá teljes körűen támogatott, állami hátterű hitellel, baj esetén pedig a családi csődvédelem rendszerével.

Az alacsony árak oka, hogy ***a rendszer nem kíván profitot kitermelni, így minden multinacionális hátterű, árdrágító tényezőt kizártunk***. Ezt támasztja alá, hogy egyértelműen központi anyagbeszerzést tervezünk, ami a legolcsóbb forma lehet, tovább bátorítjuk, hogy a beszállítók tömörüljenek klaszterekbe, ezzel is javítva versenyképességüket és áraikat.

1.5.3 A részletekben sincs ördög

A beszállítókat védő nemzeti „diszkrimináció" miatt számítani lehet az EU ellenállására is, de ez könnyen kivédhető: például a franciák is hasonló típusú védelemben részesítették a saját mezőgazdaságukat, vagyis nem lenne példa nélküli, ahogy a hazai ipart védenénk.

A program segítségével ***2020-ig a társadalmi beilleszkedésre hajlandó és annak hasznos tagjává válni kívánó polgárok lakhatása szinte teljesen megoldhatóvá válna***, ráadásul a lakások célzott elhelyezésével ma még deprimált régiók támaszhatók fel. Emellett ha a munkahelyteremtő programokat is sikerül oda koncentrálni, ahol a beköltözők új életüket képzelik el, úgy okosan tervezett kivitelezéssel minden egyes magyar régió jövőképet kaphat. Már az első ciklusban is 30-40 ezer főre számíthatunk csak a lakhatási szegmens tekintetében, és mindez a megvalósítási szakaszba jutva évi alig tízmilliárd forintot emésztene fel. Túl azon, hogy ilyen nagyságrendű összeg bőven rendelkezésre áll (akár a költségvetés integrációs pénzeinek, akár az erőltetett mértékű kamattörlesztés és nemzetközi vállalások kárára), ***a tíz-tizenöt éves kifutású program akár már négy-hat év alatt visszahozhatná az első körben befektetett költségvetési forrásokat***, hiszen minden betett forint a hazai gazdaságban forog, itt generál újabb adó- és járulékbefizetéseket, emellett új munkahelyek sokaságát tartják életben. Fontos kitétel, hogy az otthonteremtési és bérlakás-építési program igazi kiteljesedése akkor és attól várható, ha a közbiztonságot is sikerül helyreállítani, így az ide szükséges költségvetési források átcsoportosítása sem halogatható.

Bérlakásaink építése során kiemelt figyelmet fordítunk a házak tájolására, az egészséges tájszerkezet kialakítására, illetve fenntartására, valamint az élőhelyek passzív és energiatakarékos technikákkal történő ellátására. Utóbbi oka, hogy olcsó lakást csak olcsó fenntartási költségek biztosítása mellett van értelme rendelkezésre bocsátani. További költségmegtakarítást eredményezhetne a bérlakásépítésben foglalkoztatottak járulékkedvezményeinek kiterjesztése, illetve a fordított ÁFA bevezetésének megfontolása is.

Panelekkel dolgozunk

A panellakások korszerűsítését több területen is támogatjuk, programunk kitér a nyílászárócserék, a külső hőszigetelés elérhetővé tételére, valamint a fűtőtestek hőmennyiségmérőkkel történő ellátására is. Támogatjuk az energiahatékonyság napkollektorokkal történő javítását. Ezen felül a távhővezetékek fejlesztését is elvégezzük, hiszen ezekből is rengeteg energia vész el. A távfűtés lehet sokkal inkább környezetbarát megoldás, mint az egyedi rendszerek, és ezen keresztül kisebb a balesetek veszélye is. Ám ennek széles körű alkalmazása hosszú távon csak hatásfokának javítása által érhető el. A fenti felújítások által a panellakások jelentős része „A" energetikai osztályba lenne sorolható, a jelenlegi „E" (41 %) és „D" (25 %) helyett. Jelenleg még a fővárosi téglaépítésű lakások majdnem fele is „G" vagy „F" besorolású, ami elképesztő energiapazarlásról árulkodik. E rendszer fejlesztése ér fel tehát a valódi rezsicsökkentéssel. A felújításokhoz ezért kamatmentes hitelt igyekszünk biztosítani, ügyelve arra, hogy a panelprogramok ne a korábbiakban jellemző öt-hat gazdasági társaság kezei között fussanak, hanem a hazai beszállítói és kivitelezői bázisra építve, több ezer új munkahelyet létrehozva tovább erősítsük saját gazdaságunkat.

1.5.4 Mit jelentene a Jobbik OTN fejlesztési tervének megvalósulása?

- több 10 ezer munkahelyet a magyar építőipar számára történő állami megrendelések révén;
- a magyar építőipar beszállítói – bányák, téglagyárak, építőanyag-gyártás stb. – körének fellendülését, és ezáltal több ezer új munkahely létrehozását;
- a magyar beszállítók előnyben részesítését a külföldiekkel szemben;
- 2020-ig a hazai lakhatási problémák döntő hányadának megoldását;
- az otthonukat elvesztett devizahitelesek számára az újbóli, emberhez méltó lakhatás lehetőségét;
- az energiatakarékossági panelprogramunk révén a rezsicsökkentés valódi és tartós biztosítását;
- az otthonteremtési program négy-hat év alatt történő teljes megtérülését.

1.6 Stratégiai Infokommunikációs Fejlesztési Terv

1.6.1 A tenyerünkben elférő forradalom

Az infokommunikációs technológiák (IKT) előtérbe kerülését, annak a gazdaságra és a társadalomra gyakorolt hatását nem véletlenül emlegetik elemzők ***harmadik ipari forradalom***ként. Az elsőt a gőzgépek megjelenése, a másodikat a futószalagos tömegtermelés elterjedése, a harmadikat az informatikai és távközlési technológiák összeolvadása, konvergen-

ciája jellemzi. Az IKT ma már áthatja mindennapjainkat. Nemcsak a hétköznapi életben, hanem a gazdaságban is, ahol az utóbbi évtizedekben a gazdasági növekedés egyik fő motorja lett, és várhatóan marad a jövőben is. A Jobbik programjában mindig is az volt a cél, hogy a hagyományok tiszteletét korszerűséggel ötvözzük. Nyilvánvaló, hogy egy olyan programban, mint a Hét vezér terv, amely a magyar gazdaság kitörési pontjait fogalmazza meg, az infokommunikáció központi szerepet kap.

Azt is látni kell, hogy az elmúlt években a harmadik ipari forradalmon belül egy második ***informatikai forradalom*** bontakozott ki. A tabletek, okostelefonok megjelenése, valamint az informatikai rendszerek háztartási eszközökbe, közlekedési eszközökbe, mindennapi használati tárgyainkba való integrálása ennek része. Ezen folyamat jelentőségét jelenleg még csak becsülni tudjuk, de bizonyos, hogy alapvetően alakítja át munkavégzésünket, szabadidőnket, egész életünket. Ésszerűen felhasználva komoly lehetőségek állnak előttünk.

1.6.2 A magyar ugaron

Az IKT-szektor önmagában is jelentős részét teszi ki a magyar gazdaságnak. Figyelemre méltó, hogy a gazdasági válság éveiben is képes volt a növekedésre. Az OECD vonatkozó kimutatása szerint a teljes üzleti szektorhoz képest az IKT-szektor adta 2009-ben a foglalkoztatottak 6,7%-át, amely világviszonylatban is jelentősnek mondható. ***Az iparágban mintegy hetvenezer ember dolgozik***, és ebben nincsenek benne azok az informatikusok, akik más szektorban tevékenykedő vállalatoknál dolgoznak, ahogy nincsenek benne a számítógépgyártók sem. A befizetett adótömeg évente meghaladja a 300 milliárd forintot, és az összes ÁFA-befizetés 10 százalékát is ez az ágazat adja.

Ahogy Európában általában, úgy a magyar munkaerőpiacon is minőségi és mennyiségi informatikai szakemberhiány mutatkozik, ami mind magát az IKT szektort, mind az IKT-t felhasználó ágazatokat érinti, és a szektor növekedését egyértelműen korlátozza. A probléma már a közoktatásban kezdődik: bár a nemzeti alaptantervbe beleírták, hogy növelni kell az informatikai oktatás óraszámát, a kerettantervben az előző évi felére csökkentették az informatikaoktatást. Az IKT-szektor tehát a magyar gazdaság egyik húzóágazata, hogy azonban ez a jövőben is így legyen, ahhoz az EU-források kedvező felhasználása mellett a szakemberhiány megszüntetésére is szükség lesz. A Jobbik számára pedig nem csupán az a kihívás, hogy a növekedést fenntartsuk, hanem ***az a célunk, hogy Magyarországot az IKT-szektorban nagyhatalommá tegyük***.

A társadalom és a vállalatok IKT-alkalmazásai magánál a szűkebben vett szektornál is nagyobb hatást gyakorolnak a gazdaság fejlődésére, a hatékonyság javulására. Itt komoly gondjaink vannak. A vállalatok internetellátottsága európai összevetésben csak a 20. helyhez elegendő. A vállalkozások weboldal-ellátottsága ennél is rosszabb képet mutat. Szintén jelentős az elmaradás az elektronikusszámla-kibocsátás és -befogadás területén, ahol Magyarország 1,5%-os adatával a nemzetközi összehasonlítások sereghajtója. A magyar vállalkozások az elmúlt években mind az online beszerzés, mind az online értékesítés területén komoly fejlődésen mentek keresztül, de az uniós átlaghoz így sem sikerült felzárkózniuk. A fenti növekedési adatokat a vállalkozások e-kereskedelemből származó bevételei is visszaigazolják.

A közigazgatást közvetlenül nem szoktuk a gazdaság részének tekinteni. Ugyanakkor a meghatározó nemzetközi versenyképességi mutatók az ország versenyképességében döntő tényezőnek tekintik a közigazgatás milyenségét, nem véletlenül. A rugalmas, hatékony és ügyfélbarát közigazgatás nemcsak az emberek közérzetét javítja, hanem a vállalkozások megfelelő környezetét is biztosítja. Ebben pedig az IKT-alkalmazásoknak, az e-közigazgatásnak döntő szerepe van. Az Eurostat adatai szerint a lakosságnak nyújtott elektronikus közszolgáltatások tekintetében a középmezőny alján vagyunk. A vállalkozások számára teljes körűen online nyújtott e-közszolgáltatások uniós összevetésében már az utolsó helyen állunk. A kötelezően nyújtandó e-közigazgatási szolgáltatások használatában a magyar adatok közel 40%-kal mutatnak alacsonyabb értéket, mint az európai átlag. Magyarország ezzel a mutatóval európai összesítésben 32 ország közül a 30. helyen áll.

Magyarország az internet alkalmazásában leszakadt az európai élmezőnytől: az emberek csupán 55%-a használ internetet, 43%-nak pedig egyáltalán nincs számítógépe. Az uniós átlagnál valamivel magasabb, 26% azok aránya, akik még soha nem interneteztek. Hazánk a lefedettség és az ellátottság tekintetében szintén elmarad az uniós átlagtól. A széles sávú hálózatok a háztartások 92%-át érik el az unió 95%-os átlagával szemben, míg előfizetése az unióban a családok 72,5%-ának, Magyarországon 68%-ának van. Mindehhez jön még hozzá, hogy vásárlóerő-paritáson számítva az internet-előfizetések árai magasabbak az uniós átlagnál.

A háztartások internetellátottsága látszólag nem közvetlenül hat a gazdasági folyamatokra. A valóság azonban mást mutat. Bár az elektronizálás egyes ágazatokban foglalkoztatás-csökkenést is eredményezhet, a bővülés mértéke meghaladja ezt: a két hatást egybevetve egy tanulmány szerint uniós szinten évi 105 ezer fős többletet mutat a foglalkoztatottak számának a széles sáv terjedésével és IKT alkalmazásával összefüggő változása.

A magyar infokommunikációs piac legfontosabb hiánya hosszú évek óta a keresleti oldalon keresendők. A digitális kompetencia hiánya a GDP-növekedést is erőteljesen gátolja: egy felmérés szerint mintegy 197 milliárd forint GDP-kiesést jelent Magyarország számára az a ***szakadék, amely az uniós országok átlaga és hazánk között húzódik a digitális írástudók arányát tekintve***. Kutatások szerint 44% körüli a digitálisan írástudatlanok aránya.

A széles sávú internetpenetráció (a 100 lakosra jutó előfizetések száma) 2013-ban Magyarország esetében 22,9% volt, szemben az uniós átlaggal (28,8%). A számítógépes penetrációban szintén jelentős az elmaradás. A nem használat okai között elsősorban kognitív, tudásbeli, motivációs gátak dominálnak. Közülük a legtöbben még mindig nem érdeklődnek a számítógépek (és az online világ) iránt, illetve úgy érzik, hogy számukra nem jelent hasznot annak

használata. Továbbra is jelentős azon válaszadók aránya, akik a hozzá nem értés miatt maradnak távol, miközben ennél kevesebben hivatkoznak pénzügyi okokra.

1.6.3 Nem eshet le az állam!

Az infokommunikáció területén jól láthatók tehát azok a hiányok, amelyek közvetve és közvetlenül is akadályozzák a magyar gazdaság fejlődését. A megoldás sokféle lehet, és természetesen csak részben múlik az államon. A helyzeten részben spontán társadalmi folyamatok is javítanak, mint amilyen a divatkövetés vagy a generációváltás, de ***nem kerülhető meg az állami beavatkozás sem***. A kormányzati aktivitás szintén többféle lehet. Van, amit szabályozói eszközökkel lehet javítani – ilyen például a szolgáltatók közötti árverseny. Máshol közpolitikai eszközök (tájékoztatás, népszerűsítés, civil szervezetekkel való együttműködés) jelentik a megoldást. És van, ahol indokolt a közpénzekből történő pénzügyi támogatás, ide értve az európai uniós fejlesztési források felhasználását is.
A kormányzat részéről kiemelt fontosságú ***a kis- és közepes vállalkozások (kkv) informatikai fejlesztése***, a „startup" cégek támogatása, a kutatás-fejlesztési aktivitás növelése, a digitális kompetenciák fejlesztése, e-közigazgatás kiterjesztése és mélyítése, valamint ***az oktatás bővítése mind az általános és középiskolákban, mind a szakirányú informatikus- és mérnökképzésben. Külön kiemeljük a nyílt forráskódú technológiák jelentőségét***, amelyek használatával az állami szféra, a háztartások és a vállalkozások is hatékonyabban és költségtakarékosabban működhetnek. Ezen rendszerek bevezetésével, és a közigazgatási rendszerek egységesítésével csak a közszférában mintegy 100 milliárd forint megtakarítás is elérhető lenne évente a licencdíjak megspórolása és a pazarló, párhuzamos fejlesztések kizárása révén. A vállalati és magánszférában a nyílt forráskódú rendszerekre való átállással a licencdíjakon való megtakarítás még jelentősebb lehet. A nyílt forráskódú rendszerek alkalmazásával multinacionális monopóliumok helyett magyar vállalkozásokat hozhatunk helyzetbe, így gazdaságélénkítő és foglalkoztatásbővítő hatása is jelentős.
A XXI. század második évtizedében ideje, hogy kimondjuk azt is: ***az internethasználat ma már nem luxus és nem hobbi, hanem alapvető infrastrukturális szükséglet***, aminek minősége egyben a jövőbe vezető út sikerét is meghatározza. Ezzel együtt kimondjuk azt is: az internethez való hozzáférés ***ma már alapjog***, amit, ha kell, akár díjmentesen is biztosítani kell minden magyar ember számára. ***Legyen 2014 az ingyen internet éve!***
Az IKT-szektor és a szektorban működő kkv-k kulcsszerepet játszhatnak a hazai gazdasági növekedés élénkítésében és a versenyképesség növelésében, az exportképesség javulása mellett. Fontos cél a hazai IKT-vállalatok külpiaci megjelenésének elősegítése, a szoftver- és szolgáltatásexport élénkítése. Az ágazat megfelelő mértékű fejlődése érdekében támogatjuk az Informatikai, Távközlési és Elektronikai Vállalkozások Szövetsége (IVSZ) kezdeményezését, hogy vizsgáljuk felül az uniós források felhasználásában a 2014–2020-as tervezési időszak terveit annak érdekében, hogy az IKT-ágazat a közösségi gazdaságélénkítési terveknek is megfelelő helyre kerüljön. A célunk, hogy az önálló, GDP-arányos súlyának megfelelően ***a szektor legalább 600 milliárd forintos közvetlen támogatásban részesüljön***.
A szakemberhiány csökkentése érdekében fontos cél a felsőoktatási férőhelyek bővítése, a képzésre jelentkezők ösztöndíjakkal való motiválása, a képzés színvonalának emelése és az IKT-ágazat igényeivel való összhang biztosítása.

1.6.4 Gazdasági és társadalmi előnyszerzés

Az IKT-szektor fejlesztése mellett legalább olyan fontos az, hogy ***a gazdaság legkülönbözőbb szegmenseiben is széles körben terjedjenek az egyre integráltabb IKT-alkalmazások***. Az állam ezt elsősorban közvetetten tudja támogatni, például az általános felhasználói ismeretek képzésének, a digitális kompetenciák erősítésének támogatásával, valamint az e-közigazgatási szolgáltatások fejlesztésével, adott esetben kötelezővé tételével. Ezért célul tűzzük ki az elektronikus kereskedelem elterjesztését az e-beszerzés, e-számlázás, e-fizetés és e-adóbevallás propagálásával, az e-gazdaság fejlődését támogató jogi környezet kialakítását, akár az e-gazdaságot erősítő adókedvezményekkel is és digitális azonosító megoldások bevezetését (digitális kártya és egyéb hordozó alapú azonosítás). Szintén megteremtjük a kkv-k képzési és motivációs programjait, ingyenes adatbázis és intelligens keresést lehetővé tevő portál létesítését a magyar kkv-k termékeiről és szolgáltatásairól.
Gazdasági versenyhátrányunk számos eleme között ***a közigazgatás versenyképességének javítása*** – minden nehézsége ellenére – az egyik legkönnyebben fejleszthető terület. Az elektronizálás gyorsítja, átláthatóvá és olcsóbbá teszi az állami működést. Nem adhatjuk alább ezért azt a célt, hogy a lakosság, illetve a vállalkozások által elérhető elektronikus közigazgatási szolgáltatások érjék el végre az európai élvonal szintjét. Megteremtjük a közigazgatási rendszerek és az ügyfélkapu bármely telekommunikációs eszköz igénybevételével való elérhetőségét. Az ügyfélkapu rendszerének átalakítása során kiemelt figyelmet fordítunk a biztonsági fejlesztésekre. Bevezetjük a kétlépcsős azonosítást, és integráljuk az elektronikus aláírás használatának lehetőségét. Annak érdekében, hogy a közigazgatási szolgáltatások igénybevételének általános – középtávú célként kizárólagos – igénybevételi módja az internetes ügyintézés legyen, minden településen alkalmassá tesszük a közösségi internetelérési pontokat (leggyakrabban az eMagyarország pontokat) a közigazgatási ügyintézésre. Mivel az e-ügyintézés egyéni és személyre szabott, ezért olyan tanácsadókra van szükség, akik segítenek a belépésben és az ügyintézésben. A segítők már képzési, fejlesztési feladatokat is elláthatnak a közösségi pontokon, általánosságban is erősítve a digitális kompetenciákat.
A munkanélküliség súlyos probléma, amelynek egyik vetülete, hogy a betöltetlen állások sokaságára azért nem találni 50 év feletti munkavállalót, mert ezen korosztály képviselőinek többsége nem rendelkezik olyan tudással, nyitottsággal, amelyeket elvárnak a mai munkaadók. A mai európai gazdaságokban csupán 10 százaléknyi olyan munkavállalóra van

igény, akik nem bírnak IKT-tudással. A tömeges munkahelyteremtésnek ezért az egyik legfontosabb eszköze az, hogy az állást keresők digitális kompetenciáit erősítsük, fejlesszük, javítva ezzel újraelhelyezkedési esélyeiket. Az infokommunikációs ismeretek és jártasságok elengedhetetlenek a távmunkavégzéshez is. ***A fogyatékkal élő munkavállalók részére kedvezményes eszközt és internetet biztosítunk*** a távmunkavégzés elősegítésére. A közigazgatásból és az üzleti szférából leselejtezett gépeket újrahasznosítjuk a rászorulók részére történő átadással.

Mivel ***az informatikai fellendülés alapja fiatalkorban vethető meg a leginkább***, így az oktatásban támogatjuk a digitális tananyagok elterjedésének elősegítését. Minden tankönyvet és egyéb oktatási anyagot digitális formában hozzáférhető kell tenni. Az összegyűjtött anyagokból digitális tudásbázist hozunk létre. Az internetes távoktatás elterjesztése révén bekapcsoljuk a hátrányos helyzetűeket a közép- és felsőoktatásba. Támogatjuk az élethosszig tartó tanulás lehetőségét távoktatás segítségével. Az általános iskolai informatikaoktatás révén elősegítjük az alapkészségek mielőbbi elsajátítását. Az elektronikus közigazgatási szolgáltatások használatát is oktatjuk az informatikai tantárgyak keretében, ***ingyenes ECDL vizsgát biztosítunk minden középiskolát elvégzőnek***. Az informatikai képzési kínálatot összehangoljuk a piaci igényekkel, a jobb elhelyezkedési esélyek érdekében. Bevezetjük az IKT-eszközök használatát az informatikaoktatáson kívül más tantárgyak oktatásába is. Ennek érdekében informatikai továbbképzésben részesítjük a pedagógusokat, és fejlesztjük a digitális tananyagokat.

A kultúrában a lejárt szabadalmi védettségű könyvtári anyagokat digitalizáljuk, és ingyenesen hozzáférhetővé tesszük. A még jogvédett anyagok könyvtári rendszerben, de elektronikus formában való hozzáférhetőségét is biztosítjuk. A sokszínűbb és kiegyensúlyozottabb tájékoztatás érdekében támogatjuk a magyar nyelvű internetes televízió- és rádióadók elterjedését. Az elektronikus könyvek, újságok, folyóiratok (ebook) áfáját a jelenlegi 27%-ról 5%-ra, a nyomtatott könyvek, újságok, folyóiratok áfa szintjére csökkentjük. **Alanyi joggá tesszük a széles sávú hálózathoz való hozzáférést**. Ennek keretében korlátozott, de ingyenes mobilinternet szolgáltatást nyújt mindenkinek, aki ezt igényli. Az ingyen internet nem jelenti mindenféle internetes elérés ingyenességét, de meghatároz egy olyan szolgáltatáscsomagot, amelyet – mint alapszolgáltatást – minden szolgáltatónak biztosítania kell ügyfeleinek. Annak érdekében, hogy az ingyen internet mind a társadalmi szükségleteket, mind az iparági fejlődést figyelembe vegye, és minden szempontnak megfelelő csomagot vezessünk be jogszabályi támogatással, intenzív társadalmi és szakmai párbeszédet kezdeményezünk az ágazati és civil szereplők szervezeteivel.

1.6.5 Mit jelentene a Jobbik SIK fejlesztési tervének megvalósulása?

- az IKT-szektorban dolgozók számának megduplázását, valamint az ágazat gazdasági teljesítményének jelentős növekedését;
- a versenyképes magyar informatikai szürkeállomány itthon maradását és a kivándoroltak hazacsábítását;
- a közvetett pozitív társadalmi és gazdasági hatások révén több tízezer új munkahely létesülését;
- ingyenes mobilinternet-alapszolgáltatás biztosítását a magyar állampolgároknak;
- a közigazgatási, a vállalati és a társadalmi IKT-alkalmazások elterjedésében Európa vezető országaihoz való gyors felzárkózást;
- ingyenes ECDL vizsgát minden középiskolásnak, tananyagba építve;
- az állást keresők számára államilag támogatott digitális kompetenciát bővítő tanfolyamokat;
- a fogyatékkal élő munkavállalók számára ingyenes eszközt és internetet.

1.7 Egészségturisztikai fejlesztési terv

1.7.1 Előny a hazai oldalon

A fejlett világ lakosságának idősödésével párhuzamosan a várható élettartam is emelkedik, így az egyes országok egészségügyi ellátórendszerének leterheltsége jelentősen nő. A néhány év alatt többszörösére növekedett ellátási igény egyes területeken ellátási hiányokhoz, várólisták kialakulásához vezetett. Emiatt és a megemelkedett költségek miatt egyre inkább előtérbe kerülnek a sokszor olcsóbb, de biztonságos külföldi gyógykezelések. Az egészségturizmus világpiaca évek óta erőteljes, éves szinten 10 százalék körüli növekedést mutat, melyből ***Magyarország – kiváló adottságai ellenére – csupán kis mértékben volt képes részesedni.*** Az MSZP és Fidesz által vezetett kormányok beszéltek a terület fejlesztéséről, de ***az elmúlt 24 évben sem erejük, sem tudásuk nem volt a megoldáshoz***. Ami eredményt elértünk, azt is inkább a kormányok ellenére vagy a kormányoktól függetlenül értük el. Azokon a területeken például, ahol az állam által befolyásolt intézményi tényezők nem hátráltatták a vállalkozások egészséges fejlődését (pl. a fogászati turizmus területén), a világszínvonalon teljesítő magyar vállalkozások piacvezetőkké váltak Európában. Az egészségturisztikai ágazat tudatos fejlesztésével több tízezres nagyságrendben jönnek létre új hazai munkahelyek, számottevően javul a magyar állami egészségügy színvonala, és a világ legjövedelmezőbb, egyben legnagyobb fejlődési ütemet produkáló turisztikai üzletágában szerezhetünk jelentős részesedést.

A magyar egészségturisztikát érintő kormányzati elképzelések féloldalasak és túlhaladott szemléletűek, ez a fejlesztési források elosztásánál és a magyar egészségturisztikai fejlesztéseket hátráltató intézményi tényezők esetében is jól tetten

érhető. Az egészségturisztikai fejlesztések szinte kizárólag az alapvetően belföldi turizmusra alapozó fürdőberuházásokra koncentrálódtak, miközben ***az orvosi beavatkozásokra alapozó gyógyturizmus fejlesztését számos tényező akadályozza.***

1.7.2 A wellness is jobb lesz

A prevenciós, rekreációs turizmus elsősorban az egészséges emberek egészségének megőrzésére, fejlesztésére, regenerációjára irányul, ahol a különböző fürdőszolgáltatások szabadidősporttal, szauna, szolárium és fitnesz szolgáltatások igénybevételével elegyednek. A turisztikai szolgáltatások túlsúlyán alapuló prevenciós, rekreációs turizmus keretein belül elsősorban a belföldi igények kielégítésére, gyakran természetes gyógytényezőkre alapozó wellness szállók, élményfürdők épültek országszerte. Népszerűségüket mutatja, hogy ***a tíz legkedveltebb hazai turisztikai célpont közül hatot gyógyhelyként tartanak nyilván***. A prevenciós, rekreációs turizmus területén megvalósuló beruházások többségénél jelentős összegű, komoly hányadban közösségi forrásokból végrehajtott fejlesztések történtek. Emellett az állam központi intézkedésekkel mesterséges piacélénkítésbe is kezdett ezen a területen: a béren kívüli juttatások (cafeteria) biztosításával, adókedvezménnyel ösztönözte a munkáltatókat a Széchenyi Pihenőkártyák nyújtására, de részben ide sorolható a szociálisan rászorulók részére biztosított Erzsébet-program is. Ez természetesen jó és üdvözlendő, de az őszinte szembenézés végett mondjuk ki: ***a wellness-szállodák hazai népszerűsége semmiféle kimutatható egészségügyi szintjavulást nem hozott a magyar társadalomban***, értéke inkább a turisztika területén jelentkezett.

A prevenciós, rekreációs turizmus fejlődési tartalékát elsősorban a külföldi turisták és a sokkal kevésbé szezonális vonzerőn alapuló választék jelentik. Látnunk kell ugyanakkor, hogy a többi, közép- és kelet-európai ország élményfürdő-kínálatának megerősödésével a pusztán természetes gyógytényezők meglétére alapozó turisztikai kínálat veszített vonzerejéből, és önmagában már egyre kevésbé versenyképes. Ez a szolgáltatáskínálat szükségszerű fejlesztését vetíti elő, mely nem csupán több költési lehetőséggel járó kínálatot, de jelentősen meghosszabbodó turisztikai szezonokat is jelent. Bár a nemzetközi hírű hazai gyógyhelyek jelenleg is jól teljesítenek, már a meglévő, fizetőképes külföldi vendégkörben is jelentős, a kínálat bővítésével kiaknázható tartalék van. A szolgáltatások komplexitásának fokozásával, ***a gyógy- és wellnessturizmust ötvöző medical wellness térnyerésével, a komplex orvosi csomagok megjelenítésével*** a fürdődesztinációk vendégkörének jelenlegi költése többszörösére növelhető. Figyelemre méltó tény, és egyben jól jelzi a rendszerben levő tartalékok nagyságát, hogy miközben egy átlagos fürdőlátogató csupán egy-két tízezres nagyságrendű költést produkál, az orvosi szolgáltatásokon alapuló turizmusban elköltött összegek legtöbbször milliós nagyságrendűek.

A kínálat fejlesztésén túl fontos az állam által támogatott professzionális szintű, célzott marketing megteremtése is. Az egészségturisztikai marketing nem csupán ***új munkahelyek tízezreinek megteremtését és az egészségturisztikai ágazat bevételeinek növelését támogatja***, de nagyban hozzájárul egy pozitív országimázs kialakításához és ezen keresztül a befektetési kedv élénküléséhez is. Az állami eszközökkel támogatott egészségturisztikai marketing többszörösen is megtérül, hiszen nem csupán a turisztikai ágazaton belül termel jelentős többletbevételt, hanem az egészségipar részére is piacot, hajtóerőt jelent. Nem szabad megfeledkezni arról, hogy ***az egészségturizmusban a külföldi turisták más országokban keletkezett megtakarításaiból származó bevétel minden egyes forintja a Magyarországra történő közvetlen becsatornázását jelenti***. Az egységes egészségturisztikai marketingnek tudatosan kialakított, széles választékban kell megjelennie a legnagyobb hazai és külföldi utazási irodák kínálatában, valamint egyes jól szervezett, idős emberek és betegek által alkotott közösségekben.

Az erős régiós verseny miatt fontos, hogy a hazai gyógyfürdők alkalmazhatóságát és gyógyhatását államilag igazolt hitelességű balneológiai kutatások támasszák alá. Ez nem csupán a magánúton érkező turisták meggyőzése miatt fontos, hanem azért is, mert az igazolt balneológiai eredményesség a külföldi állami és magán egészségbiztosítók oldaláról is növekvő keresletet jelent, teret nyit a gyógytornászok és gyógymasszőrök tömeges alkalmazása, valamint az egyéb, jelentős bevételt generáló orvosi beavatkozások előtt is. Mivel mind a természetes gyógytényezőkre alapozó hazai gyógyhelyek, mind a szükséges orvosi tudás rendelkezésre állnak, létre kell hozni az ismereteket rendszerező, a minőségi országmarketing követelményeinek eleget tevő, a közvetlen értékesítést is támogató, egységes internetes felületet, mely tematikus bontásban a célországok nyelvén is elérhetővé teszi a magyar egészségturizmus teljes palettáját.

Egészében véve elmondható, hogy a prevenciós, kreációs turizmus versenyképessége, a végrehajtott beruházások megtérülése a kínálat gyógyászati célú bővítésével, az orvosi szolgáltatások előtérbe helyezésével és az ennek köszönhetően meghosszabbodó turisztikai szezonokkal, az eddigieknél hatékonyabb marketinggel jelentősen javítható.

1.7.3 Egészségturisztikai nagyhatalom

A gyógyturizmus kifejezetten az egészségi állapot javítását, a gyógyulást, a panaszok csökkentését, az (átmenetileg) elveszett képességek visszaszerzését célozza. A hazai fürdőkínálat – jelentős átfedésekkel – részben ide, részben a prevenciós, rekreációs turizmus területéhez sorolható, attól függően, hogy igénybevételük az egészség megőrzését vagy a gyógyulást szolgálja-e. A prevenciós, kreációs turizmus terén végrehajtott pozitív hatású állami intézkedések – a gyógyfürdőket leszámítva – alig terjedtek ki az orvosi szolgáltatások túlsúlyán alapuló gyógyturizmusra. ***Az Orbán-kormány a gyógyturizmusba célszerűtlen módon ott avatkozott be*** és ott nyújtott az adófizetők pénzéből milliárdos támogatást, ahol arra a legkevesebb szükség volt: a fogászati turizmusban. A hazai fogászatok azonban állami segítség nélkül, tisztán piaci alapon is képesek voltak arra, hogy Európában piacvezetőkké váljanak, míg más orvosi beavatkozások külföldiek számára történő értékesítését jelenleg éppen a rosszul szabályozott, versenyképtelen állam akadályozza.

Az erős piaci versenyben, önerejéből európai piacvezetővé váló fogászati ágazat sikere jól mutatja a hazai gyógyturisztikai potenciálban rejlő lehetőségeket. A magyar fogászati vállalkozások összefogtak, és megszervezték saját üzleti tevékenységüket: külföldi piacot szereztek, gondoskodtak az állapotfelméréstől az utógondozásig mindenről, beleértve a betegek utaztatását és elszállásolását is. A jellemzően nyugat-európai betegekre szakosodott fogászati rendelők éves szinten kb. 70 ezer külföldi beteget látnak el. A fogászati turizmusból származó bevétel – a közvetett idegenforgalmi költéseket is figyelembe véve – mintegy 70 milliárd forintra tehető. Bár a hazai fogászatok jelentős mennyiségű fizetőképes betegek utaztatnak Magyarországra, az ebben rejlő üzleti potenciál még mindig komoly tartalékokat rejt. A betegek jelentős hányada életkorából és egészségi állapotából eredően más egészségügyi szolgáltatásokat is igénybe venne, ám ***jelenleg ezeket – egységes és szervezett egészségturisztikai marketingtevékenység hiányában – nem kínálják fel részükre***.

Az orvosi szolgáltatások külföldi igénybevételéhez nem csupán a szolgáltatások fizikai elérhetősége és kedvező ára szükséges, hanem betegek bizalmának elnyerése is. A bizalom elnyerését a küldő országok minőségtanúsításai honosításának állami támogatásával és az állami egészségfelügyelet külföldi betegekre történő fokozott kiterjesztésével támogathatjuk. A jelentősebb betegküldő országok minőségtanúsításának honosítása révén nemcsak az egyéni úton érkező fizetőképes betegek nyerhetőek meg, hanem a külföldi állami és magán-egészségbiztosítók részére is piacképes megoldást kínálhatunk, így ***a szervezett utaztatás keretein belül küldő országonként akár több tízezer sebészeti beavatkozásra váró, fejenként milliós nagyságrendű összeget költő beteg is Magyarországra utaztatható***.

Programot kell indítani az egészségturisztikai kínálatba vonható egészségipari vállalkozások felmérésére, eszközparkjuk fejlesztésére, szakmai és nyelvi felkészültségük erősítésére, kínálatuk komplexitásának fokozására. Állami támogatásokkal, adókedvezményekkel, kedvezményes jegybanki hitelprogramok indításával kell ösztönözni az ***egészségipari beruházások létrejöttét*** és az e területen működő vállalkozások megerősödését. A sebészeti beavatkozásokra alapozó gyógyturizmus a hagyományos kereskedelmi szálláshelyek mellett megkívánja az ún. ***medihotelek létesítését***, vagy a hagyományos kereskedelmi szálláshelyek, használaton kívüli kórházi szárnyak egy részének medihotelekké történő fejlesztését is. A medihotel olyan, a kórháztól elkülönített épület vagy épületrész, amely a kezelésre, szakápolásra, felügyeletre szoruló betegek hotelszerű elhelyezésére és speciális igényeik magas szintű kielégítésére alkalmas.

Az államnak is aktív, kezdeményező szerepet kell játszania a hazai egészségturisztikai ágazat fejlesztésében. Államközi tárgyalást kell folytatni azokkal az országokkal, amelyeknél egyes orvosi beavatkozást igénylő területeken ellátási hiány alakult ki, hosszabb várólisták jöttek létre, esetleg a szükséges ellátásokat jóval a magyar piaci ár feletti árszínvonalon végzik. Az állami közreműködés, a magán-egészségipari szolgáltatókra kiterjesztett állami felügyelet, az állami közreműködéssel folyó betegkövetés növeli a határokon túlnyúló egészségügyi ellátásokba fektetett bizalmat, és hajtóereje lehet egyes nagy méretű, szervezett piacok (állami és magán-biztosítótársaságok) megszerzésének. Több olyan, az egészségturizmusban küldő országnak számító állam van, ahol a magánbiztosítók vagy éppen a munkáltatók a helyben elérhető egészségügyi ellátások drágasága miatt a biztosítási csomagban szereplő külföldi gyógykezelés lehetőségét kínálják fel ügyfeleiknek. Más esetekben az ellátások elérhetősége szenved csorbát a helyi egészségügy kapacitásproblémái miatt, és az ennek következtében kialakuló várólisták felszámolásának lehetséges módját jelentheti az államközi megállapodáson alapuló, a küldő állam és betegei számára is megnyugtató megoldást jelentő szervezett egészségturizmus.

Fontos hangsúlyozni: semmi szín alatt nem kívánjuk támogatni, sőt, meg fogjuk akadályozni, hogy akár egészségturizmus, akár más jogcímen visszatérjen az MSZP-kormányok alatt teret nyert funkcionális vagy bármilyen más privatizáció. Amikor gyógyturisztikai beruházásról beszélünk, akkor minden esetben új kapacitások létrehozásáról, zöldmezős beruházásokról van szó, ami nem szűkíti a jelenlegi közfinanszírozású rendszer lehetőségeit.

A magyar egészségturizmus aktív, állami részvétellel történő fejlesztése rövid időn belül több tízezer magyar ember számára teremt jól fizető, biztos munkahelyet. Célunk nem kevesebb, mint adottságaink kihasználásával, célszerű és szakmailag megalapozott fejlesztéspolitikai intézkedésekkel Magyarországot a világ egyik elismert és innovatív egészségturisztikai nagyhatalmává tegyük. Végül, de nem utolsósorban el kell mondani, hogy az ágazatban megjelenő állami beavatkozás egyben jelentős állami részesedést is kell, hogy jelentsen, és a terveink szerint az itt várhatóan jelentkező ***bevételeket be lehet – pontosabban: be kell – forgatni a magyar egészségügy fejlesztésébe***, elkülönített állami pénzalap létrehozásával a költségvetésben. Vagyis a hazánkba gyógyulni érkező fizetőképes külföldiek itt elköltött pénze érezhető javulást eredményez majd a hazai fekvő- és járóbeteg-ellátásban, valamint a gyógyászati kutatás-fejlesztés hazai lehetőségeinek bővítésében.

1.7.4 Mit jelentene a Jobbik EÜT fejlesztési tervének megvalósulása?

- több tízezer munkahelyet az ágazaton belül és az ahhoz kapcsolódó területeken;
- a külföldön dolgozó vagy oda készülő magyar orvosok és ápolók itthon tartásának növekedését;
- a magyar egészségügy forráshiányának csökkentését, az ágazatban megjelenő profit visszaforgatását a magyar egészségügyi ellátásba, valamint az ágazati kutatás-fejlesztés támogatását a külföldről becsatornázott állami gyógyturisztikai bevételek beforgatásával;
- összehangolt, államilag támogatott gyógyturisztikai marketingtevékenység működtetését;
- medihotelek létrehozását vagy kórházakon belüli kialakítását;
- az ágazathoz kapcsolódó, beszállítói kört képező magyar tulajdonú egészségipari vállalkozások támogatását;
- Magyarország egészségturisztikai világhatalommá válásával az országimázs javítását.

2. A 60 lépés program

A Hét vezér terv a Jobbik Kimondjuk, megoldjuk! programjának azt a hét pillérét foglalta össze, amelyen keresztül az egész program legfontosabb célkitűzésének, a munkahelyteremtésnek tennénk eleget. Hét nagy terv, amelyek segítségével a magyar emberek számára tisztességes megélhetést biztosító állásokat tudnánk létrehozni. Ahogy kimondtuk, ha van munka, minden van, ha nincs munka, nincs semmi. Azt is figyelembe kell azonban venni, hogy a leendő Jobbik-kormány a munkahely-teremtési tervének megvalósításához nem ideális laboratóriumi körülmények között foghat majd hozzá, hanem egy 40 évnyi kommunizmus és 24 évnyi globalista neoliberalizmus által szétvert és megnyomorított Magyarországon. Az úgynevezett rendszerváltozás óta eltelt hat ciklus óriási csalódást okozott. Fogalmazhatunk úgyis, hogy ***24 év után a 24. órában vagyunk, és sürgős közbeavatkozás kell***.

A 60 lépés program azt a hat válságterületet és sorskérdést járja körbe, amelyeket a Jobbik-kormánynak először kezelnie kell, mielőtt a Hét vezér terv megvalósításába belevághat. Hat olyan társadalmi problémát, amelynek megoldása nem lesz egyszerű, de igenis lehetséges. Hat olyan területet, amelyen az elmúlt időszak kormányai vagy semmilyen, vagy felemás eredményt tudnak csak felmutatni. Ezek sorrendben ***a földvédelem, a devizaválság, a népességfogyás, a fenntartható rezsicsökkentés, a magyar–cigány együttélés és az államadósság***. A hat problémát 51 lépésben kívánjuk megoldani. Ahogy a Hét vezér tervben is volt jelentése a hetes számnak, úgy az 51 lépés is sugall valamit. Ha a 100-at vesszük egy egységnek, egésznek, akkor az 51 lépéssel túl vagyunk a vállalt munkánk első felén. A nehezén. Akkor neki lehet vágni a többinek, a munkahelyteremtésnek és a többi ágazati programnak. De előtte ezt a 60 lépést kell megtennünk.

2.1 A földvédelem

2.1.1 Kimondjuk az igazságot!

A magyar föld megvédésének kérdése evidencia. A földünk – a vizünk és energiaforrásaink mellett – olyan alapvető kincsünk, amelyről egy normális helyzetben nem is indulhatna üzleti diskurzus. Sajnos a mai világ és a mai Magyarország nem ilyen. Itt ***a föld – az önfeladó uniós tárgyalóink, vagyis a kormányaink miatt – tőke***, amely adható, vehető. A mi szempontunkból nézve inkább tőlünk elvehető. A Jobbik számára a föld azonban anyaföld, amelynek megvédését bármi áron való kötelező feladatnak tekintjük.

A földmoratórium idén májusban, tehát az új országgyűlés megalakulásának pillanatában lejár. A földmoratóriumot annak idején a csatlakozáskor azért kapta Magyarország, hogy a földtulajdonárakat fel tudjuk zárkóztatni az uniós átlaghoz. ***A magyar föld ára ugyanis töredéke a nyugat-európainak.*** Ebből a szemszögből nézve a moratórium teljesen etikus és teljesen logikus. Előbb eltelt az adott 7 év, majd miután a magyar és európai árak közötti szakadék mit sem változott, újabb 3 év lehetőséget kaptunk. Jövőre lejár a haladék is, és ha megnézzük, akkor szintén semmi nem változott. Vagyis a vészhelyzet nem változott, a moratórium mégis megszűnik. A kormány pedig úgy érzi, mindez rendben van.

A bolgár parlament döntése egy példa, amely arról szól, hogy egy tagállam igen is szembeszállhat Brüsszel akaratával. Bulgária ugyan később csatlakozott, így nekik még csupán az első 7 évük járt le, de mégis beszédes az Európai Bizottság részéről a bolgár parlament – három helyett hat éves moratórium meghosszabbításról szóló – 70%-os támogatottságú döntése miatti hatalmas felháborodás. Bulgária ugyanis az esetleges hosszabbításról nem Brüsszellel kezdett egyezkedni, hanem egyszerűen hozott egy ilyen törvényt, és bejelentette, hogy az uniós szankciókkal is kész szembenézni, hogy megvédje az igazát. Magyarországon is erre lenne szükség, és ***ezt a határozottságot csak a Jobbik képes vállalni***.

A kormány az általa megalkotott földtörvény erejére szokott hivatkozni, amelyről Orbán Viktor maga mondta el többször, hogy azt az EU legerősebb példáiból, az osztrák, a francia és a dán minta alapján alkották meg. Ez sem igaz teljesen. A rendszer egyik kulcselemét jelentő földvédelmi bizottságok – érthető módon – a saját szűkebb csoportérdeket és nem kizárhatóan egyéni érdekeket is képviselhetnek. A magyar föld magyar tulajdonban tartása állami szuverenitásunk alapja, nemzetsrtatégiai elsődleges ügy, így ezt nem bízhatjuk helyi bizottságokra. Törvényben kell garantálni.

De egyébként is, mi a garancia arra, hogy ami Nyugat-Európában működik, az nálunk is fog? Semmi. Mennyiben vethető össze a francia, az osztrák és a dán gazdatársadalommal a hazai? Semennyire. Mennyire hasonlít a tőkeerejük, a versenyképességük, a piacszerzési lehetőségeik? Semennyire. Mennyiben sikerült felzárkóztatni az ottani földárakhoz a hazait? Semennyire. Összességében kimondhatjuk: ***a kormány politikája nem védte meg a földet***. Azt csupán imitálta. Leleplező, hogy amikor a kormány felszólal, soha nem mondja ki, hogy a külföldi tulajdonszerzés ellen küzd. Rendre úgy fogalmaz, hogy a spekulánsokat fogja kizárni. Hogy ez így van-e? Alig hihető, de amit észre kell venni: nekünk nem csupán a spekulánsokkal van bajunk. Az nekünk a minimum és nem a végcél, hogy ne legyen a föld esetén spekulá-

ció, akár hazai, akár idegen. Mi e***gyértelműen tiltani akarjuk a külföldi tulajdonszerzést*** is, még akkor is, ha az önmagában nem spekulatív. A magyar föld magyar kézben tartása ugyanis nemzetstratégiai érdek, amit bármi áron kötelességünk érvényesíteni. Egy nemzeti kormány erről nem mondhat le, hanem Alaptörvényben mondja ki, és ha kell, akkor harcol érte. Gazdasági szabadságharcot vív. Mi ezt vállaljuk, és nem csak szavakban.
Végül fontos hangsúlyozni, hogy amikor földvédelemről beszélünk, akkor nem csupán a külföldi tulajdonszerzés megakadályozását tekintjük feladatunknak, hanem a latin-amerikai típusú, a monokultúrás, oligarchák által uralt, kevés munkaerőt foglalkoztató nagybirtokrendszer kialakulásának megakadályozását is. A Jobbik a ***versenyképes családi gazdaságokra épülő földbirtokszerkezetet*** tartja követendő célnak.

2.1.2 10 lépéssel megoldjuk!

1. Hosszabbítás. A moratórium meghosszabbítása csupán tüneti, de a jelenlegi sürgető helyzetben a leendő Jobbik-kormány első lépése lesz, akár Brüsszellel együtt, akár annak ellenére. Erre az időnyerésre azért van szükségünk, hogy a jelenlegi kaotikus helyett megnyugtató módon tudjuk rendezni a földkérdést.
2. Alaptörvény. A következő országgyűlésnek az alaptörvényben kell rögzítenie, hogy a magyar föld csak a magyar állam, magyar önkormányzat vagy magyar természetes személy tulajdona lehet.
3. Módosítás. Amennyiben az alaptörvényben rögzítettük a magyarság akaratát, szükséges, hogy azt Brüsszellel elfogadtassuk, vagyis a csatlakozási szerződésünket módosítsuk. Itt jelezni kell az EU felé, hogy Magyarország számára ez olyan jelentőségű stratégiai kérdés, amelyért a legvégsőkig küzdeni fogunk, akár a közösségből való kilépés vagy távozás árán is.
4. Védelem. Olyan földvédelmi törvényi szabályozást kell bevezetni, amely kizárja a földdel kapcsolatos spekulációt, vagyis rögzíti a földhasználat élelmiszertermelő, élelmezésbiztonságot nyújtó rendeltetését.
5. Elszámoltatás. A különféle földdel kapcsolatos visszaélések összegyűjtése, nyilvánosságra hozatala, a szükséges intézkedések elindítása, és a hazai földbárók elszámoltatása.
6. Juttatás. A közcélú és közérdekű feltételekhez kötött földjuttatás (a tartós földhasználat) célja a birtokszerkezet javítása, az élelmezésbiztonság megteremtése, a népességzuhanás megállítása, a saját munkán alapuló családi gazdálkodás létalapjának, a vidék és a társadalom életminőségének a szolgálata.
7. Kizárás. Az alaptörvényben alkotmányos államcélként rögzíteni kell a nagybirtokrendszer kizárását.
8. Üzemszabályozás. Megerősítjük az államnak a mezőgazdasági üzemszabályozás rendeltetése és a rendezőelve melletti elkötelezettségét. Ami az „egy tulajdonos egy üzem" alapelvét jelenti, és az üzem térmértékének maximumát azon a szinten, amely egy átlagos magyar család megélhetését biztosítja. Ez ma 50-200 hektár (az alsó érték intenzív növénytermesztés, fóliázás esetén kisebb is lehet). Végül rögzíteni kell, hogy aki a nemzeti tulajdon részét képező magyar termőföld egy darabját birtokolja az a lehető legmagasabb számú munkahely teremtésére is kötelezett maga, családja vagy alkalmazottai részére. Ez ma reálisan – földminőségtől és kultúrától függően – átlagosan 5-25 hektár (fóliázásnál 0,5 hektár, szántóföldi kultúránál vagy legeltetésnél 25 hektár fölött).
9. Felszámolás. A zsebszerződések alapján a külföldi használatba vett földek ügyeinek felgöngyölítése, a telekkönyvi átírások megakadályozása, és a törvényes állapotok visszaállítása.
10. Tiltás. Érvényesíteni fogjuk az ingatlanfejlesztés két évtizede során kialakított, jogellenes, külföldi földtulajdonszerzést leplező tőkeberuházási gyakorlatának tiltását. Ilyenkor az történt, hogy az állam vagy az önkormányzat a külföldi tőkeberuházókkal adásvételt kötött a termőföldből e célra kivont és ingatlanná átminősített földrészlet tulajdonjogának az átruházására.

2.2 Kiút a devizacsapdából

2.2.1 Kimondjuk az igazságot!

Mára a nagyobb kutatóintézetek is elismerik, hogy a magyar nemzetgazdaság növekedési kilátásait mélyen aláássa az a jelenség, hogy a lakosság egy meghatározó része a hazai fogyasztás, a kis és közepes méretű magyar vállalkozásoknál történő ***vásárlás helyett jellemzően külföldi hátterű pénzintézetek számára törleszt***. Az is köztudottá vált, hogy ezen hitelszerződések megkötése legalábbis labilis jogi környezetben, minősített visszaélések mellett és sok esetben hitelközvetítői végzettséggel nem rendelkező ügynökök „segítségével" történt. A társadalom széles köreinek elementáris erejű követelése e helyzet rendbetétele, hiszen a probléma makrogazdasági szinten azokat is sújtja, akik nem rendelkeznek hasonló hitellel. Azt is le kell szögeznünk, hogy a hitelkárosultak döntő többsége nem luxuscikkekre vagy külföldi nyaralásra vett fel kölcsönt, hanem otthonteremtésre, felújításra vagy élete fenntartására – ehhez segítséget állami programok által nemigen kapott. A folyamat és a visszaélések elharapózása mentén pedig sem az MNB, sem a pénzügyi felügyelet és a versenyhivatal, sem pedig az akkori ellenzék nem emelte fel hangját kellő eréllyel, így osztoznak a felelősségben.
Gyurcsány Ferenc és kormánya „ráengedte" a pénzügyi szinten gyarmatosító osztrák, olasz és német bankokat a gyanútlan magyar polgárokra. Amikor pedig a legnagyobb hazai bankok felismerték, hogy a kormányzati politika megnyitotta az utat a legújabb kori veszélyes banki műveletek előtt, többségük egyszerűen belépett ebbe az üzletágba. Ezek a cégek együttesen csalták az érintettek többségét a devizahitelek csapdájába. Ekkoriban még a Világbank is veszélyesnek

ítélte a helyzetet, ennek ellenére ***a szocialisták sem tettek semmit, hogy megállítsák a hasonló „hibás termékeken" alapuló szerződések számának növekedését.*** Felelős továbbá a Magyar Nemzeti Bank és a Pénzügyminisztérium 2004 és 2008 közötti vezetése, mert tagjai kezdettől fogva tisztában voltak a frankhitelek kockázatával (ha másért nem, hát azért, mert a svájci jegybank elnöke 2004 nyarán levelet írt erről magyar kollégájának, Járai Zsigmondnak), de semmit nem tettek az ügyben. A Nemzeti Bank külön felelőssége, hogy a jegybanki kamatot közel egy évtizedig indokolatlanul magas szinten tartotta, jóval az infláció szintje felett, ezáltal irreálisan drágává tette a forinthiteleket. Felelős továbbá az összes érintett kormány, amiért ezt az egész nemzetgazdaságot érintő problémát egyáltalán nem vagy teljesen tévesen kezelték. Ennek eredményeképp alakult ki a katasztrofális állapot: a háztartások hitelállománya 2004 és 2008 között a háromszorosára duzzadt, 2008 végén pedig már 30 százalékkal nagyobb volt a kihelyezett hitelek nagysága, mint a bankokban elhelyezett pénzbetéteké.
A Fidesz mára talán felismerte ősbűnét a hitelkrízis kialakulásában: 2001-ben lehetővé tette a szerződések egyoldalú módosítását. Ennek és a Jobbik figyelemfelkeltő aláírásgyűjtő kampányának köszönhetően a kormány a devizahitelesek megmentését ígérte. Azonban a ciklus közepén mért 23-ról a negyedik esztendő elejére 35 százalékra nőtt azon lakossági jelzáloghitelek aránya, amelyek esetében késve fizetik a törlesztőrészletet. A Nemzeti Eszközkezelő nem volt képes széles tömegeken segíteni, ráadásul az állami szervezet segítségéhez továbbra is kell a fő károkozó, a hitelt nyújtó bank engedélye. A rászorulók becsapásának tekinthető az ócsai lakótelep is, amely bár új otthont nyújt pár család számára, életük rendezésének lehetőségét nem minden tekintetben biztosítja, így bajaik újratermelődése várható. Megbuktak azok a kormányzati elképzelések is, amelyek azzal kecsegtettek, hogy otthonvédelmi célból érdemi segítséget nyújtanak a devizahitel-adósoknak, mindenekelőtt azoknak, akiknek fizetési nehézségeik, illetve lejárt tartozásuk van, hiszen az árfolyamrögzítéshez kötött előtörlesztés csak a tehetősebbeken, szerencsésebbeken segített, és sokan forinthitelekbe kényszerültek, hogy szabaduljanak a svájcifrank- vagy más devizaalapútól. Az árfolyamgát pedig csak lélegzetvételt jelent, és amellett, hogy eltolja a fizetési kötelezettséget, több esetben olyan megegyezést csikar ki a károsultból, amely a későbbiekben nehezebben megtámadhatóvá teszi az eredeti, visszaélésekkel teli szerződést.

2.2.2 10 lépéssel megoldjuk!

1. Forintosítás. A Jobbik a devizahitelek felvételkori árfolyamon történő forintosításában látja a megoldást. Csak így hárítható vissza a kereskedelmi bankokra kártételük összes következménye, és csak így mentesíthetők a hitelkárosultak az indokolatlanul rájuk hárított költségektől. Különös tekintettel indokolt ez azért, mert egyes időszakokban az árfolyam másfélszeres változásához képest kétszeres drágulás volt tapasztalható a törlesztőrészletekben, más kontraktusok esetében pedig a fizetendő összeg egyharmadrészt nem árfolyamfüggő tételből állt, szintje mégis hasonlóképpen emelkedett, mint bármely más díjé. Emellett csak a fenti módszerrel rendezhető az is, hogy számos bank a kezelési költségeit is devizában számolta el, és az árfolyam-különbözeten felül még a banképület bérleti díjának emelkedését is ügyfeleire terhelte.
2. Kártérítés. Ezen felül kártérítés illeti meg a károsultakat annak arányában, amennyivel többet kényszerültek törleszteni az indokoltnál. Továbbá szabad bankválasztást érünk el a devizahitelesek számára. Ennek szellemében az ügyfelek maguk dönthessenek arról, melyik pénzintézet ajánlatát fogadják el hitelük részleges vagy teljes forintosítása során.
3. Moratórium. Elérjük a kilakoltatási moratórium meghosszabbítását, a bajba jutott devizahitelesek kilakoltatásának felfüggesztését a problémakör megoldásig, amellett, hogy az önkényes lakásfoglalóknak nem nyújtunk védelmet. A törvényes, tisztességes és jóhiszemű lakhatást alapvető emberi jognak tekintjük.
4. Magáncsőd. A magáncsőd intézménye azok számára jelenthet megoldást, akik még nem váltak teljesen fizetésképtelenné. Adott esetben a bíróságtól vagy az önkormányzatoktól kérhetnék, hogy egy határozatban mondják ki fizetésképtelenségüket. Ez után egy jogvégzett családsegítőt rendelnének ki a bajbajutottak mellé, aki az ingyenes jogsegélyszolgálatokhoz hasonlóan támogatná a nehéz helyzetbe került családok talpra állását. Ennek szellemében közvetíthet az adósok nevében a bankok irányába, és összekötheti őket a munkaerőpiaccal, átképzési programokkal, ám semmiképp sem ő osztaná be a családi kiadásokat.
5. Résztörlesztés. A végtörlesztés mellett a résztörlesztési lehetőséget szorgalmazzuk a bajba jutott devizahitelesek megsegítésére. Így akik a jelenlegi végtörlesztéssel nem tudnak élni, mégis lehetőséget kapnak kamatterheik, törlesztőrészleteik csökkentésére.
6. Kiterjesztés. A magyar kis- és középvállalkozásokra is kiterjesztenénk megoldási javaslatainkat, valamint a családjukat vagy vállalkozásukat járművükkel segítő autóhitelesekre, szabad felhasználású hitelesekre (akik a felvett összeget lakásfelújításra, illetve vásárlásra fordították) és a közműcégek visszaéléseinek áldozataira is.
7. Belakoltatás. Többek számára megoldást jelenthetne az országban található elhagyatott házak és telkek egy forintért történő értékesítése a devizahitelesek számára. A helyi önkormányzatok bevonásával így átfogó gazdaságélénkítési programokon keresztül és családsegítő szolgálatok segítségével életet lehetne lehelni az elhagyott országrészekbe. Ugyanakkor a pályázati és fejlesztési pénzek csoportosítása során ezek a régiók kiemelt figyelmet élveznének.
8. Bankbüntetés. Jogos igény, hogy azon bankok működési engedélyét, amelyek folytatólagosan visszaélnek a fogyasztói bizalommal, fel lehessen függeszteni. A bankoknak tehát a fentiek szellemében indokolatlan extraprofitjuk kárára kell vállalniuk a rendezést.
9. Védelem. A jövőre vonatkozóan elengedhetetlennek tartjuk, hogy megállítsuk a végrehajtók túlkapásait, ennek

szellemében a végrehajtói jutalékok kettő százalékban maximálnánk, és állami ellenőrzés alá vonnánk a teljes végrehajtói szakágat.
10. Arányosítás. Törvény által garantálnánk, hogy a tartozások ésszerű felső határát senki se léphesse túl, magyarán lehetetlenné tennénk, hogy egy 10 milliós lakásra 26 milliós tartozás halmozódhasson fel, majd ennyit is kelljen viszszafizetni. Ennek értelmében az össztartozás mértéke nem lehet lényegesen nagyobb, mint a jelzálogul felajánlott tárgy értéke.

2.3 Népesedési fordulat

2.3.1 Kimondjuk az igazságot!

A magyarság legsúlyosabb problémája a népességfogyás. ***A helyzet több szempontból is tragikus és életveszélyes.*** Egyrészről az alapvető probléma a születések és a halálozások közötti negatív mérleg, vagyis a természetes fogyás. A másik probléma az ezzel szorosan összekapcsolódó elöregedés és az ezzel járó gazdasági, társadalombiztosítási problémák. A következő probléma az elmúlt néhány évben tapasztalt szociális emigráció, vagyis az aktív, dolgozni akaró magyar fiatalok tömeges elvándorlása és külföldi letelepedése. Aztán itt van a mindezt megfejelő elképesztően rossz fizikai és mentális állapota a magyar társadalomnak. Ezt tetézi a belső demográfiai vándorlás, vagyis a falvak elnéptelenedése és ellehetetlenülése. Végül erre jön mindebben az egyébként is végzetes helyzetben a cigányság beilleszkedésre képtelen részének népességrobbanása.

A Jobbik a népesedési problémák és a kivándorlás kérdését egymással összefüggő jelenségekként kezeli, és tisztán látja, hogy az egyik háttérfolyamatainak romlása mennyiben roncsolja a másik terület jövőbeni javítási esélyeit is. Programunk alapvetése, hogy bár az anyagi elismerés különösen fontos, mégis csak egyetlen ágát képezi a demográfia multifaktoriális területének. Ennek sajnálatos példája, hogy bár az ún. családi adókedvezmények révén tízmilliárdok maradtak a magyar családoknál, a megszületett gyermekek száma az utóbbi évek során tovább csökkent. ***A népesedési válság megoldása ezért egy komplex feladat***, amely teljes kormányzati koncentrációt, a tárcák közötti harmonikus együttműködést, a média, a civilszféra és a társadalom segítő támogatását egyszerre igényli.

2.3.2 10 lépéssel megoldjuk!

1. Áfacsökkentés. A leendő Jobbik-kormány csökkenteni fogja a gyermekneveléshez szükséges cikkek áfáját, mégpedig radikális mértékben. Ez olyan, viszonylag biztonságos gyermekvédelmi módszer, amely a direkt kifizetések és szociális transzferek helyett a valóban az utódokhoz kerülő cikkek útját könnyítik meg.
2. Otthonteremtés. Talán legfontosabb pontként (és a fiatalok kivándorlása elleni küzdelem során is felhasználható módon) a Jobbik államilag támogatott otthon- és bérlakás-építési és -vásárlási programot alakított ki. Mivel az ország elhagyásának egyik fő oka a saját otthon megszerzésének szinte lehetetlen volta, egy olyan rendszer, amelyben szigorúan magyar kivitelezők és beszállítók vennének részt új bérlakások kialakításában, forradalmi hatással bírna. Ugyanez igaz arra is, ha az állam üresen maradt, elhagyott otthonokat vesz meg bérlakás céljára, és azt magyar vállalkozókkal újíttatja fel. Miután egy beköltöző család pár évig a piaci ár töredékéért bérelhet egy újabb vagy az első gyermek vállalására is alkalmas méretű lakást, végül bekerülési érték körül, teljes körűen kamattámogatott, az állam által felügyelt hitellel meg is vásárolhatná életterét.
3. Élelmiszer-ellátás. Egy családellátó szolgálat keretein belül közvetítő, árdrágító cégek nélkül juttatnánk el a magyar családokhoz az egészséges magyar élelmiszereket (leginkább az alapvetőeket, zöldségeket, gyümölcsöket), szervezett formában, világhálós rendelési lehetőséggel kibővítve, havi szinten több ezer forintot spórolva minden érintettnek.
4. Szociális kártya. A szociális kártya országos szintű bevezetésével elérnénk, hogy a nekik szánt pénz valóban a gyerekekhez jusson el, és ne a szülők gyermeknevelést nem érintő igényeire vagy szenvedélyekre fordítódjon. A szociális bolthálózatban kizárólag magyar termékeket lehetne vásárolni, amellyel ezáltal a magyar vállalkozások és ipar piaclehetőségeit bővítenénk, így teremtve munkahelyeket.
5. Családtervezés. Átalakítanánk a családi pótlék rendszerét, megfékezve a megélhetési gyermekvállalást és támogatva a felelős családtervezést. A pótlék rendszerét oly módon alakítjuk át, hogy a szülőnek csak 18 éves kortól folyósítanánk, a 3. gyermek után már csak adókedvezmény formájában. Azok a gyermeket nevelő családok, akik szociális támogatásban részesülnek, a segélyt és a családi pótlékot egyaránt szociális kártyára utalva kapják meg. A családtámogatási rendszert a nyugdíjrendszerhez hasonlóan inflációkövetővé tesszük.
6. Anyabarát munkahelyek, óvodai és bölcsődei férőhelyek. Az anyák helyzetének javítása, számukra rugalmas munkahelyek teremtése csak központi segítséggel képzelhető el, és megszüntetnénk azt a tarthatatlan állapotot is, mely szerint az átlagos európai országokban kétszer-négyszer több anya dolgozhat részmunkaidőben, mint hazánkban. Mivel ez igaz a környező országokra is, ezt a kérdést nem lehet pusztán gazdasági fejlettségtől függővé tenni. A közszférában a gyermeket nevelő állami alkalmazottak részére kötelező lesz felajánlani a rugalmas, részmunkaidőben való foglalkoztatást. Ezt a továbbiakban kiterjesztjük a versenyszférára is. Javítani fogunk a bölcsődei és óvodai férőhelyekkel kapcsolatos tarthatatlan hiányon. Annak érdekében, hogy a felsőoktatásban tanuló fiataloknak ne kelljen választani a tanulás és a gyermekvállalás között, kialakítunk egy családbarát felsőoktatási szolgáltatást, közös kollégiumi elhelyezéssel, gyermekek után járó juttatásokkal, bölcsődei vagy kimondottan az intézményen belüli babaszoba kialakításával. A mun-

kavégzők számára többműszakos bölcsődék rendszerét alakítjuk ki, a bölcsődék igény szerinti – munkaidőhöz igazodó – nyitva tartásának biztosításával.
7. Magzatvédelem. Az orvosi és a keresztény etika szempontjából is elfogadható magzatvédelmi törvényt alkotunk. Egyúttal társadalmi programot indítunk a hazánkban a nemzetközi átlagot jócskán meghaladó abortuszok okainak feltárására, azok hatékony megelőzésére és számának visszaszorítására, az anyák és leendő anyák segítésére, támogatására.
8. Lombikbébiprogram. A meddőség népbetegség, így kiemelt eszközökkel támogatnánk azon elszánt fiatalok harcát, akik a nehézségek és az esetleges egészségügyi akadályok ellenére is gyermeket vállalnának. Ez által több ezerrel több gyermek születhet meg évente.
9. Földprogram. Népesedési földprogrammal céloznánk meg azon négy régiónk újranépesítését, amelyek bár az EU leginkább elmaradottabb vidékei közé tartoznak, páratlan természeti adottságaik révén alkalmasak a belátó vidéki életmód és gazdálkodás folytatására. Javaslatcsomagunk lényege szerint az érdeklődő fiatalok földterülethez juthatnának vidéken, ahol haszonbérlet fejében vállalnák két-három gyermek világra hozatalát – ehhez pedig számtalan formában kaphatnak külső segítséget a védőnőtől a mezőőrön át a helyi piacokra történő bejutás megkönnyítéséig. Támogatjuk, hogy a lehető legtöbb magyar család egy forintos áron juthasson házhoz olyan vidéken, ahol tömegesen lelhetők fel elhagyatott tanyák, melyek lassan az enyészeté lesznek. Természetesen a szükséges gazdaságfejlesztési források idecsatornázásával és a közbiztonság szavatolása által érhető el, hogy sok olyan honfitársunk kezdhessen új életet, aki elvágyódik a nagyvárosokból.
10. Szülői életjáradék. Ennek alapgondolata, hogy a gyermekvállalást és nevelést tegyük nyugdíjszerző tevékenységgé, vagyis a felnőtt és munkába állt gyermekek jövedelemadójának egy meghatározott százalékát közvetlenül a szüleik nyugdíjának kiegészítésére utalják át. Mivel azonban éppen a családi adókedvezmények miatt – amit a leendő Jobbik-kormány is meg fog tartani – a gyermeket nevelő családfenntartók befizetett személyi jövedelemadója csökken, szükséges annyiban pontosítani: nem a befizetett, hanem kedvezmények nélkül számított adókötelezettség meghatározott részéről van szó. Ezt a rendszert szükséges az alaptörvényben is garantálni, vagyis nem csupán a mostani nyugdíjasokon kellene ezáltal segíteni, hanem egyúttal ösztönöznénk a mai párokat, a mai fiatalokat a felelős gyermekvállalásra és -nevelésre, amely idős éveik öngondoskodásának legbiztosabb forrása. A szülőtámogatási életjáradék hangsúlyozottan a dolgozó gyermek szüleinek nyugdíját támogathatja, saját adóbefizetései közvetlen átcsoportosításával.

2.4 Fenntartható rezsicsökkentés

2.4.1 Kimondjuk az igazságot!

Az MSZP–SZDSZ-kormányok bűne a stratégiai ágazatok eladása külföldieknek. Európa fejlett államaiban a közműcégeket stratégiai jelentőségűnek tekintik, ezért nemzeti (a leggyakrabban közösségi) tulajdonban tartják. A Horn Gyula vezetésével megalakuló MSZP–SZDSZ-kormány azonban jóval a reális ár alatt eladta a nemzeti vagyont, és ***külföldiek kezére juttatta a stratégiai energetikai vállalataink jelentős részét***. Jól mutatja a magyar közműcégek privatizációjának visszás voltát, hogy miközben a szocialista és szabaddemokrata politikusok arról győzködték a magyar embereket, hogy ezeknek a vállalatoknak az állam nem lehet jó gazdájuk, a magyar cégek megvásárlásában állami (rész)tulajdonban álló német és francia cégek játszották a főszerepet.
A magyar közműcégek privatizációjának feltételei ***hazaárulással értek fel***: az energiacégek privatizációja során a külföldiek részére garantált profitot biztosított a baloldali kormány. A kormány által garantált profitot a külföldi vállalatok részére a magyar embereket sújtó áremelések biztosították. Az MSZP–SZDSZ-kormányzás 8 éve alatt a magyar emberek rezsiköltsége többszörösére nőtt, a földgáz, az áram, a lakossági víz- és csatornadíjak, valamint a hulladékszállítás költsége is jelentősen megemelkedett.
A Jobbik közvetlenül a 2010-es országgyűlés megalakulását követően parlamenti szintre emelte a szocialisták hazaáruló privatizációjának felülvizsgálatát és szakmai érvekkel, statisztikai adatokkal bizonyította: a magyar emberek Európa legmagasabb közműdíjait fizetik, amit azonnal csökkenteni szükséges. A csökkentés fedezete is adott volt: meg kell szüntetni az MSZP–SZDSZ-kormányok által a külföldi vállalatok részére biztosított luxusprofitot, és az így elérhető árcsökkentés a magyar emberek rezsiszámláinak jelentős mérsékléséhez vezet. ***A rezsicsökkentés megkezdésére azonban több mint három évig várni kellett***, mivel a Fidesz-kormány a rezsicsökkentést politikai haszonszerzésből a kampány közeledtének időszakára tartogatta.
Az Orbán-kormány legnagyobb kormányzati sikerként kommunikált intézkedése a rezsicsökkentési program megkezdése volt. A meghirdetett rezsicsökkentési program az áramtermelés és -szolgáltatás, a földgázszolgáltatás, a távfűtési szolgáltatás, a kéményseprés, a lakossági víz- és csatornaszolgáltatás, a kommunális hulladékszállítás területét érintette. A fideszes rezsicsökkentési program ***azonban átgondolatlan és szakmailag kidolgozatlan***, ezért – bár a lakosság terheit átmenetileg valóban mérsékelte – gazdaságilag önpusztító, fenntarthatatlan módon valósult meg.
Az Orbán-kormány megelégedett a közműszolgáltatók árainak lefaragásával, a közműcégek megadóztatásával, ám sem az elavult, legtöbbször több évtizedes lemaradásban levő hazai közműrendszerek modernizálásáról, sem a meglévők megmentéséről, sem a szükséges új kapacitások kiépítéséről nem gondoskodott. A kiszámíthatatlan, magyar termelőket sújtó energiapolitika miatt ***egy éven belül négy magyar erőmű zárt be***, dolgozók ezreit munkanélkülivé és az adófizetők pénzéből segélyezetté téve. A rövid távú, politikai haszonszerzésre alapozott intézkedések következményeként az elmúlt

években folyamatosan nőtt az import áram részaránya, és a nyári csúcsidőszakokban már a felhasznált áram több mint felét(!) külföldről vásároltuk.
Az Orbán-kormány által végrehajtott rezsicsökkentési program – a hivatalos kormányzati kommunikációval ellentétben – jelentős részben nem a külföldi vállalatok indokolatlan nyereségének lefaragásával, hanem ***a magyar adófizetők pénzéből valósult meg***. Az Orbán-kormány már tavaly januárban 52 milliárd forint kompenzációt nyújtott a távhőcégeknek, melyet télen hasonló nagyságú összeggel told meg. Így – mivel az állam csak abból a pénzből képes gazdálkodni, amit az adófizetőktől beszed – elmondható, hogy a fideszes rezsicsökkentés árát a magyar emberek más, megemelt adókban fizetik meg.
A leendő Jobbik-kormány fenntartható, környezetbarát módon megvalósuló rezsicsökkentési programjának következményeként a magyar emberek rezsiköltségeinek fenntartható csökkentése következik be. Miután megvalósult a Jobbik által javasolt 30%-os csökkentés a villany, a víz és a gáz esetében, a rezsicsökkentést kiterjesztjük a tűzifára (az áfa 5%-ra csökkentésével), az üzemanyagokra (a jövedéki adó csökkentésével) és az internetre is (az árképzési gyakorlat újraszabályozásával). A megvalósult energiahatékonysági beruházások miatt a lakóingatlanok értéknövekedése várható, javul a korszerűsített lakóingatlanokban élő emberek életminősége. A csökkenő energiafelhasználás révén sokat tehetünk a környezet védelméért. A csökkenő energiaigény miatt javul a magyar külkereskedelmi mérleg. Az ország önfenntartó képessége és ellátásbiztonsága javul. A munkahelyteremtést ösztönözzük az építőiparban és az energetikai ágazatban. A gazdaságot élénkítjük az építőipari munkahelyek tízezreinek létrehozásával és a hazai termelés erősítésével. Az energiahatékonyság területén az innovációt erősítjük. Az ellátó infrastruktúra leromlását megakadályozzuk, és fenntartható fejlődését, korszerűsítését biztosítjuk.

2.4.2 10 lépéssel megoldjuk!

1. Fenntartás. A rezsicsökkentés eddigi eredményeinek fenntartása a leendő Jobbik-kormány célkitűzése, hiszen a magyar emberek rezsiköltségeinek jelentős arányú mérséklése nemzeti érdek.
2. Korrekció. Az Orbán-kormány által megkezdett rezsicsökkentési program eredményeinek fenntartása mellett a hiányosságai miatt több ponton is korrekcióra szorul. A Jobbik a fenntartható, környezetbarát módon megvalósuló rezsicsökkentés érdekében szükséges intézkedésekről részletes, szakmai programot dolgozott ki.
3. Kinyilvánítás. Az áramtermelést és -szolgáltatást, a földgázszolgáltatást, a távfűtési szolgáltatást, a kéményseprést, a lakossági víz- és csatornaszolgáltatást, a kommunális hulladékszállítást és -kezelést (rövidítve: közműcégek) stratégiai jelentőségűnek kell nyilvánítani.
4. Visszavásárlás. Gondoskodni kell az ezeken a területeken működő gazdasági társaságok közösségi tulajdonba vételéről, visszavásárlásáról.
5. Non-profit. Az áramtermelés és -szolgáltatás, a földgázszolgáltatás, a távfűtési szolgáltatás, a kéményseprés, a lakossági víz- és csatornaszolgáltatás, a kommunális hulladékszállítás területén működő gazdasági társaságok számára nonprofit működést kell előírni.
6. Versenyképesség. A stratégiai jelentőségük miatt közösségi tulajdonba kerülő közműcégeknél a hasonló üzemméretű nyugat-európai vállalatoknál jellemző üzemeltetési viszonyokat (létszám arányok, szabadság) kell kialakítani a versenyképes árak biztosítása érdekében.
7. Fejlesztés. A kapacitások szükség szerinti fejlesztésével és modernizálásával kell biztosítani a rezsicsökkentés fenntarthatóságát a közösségi tulajdonba került közműcégeknél.
8. Importcsökkentés. 5 éves intézkedési tervet kell végrehajtani, hogy a hazai áramfelhasználáson belül az importált áram részaránya nullára csökkenjen.
9. Alap. A rezsicsökkentési program beruházási igényeinek fedezése, valamint a program beindítása érdekében létre kell hozni 200 milliárd forintos alaptőkével egy Rezsicsökkentési alapot az állami költségvetés, az Európai Unió által nyújtott források, valamint az Európai Unió szén-dioxid-kibocsátás-kereskedelmi rendszeréből származó bevételek felhasználásával.
10. Energiahatékonyság. A rezsicsökkentési alap segítségével megvalósuló energiahatékonysági beruházásoknak (épületek szigetelése, nyílászárók cseréje, épületgépészeti korszerűsítés) minden hazai lakóingatlan esetében elérhetőnek kell lennie. A rezsicsökkentési program anyagi fedezetét részben a Rezsicsökkentési alap, részben pedig az energiahatékonysági beruházások következményeként elérhető megtakarítások biztosítják.

2.5 Magyar–cigány együttélés

2.5.1 Kimondjuk az igazságot!

A magyar–cigány együttélés az elmúlt 20-24 évben ***tabukérdés volt***. A szőnyeg alatt duzzadt a baj, egyre több volt a helyi konfliktus, az elfojtott, nem kezelt düh, a gyülemlő agresszió. A Magyar Gárda és a Jobbik megjelenése, majd a párt országgyűlési sikere húzta el a szőnyeget az elrejtett valóságról. Innentől kezdve szakadtak át a gátak, vált közbeszéddé az addig csak suttogva emlegetett cigányprobléma. A helyzet azonban még ma is elképesztően rossz, hiszen a Jobbikot leszámítva az összes többi párt a „polkorrekt” kommunikációs mezőben húzza meg magát, ebből pedig egyenesen következik, hogy valódi tettekre szinte semmi esély velük.

24 év távlatából visszatekintve elképesztő felelősség terheli az összes kormányt, hiszen a néhány politikai „díszcigány" kivásárlásával és a putri népének négyévenkénti megvendégelésével lezártnak tekintették az ügyet. A Jobbik kormányra kerülve ***őszintén, igazságosan, de határozottan fog a probléma megoldásához***, és előre jelezzük, hogy abban sem a különféle jogvédő szervezetek sáskahada, sem a többi párt álságossága, sem a nemzetközi liberális háttérhatalom dühe nem fog bennünket megakadályozni. A mi lelkiismeretünk és a mi szándékaink tiszták. Szeretnénk normális, rendezett, szigorú, igazságos és világos viszonyok között együtt élni a hazai cigánysággal. Az féljen, akinek félni valója van. Mindenképpen tisztázni kell, hogy a Jobbiknak egyetlen egy olyan javaslata nem volt és nem is lesz, amelyik különbséget tenne faji alapon magyar állampolgárok között. Vagyis a cigányságnak nem kell attól tartania, hogy a leendő Jobbik-kormány idején rájuk hátrányos megkülönböztetés vár. ***Ami várja őket, az éppen az ellenkezője: a teljesen egyenlő viszonyok.*** Ahol nekik is tenni kell valamit a boldogulásukért, mert a véleményünk szerint a többségi magyar társadalom már nagyon sokat tett anyagilag, politikailag, gazdaságilag és kulturálisan is. Most rajtuk a sor. Nyugodtan kimondhatjuk tehát: a Jobbik alatt a tisztességes cigány embereknek jobb lesz. De már nem azért, mert cigányok, hanem azért, mert tisztességesek. És fordítva: a tisztességtelennek rosszabb lesz, legyen akár cigány, akár magyar. Ez egyik alapfilozófiánk, és erre építjük fel a magyar–cigány együttéléssel kapcsolatos programunkat is.

2.5.2 10 lépéssel megoldjuk!

1. Diagnózis. A legelső lépés a helyes és pontos diagnózis felállítása a cigányság helyzetéről. Lélekszámáról, fizikai, anyagi, lelki és szellemi állapotáról tabuk és a valóság megszépítése nélkül. Kemény, de fontos kérdéseket kell feltenni, mint amilyen például az, hogy akar-e egyáltalán integrálódni – vagyis betartani a törvényeket, nevelni a gyermekét, dolgozni, stb.?

2. Vita. Meg kell teremteni a valós, érzelmi túlfűtöttségtől mentes, konstruktív vita lehetőségét, a média és a civilszféra, valamint a cigány szervezetek és vezetők szükséges önmérsékletét és segítő szándékát. Mindenkinek meg kell értenie, hogy a célunk nem egymás becsmérlése, hanem megoldás keresése. Szükségesnek tartjuk a cigánykérdés nemzetközi, európai problémaként való megjelenítését is az uniós és egyéb világpolitikai színtereken.

3. Diszkriminációmentesség. Megszüntetjük a faji alapú, pozitív diszkriminációt. A hazai cigányságnak fel kell nőnie arra a szintre, hogy megértse, azért semmi nem jár, mert valaki cigány. Mint ahogy azért sem, ha magyar. Valami azért jár, ha teljesíti a szükséges feltételeket, a kötelezettségeket, ha erőfeszítéseket hajlandó vállalni az integrációért. Ez valójában az érpataki modell lényege is, amely az embereket nem magyarra és cigányra, hanem építőre és rombolóra osztja.

4. Takarékosság. Véget vetünk a százmilliárdokra rúgó fejlesztési támogatásoknak, amelynek a 90%-a el sem jutott a célszemélyekig, hanem mindenféle alapítványok, cigány szervezetek és jogvédők markában tűnt el. A legszigorúbb feltételekkel és a legkomolyabb hatékonysági ellenőrzés mellett fogunk csak pénzt biztosítani bármilyen felzárkóztató projektre.

5. Vezetők. A cigány közélet vezetői közül a kiszűrjük a szélhámosokat, bűnözőket és a többszörösen leszerepelt megélhetési cigányokat. Olyan feltételeket teremtünk, amelyek révén kinőhet egy új vezető réteg a cigányság számára, amely Magyarországot a hazájának tekinti, amely a magyarsággal testvéri viszonyra törekszik, és amely párbeszédre és tárgyalásra képes a magyar–cigány együttélés konfliktusainak megoldásában.

6. Közbiztonság. A létező cigánybűnözést fel kell számolni, ezért megerősítjük a rendőrséget, felállítjuk a csendőrséget, és támogatjuk a törvényes keretek között működő társadalmi önvédelmi szerveződéseket. Szigorú szankciókkal számoljuk fel az idősek, nők és gyermekek elleni bűncselekményeket, mint ahogy az iskolai, valamint a közfeladatot ellátó személlyel szembeni erőszakot is. Véget kell vetni annak a tarthatatlan folyamatnak, hogy a cigányság deviáns része, miután a többségi társadalom által megtermelt segélyeit felvette, elkezdi terrorizálni az ő megélhetését finanszírozó többségi társadalmat.

7. Szociális kártya. Megállítjuk a megélhetési gyermekvállalást, amely során a szülők a különféle juttatásokért gyermeket hoznak a világra, de a nevelésével már nem törődnek, annak minden – anyagi, lelki, szakmai és kriminológiai – terhét a társadalomra terhelik. A 3. gyermektől felfelé a családi pótlékot adókedvezménnyé alakítjuk, a különféle juttatásokat pedig a szociális bolthálózatban alapvető magyar termékek vásárlására felhasználható szociális kártyán folyósítjuk.

8. Bentlakás. A hamisan feltett szegregáció-integráció kérdésben a Jobbik egyik álláspontra sem helyezkedik. Azt valljuk, hogy van, amikor az egyik, van, amikor a másik a jó megoldás. A beilleszkedési nehézségekkel küzdő cigány gyermekek számára állami bentlakásos iskolahálózatot hozunk létre, amellyel esélyt teremtünk az antiszocialitásnak mint családi örökség láncának a ledobására. A forrást az érintettek családtámogatási juttatásának összegéből, illetve a kollégiumi nevelés, ellátás normatív állami hozzájárulásából fedeznénk. A fenntartásba, működtetésbe az egyházakat is bevonnánk.

9. Munka. A „segély helyett munkát"-elvet megvalósítjuk. A Hét vezér tervünk munkahely-teremtési eredményei révén többé nem lesz tartható az a jellemző önfelmentés, hogy „dolgoznék, de nincs hol". A munkára képes, de dolgozni nem akaró emberektől mindenféle társadalmi juttatást megvonunk.

10. Felelősség. Véget vetünk a cigány szavazatok megvásárlásának. Azt a személyt, aki akár a szavazatát bocsátja áruba, akár mások szavazatát megvásárolja, a legszigorúbb szankciókkal fogjuk sújtani. Az általános választói joggal szemben végzettségi cenzust vezetünk be, amelynek értelmében az alapfokú tanulmányaikat be nem fejezőktől megvonjuk a szavazati jogot.

2.6 Az adósságszolgálat

2.6.1 Kimondjuk az igazságot!

A sürgősen kezelendő sorskérdések – földvédelem, devizaválság felszámolása, népesedési fordulat, fenntartható rezsiköltségek, magyar–cigány együttélés – közül a hatodik az államadósság újratárgyalásának kérdése. A Jobbik megalakulása óta vallja, hogy ***a magyar államadósság visszafizetése kitermelhetetlen***, és ekkora tehertétellel nem lehet magyar gazdaságot építeni. Az újratárgyalás megkezdésére három, a másik fél, felek számára is méltányolható és méltányolandó indokunk van. Egyrészt az egész adósságspirált a kommunizmustól, tehát egy diktatúrától örököltük, tehát minden erkölcsi alapunk megvan, hogy valamiféle könnyítést kérjünk. Másrészt Magyarország – más országokkal ellentétben – az elmúlt évtizedekben jó adós volt, vagyis bizonyította, hogy nem elkerülni akarja a visszafizetést, hanem kifizetés útján meg akar szabadulni attól. A jó adóst a hitelezői gyakorlat során meg szokták becsülni, és ha bajban van, akkor szoktak neki könnyítést adni. Végül közgazdaságilag igazolható, hogy a magyar gazdaság hosszú távon képtelen kitermelni ezt az adósságtömeget, hiszen éppen a forráshiánya miatt nem tudja fejleszteni a gazdaságát, vagyis előbb-utóbb a jelenlegi tendenciák mellett fizetésképtelenné válik. Ez pedig a hitelezők érdeke sem lehet. Van tehát egy erkölcsi, egy szokásjogi és egy racionális gazdasági indokunk. Itt az idő, hogy legyen egy kormányunk, amely felmeri vállalni az előbb-utóbb elkerülhetetlen adósságrendezést.

Az adósságkönnyítés következő pontban részletezett lépéseinek együttes megtétele – az alkalmazott konstrukciótól függően – évente 500-700 milliárd forintnyi megtakarítást eredményezhet.

2.6.2 10 lépéssel megoldjuk!

1. Újratárgyalás a sikeres nemzetközi gyakorlatok alapján. Az államadósság problémájának konkrét megoldása tekintetében a leendő Jobbik-kormány azt a tárgyalásos utat fogja követni, amelyet az elmúlt években Írország, Portugália vagy Spanyolország, korábban Argentína vagy Szerbia-Montenegro követett.

2. A kulcsszereplők azonosítása. A hitelezésben résztvevő országok kormányai mellett azonosítjuk a legnagyobb magánhitelezőket és azok esetleges szervezeteit, mint amilyen a magánbankok ernyőszervezetét jelentő International Institute of Finance (IIF).

3. Tárgyalás a kulcsszereplőkkel. A tárgyalásokba minden érintett felet bevonnánk: a kormányokat és a legnagyobb hitelezőket közvetlenül, a kisebb magánhitelezőket az IIF-en keresztül.

4. Új szereplők bevonása a hitelezők körébe. A keleti fordulat jegyében olyan országokat és azok bankjait győzzük meg a Magyarország számára nyújtott források biztosításáról, akik kedvezőbb feltételeket biztosítanak a jelenlegi hitelezőknél.

5. Megfelelő tárgyalástechnikában jártas szereplők bevonása. Az adósságátrendezés olyan szakmai és üzleti kompetenciákat, jártasságot és tapasztalatot feltételez, ami önmagában az államigazgatásban csak nagyon kis eséllyel van meg. Ezért olyan szereplőknek adunk megbízást a tárgyalásokra, akik – az állam jelenlévő képviselőinek felügyelete mellett – kőkemény és eredményes tárgyalástechnikával tudják rávenni az ellenérdekelt felet az együttműködésre.

6. A hitelezők képviselőinek érdekeltté tétele. A hitelezőket meggyőzzük: jobb, ha most leírják a hitelek egy részét veszteségként, mint ha később egy részleges államcsőd esetén sokkal nagyobb részt buknának. Az adósságszolgálat fenntartható mértéke a józan politikát folytató hitelezőknek is érdeke.

7. Megegyezés az adósságteher elfogadható mértékéről. Makrogazdasági számításokkal és hatásvizsgálattal meghatározzuk, majd a hitelezők képviselőivel megvitatjuk, hogy mi az az eladósodottsági mérték Magyarország esetében, amely mellett megvalósítható egy fenntartható gazdasági növekedés.

8. Megegyezés az elengedés mértékéről. A hitelezőket meggyőzzük arról, hogy a fenntartható mértéken túli adósságot egyszeri veszteségként írják le, engedjék el. Mivel annak idején olyan kockázati felárral nyújtottak kölcsönt, ami ennek kockázatát is magába foglalta, a valós veszteségük lényegesen kisebb lesz az elengedés mértékénél.

9. Megegyezés a feltételek könnyítéséről. A megmaradó állomány esetében olyan feltételekről egyezünk meg a kamatlábak, a futamidő és türelmi idő tekintetében, ami lehetővé teszi a magyar gazdaság növekedési pályára állását, ezzel együtt a hitelek kitermelhetőségét is.

10. Hitelkiváltás a megmaradt állományra. Miután a hitelezésben résztvevők nagy részét meggyőztük a részleges elengedés és a további könnyítések szükségességéről, az ennek ellenére megmaradt rossz hiteleket kiváltjuk az újonnan bevont szereplők piaci alapon kínált, de a jelenlegi feltételeknél kedvezőbb kölcsöneivel.

3. Ágazati programok

3.1 Gazdasági program

3.1.1 Cseberből vederbe, vederből cseberbe

Magyarországon a rendszerváltás során a külső érdekek érvényesülését mindegyik párt nagymértékben kiszolgálta. Az 1990-es választásokon akármelyik ellenzéki párt nyert volna, alapvető különbség az új kormány által követett gazdaságpolitikában nem lett volna. ***Magyarország gazdasága azóta is folyamatos válsághelyzetben van***, ami időnként államcsőddel határos helyzetet is eredményezett (1995, 2008). A folyamatos gazdasági válsághelyzet legfőbb oka az alapvetően elhibázott gazdaságpolitika volt, amelynek középpontjában végig – az SZDSZ-től a Fideszen át az MSZP-ig – ugyanazok az elemek álltak.

Ilyen elem volt a külföldi gazdasági, pénzügyi érdekeltségek és külföldi vállalatok előnybe hozása a hazai nemzetgazdasági érdekekkel és hazai vállalkozásokkal szemben (privatizáció, adópolitika, közvetlen állami támogatások, kamatpolitika), melynek eredménye ***egy kettészakított ország lett, amelyben a multik erősek, a hazai vállalkozók és kkv-k viszont csak küszködni tudnak***. Az államadósságot „szent tehénként" kezelték, az újratárgyalás, kedvezőbb feltételű finanszírozás kialkudásának (sőt, a probléma felvetésének is) teljes elutasítása mellett. A neoliberális megközelítés kizárólagossá vált, amely a végletekig visszaszorította az állam tulajdonosi, szabályozó, ellenőrző és szankcionáló funkcióit. A hosszú távú nemzetstratégia és az e mentén végrehajtott, parlamenti ciklusokon átnyúló, következetes és határozottan nemzeti irányultságú gazdaságpolitika pedig teljes hiányzott.

Mindezek következtében a magyar lakosság reáljövedelme – éles kontrasztban akárcsak a régió többi, szocialista diktatúrát átélt országával szemben – 22 év alatt gyakorlatilag semmit nem tudott emelkedni. ***Megszűnés határán van a középosztály, tömegessé vált az elszegényedés***, a reménytelenség, a kiábrándultság és a fásult lemondás. A korrupció elképesztő méreteket öltött, melynek következtében a közpénzek elköltése során – óvatos becslések szerint is – a teljes összeg 20-25%-a tűnik el magánzsebekbe. A rendszerváltás legfontosabb célkitűzései: a tisztességes politika, a magyar érdekek érvényesítése, a szabad piacgazdaság, a jogállamiság, az európai integráció az emberek legnagyobb része számára mára kiüresedett szlogenekké váltak.

A 2002-ben kezdődött MSZP–SZDSZ-kormányzás a rendszerváltás kudarcot vallott gazdaságpolitikájának legrosszabb hagyományait folytatta. Az Európa-szerte kirívóan alacsony foglalkoztatottságra semmilyen érdemi elképzelésük nem volt. Az államadósság, amelynek a GDP-hez viszonyított értéke az első Orbán-kormány alatt csökkenni kezdett, 53%-ról 80% közelébe nőtt. ***Ráengedték a pénzügyi szinten gyarmatosító bankokat a gyanútlan magyar polgárokra***, majd a nagy hazai bankok is felismerték, hogy a kormányzati politika megnyitotta az utat a legújabb kori veszélyes banki műveletek előtt. Ők együttesen csalták az érintettek többségét a devizahitelek csapdájába. A háztartások hitelállománya 2004 és 2008 között a háromszorosára duzzadt, 2008 végén pedig már 30%-kal nagyobb volt a kihelyezett hitelek nagysága, mint a bankokban elhelyezett pénzbetéteké.

A vidéki Magyarország továbbra is a kudarcos rendszerváltás csapdájában vergődött, amin az uniós csatlakozás csak tovább rontott. Az adórendszer hektikus, kiszámíthatatlan és ésszerűtlen volt, ami a jelentős terhek ellenére sem tudta biztosítani a költségvetés fedezetét. A kis és középvállalkozások helyzetén a hangzatos szólamok ellenére sem sikerült javítani, fennmaradt a gazdaság duális szerkezete. ***A multinacionális cégek zavartalanul vihették ki profitjukat az országból,*** miközben rendre visszaéltek erőfölényükkel a hazai vállalatokkal szemben. A nemzeti bank a rendszerváltás óta tartó katasztrofális monetáris politikát folytatta, extrém magasan tartva az alapkamatot, ami tönkretette a magyar közép- és kisvállalati szektort, valamint folyamatos pénzszivattyúként terhelte a gazdaságot és társadalmat.

A 2010-ben kétharmados többséggel hatalomra került második Orbán-kormány a rendkívüli mértékű felhatalmazással sem tudott érdemi fordulatot elérni. A gazdasági növekedés leállt, sőt 2012-ben nagymértékű visszaesés következett be. 2013-ra ugyan mérsékelt javulás volt, de a szerény növekedést továbbra is a multinacionális cégek exportja táplálja, a hazai gazdaság további recessziója mellett. 2014-re sincsenek jobb kilátásaink. Továbbra is pang a belső fogyasztás. A beruházások volumene 2010. harmadik negyedéve óta minden negyedévben csökkent, volumene a 2000-es szintre esett vissza. ***Az ígért munkahelyteremtés nem valósult meg.*** Ami növekedés van, azt a közfoglalkoztatás növekedése és a külföldön munkát találtak statisztikai számbavétele magyarázza.

Az államadósság abszolút értékben tovább növekedett a magánnyugdíjpénztárak államosítását követő 1400 milliárd forintos kötvénykivezetés ellenére is. A központi költségvetés adóssága 2010 áprilisa és 2013 decembere között 19 328 milliárd forintról 21 998 milliárdra, azaz 2010 áprilisához képest 2675 milliárd forinttal (13,8%-kal) emelkedett, a GDP-hez mért arány 80% körül ingadozik. Mindez látványos ellentétben van a régió többi országában látható fejlődés-

től, azaz nem állja meg a helyét az, hogy a magyar kudarc az európai és globális helyzet következménye. A foglalkoztatottság növelésének terve (amely a két legfontosabb célkitűzése közül az egyik volt a kormánynak) megbukott. Amennyi új munkahely keletkezik az egyik oldalon, legalább ugyanannyi szűnik meg a másik oldalon. Az EU-ban Magyarországnak a legrosszabbak a foglalkoztatottsági mutatói, és nem látszik semmilyen esély a javulásra. A foglalkoztatottsági statisztikák javulása a közmunkaprogramok kiterjesztése miatt van, de még ez is csak a nagyvonalú statisztikai számbavétel miatt. Már a kormányzat saját előrejelzése szerint is teljesen irreális a korábban először 4 évre, majd gyorsan módosított, és immáron 10 évre meghirdetett „1 millió új munkahely" víziója – a 2010–2014-es ciklusra maximum 200-300 ezerrel számolnak, nagyrészt közmunkából.

A munkahelyteremtés mellett az államadósság kérdésének rendezése volt a Fidesz másik legfontosabb célkitűzése, amivel ugyanúgy kudarcot vallottak. A forintban kifejezett államadósság a csökkenés helyett növekedett. Csak a kamatteher, ami 1300-1400 milliárd forint, az éves GDP 4%-a felett van. Ez utóbbi szám azt is jelenti, hogy az államháztartási hiány 3% alatt tartásához 1%-os vagy a feletti elsődleges államháztartási többletet kell elérni, vagyis ***az egyik megszorítást a másik után kell végrehajtani***, kivéreztetve az országot, felszámolva a gazdasági talpra állás esélyét.

Részben a Jobbik félmilliós figyelemfelkeltő aláírásgyűjtő kampányának köszönhetően a kormány 2010-ben a devizahitelesek megmentését ígérte. Ennek ellenére ***tovább nőtt azon lakossági jelzáloghitelek aránya, amelyek esetében késve fizetik a törlesztőrészletet***. A Nemzeti Eszközkezelő csak keveseken tudott segíteni, ahogy az ócsai lakótelep is csak keveseknek tud – méregdrágán megvalósított – megoldást ajánlani. Az árfolyamrögzítéshez kötött előtörlesztés csak a tehetősebbeken segített, mások forinthitelbe kényszerültek. Az árfolyamgát pedig csak lélegzetvételnyi könnyebbséget jelent, és amellett hogy eltolja a fizetési kötelezettséget, több esetben olyan megegyezést csikar ki a károsultból, amely a későbbiekben nehezebben megtámadhatóvá teszi az eredeti, visszaélésekkel teli szerződést.

Az adórendszerben az Orbán-kormány egyszerűsítést és csökkentést javasolt, beleértve a „bagatell adók" eltörlését. Ezt meg is tette, ám rövid idő alatt még több „kisadót" vezetett be. Az egykulcsossá váló személyi jövedelemadó pedig kevesek számára jelentett javulást, a rosszabbul járó tömegek rovására. A vidéki Magyarország érdekében sem saját sikeres politika nem valósult meg, sem az uniós lehetőségeket nem sikerült kihasználni. Bár a kis- és középgazdaságok támogatása még „eurokonform" megoldásnak is számítana, a kormány helyettük ***a hozzá közel álló oligarchákat hozta helyzetbe***. A külföldi tulajdonszerzés elé pedig bár látszólag komoly korlátokat emelt, azokon bőven hagyott kiskapukat.

A kis- és középvállalkozások helyzetének javítása más ágazatokban is csak retorika maradt: térvesztésük folytatódott, a gazdaság duális szerkezetén nem sikerült kismértékben sem változtatni. A fő kedvezményezettek továbbra is a multinacionális vállalatok, még az egyes ágazatokra kivetett különadókkal együtt is. Az egyetlen előrelépés a monetáris politika területén történt, ahol több ütemben sikerült jelentősen mérsékelni az alapkamatot, és az MNB egy olcsó hitelt biztosító programot is megvalósított. A bankokat ugyanakkor nem sikerült vállalkozó és polgárbarát hitelezési gyakorlatra szorítani.

3.1.2 Cseberből előre

A multinacionális tőke szabad mozgására épülő ***globális kapitalizmus modellje megbukott***. Emberek milliárdjai nyomorodtak meg fizikailag és lelkileg, a társadalmi szakadék a világban tovább nőtt. A válság Magyarországon még pusztítóbb hatású volt, mert a globális folyamatok immár negyed évszázada kiegészülnek egy nemzetellenes és korrupt politikai vezetőréteg kártékony tevékenységével is.

A globális kapitalizmus helyett a jövőben az élelmiszertermelés, a kereskedelem, a közbiztonság, az energiaellátás és más területek tervezésében és lebonyolításában egyre több feladat hárul majd a helyi szerveződésekre. A Jobbik szerint Magyarországon ***ökoszociális nemzetgazdaságra*** van szükség. A gazdaságot az emberhez méltó környezet (öko-), az emberhez méltó élet (szociális) és a magyarság (nemzet) érdekében ésszerű és hatékony korlátok alá kell vetni. Nem azért, hogy a gazdasági fejlődést fékezzük, hanem azért, hogy a gazdaságot és ebből fakadóan a társadalmat az összeomlástól megóvjuk.

A Jobbik egy erős és gazdag Magyarország, az emelkedő nemzet jövőképét vallja, amelyhez szükséges egy erős és ***aktívan vállalkozó állami jelenlét***. Az állam lehet az a gazdasági erő, amely képes gátat szabni a multinacionális, globalizáló törekvéseknek, az erőfölénnyel való visszaélésnek, ami képes támogatni és egyenlő versenyfeltételek közé helyezni a hazai gazdasági szereplőket, ami képes igazságos viszonyokat teremteni a társadalmi újraelosztásban, és ami képes az egész nemzet számára előremutató stratégia megalkotására. A szerepvállalás erősítése ugyanakkor nem jelenthet egyet a kormányzati hatalom túlburjánzásával. Határait a nemzeti érdek, a társadalmi jólét és a gazdasági hatékonyság jelölik ki.

A gazdaságpolitikának illeszkednie kell a nemzetstratégiai célokhoz: védenie, illetve újjáteremtenie kell a magyar ipart, a magyar termelőket, a magyar kereskedelmet, a magyar árut és a magyar piacokat. Az államnak meg kell őriznie a stratégiai nemzeti vagyont, a földet, a vizet, ásványkincseinket, az erdőket, és indokolt esetben a már eltékozolt nemzeti vagyont is vissza kell szereznie. Azért, hogy az állam az aktív, gazdaságélénkítő szerepét ténylegesen elláthassa, birtokolva és felhasználva az ország, a nemzet komparatív előnyeit. A Jobbik gazdaságpolitikájának fókuszában a munkahelyteremtés áll. A magyar emberek szorgalmára alapozva ehhez arra van szükség, hogy a politika – anyagilag és erkölcsileg egyaránt – helyreállítsa a munka becsületét, és kialakítsa a munkahelyteremtést ösztönző és segítő gazdasági, adózási klímát. Ahogy ***a Hét vezért tervben leírtuk, az alapvető gazdaságpolitikai célunk a tisztességes megélhetést biztosító munkahelyek teremtése***, ezért a nemzetgazdasági kitörési pontjainak a mezőgazdaságot és a ráépülő élelmiszeripart, az

ásványkincseink és energiakészletünk eddiginél sokkal jobb kihasználását, a stratégiai vízgazdálkodást, az infokommunikációs technológiák minél szélesebb körű alkalmazását, a kutatás-fejlesztést és innovációt, az építőipart, a logisztikai ipart és az egészségturizmust tartjuk.

Gazdaságunk gerince a – jórészt magyar tulajdonú – kis- és középvállalati (kkv) szektor. Jelentős súllyal rendelkeznek nemzetgazdaságunk erősítésében, hozzájárulva a munkahelyteremtéshez, innovációhoz és az exporthoz egyaránt. Magyarországon a kkv-k jelenleg a munkavállalói réteg közel 70%-ának biztosítanak megélhetést. A szektornak nemzetgazdasági szinten megközelítőleg 50%-os a hozzáadott értéke a GDP-ben, az export-teljesítmény 20%-át adva. A növekedési pályára állítás első lépése ***a hazai kkv-szektor prosperálásának beindítása***, hatékony erőforrás-allokációval és szabályozási környezettel.

Az elmúlt években a kkv-k rendelésállománya, jövedelmezősége, termelési szintje és globális üzleti helyzete folyamatosan romlott. A kormányzat nem biztosít a szektornak megfelelő prioritást, magára hagyta őket a válság időszaka alatt is. A támogatási rendszer átláthatatlan, bürokratikus. ***Az adózási rendszer profiltisztítására és kiszámíthatóvá tételére van szükség***, mivel a vállalkozásoknak közel 50 féle adófajtával kell megbirkózniuk, ami továbbra is a fekete munkaerő foglalkoztatásának arányát növeli. Irracionális méreteket ölt Magyarországon a körbetartozás és a kiegyenlítetlen számlák hada.

További probléma a vállalkozások alulfinanszírozottsága: Magyarországon a vállalatok megközelítőleg 20%-os külső finanszírozási forrást tudnak megszerezni, a fennmaradó 80%-ot belső forrásokból kell előteremteniük, míg ez az arány a nyugati országokban pont fordított. A kedvezőtlen szabályozás miatt egyre több vállalat helyezi át működését a környező országokba, ami komoly leépítésekkel, GDP-csökkenéssel, adóbevétel-kieséssel jár. Gazdaságunk duális szerkezetű, melyben rendkívül erős és a kormány által is kiemelkedően támogatott a multinacionális vállalatok jelenléte, amelyek gyakran visszaélnek az erőfölényükkel a kisebb beszállítókkal szemben, sokszor teljesíthetetlen feltételeket állítva. Agresszív növekedési, terjeszkedési üzletpolitikájuk miatt is egyre csökken a kkv-k száma hazánkban. ***A Jobbik a hazai vállalkozói körrel köt majd stratégiai szerződéseket.*** A multikkal kötött stratégiai szerződéseket pedig úgy módosítjuk, hogy a vállalásaikban szerepeljen az uniós átlaghoz való fokozatos bérfelzárkózás, valamint a magyar beszállítók arányának növelése.

A gazdaság duális szerkezetéből adódik, hogy a bruttó nemzeti jövedelmet mutató GNI éves átlagban 5 százalék körüli értékkel marad el a bruttó hazai összterméktől, a GDP-től. A GNI-t úgy kapjuk meg, hogy a GDP-ből levonjuk azt a megtermelt jövedelmet, amelyet a külföldi tulajdonú cégekre, illetve vegyes tulajdonlás esetén a külföldi tulajdonosokra arányosan esik. ***A GDP-nek ezt az 5 százalékát a külföldi tulajdonosok jellemzően kiviszik az országból***, de legalábbis bármikor ilyen irányú döntést hozhatnak, ami az ország gazdasági sebezhetőségét és kifosztottságát növeli.

Ma már fősodratú nemzetközi szervezetek és pénzintézetek elemzései is azt mutatják, hogy a magyar államadósság fenntarthatatlan pályán van. A kérdés radikálisan új megközelítése nélkül nem lehetséges a kilábalás, az államcsőd előbb-utóbb elkerülhetetlenül bekövetkezik. ***Jelentős adósságkönnyítésre van szükség***, amely számos különböző formában történhet: futamidő-hosszabbítás, fizetési moratórium néhány évre, kamatcsökkentés, tőketartozás csökkentése. Jelenleg minden érintett európai ország folyamatosan újratárgyalja a saját államadósságát, csak a magyar kormányok nem. Uniós tagként ragaszkodnunk kell hozzá, hogy amit az összes bajban lévő tagországnak megadnak, azt kapjuk meg mi is. Az egyik ilyen jog az elviselhető, finanszírozható kamatú hitelekhez való hozzáférés, illetve a kamatterhek elviselhető szintre való csökkentése, amelyekkel elérhető, hogy az adott ország gazdasága ne fulladjon meg, és újra egészséges pályára álljon. Ha ez jár a portugáloknak, a spanyoloknak, az íreknek, a görögöknek, a ciprusiaknak, akkor járnia kell Magyarországnak is.

A multikat indokolatlanul kedvező színben feltüntető állításokkal szöges ellentétben a tények azt mutatják, hogy a rendszerváltástól máig terjedő időszakban a Magyarországra bejövő és innen kivont tőke egyenlege hitelek és hitelkamatok nélkül is (!) negatív. Hazánk az elmúlt 22-23 évben is a külföld nettó finanszírozója volt, és ebben a hitelek és hitelkamatok masszívan negatív egyenlege még nincs is benne. Mindezek mellett a multik magyarországi tevékenysége számos egyéb járulékos kárt is okozott: nagy hagyományokkal rendelkező hazai iparágak szűntek meg teljesen, a kkv-k nagy részének működése ellehetetlenült, tömegével szűntek meg a munkahelyek a racionalizálás, költséghatékonyság, regionális konszolidáció és egyéb hangzatos jelszavak leple mögött. A Jobbik ***rá fogja kényszeríteni a multikat arra, hogy Magyarországon is ugyanolyan játékszabályok szerint játsszanak, mint a saját hazájukban***.

A Jobbik szerint a monetáris könnyítés minden eszközével élnie kell a jegybank vezetésének ahhoz, hogy a gazdasági növekedés beindulásának ne legyen akadálya. Az MNB jelenleg gyakorlatilag semmilyen rendelkezésére álló eszközzel nem lép fel a magyarországi kereskedelmi bankok rendkívül káros piaci magatartásával szemben, mint amilyen a régiós összehasonlításban is kirívóan nagy forráskivonás vagy a vállalati hitelezés leállása. Az MNB-nek ***a bankok hitelezési hajlandóságát is tovább kell növelnie*** verbális intervencióval, hitelezési képesség növelésével, alacsony alapkamattal, a 2013-ban elkezdődött gyakorlat tapasztalatai alapján. A jegybankelnök-csere után elkezdődött ugyan a múlt hibás gyakorlatának megváltoztatása, de a Jobbik szerint az eddigieknél sokkal többre lenne szükség.

A Jobbik kárpát-medencei magyar gazdaságpolitikában gondolkodik, így a határon túli magyarlakta területeket is a létrehozandó egységes magyar gazdasági övezet részének tekinti. A külgazdasági kapcsolatokat a keleti gazdasági térség felé kívánjuk orientálni, ezzel is csökkentve hazánk nyugati függőségét, elősegítve a magyar gazdaságnak a nemzetközi piacon való erőteljesebb megjelenését.

A Jobbik fő gazdaságpolitikai céljai évek óta változatlanok: fenntartható, nemzeti érdekeken alapuló intézkedéseket,

átlátható és reális költségvetési tervezést, a hazai termelést és a magyar emberek boldogulását segítő aktív államot, az értékteremtő munka, a dolgozó ember nagyobb megbecsültségét, az ökonómia és az ökológia harmóniáját, valamint korrupciómentes, tiszta közéletet kívánunk elérni.

3.1.3 Aminek véget vetünk

- **A hazai ipari kapacitások szétverésének.** Minden eszközzel segítjük az 1990 után gyakran szándékosan, tudatosan szétvert, tönkretett magyar ipari kapacitások újbóli felépítését. Törekedni fogunk arra is, hogy az értéklánc minél nagyobb részben magyar tulajdonú legyen. Az éves szinten 1500 milliárd forintot kitevő magyar közbeszerzési piacra több olyan magyar iparág biztos jövőjét is lehetne alapozni, amely súlyos nehézségekkel, megrendelések hiányával küzd.
- **A multinacionális tőke egyeduralmának.** A legnagyobb szigorral fel fogunk lépni minden tisztességtelen piaci magatartással szemben, legyen az a fogyasztók becsapása, a hazai beszállítók kizsigerelése, az erőfölénnyel való visszaélés, az egyoldalú szerződésmódosítás. Ehhez át kell alakítani a jelenlegi jogszabályi környezetet: drasztikusan meg kell emelni a büntetési tételeket, és nagymértékben meg kell erősíteni az ellenőrző állami szervezeteket. Meg fogjuk akadályozni, hogy a multik különböző trükkökkel kivigyék a profitot az országból, minimalizálva a Magyarországon fizetett adót, és kihúzva magukat az igazságos közteherviselés alól. A cél nem az, hogy elüldözzük a multikat az országból, hanem az, hogy a magyar gazdaság dualitását felszámoljuk, és esélyt adjunk a hazai termelőknek és gyártóknak arra, hogy a megfelelő, nyugat-európaihoz hasonló mértékben tudják kivenni a részüket a gazdaság működéséből.
- **Az adósságkönnyítés tabuként kezelésének.** Az államadósság problémájának konkrét megoldása tekintetében a Jobbik azt a tárgyalásos utat követné, amelyet az elmúlt években az írek, a portugálok vagy a spanyolok is követtek. A tárgyalásokba minden érintett felet bevonnánk, a legfontosabb kormányzatoktól a magánbankok ernyőszervezetéig (International Institute of Finance, IIF). Az adósságkönnyítés – az alkalmazott konstrukciótól függően – évente 500-700 milliárd forintnyi megtakarítást eredményezhet.
- **A felelőtlen eladósodásnak.** Előírnánk, hogy csak nemzetgazdasági szinten bizonyítható, lehetőség szerint jelentős multiplikátor-hatással járó fejlesztések érdekében kerülhet sor új kölcsönök felvételére. Ennek érdekében – szakítva az eddigi hibás, szakmaiságot nélkülöző gyakorlattal – minden hitelfelvétel előtt kötelező lesz a fejlesztési célok gazdasági megalapozottságának az adott intézménytől független, objektív értékelésen alapuló szakértői vizsgálata. A nagy állami beruházások megtérülését komplexen, minden külső tényező figyelembe vételével vizsgáljuk meg, a közjóhoz történő összesített hozzájárulás mértékét figyelembe véve.
- **A devizahitel-válságnak.** Ahogy azt a Sorskérdések fejezetben már leírtuk, a devizahitelek forintosításával, kártérítéssel, a bankokra terhelt költségekkel összesen 11 lépésben számoljuk fel a devizahitelek folyósításával okozott össztársadalmi válságot.
- **Az igazságtalan adórendszernek.** Az egykulcsos adórendszer megbukott. Jelentős társadalmi károkat és további költségvetési egyenlegromlást okozott, hogy a kormány bevallottan lemondott a szociális igazságosság adórendszeren keresztül érvényesíthető hatásáról. Mivel az egykulcsos adórendszer az adóhivatal jövedelmi statisztikái szerint a munkavállalók mintegy 85%-a számára jövedelemcsökkenést okozott, a jövedelmi olló még jobban kinyílt, és egyre több ember kerül nehéz, gyakran kilátástalan helyzetbe. A Jobbik ezért visszaállítja a többkulcsos, sávos személyi jövedelemadót a társadalmi igazságosság jegyében. A legalacsonyabb jövedelmi sávban az SZJA-kulcs 12%-os lesz, e fölött pedig progresszív rendszert alakítunk ki. A jelenlegi 16%-osnál magasabb terhelés az átlagjövedelmek kétszeresénél fog belépni. Megőrizzük a családi adókedvezményeket, és kiterjesztjük a körét annak érdekében, hogy az alacsonyabb jövedelműek is igénybe tudják venni. A kiterjesztés keretében megteremtjük annak lehetőségét, hogy a kisjövedelmű családok az adókedvezményt ne csak a személyi jövedelemadóból írhassák le, hanem más adók terhére is jóvá írathassák. Az alapvető élelmiszerek áfáját 5%-ra csökkentjük, ezzel is segítve az átlagosnál alacsonyabb jövedelmű családok helyzetét.
- **A különadók lakossági átterhelésének.** Mi is megtartjuk, illetve szükség szerint kibővítjük a szektorális különadókat, hogy rászorítsuk a nagy cégeket is a közteherviselésben való megfelelő mértékű részvételre. Viszont meg fogjuk akadályozni azt, hogy ezeket a terheket továbbterheljék a lakosságra, mert a jelenlegi tendenciák alapján a kormány által büszkén emlegetett különadók közvetett módon szintén a lakossági megszorításokat szaporítják.
- **Az offshore-ozásnak.** A közbeszerzésekből és az európai uniós támogatásokból száműzzük az offshore cégeket. Drasztikusan csökkenteni fogjuk az „offshore"-ozást, felhasználva azon országok tapasztalatait, amelyek az utóbbi években hatékonyan léptek fel ez ellen. Egyszerűsítjük a bevallás rendszerét, a gazdaság kifehérítésével szélesítjük az adóbázist, ügyelve arra is, hogy a hatóságok ne vegzálhassák feleslegesen a tisztességes vállalkozókat és cégeket.
- **A körbetartozásnak.** Első lépésként azoknak a cégeknek az elkülönítését kell megoldani a NAV informatikai rendszerén belül, amelyek felhalmozott adóssága már kezelhetetlen mértékű. Ezen cégek a továbbiakban mással nem szerződhetnek (felfüggesztésre kelül az adószámuk), további munkát tartozásuk kiegyenlítéséig nem vállalhatnak, ami megállítja a körbetartozás továbbgyűrűzését. A rendszerben a számlák szembeállítását követően láthatóvá fognak válni a körbetartozás adósai, és ki lehet majd szűrni azokat, akiknek azért keletkeztek likviditási problémái, mert ők sem kapták meg a szerződés szerint nekik járó összeget. Ezen cégek részére átmeneti likviditást biztosítva megoldható a további lánctartozás, mely általában az adóhatóságot is érinti, így a likviditás nagy része visszakerülne a kibocsátóhoz. Ennek eredményeképpen rengeteg önhibáján kívül fizetésképtelenné vált kkv-t – és ezeken keresztül magyar családokat – lehetne megmenteni a felszámolástól.

3.1.4 És amit megoldunk

√ **Minimum félmillió valódi munkahely létrehozását.** A közmunkaprogramra épített foglalkoztatottságjavítás elhibázott stratégia. Ezzel szinte lehetetlen megoldani hosszútávon a munkaerő-piaci, foglalkoztatottsági problémákat. A Jobbik munkahely-teremtési elképzelései a Hét vezér tervre épülnek, amely a következő pillérekből áll: mezőgazdaság és a mezőgazdasági tevékenységhez kapcsolódó ipar; stratégiai energiagazdálkodás; hazai ásványkincsvagyon kiaknázása; stratégiai vízgazdálkodás; otthonteremtés; egészségturizmus; infokommunikáció.

√ **A kivándorolt magyar fiatalok hazatérését.** A Hét vezér tervben és a Jobbik programjában foglaltak megvalósulása révén hazahozhatjuk a körülbelül félmillió magyar gazdasági emigránst. A tanulmányok folytatásának elérhetővé tételével, a lakhatási gondok megoldásával és legfőképpen a tisztességes munkahelyek létrehozásával újra tudjuk egyesíteni a szociális okokból szétszakadt magyar családokat.

√ **A termelésközpontú adórendszert.** Azonnali és jelentős segítséget nyújtunk a hazai kis- és középvállalkozásoknak: felső határt szabunk a 200 millió forint alatti árbevételű cégek összadójának, kiterjesztjük az átalányadózást, a közbeszerzések során előnyben részesítjük a magyar vállalkozásokat. Új, az értékteremtő munkát differenciáltan támogató elemekkel fogjuk bővíteni a személyi jövedelemadózást. Olyan változásra teszünk javaslatot, amely a termelő szektort, a magas hozzáadott értékű gazdasági tevékenységet és a nemzeti jövedelem Magyarországon tartását támogatja a munkaadók számára juttatott jelentős adókedvezmények révén.

√ **A kkv-k forrásokhoz jutását.** A banki hitelezés újraindítását el kell érni a magyar bankrendszer hangsúlyos megerősítése útján. A kkv-k devizahitelei forinthitelekre lesznek konvertálhatóak a felvételkori árfolyamon. Az ebből fakadó költségek túlnyomó részét a bankszektor fogja viselni. Az adórendszer átalakításában kiemelt figyelmet fordítunk a kkv-kra: csökkentjük terheiket, egyszerűsítjük a bevallást. Az állami garanciarendszer kiterjesztésével is erősíteni fogjuk a hazai kkv-k hitelhez jutását. Bővíteni fogjuk a Széchenyi-kártyák kibocsátását, forgalmazását, miközben tartani fogjuk a nem teljesítő hitelek 5%-os, alacsony arányát a hitelfelvevők szakmai szervezetek kamarák általi előzetes szűrésével. Többszörösére növeljük az állami tőkebefektetési alap rendelkezésére álló forrásait, és jelentős mértékben ki akarjuk terjeszteni az alap tevékenységi körét. A közbeszerzések során minden eszközzel segíteni fogjuk a magyar kkv-k szerepvállalásának erősödését. Az európai uniós pályázati források igénybevételéhez szükséges adminisztrációs és bürokratikus korlátokat jelentősen mérsékeljük, és pályázatírási támogatást nyújtunk a hazai tulajdonú kkv-szektornak.

√ **A kkv-k állami támogatását.** Állami forrásokból, szükség esetén jegybanki devizatartalékból és uniós támogatásokból életre fogjuk hívni az állami tulajdonban lévő KKV Bankot, amely a jelenlegi gyakorlattal szemben nem a külföldi anyabankok, hanem a hazai kis- és középvállalkozások érdekeit fogja szem előtt tartani. A KKV Bank elsődleges célja az olcsó hitelek nyújtása lesz – kombináltan, akár az EU forrásokkal – az induló és forrásigényes kkv-k számára. Szintén felállítjuk a Nemzeti Faktorcéget, amely igény és szükség szerint megvásárolhatja a bajba került cég számlaköveteléseit. Ezután a számlaköveteléseket a Nemzeti Faktorcég részére kell teljesítenie az adós cégnek. Létrehozzuk a KKV Bank mellett a KKV Lízinget, amely a partnercégek számára pénzügyi és operatív lízing keretében segít majd az eszközök finanszírozásában. Állami kockázati tőkealapot hozunk létre az induló (startup) vállalkozások számára, hogy az innovatív ötleteket ne külföldön valósítsák meg. Végül felállítjuk az Állami Garanciakeretet, amellyel támogatni fogjuk a kkv-k számára a külső finanszírozáshoz való hozzáférést, kiemelt szerepet biztosítva az innovatív vagy fejlesztési tevékenységet végző cégeknek.

√ **A helyi gazdasági összefogások elősegítését.** A magyar mezőgazdasági potenciál kiteljesítésének egyik alapja a Jobbik településgazdaság-fejlesztési programja. Lényege, hogy települési vagy – szórványtelepülések esetén – térségi alapon történő összefogással a helyi szereplők (gazdasági, civil-, önkormányzati szervezetek) veszik kezükbe lokális gazdaságuk irányítását.

√ **Az alapkamat további csökkentését.** Folytatjuk a jegybanki alapkamat fokozatos, de határozott csökkentését, elérve legalább a régiós átlagot. Az alapkamat csökkentésével és egyéb eszközökkel pedig rá kell szorítani a hazai bankokat arra, hogy legalább a régiós országok átlagos szintjére csökkentsék a hitelkamatokat, és általában véve is ellássák azt a szerepet, amelyet egy normálisan működő piacgazdaságban el kell látniuk.

√ **A nemzeti bank valóban nemzetivé tételét.** Az MNB devizatartalékának mértékét a jelenlegi, túlzottan magas szintről le kell csökkenteni a közgazdaságilag ésszerű, indokolható mértékűre, elkerülve ezzel az évente sokmilliárd forintos felesleges kiadást. A bankok kötelező jegybanki tartalékára fizetett kamatot – más jegybankokhoz hasonló módon – azonnali hatállyal meg kell szüntetni, 30 milliárd forint éves kiadástól mentesítve az adófizetőket. El kell érni, hogy a magyar jegybank végre betöltse az összes funkcióját, és ne kizárólag a külső érdekek hű kiszolgálója legyen. Legalább annyira, mint a fejlett világ összes nemzeti bankja. Kulcsfontosságú az is, hogy az MNB működése a lehető legátláthatóbb módon történjen, az Országgyűlés gyakorolja törvényben is előírt felügyeleti és beszámoltatási jogait. A jegybanki törvényben pedig előírjuk, hogy az MNB az árfolyam-stabilitás mellett a foglalkoztatás bővülésének szempontját is prioritásként kezelje politikájának tervezésekor és megvalósításakor.

3.2 Foglalkoztatáspolitikai program

3.2.1 A szakadék szélén túl

Az elmúlt huszonnégy év pártokon átívelő kormányzati politikájának eredménye, hogy hazánkban ***a munkanélküliség immár évek óta rendkívül magas***, és érzékelhetően növekszik. A meglévő munkahelyek jelentős részén a ***jog- és egészségbiztonság, balesetvédelem szinte nem is létezik***.

Nemcsak a minimálbér, de az ország nagy részén még az átlagbér sem éri el az egy főre számított létminimumot. Ilyen jövedelmekből képtelenség jövőt építeni, családot alapítani. A teljes kiszámíthatatlanság, létbizonytalanság elől az elmúlt években több százezren külföldre menekültek, a folyamat pedig gyorsul. A feketemunka óriási méreteket öltött, az adók és járulékok mértéke miatt az a cég, amely mindent törvényesen, a jogszabályoknak megfelelően végez, verseny- és életképtelen a piacon. A szociális párbeszéd intézményrendszere, a munkavállalói és munkaadói érdekképviseletek a gazdasági élet egyik szintjén sem képesek ellátni funkciójukat. Egyre kevesebb cég és munkavállaló viszi a hátán az országot, egyre nő az ellátatlanok száma.

Eközben tízmilliárdok folytak el leginkább a multinacionális cégek munkahelyteremtő támogatásaira, amelyek semmilyen kimutatható hatással nem bírtak a foglalkoztatásra. A magyar kis- és középvállalkozói szektor ezekhez a támogatásokhoz gyakorlatilag nem tud hozzáférni, ezzel is újabb versenyhátrányba kerülve, és újabb munkahelyeket veszítve.

A magyar emberek gazdasági kiszolgáltatottsága túl van a tűrési határon, legyenek munkaadók, munkavállalók vagy munkanélküliek. A magyar foglalkoztatáspolitika feladata, hogy a magyar munkahelyek mind mennyiségben, mind minőségben megfelelő módon segítsék a magyar családok megélhetését és egyben a magyar gazdaság fejlődését.

3.2.2 A foglalkoztatáspolitikai program mögött álló elvek

A munkának számtalan pozitív funkciója van: biztosítani a dolgozó ember és családja megélhetését, méltóságot, értelmet adni a mindennapjainak, a kifizetett bérek vásárlóerejével erősíteni a belső fogyasztást és ezzel a nemzetgazdaságot, valamint a munkából származó adóbevételekből fenntartani az olyan nagy állami alrendszereket, mint a nyugdíjrendszer, egészségügy, oktatás vagy közbiztonság. Ezért ***jelenlegi jelszavunk és leendő kormányzati filozófiánk: ha munka van, minden van, ha nincs munka, semmi sincs***. A mai, önellátást lehetetlenné tevő, teljes gazdasági kiszolgáltatottságot teremtő világban a lelkileg és fizikailag egészséges társadalom felépítéséhez mindennél fontosabb, hogy a mindenkori kormány biztosítsa a dolgozni képesek és akarók számára a méltóságot és a megélhetést. Mindehhez azonban az is szükséges, hogy a kormányzat gazdaságpolitikája révén a munkáltatók számára megteremtse azt a gazdálkodási környezetet, amely lehetőséget teremt a saját és munkavállalóik megélhetésére.

Amennyiben az állam megteremti mindezek valós lehetőségét, akkor, de csak akkor, joggal várhatja el a szabályok végrehajtását, betartását. Sőt, a piaci szereplők jogi, megélhetési és munkahelyi biztonságát köteles megfelelő ellenőrzéssel és szükség esetén szankciókkal garantálni. Mivel ***a Jobbik munka alapú társadalomban gondolkodik***, így a szociális háló érvényesítését a munkaképesek esetében elsődlegesen a munka világán keresztül valósítja meg.

3.2.3 Huszonnégy év után

Az egymást váltó MSZP–SZDSZ és Fidesz–KDNP-kormányok bűnei, ciklusokon átívelően, szisztematikusan tönkretették a hazai foglalkoztatást. Az egyik a háromoldalú megállapodásokat megszegve jelentős adó és járulékemeléseket hajtott végre, bevezette a szuperbruttósítást, megemelte a béren kívüli juttatások terheit, kiszélesítette a járulékalapot, bevezette az elvárt adót, a különadót és a kamatadót. A másik már nemcsak a megállapodást szegte meg, de magát a munkaadók-munkavállalók-kormány háromoldalú érdekegyeztetésének intézményét is szétverte, a minimálbér bruttójának drasztikus megemelésével pedig lehetetlen helyzetbe hozta a munkáltatókat.

Az MSZP a munkahelyteremtő támogatásokat mintegy 1600 milliárd forint értékben, valamint a jelentősebb állami beruházások többségét külföldi cégeknek adta oda. Ezek hazai adóbevételeket nem, ám dolgozói kiszolgáltatottságot, alulfizetett munkahe-

A Jobbik nőpolitikája

A Jobbik a férfiakat és a nőket egymással egyenrangú embereknek tekinti, ám mindez nem jelent egyformaságot, a természet által meghatározott különbségek eltüntetését, a nemi szerepek feladását. A biológiai meghatározottság nem jelenti azt, hogy a nő csak a háztartásban ér valamit, de valljuk, hogy legszebb hivatásuk az anyaság. A nők nagyobb szerepet vállalnak a család idősebb tagjainak ellátásában is, így az államnak el kell ismernie ezen plusz tevékenységüket (pl. az otthoni betegápolást a kórházi helyett).

A gyermeket nevelő szülőket segíteni fogjuk abban, hogy kialakíthassák a családon belüli munkamegosztást, és lehetővé tesszük, hogy a nők választhassanak: a gyermekek nevelése mellett is visszatérnek a munkába, vagy főállású anyaként teljesítik be küldetésüket (ez esetben az anyának akkor is biztosítottnak kell lennie, ha a gyes időtartama lejárt). Támogatjuk a nők visszatérését a munkába, hiszen ez kimutatottan magasabb termékenységi mutatókkal is jár. A versenyszféra munkaadóit ösztönözzük, hogy minősített családbarát munkahelyeket hozzanak létre, ami állami pályázatok esetében előnyt jelent számukra. Ennek

lyeket, harmadik világbeli munkakörülményeket bőven teremtettek. És közel duplájára növekvő munkanélküliséget. A Fidesz ehhez, Európában egyedülálló módon, a munkáltatók szolgálatába állította a Munka törvénykönyvét, szétverte a korengedményes, korkedvezményes és szolgálati nyugdíjak rendszerét, és leépítette a munkaügyi és munkavédelmi ellenőrzés intézményét. A közfoglalkoztatás rendszerében az egyiknél sok pénzért kevesek semmit nem csináltak, a másiknál sokan éhbérért nem csinálnak semmit, a statisztikai kimutatásokban történő foglalkoztatás növelésén kívül. ***Az MSZP a külföldi tőkét segítette a magyar munkáltatók és munkavállalók helyett, a Fidesz pedig tehetetlenségében a közfoglalkoztatás számait csempészte be a foglalkoztatási statisztikákba.***
Az MSZP a közszféra dolgozóinak munkáját bércsökkentéssel, bértáblájuk és illetményalapjuk befagyasztásával, béren kívüli juttatásaik folyamatos kurtításával „ismerte el". A Fidesz folytatta a szférában a bérek és a cafetéria csökkentését, politikai tisztogató akcióik részeként teljes foglalkoztatási bizonytalanságot teremtett. A szakképzés húsz éve tartó, közös szétverésével mára Magyarországot a betanított munkások országává tették.

szempontrendszere: gyermekek után járó munkaidő-kedvezmény (gyerekenként növelve), a szabadság rugalmasan kivehető jellege (akár órára is lebontva), rugalmas munkaidő, otthonról végezhető munka, osztott (könnyen helyettesíthető) munkakörök, munkahelyi gyermekfelügyelet vagy gyermekbeviteli lehetőség biztosítása, gyesen vagy gyeden lévők számára is a kapcsolat folyamatos megőrzése a munkahellyel.
Mivel a nők magasabb munkaerő-piaci részvétele több gyermek születését eredményezi, elengedhetetlen, hogy segítséget nyújtsunk a kisgyermekes családoknak a gyermeknevelésben is, a bölcsődei és óvodai férőhelyek számának növelésével, a Fidesz-kormány által bevezetett bölcsődei gondozási díj eltörlésével. Létre kell hozni a házi gyermekfelügyelői rendszert, ami állami-önkormányzati intézménytől volna igényelhető piaci árnál olcsóbban. A köznevelési intézményi felvételinél új szempontként kell bevezetni a testvér közelben történő elhelyezését. A kutatások ugyanis azt mutatják, hogy ott sikerült a népességcsökkenést megállítani vagy megfordítani, ahol nemcsak gyermekgondozói szerepükben támogatja a nőket az állam, hanem a gyermekek napközbeni ellátásában is segítséget nyújt (tehát nem kell lemondani a szülés miatt annyi mindenről).
A tudatos családtervezés elősegítése érdekében a dohányzáshoz hasonlóan népegészségügyi programokat indítunk a családalapításról, különös tekintettel az első gyermek születési idejének kitolódásával járó veszélyekre, s épp ezért a családbarát felsőoktatás kialakítására is hangsúlyt fektetünk.

3.2.4 Aminek véget vetünk

Ø **A munkaerő-kölcsönzés áldatlan állapotának.** A szabályait úgy módosítjuk, hogy ezt a foglalkoztatási jogi eszközt ne a munkaerő még gátlástalanabb kihasználására, hanem valóban csak a munkaerőigény rugalmasabb kezelésére tudják felhasználni a cégek. A kölcsönzött munkaerővel szemben a saját munkaerővel mind a bérek, juttatások, mind a munkafeltételek terén történő egyenlő bánásmód betartását szigorú szankciókkal kikényszerítjük.

Ø **A sztrájkjog körüli bizonytalanságnak.** A sztrájk esetén is szükségesen biztosítandó minimális szolgáltatás meghatározásának folyamatát újraalkotjuk. A sztrájkjogot a közszolgáltatások területén is biztosítjuk, hogy lehessen élni – de nem visszaélni – a munka világának eme végső fegyverével. A sztrájktörést szankcionáljuk.

Ø **A közmunkaprogram körüli igazságtalanságoknak.** A tartósan munkanélküliek, a munka világában idegenül mozgó munkaképes állástalanok számára végzettségek szerint differenciált, főállású közmunkaprogramot vezetünk be, melyhez közmunkabértáblát alkotunk. A program részét képezi a szükség szerinti, személyre szabott képzés, felzárkóztatás, valódi és szakszerű álláskeresési segítség. Aki nem végez elvárható minőségű munkát, igazolatlanul nem áll munkába, rendszeresen és súlyosan megszegi az általános társadalmi normákat, és ezzel mások munkavégzését is akadályozza, az kettő hónapra kizárja magát a közmunkaprogramból. A fizikai közmunkát végzők esetében munkafelügyelőket alkalmazunk, akiknek kötelességük lesz a minimális munkanormák betartatása. Aki nem vállalja a közmunkát, vagy önhibájából kizárja magát, semmilyen szociális ellátásra nem lesz jogosult.

Ø **Az etnikai alapú munkaügyi- foglalkoztatási támogatásoknak**, és visszamenőleg teljes körűen ellenőrzésnek vetjük alá, a pénzfelhasználás mikéntjére, mértékére és eredményességére vonatkozóan.

Ø **A rokkantsággal kapcsolatos felülvizsgálatok túlzásainak.** A több százezer aktív korú, dolgozni képes megváltozott munkaképességű ember foglalkoztatása nemzetgazdasági jelentőségű, és a jelenlegi költségvetési forrásokból megoldható teljes körűen. Akik képesek eladható terméket, értéket létrehozni, azok foglalkoztatását a munkaügy keretein belül kell megoldani, akik állapotuk miatt nem, azok problémáját egészségügyi és szociális kérdésként kell kezelni. A komplex felülvizsgálatok alapján „mmk" foglalkoztatási támogatásra jogosító kártyát kell kiadni, amelyeket a munkáltató a havi adó- és járulékbevallásakor érvényesíthet.

Ø **A foglalkoztatást elősegítő pályázatok körüli visszásságoknak.** A pályázók között az élvez előnyt, aki egységnyi forrásért több főt és/vagy több ideig foglalkoztat, létszámbővítést hajt végre, magyar terméket állít elő magyar alapanyagból. A pályázatok feltételrendszerét egyszerűsítjük és egyértelművé tesszük, a pályázatok fajtáinak számát racionalizáljuk. A pályázati rendszer működését független, a munkaadók, munkavállalók és a kormány érdekeit egyaránt megjelenítő bizottság ellenőrzése alá helyezzük.

Ø **A multinacionális vállalatok munkavállaló ellenes gyakorlatának.** Zéró toleranciát hirdetünk a Magyarországon

megtelepedő és terjeszkedő olyan multikkal szemben, melyek a munkavállalói jogokat rendszeresen, durván megsértik, a munkaerő erőltetett fluktuációjából tesznek szert jelentős haszonra, és közben tisztességtelen piaci magatartásuk, tevékenységük, üzletpolitikájuk eredményeképp magyar emberek veszítik el munkahelyeiket. A munkaügyi, munkavédelmi jogszabályok durva megsértését a tevékenységtől való eltiltással, a működési engedélyek visszavonásával szankcionáljuk!

Ø **A hazai és európai bérek közötti szakadéknak.** Megfelelőségi programokat indítunk a multinacionális cégek számára, melyek fő célja a magyar munkavállalók és a munkáltató anyaországában dolgozók juttatásai és munkamennyisége közötti indokolhatatlan különbségek feltérképezése és megszüntetése.

Ø **A statisztikai bűvészkedésnek.** Véget vetünk a jelenlegi kormány statisztikai szemfényvesztésének, amely a drámai munkanélküliséget a közmunkaprogram, a külföldre vándoroltak és a különféle rendszeren kívülre kerültek beszámításával igyekszik eltakarni. Nem a szomorú valóság csalárd elleplezésén, hanem annak a megváltoztatásán fogunk dolgozni.

3.2.5 És amit megoldunk

√ **Egy új Munka Törvénykönyvet kell megalkotni,** amely a munkavállalókat védi, ellensúlyt képezve gazdasági kiszolgáltatottságukkal szemben. A munkaidő-pihenőidő szabályainak módosításakor alapelvnek tekintjük, hogy heti negyven óra, kiszámítható időbeosztású munkavégzés legyen az irányadó elvárás. Ennek révén növeljük a munkavállalók számára a magánéletre fordítható időt, egyben további munkaerő felvételére bírjuk rá a munkáltatókat. Biztosítjuk a vasárnapi pihenőnapot. A kártérítési felelősséget a munkavállalók jövedelmi viszonyaihoz igazodóan ésszerűsítjük, alkalmazhatósági körét csökkentjük. A felmondási körülmények és a jogorvoslat szabályait a foglalkoztatás biztonsága, kiszámíthatósága jegyében módosítjuk. Biztosítjuk a munkaközi szünet megváltásának lehetőségét köztulajdonú vállalatok esetében is. A bércsökkenést eredményező új bérszabályozást és pótlékrendszert átalakítjuk, visszaadjuk a korábbi juttatások biztosításának jogszabályi lehetőségeit.

√ **A munkaidőszámlát**, mely révén a túlmunka idejét a szolgálati időbe számítjuk.

√ **40 év munkaviszony utáni nyugdíjba vonulást** a férfiak számára is biztosítjuk bizonyos feltételek teljesülése esetén.

√ **A közszférában dolgozók bérrendezését,** melynek értelmében garantáljuk az illetménytábla alapilletményeinek minden évben legalább az előző év inflációjának megfelelő emelését. A cafetéria összegét ágazatonként egységesítjük, differenciáltan megemeljük, és kötelező juttatássá tesszük.

√ **A közigazgatás terén a teljesítmény alapú bérezés feltételeit,** munkakörönként felállítva az értékelés szempontjait, módszerét, egyértelműsítve a feladatokat, hatásköröket, felelősséget. Tervezhető, minőségi életpályamodelleket alkotunk mind a közigazgatásban dolgozók, mind a közalkalmazotti szakmai csoportok számára (például orvosok, nővérek, pedagógusok, rendvédelmi dolgozók).

√ **Fokozottabb munkajogi védelmet.** Ebben részesítjük a kiskorú gyermekét egyedül nevelő vagy egyedüli keresőként eltartó munkavállalókat. Visszaállítjuk a Fidesz által eltörölt lehetőséget, mely szerint a gyermek 12 éves koráig, betegsége esetén, az ápolás érdekében fizetés nélküli szabadságot lehessen igénybe venni.

√ **Az álláskeresési járadékot.** Ennek összegének és időbeni terjedelmének megállapításánál a munkában töltött időt és az életkort fogjuk meghatározó tényezőnek tekinteni. Az ellátás minimuma 180, a maximuma 360 nap lesz.

√ **A mindenkori nettó minimálbér értékét.** Ennek el kell érnie a mindenkori létminimumot. A minimálbér, garantált bérminimum éves megállapítását automatikussá és kiszámíthatóvá tesszük.

√ **A munkaügyi kapcsolatok szabályozását.** Több, korábban meglévő szakszervezeti jogot visszaállítunk, alapvetően erősítjük és támogatjuk a munkavállalói érdekképviseletet, törekedve arra, hogy megteremtsük függetlenségüket. Keményen szankcionálni fogjuk a tagságuk valós jogainak védelmében fellépő szakszervezeti tisztségviselők megfélemlítését, megfigyelését és a munkahelyükről való eltávolítását, de egyúttal felszámoljuk a szakszervezeti vezetők direkt pártpolitikai elköteleződését is. Védeni kívánjuk azonban a munkáltató törvényes működését és jogos gazdasági érdekét, ezáltal a munkahelyeket veszélyeztető szakszervezeti fellépések szankcióit szigorítjuk. A szociális párbeszéd minden szintjét megerősítjük.

√ **A korhatár előtti nyugdíj lehetőségét újragondoljuk.** A korábbi szakmaspecifikus korkedvezményes nyugdíj rendszerét munkakörönként felülvizsgáljuk, és ahol indokolt, visszaállítjuk, szükség esetén újabb lehetőségekkel is bővítjük. Jogbiztonsági garanciával segítjük a munkáltatók előnyugdíjra vonatkozó foglalkoztatási megállapodásainak létrejöttét. A szolgálati nyugdíjasok, bányászok, vegyiparban dolgozók alkossanak kockázatközösséget, amely azt jelentené, hogy a közösség tagjai külön csoportban lennének adminisztrálva az Országos Nyugdíjfőigazgatóságon (ONYF) belül. Ezáltal könnyen ellenőrizhető lenne az a tétel, miszerint ezek a munkavállalók a stresszes élethelyzet miatt hamarabb halnak meg.

√ **Bevezetjük az elektronikus munkaügyi nyilvántartást,** mellyel egyrészt a munka világának adminisztrációs terheit radikálisan csökkentjük, a foglalkoztatási statisztikai adatok megalapozottságát jelentősen növeljük, a munkakeresési esélyeket javítjuk, másrészt könnyű és gyors ellenőrzési lehetőséget teremtünk a munkaviszony, annak hiányában a hozzá kapcsolódó szociális vagy járadék típusú ellátások felett.

3.3 Szociálpolitikai program

3.3.1 Építők és rombolók

Magyarország népesedési helyzete évtizedek óta folyamatosan romlik. A termékenységi ráta 1980-ban 1,91 volt, ez a szám 2012-re 1,34-re, 2011-re 1,24-re csökkent. A születéskor várható élettartam tekintetében Európa sereghajtói vagyunk, a házasságkötések száma pedig drasztikusan csökkent az elmúlt évtizedekben. A megfogant gyermekek több mint 30%-a még mindig nem születhet meg, az elvándorlás pedig tovább rontja az egyébként is aggasztó helyzetet. 1990 óta közel egymillióval csökkent a magyarság lélekszáma. A népesedési fordulat eléréséhez azonban szükséges egy szociális fordulat is, hiszen egy megnyomorított társadalom nem lesz képes ezt a változást megteremteni.

A Jobbik célja, hogy következetes társadalom- és családpolitikával a népesedéscsökkenés ütemét lassítsa, leállítsa, majd elindítsa a növekedését. Ehhez elsősorban ***a család védelmére van szükség a deviáns magatartásformákat és alternatív együttélési normákat hirdető családellenes liberális támadásokkal szemben***. Másodsorban közvetlenül a családok nagyobb anyagi támogatására, a családok védelmére van szükség a felelőtlen gyermekvállalás helyett, tudatos családalapítási programra, a generációk közötti felelősségvállalás erősítésére, valamint a kényszermigráció megállítására, a fiatalok itthon tartására.

A Jobbik jövőképében a nemzet tartópillérei a tisztességes, dolgos és többgyermekes magyar családok, ezért támogatásuk – ami nem más, mint a nemzet jövőjébe történt befektetésük elismerése – kiemelt stratégiai cél. ***Családon egy nő és egy férfi között, önkéntes elhatározás alapján létrejött életközösségét tekintjük***, melybe természetesen a gyermek, illetve gyermekek is bele tartoznak.

Érdemi előrelépés nem történt a nyugdíjrendszer reformjában sem a tekintetben, hogy mára egyértelművé vált, hogy ***a felosztó-kirovó rendszer sokáig nem tartható fenn***, változtatásra van szükség. Sajnálatos módon az elindított változások nem a fenntarthatóságot idézik elő, csupán időnyerést szolgálnak. A magán-nyugdíjpénztári megtakarításokat elköltötték, új koncepció viszont nem született. A kormányzat emellett a munkaadók által fizetett nyugdíjjárulékot megszüntette, és átkeresztelte szociális hozzájárulási adóvá. A kettő között óriási különbség van, mivel a járulék kötött, tehát azt csak nyugdíjakra lehetett fordítani, a szociális adó viszont – minthogy adónem – gyakorlatilag bármire elkölthető, olyan dolgokra is, aminek semmi köze a nyugdíjrendszerhez. Pedig a volt munkaadói nyugdíjjárulék, amelyet most szociális hozzájárulási adónak hívnak, fedezné a nyugdíjak 70 százalékát.

Magyarországon már 2011-re 3,1 millióan estek a szegénység vagy a társadalmi kirekesztettség által veszélyeztetettek körébe. ***A szociális segélyezési rendszer továbbra sem mondható igazságosnak***, átláthatónak, célzottnak – rászorultsági alap helyett sokszor inkább etnikai alapon működik. A meghirdetett szigorításokat, melyek feltételhez köthetik a juttatások kifizetését, sajnos a legtöbb önkormányzat egyáltalán nem érvényesíti, így csak a lehetőséget teremtették meg, mely jól kommunikálható, de valódi politikai akarat nincs mögötte.

Bár rengeteget hallunk a munkaerő-piaci integrációról, arra azonban nem térnek ki, hogy hová akarják integrálni ezeket az embereket, mert a szükséges munkahelyek nem állnak rendelkezésre. A „bárki csak munkavégzés ellenében legyen jogosult segélyre" gondolata mellett hangsúlyozni kell, hogy mindez természetesen ***együtt kell, hogy járjon a munkahelyteremtéssel***, méghozzá olyan munkahelyekével, amelyek képes fogadni ezt a nagyszámú, zömében alacsony iskolai végzettségű, sok esetben semmilyen vagy minimális munkatapasztalattal, alacsony munkakultúrával és -fegyelemmel rendelkező tömeget.

A felmérések hiányosságai és nehézségei miatt leginkább mindig csak hozzávetőleges számot tudunk mondani, de a 30 000 főről 50 000 főre tehető a fedél nélkül maradt egyének, családok száma, a költségvetési összegeket mégis csökkentette a kormány.

Az elmúlt években a fogyatékkal élők munkaerő piaci helyzete egyenlő lett a minimálbér töredékéért dolgozó robottal. A támogatás mértéke 18 500 Ft (22 500 Ft) az életben maradáshoz sem elegendő. A fogyatékkal élők minél szélesebb körben való foglalkoztatása folyamatosan elmarad, mint ahogyan az akadálymentesítés, az önálló életvitelt elősegítő intézmények, programok elindítása is várat magára. Az átgondolatlan törvénygyártás az eddigi problémákat nemhogy orvosolta volna, de tovább rontotta. A rehabilitációs és rokkantsági ellátás szociális juttatásnak minősítése, a felülvizsgálatokban, visszaminősítésekben okozott káosz a kilátástalanságot, a reményvesztettséget, ***a félelmet erősítette egy egyébként is nehéz helyzetben lévő társadalmi csoportban***, valódi segítség, megoldás viszont nem született. A 2040-ig kitűzött stratégiai intervallum nagyon tág, a fogyatékkal élők napi szükségletkielégítésükben sem kapnak megfelelő segítséget, a megfelelő fejlesztés, oktatás, elhelyezkedési lehetőségek, a kultúra mind-mind távolabbra kerül e társadalmi rétegtől. A fogyatékos-szakellátási intézmények állami átvételével az ellátás ismét távolabbra kerül és személytelenné válik, holott eddig is igen alacsony szinten jelent meg.

A hazai szociális problémáknak tagadhatatlanul van egy etnikai, konkrétan a cigánysággal kapcsolatos vetülete is. ***Aki a cigányproblémát tagadni igyekszik, az valójában a megoldást nem akarja.*** A magyar kormány és az Országos Roma Önkormányzat 2011 tavaszán aláírt keretmegállapodásában – többek közt – célul tűzték ki 150 ezer cigány állampolgár egészségügyi szűrését is. Ugyanitt szerepel még 100 ezer munkanélküli cigány foglalkoztatásba történő bevonása, 10 ezer cigány fiatal érettségit adó tanulmányainak támogatása, illetve ötezer cigány fiatal felkészülésének elősegítése, hogy megfeleljenek a felsőfokú oktatásban való részvétel követelményeinek. Mindez már akkor is irreális volt, a keretmegállapodásban szereplő számok nem teljesíthetőek.

Magyarország számos részén az emberek mindennapjainak szerves részévé vált a lopások, fosztogatások, fenyegetések, erőszakos bűncselekmények elszenvedése, illetve a bűnözőktől való megalapozott félelem. A rendőrség, az állam szinte teljesen magukra hagyja a kiszolgáltatott embereket, az áldozatokat, miközben azt hangsúlyozzák, hogy javult a közbiztonság, és csak az emberek biztonságérzete romlott. A jelenlegi közösségi konfliktusokat, közbiztonsági problémákat nem a cigányság médiában történő ábrázolása, a roma kultúra művelésének támogatása, a többségi társadalomnak a roma hagyományokkal és kultúra értékeivel való megismertetése fogja megoldani, hanem ***a törvények következetes betartása és betartatása***, az egyenlő jogok és kötelezettségek biztosítása, megkövetelése.
Eddig is rengeteg pénzt fordítottak cigányintegrációra, ám ennek nagy része nem jutott el a rászorulókhoz, az eredmények pedig nem voltak mérhetőek. Ráadásul a cigányság integrációját szolgáló beavatkozások nyomon követéséhez, értékeléséhez még ma sem rendelkezünk megfelelő eszközrendszerrel. Ki kell mondani: ***az elmúlt 24 év segélyezésre és pozitív diszkriminációra épülő cigánypolitikája megbukott*** – olyannyira, hogy még nagyobb nyomora és kilátástalanságba taszította a cigány közösségeket.

Biztonságos, tisztességes nyugdíjrendszert!

A magyar emberek időskori, tisztességes megélhetése egyre nagyobb veszélybe került az elmúlt évtizedek felelőtlen, az országot kiárusító politikájának köszönhetően. Ha nincs elég munkáskéz, amely megtermeli a nyugdíjak értékét, ha a bérek alacsonyak, és ezért nincs elég nyugdíjjárulék-befizetés, akkor veszélybe kerül a mindenkori nyugdíjkifizetés. Ha nem történik gyors változás, akkor az elmúlt évtizedek kormányzó pártjai tovább fogják emelni a nyugdíjkorhatárt, és még többen mennek nyugdíjba megalázóan alacsony összegekkel.
Ezek az intézkedések jól jelzik, hogy veszélyben a biztos időskori megélhetést jelentő nyugdíjrendszer. A Jobbik felelősséget érez az időskorúak kiszámítható, biztonságos megélhetéséért. Nem a kormány által adott kegyként tekint a nyugdíjak kifizetésére, hanem mint az egyén által befizetett járulékok jogos követelésére, melyet vissza kell kapnia minden járulékfizetőnek nyugdíjas évei alatt.
10 lépéssel megoldjuk!
Alapvetésünk, hogy az egyén jövendő nyugdíját – a szolidaritás elvét fenntartva – erősebben kössük az egyén által befizetett nyugdíjjárulékhoz. Bevezetjük az egyéni számlát, hogy mindenki, minden évben pontosan tisztában legyen vele, mekkora nyugdíjra jogosult, ha a nyugdíjba vonulás mellett dönt. Az átlátható, ellenőrizhető egyéni számla bevezetése elősegíti a tisztességes járulékfizetést, a feketemunka kifehérítését, mert a ma aktív korú dolgozói még inkább érdekeltté válnak saját időskori ellátásukról.
Megteremtjük annak lehetőségét, hogy az állami nyugdíjpénztáron belül legyen lehetőség önkéntes megtakarításokra. Ezzel a biztosítottak saját befizetésekkel is tudják gyarapítani egyéni számlájukat.
Megőrizzük a lehetőséget arra, hogy a nők 40 év munkaviszony után nyugdíjba vonulhassanak, és ugyanezt a lehetőséget kiterjesztjük férfiak számára is.
A gyermeknevelést nyugdíjszerző, nyugdíjkiegészítő tevékenységnek is tekintjük, ezért gyermeknevelési nyugdíj-kiegészítést vezetünk be. A nyugdíjrendszer fenntarthatóságához szükséges, hogy minél több gyermek szülessen. Aki gyermeket vállal és azt tisztességgel fel is neveli, az a társadalom számára termel értéket, ugyanakkor saját munkaerő-piaci jelenlétét és ebből következően nyugdíjszerző lehetőségeit csökkenti. A leendő Jobbik-kormány olyan rendszert vezet be, amely ezt honorálni fogja, figyelembe véve a pontozásnál a tisztességgel felnevelt és dolgozó gyermekek számát.
A munkaadó által fizetett nyugdíjjárulék visszaállítása. Ennek visszavezetése a szociális hozzájárulási adóból a nyugdíjrendszerbe stratégiai fontosságú. Ezáltal megszüntethető, hogy a nyugdíjak fedezetéül szolgáló összegeket más célokra fordítsák. Ez a nyugdíjrendszer stabilitását és biztonságát erősíti.
Az idősellátást tovább kell fejleszteni, a források növelését is beleértve. Elengedhetetlennek tartjuk az otthoni szakápolás fokozottabb támogatását, valamint az ápolási díj megemelését, hiszen az otthonápolással a családok áldozatos és társadalmilag hasznos munkát vállalnak.
Az időseknek fokozottan biztosítani kell az egészségügyi ellátás elérési lehetőségét, az életkörülményeik javításához szükséges szolgáltatások fejlesztését, kiemelt figyelemmel a falvakban élőkre.
Elsősorban az egyedül élő idősek számának fokozatos növekedésével mára szükségessé vált új idősotthonok létesítése és a már meglévők létszámbővítése. Ezért új idősotthon-létesítési programot indítunk a mindenki számára hozzáférhető idősotthoni ellátás megteremtése érdekében.
Országos jelzőrendszeri szolgálatot építünk ki, amely egészségügyi és közbiztonsági riasztásra egyaránt alkalmas. Véget vetünk idősek ellen elkövetett erőszakos bűncselekmények terjedésének a rendőrség megerősítésével, a csendőrség felállításával, a társadalmi önszerveződések kontrollált segítésével és a büntetési tételek szigorításával.
A korábbi szakmaspecifikus korkedvezményes nyugdíj rendszerét munkakörönként felülvizsgáljuk, és ahol indokolt, visszaállítjuk, szükség esetén újabb lehetőségekkel is bővítjük. Jogbiztonsági garanciával segítjük a munkáltatók előnyugdíjra vonatkozó foglalkoztatási megállapodásainak létrejöttét. A munkaadó a veszélyesnek minősülő szakmák esetén magasabb nyugdíjjárulékot kell, hogy fizessen, ezáltal lehetővé válik a korábbi nyugdíjaztatás. Ezt kell alkalmazni a szolgálati nyugdíjakra jogosult szakmák esetében is. A szolgálati nyugdíjasok és a veszélyes, egészségre ártalmas munkakörökben dolgozó munkavállalók esetében szakmaspecifikus kockázatközösséget hozzunk létre.
Megszüntetjük azt a gyakorlatot, hogy az orvosi felülvizsgálatok sokszor embertelen és orvosszakmailag is irritáló eljárásokká válnak. Azonnal megszüntetjük a volt fegyveres testületi tagok ellátását terhelő, jogilag és más szempontból is alaptalan, célzott és speciális adóztatását.

3.3.2 Aminek véget vetünk

Ø **A családi pótlék átalakítása révén a megélhetési gyermekvállalásnak.** A családi juttatások, ezen belül is a családi pótlék 2008 óta tartó befagyasztásának feloldása, emelése és reálértéken tartása létfontosságú a családok anyagi biztonsága érdekében. A pótlék rendszerét oly módon alakítjuk át, hogy a 4. gyermektől adókedvezmény formájában folyósítjuk, aki pedig szociális támogatásban részesül, az a segéllyel együtt a családi pótlékot is szociális kártyára kapja. E módszer bevezetése a tisztességes munkából élő családokat támogatja, a felelőtlen gyermekvállalást pedig elutasítja.

Ø **A családtámogatásokkal való visszaéléseknek.** A családi pótlék és az iskoláztatási támogatás univerzális jellegét feloldjuk, és a juttatásokat a kötelező iskolába járáson kívül további feltételhez kötjük. Ilyen lehet az oktatási, szociális, családvédelmi intézményekkel való együttműködés. Amennyiben egy családban a gyermeket védelembe veszik, úgy a családi pótlék vagy iskoláztatási támogatás vagy egyéb juttatások felhasználását nyomon követjük, hogy az kizárólag és valóban a gyermek fejlődésének az érdekét szolgálja.

Ø **A pozitív diszkriminációnak.** A Jobbik azt az elvet vallja, hogy mindenkire ugyanazok a törvények és szabályok kell, hogy vonatkozzanak etnikai, vallási vagy egyéb hovatartozástól függetlenül. Különösen károsnak tartjuk a pozitív diszkrimináció olyan jellegű működtetését, amely semmilyen teljesítményt sem várt a kedvezményezett helyzetért cserébe. A Jobbik annak a híve, hogy akik megérdemlik, azokat segítsük, akik nem, azokat ne. A jogok mellett meg kell jeleníteni a kötelezettségek iránti elvárásokat, máskülönben nem adunk motivációt az integrációhoz szükséges erőfeszítések vállalására.

3.3.3 És amit megoldunk

√ **A gyermekvállalás további ösztönzését.** A leendő Jobbik-kormány megőrzi a családi adókedvezmények rendszerét, sőt, ki is bővíti azt. Kiemelt feladatként kezeljük a családi jövedelemadózás aránytalanságainak felszámolását, már az első és második gyermek világrajövetelének hangsúlyos támogatásával is. A gyes 3 éves korig való folyósítását megtartjuk, az összegét növeljük oly módon, hogy a gyermekvállalás ne jelentsen egyet a szegénységgel. A gyermekvállalási kedv növelése érdekében pedig továbbra is fenntartjuk a babakötvények rendszerét, valamint a GYED-extrát.

√ **Az anyabarát munkahelyeket.** Az egykulcsos jövedelemadózás nem segíti elő a gyermeket vállaló anyák munkavállalását, valamint az új, gyermekbarát foglalkoztatási formák elterjedését sem. Magyarországon nyolc százalékkal kevesebb nő dolgozik, mint az uniós átlag, ami 58,5%. Ennél már csak a görögöknél, az olaszoknál és Máltán rosszabb a helyzet. A részmunkaidő, úgy tűnik, egyelőre nem hozott eredményt, hiszen a magyar nők 4,5%-a, uniós társaik 18,5%-a dolgozik így. Távmunka tekintetében szintén jelentős az elmaradás. Ennek okai a munkáltatók szemléletében is keresendők, éppen ezért a közigazgatásnak, az állami szférának ebben példamutatóan elöl kell járni. A leendő Jobbik-kormány el fogja érni ezen a területen a döntő fordulatot.

√ **A nyugdíjjárulék visszavezetését.** Ennek visszavezetése a szociális hozzájárulási adóból a nyugdíjrendszerbe stratégiai fontosságú. Ez a nyugdíjrendszer stabilitását és biztonságát erősítené. Megtartjuk a nők 40 éves munkaviszony utáni nyugdíjba-vonulási lehetőségét, és kiterjesztjük a férfiakra is. Az ápolási díj megemelését és szolgálati időként való elismerését szorgalmazzuk.

√ **Az egyéni nyugdíjszámlás rendszert.** A Jobbik alapvetései közé tartozik az egyéni nyugdíjszámlás rendszer mihamarabbi kiépítése, valamint az a célkitűzés, hogy az önkéntes megtakarításokra az állami pénztáron belül legyen lehetőség, tehát a biztosítottak saját befizetésekkel is tudják gyarapítani egyéni számlájukat.

√ **A gyermeknevelés nyugdíjszerző tevékenységgé alakítását.** Fontos feladat tudatosítani a társadalomban, hogy a nyugdíjrendszer fenntartásához szükséges, hogy minél több gyermek szülessen. Aki gyermeket vállal és azt tisztességgel neveli is, a társadalom számára termel értéket, de egyúttal a saját munkaerő-piaci jelenlétét és ebből következően nyugdíjszerző lehetőségeit csökkenti a gyermekre fordított energiával. Ezt az állam a számára jelenleg nem honorálja. A Jobbik olyan rendszert vezet be, amely ezt is figyelembe veszi. A megfelelően felnevelt gyermekeket – iskolai végzettséghez kötve – figyelembe kellene venni egy jól kialakított pontrendszer alkalmazásával, és ez által növelni a gyermekeket nevelők nyugdíját.

√ **A valódi munkahelyteremtést.** A szociális szféra számára az igazi megoldás nem a segélyrendszer átalakítása lenne, hanem a munkahelyteremtés, amelyet a Hét vezér tervben vázolunk részletesen. Amennyiben ez sikeres, akkor a leghatározottabban érvényesíteni kell az elvet: aki dolgozni tud, de nem akar, az ne is egyék.

√ **A szociális ágazatban dolgozók méltó elismerését.** A szociális területen dolgozók bérének rendezését kiemelt sürgősséggel oldjuk meg.

√ **Az iskolai szociális munka országos szintű elindítását.** Bár egy kormányhatározat szerint 2013 szeptemberétől el kellett volna indulnia, ez mégsem történt meg. Holott az iskolai szociális munka segítséget adhat az iskolai erőszak visszaszorítására, a gyermekek ellen elkövetett családi erőszak korai felismerésére, kezelésére, a szocializációs folyamat helyes mederbe terelésére is. Mentesítené a pedagógusokat az ezzel járó teher alól, szakmaközi együttműködés keretében hatékonyabb megoldások születhetnének.

√ **Az érpataki modellt.** Fontosnak tartjuk kiemelni a törvények, szabályok, rendeletek betartását és betartatását, a közösségépítés, -fejlesztés erősítését, az érdemes-érdemtelen vagy építő-romboló megkülönböztetését. Az érpataki modellt jónak találjuk, de tekintettel arra, hogy ez egyfajta attitűd, elvi és gyakorlati rendszer, így ezt szükséges mindig a helyi viszonyokra lefordítani, és úgy alkalmazni. A támogatásoknak, juttatásoknak az alap-

ellátással való együttműködés feltétele kell, legyen, ehhez viszont a benne dolgozók biztonságát is meg kell teremteni. Ne fenyegethesse meg senki a családgondozót, a gyermekvédelmi szakembert, a védőnőt, a tanárt.
√ **Az idősellátás fejlesztését.** Itt is szükség van a források növelésére. Elengedhetetlennek tartjuk az otthoni szakápolás fokozottabb támogatását, valamint az ápolási díj megemelését, hiszen az otthonápolással a családok áldozatos és társadalmilag hasznos munkát vállalnak. Az időseknek fokozottan biztosítani kell az egészségügyi ellátás elérési lehetőségét, az életkörülményeik javításához szükséges szolgáltatások fejlesztését, kiemelt figyelemmel a falvakban élőkre. Elérjük az idős otthonok várólistájának rövidítését, megszüntetetjük az illegális idősellátó intézményeket, kiszélesítjük a nappali ellátások körét.
√ **A fogyatékkal élők helyzetének rendezését.** Elengedhetetlennek tartjuk az önálló életvitelt segítő ellátási programok elindítását, azok erősítését az intézményben fogyatékossággal élő személyek lakókörnyezeti integrációjával, támogatott lakhatás formájában. Jelzésértékű volna az önkormányzatokban való munkalehetőségek biztosítása. Fontos lenne továbbá a közgyógyellátás felülvizsgálata és konkrétabb szabályozása, a támogatott gyógyászati segédeszközök körének bővítése, a kor elvárásai szerint.
√ **A hajléktalankérdés méltányos megoldását.** A helyzet kriminalizálásával nem értünk egyet, azzal viszont igen, hogy a jelenleg fennálló krónikus helyzetre megoldásokat kell kidolgozni köztisztasági, járványügyi, közrendvédelmi, egészségügyi és szociális értelemben. Szakmailag az ellátórendszer megfelelő működésében és fejlesztésében látjuk a megoldást azzal a kiegészítéssel, hogy a törvények, szabályok, rendeletek betartása és betartatása elengedhetetlen e területen is. Elérjük továbbá, hogy a budapesti hajléktalanigazolvánnyal rendelkezők számára napi egyszeri meleg étkezés biztosítsanak. Gondoskodunk a hajléktalanszállókon a szálláson, étkezésen és egészségügyi ellátáson túl az itt élők tulajdoni és fizikai biztonságáról. Állítjuk ugyanakkor, hogy a hajléktalan létből való kitörésre csak akkor van lehetőség, amennyiben a munkaképes emberek munkához juthatnak. A megfelelően kidolgozott közmunkaprogramok és az optimálisan működő segítői hálózatok együttesen lehetnek képesek támaszt nyújtani a hajléktalan embereknek életük újrakezdéséhez.
√ **A cigányság válaszút elé állítását.** Elsőként a cigányság helyzetének állapotfelmérése elengedhetetlen, lássunk végre tisztán. A cigánybűnözés felszámolása céljából szükségesnek tartjuk a rendőrség megerősítését és a csendőrség felállítását, a törvények betartását és betartatását. A cigányintegrációra szánt óriási keret egy faji alapú, nem hatékony, átláthatatlan „fekete doboz". Az évtizedek óta tartó pénzcsapot el kell zárni, felül kell vizsgálni és el kell számoltatni. Az alapot át kell nevezni és valódi feladathoz kötni, mint a bentlakásos iskolarendszer, a tehetséggondozás és a családtámogatás, a magyar identitás erősítése. Fontosnak tartjuk megvitatni a deviáns személyek külön lakókerületeinek kialakítását, ahogy ez Hollandiában is jellemző. A cigányságot válaszút elé kívánjuk állítani. Aki a többségi társadalommal kíván tartani az ország felépítésével, azt segítjük, támogatjuk ebben, együtt sírunk, együtt nevetünk, de azok, akik a többségi társadalomtól csak javakat várnak, a kötelességeiket nem teljesítik, sőt, antiszociális magatartásukkal még terrorizálják is a normális többséget, őket az igazságszolgáltatás és a szociális rendszerből való kizárás eszközeivel fogjuk fegyelmezni. Ez az elv egyébként nemcsak a cigányságra érvényes, hanem általános, mindenkire vonatkozó elvként érvényesítjük.

3.4 Közbiztonsági program

3.4.1 Közfélelem

A rendvédelem a társadalmi együttélési szabályok betartását, betartatását hivatott biztosítani. Jelenleg ez hazánkban az elvárható szükséges szint alatt teljesül. Mivel a rend, a közbiztonság megteremtése állami monopólium, ***a jelenlegi tragikus állapot kialakulása az előző kormányok felelőssége.*** A lakosok szubjektív biztonságérzete rossz, a rendvédelmi szervek bűnügyi statisztikái minden igyekezet ellenére romlanak. A Rendőrség szervezeti felépítése, nem a kor kihívásainak megfelelő anyagi technikai felszereltsége az elvégzendő feladatokkal nincs arányban, kivéve néhány speciális feladatokat ellátó egységnél. A Jobbik rendvédelmi célja, hogy a Magyarország törvényei mindenkire egyaránt vonatkozzanak, függetlenül a származására, a politikai hovatartozására, az állampolgárságra. A rendőrségi jogalkalmazásban nincs helye sem a pozitív, sem a negatív diszkriminációnak.
Az MSZP 2002 és 2010 között megalapozta a jelenlegi tarthatatlan helyzetet. A rendőrség állapota egzisztenciális, morális és fizikai szempontból egyaránt és folyamatosan romlott. Kistelepülések maradtak védtelenül, a rendőrőrsök tömeges megszüntetésével. Az utánpótlás nem megfelelő biztosításával, a rendőri pálya lezüllesztésével a szakmai hátteret verték szét. Különösen tragikus időszak volt a 2006-os év és az utána következő időszak, amikor a Gyurcsány-kormány történelmi mélypontra vitte le a magyar társadalom és a belügyi szervezetekbe vetett bizalom szintjét. Mivel a helyzetet ők maguk is érzékelték, ezért ***az önfelmentés és a maszatolás céljából a struccpolitika alkalmazása jelent meg*** a rendvédelemben. „Amiről nem beszélünk, az nem létezik", mint például a cigánybűnözés, a rendőri korrupció stb.
Ahogy az más ágazatokra is jellemző volt, a 2010-es kormányváltástól még a szkeptikusok is azt várták, hogy legalább az előzőnél jobb lesz. A kommunikáció jobb is lett. A mögötte lévő valóság azonban nem. Az egész rendvédelmet eluralta a kettős kommunikáció. Gyakori a valós probléma helyes felismerése, különösen úgy, hogy arra a Jobbik rendszeresen felhívja a figyelmet és már nem lehet elhallgatni, de a megoldási javaslatok, és különösen azok végrehajtása, rendre nem érik el a társadalmilag elvárt szintet. ***A rendőrség behajtóként, „vámszedőként" történő alkalmazása*** a költségvetési

lyukak betömködése miatt az egész társadalom ellenszenvét kivívta, és egyáltalán nem segített az állomány megítélésének javulásában sem. Szintén nem segített a statisztikajavító intézkedések preferálása a bűnözők üldözése helyett, mint ahogy a szabálysértési értékhatár brutális megemelése 20 ezer forintról 50 ezerre sem.

A belügyi vezetés elhanyagolta az állomány gyakorlati kiképzését, hagyta, hogy a tapasztaltabbak közül egyre többen hagyják el a pályát, ezzel komoly szakmai bizonytalanságot és a hatékonyság romlását előidézve a rendszerben. Ráadásul, ahelyett, hogy a társadalomban partnert látott volna, az elődeihez hasonló politikát folytatva ***az önvédelmi önszerveződéseket felszámolta***, vagy ha ez nem sikerült neki, igyekezett kriminalizálni őket. A Magyar Gárda ügyében Gyurcsány Ferenc, Bajnai Gordon és Orbán Viktor nem a társadalmi igénynek, hanem egyaránt a liberális nemzetközi lobbi elvárásai előtt hódolt meg, nyilván a saját maguk felfogásának is megfelelve. Ennek a folyamatnak volt a hol tragikus, hol komikus, de mindenképpen nagyon költséges megkoronázása a Terrorelhárítási Központ (TEK) felállítása, mint egyfajta magánszolgálat a kormány mellett.

A ciklusokon átívelő bűnök közé tartozik, hogy folyamatosan romlik közbiztonság, a lakosság biztonságérzete és a rendőrség megítélése, hogy a rendőri intézkedést sokszor befolyásolja az etnikai származás. Mindenki használta a statisztikai trükközést. Évtizedes probléma a létszám- és strukturális gondok jelenléte, az állomány hatalmas fluktuációja, az egzisztenciális létbizonytalanság, így a megélhetési félelem eluralkodása a pályán lévők között. Jobbik célja, hogy hazánk lakosságának a szubjektív biztonságérzete javuljon a közbiztonság javításával. Egy törvénytisztelő állampolgár egy rendőrben ne a „büntetőt" és kerülendőt, hanem a „segítőt" és támogatandó személyt lássa. A Jobbik tehát n***em a rendőrség ellen, hanem a rendőrségért*** és a rendért alkotta meg ágazati programját.

3.4.2 Aminek véget vetünk

Ø **Az idősek, a nők és a gyermekek elleni erőszakos bűncselekmények terjedésének.** A rendőrség megerősítésével, a csendőrség felállításával, a társadalmi önszerveződések kontrollált segítésével és a büntetési tételek szigorításával elérjük a legvédtelenebb társadalmi csoportok elleni növekvő számú és agresszivitású bűncselekmények visszaszorítását. Különösen szigorúan fogjuk kezelni a közfeladatot ellátó személy – belügyi dolgozó, mentős, tanár, orvos stb. – elleni erőszakos bűncselekményeket is.

Ø **A statisztikákkal való bűvészkedésnek.** Felszámoljuk a bűnügyi statisztikákkal történő trükközést, a rendszeres meghamisítását. Olyan rendszert vezetünk be a rendőrség eredményességének kimutatására, mely kozmetikázástól mentes, reális, és az állampolgárok véleményén is alapul. A bűnügyi nyilvántartásokban az FBI által alkalmazott rendszer mintájára bevezetjük az etnikai és szociokultúrális hovatartozás dokumentálást is, ezzel javítva a nyomozó hatóságok bűnmegelőzési, bűnfelderítési munkáját.

Ø **A rendőrségen belüli törvénysértéseknek.** Kezdeményezzük a rendőri vezetők szigorú átvilágítását. Felszámoljuk a rendőrség egy részének a szervezett bűnözői csoportokkal kialakult korrupt kapcsolatát.

Elszámoltatást!

Az ügynöklistákat nyilvánosságra hozzuk. Jobb későn, mint soha. A Nemzeti Emlékezet Bizottsága azonban csak a kormányzati felelősség áthárítását szolgálja. Még mindig nemzetbiztonsági kockázatot és korrupciót okoz, hogy zsarolható személyek lehetnek a parlamentben, kormányban, állami hivatalok és cégek élén.

A kommunista luxusnyugdíjakat visszavágjuk. Az így megspórolt milliárdokat elosztjuk a kisnyugdíjasok között.

A kommunista vezetőket kizárjuk a közéletből és az állami cégek éléről. Lusztrációs törvényt hozunk, hogy az MSZMP és a KISZ országos vezetőit kizárjuk a közéleti szerepvállalás magasabb fórumairól, úgy mint a polgármesteri, országgyűlési képviselői, miniszteri, kormányfői vagy államfői tisztség, továbbá államigazgatási szerv és állami vállalat bármilyen vezetői tisztsége.

A kommunista vezetőket elszámoltatjuk. Emberiségellenes cselekedeteik szankcionálása elmaradt; jobb későn, mint soha.

Az MSZMP átjátszott vagyonát visszavesszük. Az MSZP vagyonának törvénytelenül szerzett része az államra kell, hogy szálljon.

Felülvizsgáljuk a privatizációt. Az elrabolt állami vagyon még visszaszerezhető, mert semmis a privatizációs szerződés (elévülési időtől függetlenül), ha nyilvánvalóan a jó erkölcsbe ütközik (Ptk. 200. § (2) bekezdés), amibe például a messze áron alul eladás is beletartozik.

A közérdekkel ellentétes titkosításokat feloldjuk. Az elmúlt 24 év minden mocskos, korrupt ügyét a Fidesz és az MSZP közösen titkosította. Ha nincs félnivalójuk, miért őrizgetik ezeket a dokumentumokat?

Az elmúlt 24 év politikusbűnözőit is elszámoltatjuk. Visszaéléseinek feltárása céljából életre hívjuk a Pongrátz Gergely Nemzeti Igazságtételi Központot. Az igazságszolgáltatás munkáját segítő központ feladata az eddig eltussolt bűncselekmények felderítése és a felelősségre vonás kezdeményezése lesz, beleértve a külső államadósság és nemzeti vagyonvesztés eredetének és jogosságának a vizsgálatát is. Feladata az offshore cégek, közbeszerzések, uniós támogatások, termőfölddel kapcsolatos visszaélések, trafikpályázatok, ingatlaneladások és egyéb privatizációs jellegű ügyletek, az állam feladatainak indokolatlan kiszervezése, az államigazgatási szervek és háttérintézményeinek ügyköreiben felmerülő visszaélések (színlelt szerződések).

A politikai álláshalmozást teljesen megtiltjuk. 2014-től a Jobbik nyomására az országgyűlési képviselők nem lehetnek polgármesterek és

önkormányzati képviselők, de tiltani kell a további kiskapukat is, például miniszteri biztos se lehessen képviselő.
A képviselők körében vagyonosodási vizsgálatot vezetünk be. A parlamenti ciklusok végén minden parlamenti képviselőt kötelező vagyonosodási vizsgálat alá vetünk. Ennek a lehetőségét szúrópróbaszerűen fenntartjuk a megyei közgyűlések és a települési önkormányzatok képviselői számára is. A kötelező vagyonosodási vizsgálatot kiterjesztjük az 5000 főnél nagyobb lélekszámú települések polgármestereire is.
Az országgyűlési képviselők esetleges kettős állampolgárságát nyilvánosságra hozzuk. Ha olyanok döntenek a jövőnkről, akik más államnak is felelősséggel tartoznak, akkor ez legyen nyilvános adat, és nem titkos, mint ma. Más országokban még tiltják is azt, hogy kettős állampolgár legyen a parlamentben.
Eltöröljük a mentelmi jogot. A politikus ugyanolyan ember, mint bárki más. Törvények előtti egyenlőséget!
A képviselőket visszahívhatóvá tesszük. Súlyos esetben a választások közt is legyenek politikailag elszámoltathatók a képviselők!
Büntetőjogi felelősséget vezetünk be a politikai döntésekért. Leadott szavazatért, döntésekért is felelősséget kell viselniük azoknak, akik például kiskaput hagytak a törvényekben az olajügyekhez és a privatizációhoz, de büntetőjogi kérdés kell legyen Gyurcsány 2006-os tevékenysége, a bankokkal való összejátszás a devizahitelezés kapcsán, vagy akik más országok érdekeit képviselték döntéseikkel Magyarország kárára.
Dupla büntetést adunk a politikusoknak. Ha már az sem tartja be a törvényeket, aki alkotja, akkor hogyan várjuk el a társadalomtól? A politikusok, választott közéleti tisztségviselők esetében a büntetési tételeket az alapesetben kiszabhatóhoz képest kétszeresére szigorítjuk. A politikusbűnözés legyen minősített eset a Btk.-ban!

Ø **A nemzetközi jogvédő szervezetek álságos tevékenységének.** A kettősmércét alkalmazó, a rendőrséget, a rendvédelmi szerveket, az önkormányzatokat hátráltató, hamis színben feltüntető jogvédő szervezetek (TASZ, Helsinki Bizottság, Amnesty Int. stb.) ügynöki szervezetté nyilvánítását kezdeményezzük orosz minta alapján.
Ø **A közbiztonságot erősíteni képes társadalmi önszerveződések korlátozásának.** Hatályon kívül fogjuk helyezni azon rendelkezéseket, amelyek politikai megfontolásokból, a szükséges, indokolható kereteken jócskán túllépve szigorították a társadalom önvédelmi szerveződésének lehetőségeit. Emiatt volt a Magyar Gárda elleni elképesztő jogi és politikai hadjárat, miközben az semmi olyat nem követett el, ami bárkit bármiben megkárosított volna, vagy az adott pillanatban sértette volna a hatályos jogszabályokat.

3.4.3 És amit megoldunk:

√ **Új rendőrségi törvényt.** A rendőrség hatékonyságát szellemi, fizikai és jogi szinten egyaránt javítani kell. A jogszabályi keretek átalakítása elengedhetetlen, így korunk kihívásainak megfelelően új rendőrségi törvényt alkotunk. Elvégezzük a rendőrképzés átalakítását és hatékonyabbá tételét. A TEK működését racionalizáljuk, és felszámoljuk a politikai vonatkozásait, kapcsolódásait.
√ **A csendőrség felállítását.** Az elharapódzó bűnözési hullám elleni harc hatékony eszközeként, történelmi hagyományainknak és más országok hasonló területen működő rendvédelmi szervezeteinek mintájára, újból életre hívjuk a csendőrség intézményét.
√ **A Magyar Gárda rehabilitálását.** Olyan törvényt alkotunk, amely megfelelő és megnyugtató szabályok között lehetővé teszi, hogy nemzetközi mintákra épülve a Magyar Gárda újra működhessen, és társadalmilag hasznos tevékenységet folytathasson.
√ **A tűzoltóság önállóságát.** Visszaállítjuk a katasztrófavédelemtől független, azzal szorosan együttműködő, de önálló irányítás alatt működő tűzoltóságot. A sok évtizedes hagyományokkal bíró, az állampolgárok megbecsülését legjobban élvező szervezet tagjai, valamint az általuk végzett áldozatkész munka indokolttá teszi az önálló szervezeti irányítást.
√ **A határőrség önállóságát.** Az elmúlt évek tapasztalatai megmutatták, hogy a határőrségnek önálló szervezeti egységként kell működnie, ezért azt visszaállítjuk.
√ **A halálbüntetés társadalmi vitáját.** Társadalmi egyeztetést kezdeményezünk a halálbüntetés visszaállításáról. A döntést természetesen egy ügydöntő népszavazásnak kell eldöntenie kellő társadalmi vita után. Amennyiben a többségi akarat a visszaállításra irányul, vállaljuk a szükséges lépéseket, valamint az ezzel járó esetleges nemzetközi konfliktusokat.
√ **Az önfenntartó börtönöket.** Továbbra is szorgalmazzuk és meg is valósítjuk az önfenntartó és termelő börtönök programját. Elfogadhatatlan, hogy a büntetésüket töltő elítéltek nem termelik meg legalább a fogva tartásuk költségét.
√ **A bérrabtartást.** Bevezetjük a nemzetközi jogon alapuló, államközi szerződésekben szabályozott „bérrabtartás” lehetőségét, mely rendszer életre hívásával csökkenteni tudjuk a fogva tartás költségeit.
√ **A közterületek nyugalmát.** Javítjuk a közterületi jelenlétet az állománytáblák átalakításával, a bűnügyi fertőzöttséghez igazítjuk a létszámot. Megteremtjük a „látható” rendőrséget és párhuzamosan az észrevétlen rendőri jelenlét lehetőségét is.

√ **A rendvédelmi dolgozók létbiztonságát.** Számukra kiszámítható anyagi és szakmai előmenetelt magában foglaló életpályamodellt vezetünk be. A bérezést az európai átlaghoz kell közelíteni, amely a korrupció visszaszorítása mellett azt is jelentené, hogy a rendőrnek nem kellene másodállásban dolgoznia. Életre hívjuk a szolgálati lakás programot, mely segíti a rendvédelemben dolgozók lakhatásának megoldását.
√ **A különleges ügyek osztályát.** Létrehozzuk az ORFK keretei közt a különleges ügyek osztályát, amely a gazdasági életet és a politikai köröket érintő, a köznyugalmat nagyban befolyásoló kiemelt súlyú bűncselekmények felderítésére szakosodik majd.
√ **A visszaesők nyomkövetését.** Bevezetünk egy különleges bűnügyi ellenőrző felügyeletet. Ennek során a szabadult, többszörös visszaeső elkövetők egy része helymeghatározásra alkalmas nyomkövetőt visel, így könnyedén ellenőrizhető a szabadulást követő meghatározott időszakban, hogy követ-e el újabb bűncselekményeket.
√ **A titkosszolgálatok reformját.** A Jobbik a polgári titkosszolgálatokat a katonai titkosszolgálatok mintájára egységes irányítási rendszerben kívánja működtetni a Belügyminisztérium keretei közt. Szükségesnek tartjuk a titkosszolgálatok vezető beosztású tagjainak a fokozott ellenőrzését, mivel az elmúlt időszakban több olyan esemény is ismertté vált, amely a titkosszolgálatok politikai felhasználását, illetőleg a szervezett bűnözői körökkel történő indokolatlan kapcsolattartását eredményezték. Fontosnak tartjuk, hogy a nagy társadalmi érdeklődést kiváltó ügyek esetén a titkosítások felülvizsgálata megtörténjen (pl. ügynöklisták, romagyilkosságok). Az olyan esetekben, ahol a valós okok nem állambiztonságra vonatkoztak, az indokolatlan titkosításokat azonnal fel kell oldani. Kiemelt cél, hogy a szolgálatok mindenkor nemzetünk minden tagját egységes egészként kezelve, az ellenünk irányuló bármely, a hatáskörébe tartozó támadást előre tudjanak jelezni, annak elhárításában közre tudjanak működni.

3.5 Vidékgazdasági program

3.5.1 A lét a tét

Vidékgazdasági programunk célja, hogy minden honfitársunk számára fenntartható módon biztosítsa a valódi létszükségleteik kielégítéséhez szükséges tiszta élelmet és ivóvizet, a vidéki táj gondozottságát, valamint a mezőgazdasági és élelmiszer-ipari többlettermelésünk exportorientáltságát. Magyarország a világ azon néhány területének egyikén fekszik, a Kárpát-medencében, amelynek hihetetlen adottságai révén képessége és lehetősége van akár a teljes önfenntartásra is. Ez lényegében azt jelenti, hogy van kellő minőségű és mennyiségű vize, van kellő minőségű és mennyiségű földje és van elegendő energiaforrása a fennmaradáshoz. Természetesen ez nem azt jelenti, hogy a Jobbik célja valamiféle bezárkózás lenne, hiszen ez a huszonegyedik században lehetetlen is lenne, és nem is kívánatos. A célunk, hogy ezen kincseink megőrzésével és létharmonikus hasznosításával az itt élő emberek, vagyis ***a magyarok testi és szellemi gyarapodását segítsük elő.***

A magyar vidék a történelem során ***mindig egyfajta gazdasági, társadalmi, kulturális, politikai és szellemi tartalék és forrás volt a nemzet számára***. Az állandó történelmi pusztítások ellenére a vidék ezt a szerepét folyamatosan őrizte, egészen mostanáig. Az elmúlt negyven év kommunizmus, majd az azt követő huszonnégy év liberalizmus vidékellenessége a történelem eddigi legnagyobb próbatétele elé állította a magyar vidéket. Most már nem az a kérdés, hogy a vidék képes-e forrásul és tartalékul szolgálni az egész nemzet számára, hanem az, hogy ***önmagát képes-e megtartani, megmenteni a jövőnek***. A helyzet drámai.

Az elmúlt 24 év kormányai az uniós csatlakozás és a nemzetközi megfelelések és elvárások oltárán feláldozták a magyar vidéket. Az MSZP és a Fidesz közös felelősséget visel a magyar vidék, a mezőgazdaság, az élelmiszer- és az arra épülő feldolgozóipar, valamint a kapcsolódó gépgyártás tönkremeneteléért. A MSZP még a látszatra sem adott, nyíltan vállalta a hazaáruló szerepét, a Fidesz ennél ravaszabb, hiszen vidékmentő szerepben tetszeleg, Júdás-pénzért díszgazdákat mutat fel maga mellett, miközben ígéretével ellentétben az oligarcháknak szolgáltatja ki az országot. ***A gyarmatelvűség – és annak közös gyökerű, de kétféle árnyalata – itt tökéletesen kimutatható.*** Nem volt még magyar kormány vagy kormányfő, aki az Uniót szembesítette volna a magyar vidék pusztulásával, aki képes lett volna felvázolni, hogyan fogjuk a jelenlegi európai direktívák között a magyar vidéket megmenteni, és aki nem itthon hősködve, hanem Brüsszelben csapott volna az asztalra és kijelentette volna: ***a magyar föld már pedig nem eladó!*** Tétlenül nézték végig a folyamatos pusztulást, gondoljunk csak a cukorgyárak eltűnésére vagy a húságazat jelenlegi válságára. A jelenlegi állapotok ismeretében a megoldás csak erős, gyors és határozott kormányzati fellépéssel érhető el. Ezért kell a Jobbiknak győznie.

Amennyiben a vidék megmenekül, a vidékgazdaság újraépül, a településeket tisztességes megélhetés, élhető körülmények és biztonság jellemzi, akkor – talán nem túlzás ezt állítani – az ***egy harmadik honalapítással ér fel***. Amennyiben nem, akkor – és ez szintén nem túlzás – a magyar nemzet egészének ügye és jövője válik kérdésessé. Ezért a vidékgazdaság kérdése a Jobbik számára nem csupán egy ágazati kérdés, hanem nemzetstratégiai feladat. Az erre a területre fordított figyelem, energia és erőfeszítés ezért nem csupán gazdasági szempontok alapján értékelhető és értékelendő. A vidék ügye ezért nem lehet profitorientált kérdés, és a sors furcsa fintora, vagy talán az isteni törvény adta valóság éppen az, hogy minél kevésbé közelítünk a vidékhez profitszerzési céllal, az annál több életet, egészséget és javat, vagyis profitot termel. Ha lesz vidék, lesz Magyarország, ha nem lesz, akkor nagy valószínűséggel elvesztünk.

A Jobbik vidékgazdasági koncepciója megszünteti a megosztottságot azáltal, hogy a mezőgazdaság mint ágazat szerepét egységes integrált vidékgazdasági kontextusba helyezi, ahol a legfontosabb értékmérő nem egyedül a holt munkára épülő

hatékonyság, az üzemméret vagy a termelési mód önmagában, hanem az, hogy mi és hogyan szolgálja hatékonyabban a „közjó" soktényezős rendszerét a vidéki és a teljes népesség gyarapodása szempontjából. Magában foglalja valamennyi termék-előállító és -szolgáltató tevékenységet, mely az ország társadalmának minőségi élelmiszer szükségletét elégíti ki, és az exportalapokat is biztosítja, miközben ez a saját input anyagait, gépeit, technológiáit és szolgáltatásait is megtermeli. A vidékgazdaság integrált rendszerének alapsejtjei a különböző méretű és tevékenységű vállalkozások és mezőgazdasági üzemek, építőkövei pedig az önmagukban is komplex egészként kezelt településszintű gazdaságok, melyek kistérségi, regionális, majd országosan integrált egységek mentén szerveződnek tovább.

3.5.2 Aminek véget vetünk

Ø **A vidéki népesség elvándorlásának.** Itt nem csupán arról van szó, hogy az eleve ott élőket a megfelelő körülmények megteremtésével megtartjuk, hanem arról is, hogy az időközben elvándoroltakat vissza-, a vidéki élet iránt érdeklődőket pedig odacsalogatjuk. Ezt a célt a vidéki munkahelyek teremtése nélkül nem lehet elérni. A vidéki munkahely-teremtésnek pedig a kiváló magyar termőföld kell, hogy az alapja legyen az ezt szolgáló célirányos törvénykezéssel támogatva.

Ø **A föld- és vízkészleteink elveszejtésének.** Egyedül az az agrárstratégia szolgálja a közjót, mely kimondja, hogy az ország határain belül lévő valamennyi mezőgazdasági terület és vízkincs a nemzeti vagyon része függetlenül annak pillanatnyi tulajdonformájától és tulajdonosától. Ennek megfelelően annak tulajdonjogát jogi személyek vagy nem magyar állampolgárságú magánszemélyek nem szerezhetik meg.

Ø **Az agrároligarchák ámokfutásának.** Elszámoltatjuk őket a közpénzek és az állami földvagyon mozgásával és felhasználásának társadalmi hasznával kapcsolatban. A 2010-es választásokra készülve a Jobbik eltökélt volt abban, hogy a Fidesz és az MSZP, mint váltópártok által 20 év alatt a közpénzek és az állami földek körül elkövetett bűnöket, az állami gazdaságok oligarchák kezére játszását, az élelmiszeripar elherdálását és más bűnöket számon kérve le lehet zárni a múltat. A kétharmad azonban másképp döntött. A jelenlegi Fidesz–KDNP-kormány a legmagasabb politikai szintre – a törvényhozás szintjére – emelte maffiamódszereit az állami földek klientúra építésre történő felhasználásával.

Ø **A külföldi termékek dömpingjének.** A multinacionális bevásárlóközpontok élelmiszer-kínálatán belül a „minimum 80% hazai, maximum 20% import" elvének szerzünk érvényt.

Ø **A káros és beazonosíthatatlan eredetű élelmiszerek polcra helyezésének.** Egyes közgazdászok szerint a nagy bevásárlóközpontokban vásárolt, külföldi élelmiszerek egy jelentős része már előállítása pillanatában emberi fogyasztásra alkalmatlan hulladék. Az sem vitás, hogy a cikkek nagy része, amelyet elfogyasztunk, amellyel gyermekeinket etetjük, tele vannak káros, sok esetben rákkeltő adalékanyagokkal. Ez a sajnálatos következménye annak, ha az élelmiszeriparban kizárólag a profitszemlélet érvényesül. Magyarországnak hatalmas lehetőségei vannak a minőségi és egészséges élelmiszer előállítására, amely iránt mind a hazai, mind a nemzetközi kereslet egyre nagyobb lesz. Az egészségünknél ugyanis nincs drágább. Ennek a folyamatnak a felgyorsítása érdekében az élelmiszerek címkéjén bevezetjük a földrajzi eredet megjelölését és az élelmiszer által megtett út mértékét, valamint a GMO-mentesség tényét.

Ø **A bioüzemanyagok felhasználásával kapcsolatos káros hatásoknak.** A Jobbik célja, hogy a bioüzemanyagok felhasználása csak élelmiszer-előállítás céljából történhessen. Az EU – benne hazánk – célul tűzte ki a bioüzemanyagok közúti felhasználásának fokozását. Ez kikényszeríti, hogy az élelmiszerárak közvetlenül összekapcsolódjanak a kőolaj világpiaci árával, mivel azonos termőterületért áll versenyben a két termék. Az élelmiszer a természetes korlátok között újratermelhető, a kőolajnak ez a tulajdonsága nincs meg, megújíthatatlan. Ezért a kőolajkészletek apadása – bármikor következik is az be – annak gyorsabb áremelkedését idézi elő. Összekapcsolása az élelmiszerek árával elviselhetetlen élelmiszer-áremelkedést jelentene a társadalom számára, éhínséget okozva.

3.5.3 És amit megoldunk

√ **Az EU-csatlakozási szerződésünk felülvizsgálatát** a föld- és piacaink védelme érdekében. Ma már sokak számára nyilvánvaló, hogy az EU-t létrehozó és működtető erő a gyorsuló növekedés szabályai szerint duzzadó tőke terjeszkedési kényszere. Ez így van még akkor is, ha ezt leöntjük közös európai kultúra mázával, és becsomagoljuk geopolitikai érvekkel. A bővítés nem egy önzetlen kegy volt az EU központi hatalmai részéről, hanem egyfelől piacszerzés a feldolgozó iparuk termékei (köztük az élelmiszerek) számára, másfelől az olcsó mezőgazdasági alapanyag-utánpótlás biztosítása a periféria országaiból, ahová hazánkat is sorolták. Ezt fel kellett volna ismerni a csatlakozást előkészítő Fidesz- és a szerződést aláíró MSZP politikusainak! A két párt mögött álló vörös és narancs bárók nyomása azonban elhomályosította tisztánlátásukat. Inkább elfogadták a régi tagállamok gazdáinak járó támogatás 25%-át és piacaink 100%-os megnyitását, mintsem megtagadták volna termőföldünk tőke kategóriába sorolását, melynek a szabad áramlása sérthetetlen „szent tehén". A támogatás mértéke ugyan 10 év után ma már eléri a régi tagállamok gazdáiét, de ennek terület alapú volta konzerválja a magyar mezőgazdaság gyarmati alapanyag-termelő jellegét, kombinálva a közben teljesen leépült élelmiszeriparunkkal. Mindkét tényező a vidéki munkahelyek jelentős leépülésének okozója.

√ **A magyar föld magyar kézben tartását**, amennyiben az alaptörvényben rögzítjük, hogy a külföldiek és jogi személyek földtulajdon-szerzési tilalmát fenn kell tartani 2014 után is. Ennek a kérdésnek a programunkban adott súlyát mi sem jelzi jobban, minthogy a földünk megvédését akár EU-tagságunk megkérdőjelezése árán is el fogjuk érni. Amennyiben a magyar jövő szempontjából életfontosságú földtulajdonunk megtartását az Unió nem lesz hajlandó elfogadni, mint egyfajta nemzeti sajátosságot, amelyből nem engedhetünk, azzal csak azt bizonyítja be, hogy az EU nem

nemzetek közössége, hanem egy multinacionális tőke által uralt diktatúra. Ilyen közösségben pedig nincs helyünk.

√ **A családi gazdaságokra épülő vidékgazdaságot.** Ennek jegyében agrárpolitikánkban áthelyezzük a hangsúlyokat az érdekalapon működő nagy üzemekről az értékalapú, vidékmentést szolgáló, magas hozzáadott értéket tartalmazó családi kis és közepes gazdaságok termelésére alapozott élelmiszer előállítás irányába. A vidék munkahelyteremtő képességének kihasználása szempontjából ez a kérdés kulcsfontosságú.

√ **A közjót szolgáló üzemszabályozás kialakítását.** Ami jelenti az „egy tulajdonos egy üzem" alapelvét, és az üzem térmértékének maximumát azon a szinten, amely egy átlagos magyar család megélhetését biztosítja. Ez ma 50-200 hektár. Végül rögzíteni kell, hogy aki a nemzeti tulajdon részét képező magyar termőföld egy darabját birtokolja, az a lehető legmagasabb számú munkahely teremtésére is kötelezett maga, családja vagy alkalmazottai részére. Ez ma reálisan földminőségtől és kultúrától függően 5-25 hektár.

√ **A minőségi élelmiszer előállítását.** A minőségi élelmiszer-előállítás fő prioritása a hazai lakosság teljes körű ellátása kell, hogy legyen, de természetesen az exportra termelés beindítása is alapvető cél. Ezen belül külön említést érdemelnek az ökológiai minősítésű termékek. Ezek előállításának kiemelt ösztönzése turisztikai vonzerőt is jelent, amennyiben ezt az országimázs részévé tesszük egyéb ismert vonzó tényezők mellett.

√ **Az élelmiszerpiacok vissza- és megszerzését.** Ez elsősorban a hazai élelmiszerpiacaink visszaszerzését jelenti. A hazai piacon megerősödött élelmiszer-feldolgozó vállalkozások a világszínvonalat elérő többlettermékeikkel tudják azután megcélozni a világpiacokat. Ez együtt a lakosság ellátásbiztonságát és jelentős munkahelyteremtő potenciált is jelent, szemben a mai gyakorlattal, mikor a magyar mezőgazdaság a gyarmatokra jellemző alapanyag előállító gépezet szintjére süllyedt.

√ **Az élelmiszer önrendelkezés megvalósítását.** A Jobbik fontosnak tartja az ország élelmiszer-önrendelkezésének helyreállítását, melyről az elmúlt húsz évben fokozatosan mondtak le kormányaink a liberalizáció jegyében. Az élelmiszer-önrendelkezés annak joga, hogy egy ország maga határozza meg agrár- és élelmiszer-politikáját és -kereskedelmét Ez nem jelenti az ország élelmiszer-kereskedelmének bezárkózását, ahogy azt ellenzői szeretnék beállítani, hanem csupán annak szabályozását úgy, ahogy azt a hazai termelők és fogyasztók érdeke megkívánja. Hiába tudjuk ugyanis a külföldieket kizárni a földforgalomból, ha a hazai földművelők a teljesen nyitott élelmiszerpiacon esetenként versenyhátrányba kerülve nem tudnak megélni. A termőföld védelem alá helyezése az élelmiszerpiacaink szabályozott védelme – vagyis az élelmiszer önrendelkezés - nélkül azt eredményezheti, hogy a földtulajdonában védett magyar gazda a piaci kitettségében lehetetlenül el. A termőföld hazai kézben tartása tehát szükséges, de nem elégséges lépés a nemzeti önrendelkezésünk kiépítése útján.

√ **A mezőgazdaságon belüli helyes arányok visszaállítását.** Az elmúlt évtizedekben az állattenyésztés és a növénytermesztés helyes, adottságainkhoz és lehetőségeinkhez illő aránya megbomlott. Ennek helyreállítását nem lehet a szabad piac „láthatatlan kezére" bízni, hanem állami beavatkozásra és aktivitásra van szükség.

√ **A termelők létbiztonságát.** Jelenleg a mezőgazdaságból élők között az átlagosnál is magasabb a bizonytalanság és a tönkremeneteltől való rettegés – különösen a kisebb területen gazdálkodók körében, ami részben a nagygazdaságok javára torz uniós területalapú támogatási rendszer következménye. Közülük sokan érzik úgy, hogy az elvégzett kemény munka és az azért járó jutalom között fordított arányosság van, és hogy ebben a helyzetben magukra vannak hagyva a nagytőkések által uralt környezetben. Ennek véget kell vetni. Az ellátás piaci szabályozási rendszerének kiépítésével biztosítjuk, hogy a termelő gazda mindenkor hozzájusson a költségeit és a tisztes megélhetését biztosító bevételhez.

√ **Az önszerveződő gazdasági közösségek létrejöttét.** Elterjesztjük a különböző szintű élelmiszer-önrendelkezést szolgáló területi alapon szerveződő szövetkezeti – Hangya típusú – felvásárlási és értékesítési formát a termékpálya mentén szerveződő mellett, de attól eltérő szabályozással. Ehhez mind az állam támogató jelenlétét, mind a szükséges jogi környezetet biztosítjuk. Hamisnak tartjuk azt a paradigmát, mely szerint a kis, családi gazdaságok nem versenyképesek és exportképtelenek. A nyugati példák épp az ellenkezőjét bizonyítják. Kellő állami háttérrel, kellő szabadsággal, kellő piaccal a kicsik összefogása igenis versenyképes lehet, méghozzá úgy, hogy eközben a működésük egyáltalán ne borítsa fel a természetes környezet viszonyait, valamint növelje a munkalehetőségeket. A hazai szövetkezetek munkája által létrejövő hungarikumok export célú előállításának fokozását ösztönözzük.

√ **A helyi pénzhelyettesítőket.** A helyi, önfenntartó, ökoszociális gazdálkodás támogatásáról többet a világban szinte semmiről nem beszélnek, ami rettenetesen képmutató, hiszen teszik ezt olyan konferenciákon, olyan előadók – tisztelet a kivételnek! –, akik eközben a nagy multinacionális, globális, létrontó gazdaság vezető szereplői. A Jobbik nem fél szembeszállni ezzel a világlobbival, amely harcnak az egyik csúcsfegyverei lehetnek a helyi pénzek. A hazai kezdeményezések az állami, kormányzati ellenséges vagy maximum semleges hozzáállás miatt elszigetelt kísérletek maradtak, de így is sok sikert tudnak felmutatni. Támogató jogi környezetet kell biztosítani a helyi pénzhelyettesítők számára, hogy kibontakoztathassák gazdaságélénkítő lehetőségeiket.

√ **Az ökoszociális vidékgazdasági ismeretek és tudás szélesítését.** Sokan azt hiszik, hogy a magyar mezőgazdaság azért sem állítható talpra, mert a most felnövő generációkból kiveszett a régi tudás. Ebben sajnos van igazság, de szerintünk mégsem leküzdhetetlen akadály. A Jobbik szerint a magyarságban a földdel, a mezőgazdasággal kapcsolatos tudás őstudás, amin azt értjük, hogy az – kellő kormányzati szándék és munka esetén – újra előhívható és elterjeszthető. A fiatalok alap-, közép- és felsőfokú képzése, valamint a szükséges kutatás-fejlesztési tevékenység a vidékstratégiánk szellemében és szolgálatában kell, hogy történjen, a vidéki munkanélküli rétegek földhöz és élelmiszer-termeléshez, valamint falusi vendéglátáshoz kötődő gyakorlati képzésének bevezetése mellett.

√ **Az ágazat működésével kapcsolatos ellenőrizhetőséget.** Bevezetjük – a szokásos GDP mérése mellett – a társadalmi jólét mérésének és fejlesztésének eszközrendszerét. Ez vidékmentő programunk előrehaladásának mérését is szolgálja, és eszközt ad a társadalmi kontrollt gyakorló helyi közösségek kezébe.

3.6 Önkormányzati program

3.6.1 Balul ütött önkormányzatok

Az önkormányzatiság rendszere 1990 óta szívósan ellenállt a ciklusváltásoknak, a törvény kétharmados státusza eredményeképpen. Az elmúlt négy év változásai azonban megpecsételték a sorsát. Mivel a 3200 település összessége jelenti a jelenlegi Magyarország 93 ezer négyzetkilométerét, nem lehet rétegproblémának tekinteni azt a rombolást, amelyet az Orbán-kormány által meghirdetett „reformok" okoznak. ***Minél nagyobb és összetettebb egy rendszer, annál finomabb beavatkozásokra van szükség*** annak érdemi átalakításához. A Jobbik 2010-ben több fontos változtatásra tett javaslatot. Felvetettük a finanszírozás, a vagyongazdálkodás, a közszolgáltatások, az államigazgatási keretek, az EU-pályázatok rendszerének átalakítását is. Ezek közül a Fidesz-kormány jó párat elferdítve előbb a retorikája részévé, majd később torz formában bevezetve, törvénnyé tett. Alaptézisünk, hogy egy életerős település társadalmilag és gazdaságilag autonóm és önfenntartó, közbiztonságot nyújt és a környező tájjal egyensúlyban van. Erre építjük továbbra is koncepciónkat.
A szocialisták nyolc évének a végére az önkormányzatok feladat- és hatásköri jegyzéke már 900 oldalból állt, ami roppant aránytalanságot tükrözött a települések, a megyék és az állam közötti feladatmegosztásban. Mivel törvény soha nem határozta meg, milyen mértékben és milyen célra kell a központi költségvetésből az önkormányzati alrendszer számára pénzeszközöket juttatni, a támogatás egyre kevesebb lett. ***A folyamatos alulfinanszírozás a települések „kiéheztetését" szolgálta***, ami vagyonfeléléshez, eladósodáshoz vezetett, ami táptalaja volt a korrupciónak és hatalmi visszaéléseknek. A költségvetési normatívák csökkenésével az önkormányzati feladatok ellátásának színvonala is jelentősen romlott.
Az MSZP-kormányok bűnlajstroma szinte be sem fejezhető. A közigazgatás hierarchiájának kialakítását kormányzati ciklusokként gondolták újra. A legjelentősebb változást az európai uniós csatlakozásként nyakunkba vett régiós és kistérségi beosztás jelentette, ami ***teljesen idegen volt közigazgatási hagyományainktól***. Az Antall-kormánytól kezdve mindig volt törvényességi ellenőrzése az önkormányzatoknak, ezért minősíthetetlen a Bajnai-kormánynak az időszaka, ami alatt a kontrollfunkció nem működött. A pályázati lehetőségek alapproblémája, hogy a célokat nem itthon, Magyarországon határozták meg. Számolatlanul ment a pénz fenntarthatatlan beruházások megvalósítására, sok esetben felülszámlázva. Megvalósultak fontos és szükséges beruházások is, de a települések ez esetekben is – az önerő hiánya miatt – hosszú évekre eladósodtak.
A következménynélküliség volt jellemző, megteremtve egyben az elszámoltatás szükségességét is. Néhány kivételt leszámítva az önkormányzati vezetők nem tudták, milyen kincseket herdálnak el, amikor döntéseket hoztak, vagy ha tudták, nem a településük érdekében jártak el. A financiális kiszolgáltatottság vagy az esetleges szakmaiatlan, rosszhiszemű döntések sok kárt okoztak településeink életében, és jelentős vagyonvesztéshez vezettek. Ennek nagyságrendjét csak akkor tudhatjuk pontosan, ha egy országos szintű vagyonleltár készülne. Ilyen mind a mai napig nincs.

3.6.2 A nemzeti rombolás rendszere

A 2010-es kormányváltás után nagy tervek megvalósításába fogtak bele. Ez azonban ***több kárt, mint hasznot jelentett***. Állami fenntartásba kerültek az általános és középiskolák, csak a működtetésük maradt az önkormányzatnál. Az állam részéről ugyanakkor nincs meg az a felkészült fogadóintézmény, amely érdemben viselni tudná a feladat minden felelősségét. A jelenlegi helyzet iskolák százainak a bezárását vetíti elő, ami egy létéért küzdő kistelepülésnek a kegyelemdöfést jelenti. Az egészségügyi ellátás területén hasonló a helyzet. Az önkormányzatok által épített kórházak, szakrendelők egy tollvonással államosítva lettek, működő, jól kihasznált osztályokat bezárnak, komplett szakrendelőket kiürítenek. A „racionalizáció" tekintetében a Fidesz-kormány lassan a néhai SZDSZ-t is lekörözi.
Az új önkormányzati törvény további jelentős változásokat hozott a feladatellátásban. Önként vállalt feladatot csak saját bevételből finanszírozhatnak a települések, míg a kötelezőekhez támogatást kapnak. A 2013-as költségvetési törvényből kiderült, hogy ez a támogatási arány esetenként csak 30-50%. Az önkormányzati szféra kivéreztetése gyorsuló ütemben folyik tovább, amit nem ellensúlyoz az átfogó adósságkonszolidáció sem. A ***2000 fő alatti településeken felszámolták a polgármesteri hivatalokat***, ami katasztrofális következményekkel járt. Az önellátás, öngondoskodás kötelezettsége ugyan a Jobbik javaslatát felhasználva került az új törvénybe, de jelen feltételek mellett ennek elvárása illúzió.
A településüzemeltetés, közmű- és közszolgáltatások terén bejelentett komoly változások ellenére valós eredményekről nem beszélhetünk. Az új önkormányzati törvény szerint bármilyen közszolgáltatást csak olyan társaság láthat el, melyben az állam, vagy az önkormányzat többségi befolyással bír, de ezt ***„trükkök százaival" játsszák ki a baráti cégek***. (A közterületi parkoltatást például ma már kizárólag önkormányzati tulajdonú cégek végezhetik, de ezek a feladataikat sorra kiszervezik.) A csatornázási művek vagy gázművek visszaszerzése körül mély csend honol. A kormány ugyan díjcsökkentéssel, többletadókkal próbálja a társaságokat az üzletrészeik eladására szorítani, de ez csak felemás módon működik. Miközben gőzerővel zajlik például a BKV kiszervezése, a buszjáratok alvállalkozásba adása.
Településeink életét nap mint nap megkeseríti a bűnözés. Miközben ***a jogalkotás ellehetetlenítette a nemzeti önvé-***

delem mozgalmait, a Magyar Gárdát vagy az alternatív polgárőr szerveződéseket. Az új önkormányzati törvény a települések feladatává tette a közreműködést a közbiztonság biztosításában. Ezt önálló szervezet felállításával is biztosíthatja, de pénzt már nem rendel hozzá a központi költségvetés. Így ezen – közterület-felügyelőkből, mezőőrökből és segédjeikből álló – szervezet felállítását és működtetését csak kevés önkormányzat engedheti meg magának.
A régiós rendszer eltörlésével együtt a megyei szintet is súlytalanná tették. Megszervezték ugyan a járásokat, de nem a megyei feladatellátást lett tették elérhetőbbé, hanem a települési szintet ürítették ki. Ezáltal az állampolgároktól még távolabbra került a hivatali munka, a feladatellátás. A reform keretében ***a közigazgatási hivatalokat kormányhivatalok váltották fel, élükön politikusokkal***, akik a központi kormányakaratot közvetlenül valósítják meg. Nemcsak az ellenőrzési jogosítványaikat kapták vissza, hanem felügyeleti jogkört is kaptak, ami korábban csak az ügyészségnek volt meg. Az új önkormányzati törvény szerint ezen jogkörükben eljárva akár rendeletet is alkothatnak a képviselő-testületek helyett. Hasonlóan szoros lesz az önkormányzatok pénzügyi ellenőrzése is, amely szerint a belügy gyakorlatilag naprakészen tudja kontrollálni az egyes települések anyagi helyzetét.
Teljes kudarcot jelent, hogy milyen sok pénzt nem tudott Magyarország a hétéves programozási ciklus végére sem lehívni. A veszteség csökkentése érdekében Magyarország kétéves átmeneti időszakot kapott. ***Az elszámoltatás nemcsak hogy elmaradt, hanem az is látványosan kiderült: az MSZP és a Fidesz a közös zsákmányt féltik.*** A Jobbik által megtett feljelentéseknek sem lett kézzelfogható eredménye. A korábbi húsz év gyakorlata zavartalanul folyik tovább.
A kormány törvényalkotói munkássága olyan szörnyszülöttekkel büszkélkedik, mint a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházásokról szóló, a kulturális örökségvédelemről szóló, a közigazgatási eljárásokról szóló vagy az építésügyről szóló törvények módosítása, annak érdekében, hogy egyes kormányzathoz közelálló nagyvállalkozók előnyre tehessenek szert, durván csorbítva az önkormányzatok rendeletalkotási szabadságát is. 2011-ben megszületett a nemzeti vagyonról szóló törvény, ami alapján az önkormányzatok vagyona a nemzeti vagyon része. A kormányzati retorika szerint az államosítás – ha önkormányzati intézményt érint – csak vagyonátcsoportosítást jelent. Az önkormányzatok vagyongazdálkodása tekintetében semmilyen érdemi változást nem hozott a törvény. A földet mint védendő értéket meg se említi.

3.6.3 Aminek véget vetünk

Ø **Az önkormányzati vagyon elherdálásának.** A közszolgáltató és közműtársaságok valódi és gyors köztulajdonba vételét a privatizációs szerződések azonnali újratárgyalásával, valamint a privatizáció körülményeinek büntetőeljárásban történő kivizsgálásával – valódi elszámoltatással – kell megvalósítani. Az állami köztulajdonba vételt követően a területileg érintett önkormányzatoknak is tulajdonrészt kell biztosítani. Az állami és önkormányzati cégek működésével összefüggésben keletkező valamennyi információt ismét nyilvános adattá kell minősíteni.
Ø **A falvak elnéptelenedésének.** A magyar falvak életprogramjának alapja: önrendelkezés, önellátás, önvédelem. Önrendelkezés a helyi életre vonatkozó döntésekben, a közszolgáltatások fenntartásában, önellátás a mindennapok szükségleteiben (élelem, víz, energia) és önvédelem, hogy mindezt meg is tudja őrizni. Ezen program kiteljesítéséhez a következőkre van szükség: működő intézmények – hivatal, iskola, óvoda, rendelő, faluház, könyvtár, templom, helyben élő és ott dolgozó szakemberek, középosztály, termőföld. Az önkormányzatnak legyen földje azért, hogy munkához tudja juttatni a helyben lakókat, részben úgy, hogy kiparcellázva az önellátás lehetőségét teremti meg számukra, részben pedig úgy, hogy saját intézményei fenntartásához szükséges terményeket megtermelteti. De juthasson földhöz az a középosztályt képviselő értelmiségi is, aki hajlandó letelepedni egy faluban, hogy az ottani intézményekben dolgozzon, és saját családja megélhetését ezen keresztül is biztosítani tudja. Új földosztásra van szükség. A kárpótlási folyamat kisiklott és zsákutcába torkollott, a téeszek szétverése, szétlopása jelentős részben bűncselekményeken keresztül valósult meg, ezért ezen a területen új rendet kell teremteni. Ezeket a bűnöket nem tekintjük elévültnek. Különösen igaz ez a zsebszerződésekkel megszerzett földek esetére. A jogtalanul szerzett vagyont el kell kobozni és annak adni, akit megillet.
Ø **A kormányhivatalok túlhatalmának.** A települések felett a megyei kormányhivatalok csak ellenőrzési jogkört gyakorolhassanak. Az önkormányzatiság jegyében függetlenséget biztosítani kell az egyes települések számára, és ehhez folyamatos elszámoltathatóság mellett gazdálkodási szabadságot is biztosítani szükséges.
Ø **A fejlesztési források ésszerűtlen felhasználásának.** A Jobbik programja szerint a nehézkes és igazságtalan pályáztatási rendszer helyett az önkormányzatok gyakorlatilag normatív alapon kapják meg azokat a fejlesztési támogatásokat, amelyeknek kedvezményezetti köre az önkormányzati szféra. A települések számára ezek az uniós pályázati források alanyi jogon (létszám- és képességarányosan) legyenek biztosítottak, abban az esetben, ha egy ellenőrzési lista alapján kidolgozott, megfelelő színvonalú és részletezettségű tervvel alá tudják támasztani az általuk kitűzött célok megvalósítását.

3.6.4 És amit megoldunk

√ **Az elszámoltatást.** Sokan nem tudják, hogy a politikai korrupció nagy része nem az országgyűléshez, hanem az önkormányzatokhoz kötődik. Az újrakezdést ezért nem lehet elszámoltatás nélkül megtenni. Külön gazdaságvédelmi hivatal fog foglalkozni az ilyen jellegű ügyek feltárásával, továbbá, hogy a közpénzeket, közvagyont érintő gazdasági jellegű bűncselekmények esetén is lehessen halálbüntetést kiszabni.
√ **Élhető települések kialakítását.** A Jobbik már a 2010-es programjában célként fogalmazta meg, hogy minden településen legyen orvos, óvónő, tanító, lelkész. Azaz legyenek olyan működő alapintézmények (iskola, rendelő, hivatal, faluház, templom) amelyek élhetővé teszik akár a legkisebb falut is.

√ **3200 valódi önkormányzatot.** A kötelező feladatok megfelelő színvonalú ellátásához teljes állami támogatás járjon. Az szja 8%-ának jogosultjai újra a települések lesznek, és minden önkormányzatnak visszaadjuk a gépjárműadó 100%-át. Önként vállalt feladatokhoz is lehessen támogatást igényelni. Minden településen legyen lakosságszámhoz igazodó polgármesteri hivatal, mert a közösségi életet csak helyben, közvetlenül lehet irányítani. Az önkormányzat intézményeiben dolgozó szakemberek – a helyi orvossal és pedagógussal együtt – egyúttal a település kulturális és közösségi életének meghatározó szereplői. Fenntartjuk a 3200 települést, és településrészi önkormányzatok alakulását is szorgalmazzuk. A járások kialakításával elvont feladatköröket vissza kell adni a településeknek, azok fedezetéül szolgáló állami feladatfinanszírozással együtt.
√ **A települések biztonságát.** A rendőrség és a polgárőrség megerősítésével, a csendőrség felállításával és az önkormányzatok saját, települési adottságaikhoz illő rendvédelmi lehetőségeinek, mozgásterének bővítésével garantálni kell a normális állapotokat. Felszámoljuk a közterületeken uralkodó félelmet, különös tekintettel az időseket, a nőket és a gyermekeket érintő agresszió terjedését.
√ **A falvak egészségügyi ellátását.** Az egészségügyi szféra átfogó rendezése mellett megőrizzük a szakrendelők önkormányzati fenntartását, megfelelő állami finanszírozással és azt, hogy egyetlen falu se maradjon megfelelő orvosi ellátás nélkül.
√ **A többszintű közigazgatást.** A Jobbik programja szerint Magyarországnak valóságos védvonalak kiépítésére van szüksége. Ennek egyik legfontosabb eszköze az érdemi jogkörökkel felruházott, többszintű közigazgatás. A területi hatáskörrel rendelkező intézményeket visszaadjuk a megyei önkormányzatok számára, továbbá a területfejlesztés valódi képességét biztosító jogok rájuk ruházását. A járások kialakításával elvont feladatköröket vissza kell adni a településeknek állami költségviselés mellett. A járási szintet megtartjuk, úgy, hogy az a települések munkáját segítse, valamint a megyei szinttől átvett jogokkal közvetlenebb módon tudja a területi érdekeket megjeleníteni.
√ **A településeink megóvását.** Ahogy 2010-ben, úgy most is javasoljuk a közkincs fogalmának a meghatározását, amelynek része lenne a tájban lévő potenciál megállapítása is. Ennek kapcsán az ökológiailag fenntartható városmodell kialakítását szorgalmaztuk, valamint egy építészetrendészeti hatóság felállítását. Az Orbán-kormány által megalkotott – ezzel ellentétes – jogszabályokat kivétel nélkül visszavonjuk, a jogtalanul szerzett előnyöket elvesszük. A közkincs fogalmának meghatározásával együtt eszmei értékeinket is számba vesszük. Az ebben okozott károk rendkívül súlyos megítélés alá esnek. Települési tulajdon esetén a föld elidegeníthetetlen vagyontárgy. A földvagyon védelme legyen a törvényi szabályozás központi eleme, beleértve a föld eszmei értékének meghatározását is.

3.7 Energetikai program

3.7.1 A harmadik láb

Egy ország vagy egy közösség megmaradása szempontjából három létfontosságú dolog van, amellyel rendelkeznie kell, máskülönben elpusztul. Vízzel, földdel (vagyis élelemmel) és energiával. Ez az a három láb, amelynek bármelyike hiányzik, az asztal felborul. Az emberi civilizáció fenntartásához energiára van szükség, ezért ***a világpolitikai folyamatok meghatározó tényezője az energiahordozók feletti befolyásért vívott küzdelem***, alkalmanként fegyveres konfliktusokat is kiváltva. Egy ország számára stratégiai fontosságú, hogy az energiatermelés és -elosztás állami irányítással és ellenőrzéssel működjön. Ezzel szemben hazánkban az elmúlt két évtized alatt ebben a szektorban szinte mindent értékesítettek.

Az energetikai területén a máig ható „ősbűnt" az MSZP–SZDSZ-koalíció követte el, amikor 1995-ben az egyszeri költségvetési bevétel érdekében ezt a nemzetstratégiai fontosságú szektort privatizálta. A külföldi cégek működési hatékonysága a szolgáltatások színvonalának csökkentése árán valósult meg, kirendeltségek megszüntetésével, munkahelyek felszámolásával. Az évente repatriált hatalmas profit alapja az állam által garantált 8%-os eszközarányos profit volt. Az MSZP újabb nyolc éves kormányzása során minden tekintetben kiszolgálta a külföldi, részben multinacionális cégeket. Az első Orbán-kormány *A magyar energiapolitika alapjai, az energetika üzleti modellje* című programja az energetika teljes liberalizálását irányozta elő, kiszolgáltatva a versenyre képtelen fogyasztói rétegeket a külföldi tulajdonú energiaszolgáltató lobbi érdekeinek. A kormányzat a liberalizációra hivatkozva látványosan kivonult az energetikából. A fogyasztói villamosenergia-áremelést úgy hajtották végre, hogy az áremelésből származó többletjövedelem jelentős részét a külföldi tulajdonosoknak csoportosították át. ***A magánosítások egyetlen területen sem eredményeztek árcsökkentést.*** A neoliberális gazdasági modell egyértelműen megbukott, miközben az energiapiacok liberalizálásával az Európai Unióban óriási nemzetközi monopóliumok jöttek létre, hatalmas politikai érdekérvényesítő képességgel.

Az 2010-ben létrejött kormánynak az energiahordozók tekintetében ***a nagy importfüggőségen nem sikerült változtatni.*** A magas gázárak csökkentéséhez a beszállító Gazprommal való közvetlen és kedvező megállapodásra lenne szükség. Ehhez Oroszországgal jó politikai kapcsolatot kellene kialakítani, amit megnehezít Orbán Viktornak ellenzéki pártvezérként tett több káros, felelőtlen, Oroszországgal szembeni nyilatkozata. A hazai energiahordozókra támaszkodás kedvező lehetősége lett volna a lignitet használó Mátrai Erőmű állami résztulajdonban történő bővítése, korszerűsítése, a terv azonban nem valósult meg. Az ország uniós elvárások alapján elkötelezte magát a megújuló energiaforrások részarányának 13,5%-ra növelésében a 2020-as határidőig. Ennek célszerű eszköze lehetne a Dunán és a Tiszán ökológiai, hajózási, árvízvédelmi és vízgazdálkodási okokból szükséges vízlépcsők megépítése, azok energetikai hasznosítása. A

kormány még a kérdés szakmai megvizsgálását is elutasítja, doktriner módon tartva magát az eddig is károkat okozó, liberális politikai hátterű vízlépcső ellenes magatartásához.
A Fidesz az energetika területén teljes médiaerejével egyetlen eredményt sulykol, a rezsicsökkentést. Ezt a lépést természetesen pozitívnak tekintjük, támogattuk, hozzátéve azonban, hogy a Jobbik által eddig is képviselt, sőt követelt extraprofit elvonást valósította meg. A földgáz ellátás biztonsága érdekében a Jobbik egyetértett a gázszállítási és tároló kapacitásának az E.ON-tól történő állami visszavásárlásával, ugyanakkor a kifizetett árat szakértői véleményekre alapozva irreálisan nagynak ítélte, ezért parlamenti vizsgálóbizottság felállítását kezdeményezte, de indítványát a kormánypártok nem támogatták.
A fontosabb primer energiaforrások megoszlása: szén kb. 11%, olaj 27%, gáz 43%, nukleáris 13,5%, geotermikus 3,5%. A villamosenergia-termelésben felhasznált primer energia: szén 28 %, olaj 4 %, földgáz 26 %, nukleáris. 42 %. Energiafelhasználásunk több mint fele az 1980-as években még hazai forrásokból származott, ezzel szemben ***ma az import aránya meghaladja a 70%-ot***, szénhidrogéneknél a 80%-ot. A kőolaj-, földgázkészleteink erősen korlátozottak. Sajnos, a korábbi kormányok előnytelen koncessziós szerződésekkel az új mezők kutatását és termelésbe állítását is külföldi cégek számára biztosították.

3.7.2 Aminek véget vetünk

Ø **A szén-dioxid-kvóták eladásának.** Ehelyett azokat itthon fel kell használni szénalapú hőerőművek működtetéséhez, elsősorban a hazai barnaszén- és lignitvagyon felhasználása érdekében.
Ø **A termő- és erdőterületek bioenergia célú felszámolásának.** Biomassza-erőmű működtetéséhez vagy bioüzemanyag előállításához hazai körülmények mellett erdőket kivágni, termőföldet feláldozni nem célszerű, mivel ez csak az élelmiszer- és takarmánytermelés rovására történhet. Hasznosítható azonban a kommunális szemét és a másra nem alkalmas mezőgazdasági hulladék hőenergia és/vagy villamos energia előállításához. A Jobbik célja, hogy a bioüzemanyagok felhasználása csak élelmiszer-előállítás céljából történhessen.
Ø **A „sötétzöld" hangulatkeltésnek.** A szélsőséges zöldmozgalmak által javasolt energetikai megoldásokat csak alapos előzetes gazdaságossági és ökológiai elemzés alapján szabad alkalmazni, kimutatva, hogy a magas ráfordítások hoznak-e akkora ökológiai hasznot, hogy tényleg érdemes azt a fogyasztókkal és az adófizetőkkel megfizettetni. Illetve célszerű az ilyen felvetések esetén megvizsgálni azt is, hogy a humanitárius és környezettudatos jelmezbe öltöztetett gondolatok mögött nem valamilyen ipari lobbi áll-e, amelynek célja egyáltalán nem a létharmonikus megoldások keresése, hanem a konkurencia ellehetetlenítése.
Ø **A nyári időszámítás miatti óraátállításnak.** A nyári időszámítás bevezetése mellett annak idején energiatakarékossági érvek szóltak. Azóta kiderült, hogy – különösen a magyarországi földrajzi adottságok mellett – a megtakarítás mértéke gyakorlatilag nulla, miközben az átállás önmagában is jelentős költségnövekedést jelent, az emberek közérzetét pedig negatívan befolyásolja a bioritmus évente kétszeri „átprogramozása". Az átállítás megszűntetésével mindenki nyerni fog.

3.7.3 És amit megoldunk

√ **Az állami befolyást az energetika területén.** A stratégiai fontosságú energetikai szolgáltatásokat, az állam ellenőrzése és irányítása alatt kell működtetni. Ennek egyik lehetősége a tulajdonjog teljes vagy részleges visszaszerzése. A szénhidrogén-kutatási tevékenységet vissza kell venni állami kézbe, a koncessziós szerződéseket felül kell vizsgálni. Meg kell fontolni a korábban privatizált és azóta „lelakott" erőművek olcsó visszavásárlási és felújítási lehetőségét. Kétharmados törvényt kell alkotni a vezetékes energiarendszerek közösségi tulajdonáról.
√ **A paksi bővítést orosz technológiával.** A Jobbik már a 2009 elején közreadott EP-választási programjában célként jelölte meg a paksi atomerőmű élettartamának meghosszabbítását és bővítését, ezzel növelve az ellátás biztonságát és csökkentve a villamos energia árát. Erőművi kapacitásunknak a paksi bővítéssel való növelése azért is célszerű, mert az atomenergia mint tiszta és olcsó energia a legalkalmasabb a globális felmelegedés okának tekintett üvegházhatású gázok kibocsátásának jelentős mértékű csökkentésére. Figyelembe véve a jelenlegi paksi technológiát és az orosz gazdasági kapcsolatok fontosságát, a Jobbik többször kijelentette, hogy preferálja az Oroszországgal való együttműködést ezen a téren. Sajnáljuk, hogy a kormány csak működésének negyedik évében jutott el a bővítésre vonatkozó, 2009. áprilisi országgyűlési határozatban előírtakat teljesíteni képes megállapodásig Oroszországgal. Kulcskérdésnek tartjuk az atomerőmű-építési projektekben való hazai részvétel kapcsán annak elkerülését, hogy a megbízásokat a Magyarországon működő külföldi cégek vagy gyanús összetételű konzorciumok kapják meg – a valódi magyar vállalkozások helyett. A Jobbik kormányra kerülve ezen a téren a legnagyobb átláthatóságot és nyilvánosságot fogja biztosítani. Indokoltnak tartjuk parlamenti ciklusokon átívelő külön országgyűlési bizottság működését, amelynek tagjai végigkísérik a beruházás egyes fázisait, értékelve a nemzetbiztonsági szempontból titkos információkat is.
√ **A vízenergia hasznosítását.** Maximálisan ki kell használni a folyóinkon potenciálisan hasznosítható vízenergiát, amellyel biztosítható a hazai energia fogyasztás 10-12%-a, és amely egyben a legjobban szabályozható és legolcsóbb villamos energia.
√ **Szivattyúturbinás energiatároló erőművek építését.** Ezzel kiküszöbölhetők lesznek az időjárástól függően ingadozó teljesítményű megújuló energiák által okozott hálózati instabilitások. A kiegyenlítő erőmű működtetésével azonban megtöbbszöröződhetne a megújulóenergia-források kiaknázása, és visszaeshetne a fosszilis energiahordozók használata.

√ **A geotermikus energia helyi szerepének biztosítását.** A geotermikus energia gazdaságosan felhasználható épületek fűtéséhez, zöldségtermelő melegházakhoz, önfenntartásra törekvő kis közösségek energiaszükségletének mérsékléséhez. Tény azonban, hogy villamosenergia-termelésre a hőforrások mélysége és fizikai paraméterei alapján nem rentábilis.
√ **A szél- és napenergia hasznosítását.** Megfelelő szabályozó teljesítmény kiépítése esetén lehetővé kell tenni, hogy a saját kockázatára bárki létesíthessen időjárástól függően ingadozó teljesítményű szélerőműveket. Hazai adottságok mellett a szélerőművek állami támogatását meg kell szüntetni. Nálunk az ilyen erőművek legfeljebb 20% körüli kihasználtsággal képesek működni. A napenergia gazdaságosan hasznosítható fűtéshez és meleg víz előállításához. A technológia jelenlegi helyzetében azonban villamosenergia-termelésre általában nem gazdaságos, kivéve az olyan ún. szigetüzemű megoldásokat, ahol a villamos hálózatra csatlakozás nagyon költséges vagy műszakilag nem megoldható.
√ **A hatékony energiapiaci fogyasztóvédelmet.** Be kell vonni a piaci szereplők mellett a fogyasztói érdekvédő, a környezetvédő és a civilszervezeteket, érdekegyeztető fórumot kell létrehozni, biztosítani kell a nyilvánosságot és az energetikai információkhoz való szabad hozzáférést.
√ **A háztartások energiatakarékosságát.** Állami támogatással kell ösztönözni a földgázfűtésű lakások átállítását energiatakarékos hőszivattyús fűtésre, annál is inkább, mert ezzel jelentősen javítható a városok szennyezett levegője. A hazai szénvagyon fokozott hasznosításával el kell érni, hogy a háztartási villamos energia ára ne legyen magasabb, mint a földgázból nyert energia ára. A villamos energia nem csak univerzálisan hasznosítható, de – a felhasználás helyén – semmiféle káros anyag kibocsátással nem jár, ezért jelentősen mérsékelni lehetne a nagyvárosokban a levegő szennyeződését. Fokozott mértékben támogatandó az energiatakarékos építkezés és a régi épületek korszerű hőszigetelése.
√ **Az alternatív üzemanyagok terjedését.** A gázüzemű, a hibrid hajtású, vagy más egyéb üzemanyag-takarékos járművek elterjesztését célszerű elősegíteni adókedvezményekkel.
√ **A hazai energetikai tudás versenyképességét.** Kiemelt fontosságú a hazai energetikai kutatás-fejlesztés (K+F) támogatása. El kell érni, hogy az energetikai K+F GDP-vel arányos támogatása érje el legalább az EU átlagát. A felsőoktatásban hangsúlyossá kell tenni az energetikai szakképzést, bővíteni kell a közoktatásban szerepet kapó tanárok (különösen a fizika- és kémiatanárok) energetikai, környezetvédelmi ismereteit. Meg kell teremteni, illetve fejleszteni kell mindezek valamennyi (szervezeti, szervezési, pénzügyi stb.) feltételét.

3.8 Informatikai program

3.8.1 Lefagyott kormányok

Nehéz olyan iparágat találni, amely annyi területen van jelen és annyira meghatározó befolyással bír mindennapjainkra, mint az informatika és a telekommunikáció. Az infokommunikációs technológia (IKT) gazdaságunk egyik motorja. A szektor a hazai GDP több mint 10%-át állítja elő. Jelentős növekedési képességgel rendelkező, nagy hozzáadott értékű ágazat, ezért stratégiai fontosságú Magyarország számára. Nem véletlen, hogy programunk Hét vezér terv részében ***az infokommunikációs technológiák fejlesztése terén Magyarország nagyhatalommá emelését tűztük ki célul.***
Az elmúlt évtizedek hibás döntéseinek következtében hazánk informatikai fejlesztő és megoldásszállító helyett a multinacionális cégek piacává vált. Évi több tízmilliárd forintot költünk olyan rendszerek beszerzésére, amelyeket magunk is elő tudnánk állítani akár felhasználva, továbbfejlesztve a jelenleg is elérhető, nyílt forráskódú rendszereket. Ezen a területen sajnos a 2010-es kormányváltás sem hozott érdemi változást. ***A magyar IKT munkaerőpiacon jelentős minőségi és mennyiségi szakemberhiány mutatkozik***, amely a növekedést is korlátozza. Ezt tovább súlyosbítja a jelenlegi kormányzat felsőoktatási átalakítása, amely hátrányosan érinti az informatikai és távközlési mérnökképzést. A kiemelten fontos magas hozzáadott értékű termékek és szolgáltatások fejlesztése és a magyar IKT cégek piacra jutásának elősegítése nem megy minőségi szakemberek nélkül.
A nemzeti önállóság megőrzésének és a külföldtől való függőség csökkentésének is fontos pillére a hazai, magyar érdekeket szolgáló informatikai kutató-fejlesztő bázis és az önálló magyar informatikai ipar. Jelenleg az iparágba befektetett tőke legnagyobb része nem az innovációt támogatja, hanem a már működő és piacon bevezetett termelést. Ezért ***fontos az infokommunikációs kutatás-fejlesztés elősegítése és támogatása*** hazai és uniós pályázatok, kedvezményes hitelek, valamint a megfelelő jogszabályi környezet segítségével. Az informatikai készségek hiánya a gazdaság és a társadalom számára is jelentős károkat okoz, a munkavállalók számára pedig egyre komolyabb hátrányt jelent az elhelyezkedésnél.
A távközlési és internetszolgáltatások relatív magas árai szintén gátolják a gazdasági fejlődést. Az alapinfrastruktúra a települések egy részén mindössze egy szolgáltató révén biztosított, így azok monopolisztikus helyzete miatt nem alakulhat ki verseny a szolgáltatások minőségének fejlesztésében, sem az árak csökkenésében. Az állam a különböző infrastruktúrafejlesztési pályázatok segítségével is sokat tesz ezen viszonyok bebetonozásáért ahelyett, hogy a források segítségével állami kézben fejlesztené a távközlési alapinfrastruktúrát, amelyet azután a szolgáltató cégek azonos feltételekkel vehetnének igénybe. Jelenleg technológiai váltás előtt állunk: az ADSL-technológiát egyre több helyen felváltja az üvegszálas technológia, így a már kiépült állami gerinchálózatra és a közeljövőben aktuális előfizetői szakaszok cseréjére alapozva megvalósítható lenne a modellváltás. Ezen ***állami szerepvállalás lehetővé tenné a telekommunikációs szolgáltatások árának (internet, telefon, televízió) csökkentését is.***
A szocialista kormányok idején súlyos hiba volt az egységes informatikai irányítás megszüntetése. Ennek következményei lettek a széttagolt, szervezetlen állami informatikai beszerzések és fejlesztések érdemi gazdaságossági és megtérülési

számítások nélkül. Az Egységes Kormányzati Gerincháló üzemeltetési szerződésének hiányosságai miatt ár-érték aránytalanság lépett fel. Drága és informatikailag elmaradott az Ügyfélkapu portál. A kormanyszovivo.hu portál felesleges, pazarló megvalósítása sem segített a renomé helyreállításában. Végül ***a nagy informatikai közbeszerzések nyilvános közbeszerzés alóli kivétele jelentette a csúcspontot***, nemzetbiztonsági okokra hivatkozva...
A Fidesz több támadást is intézett az internet, az internetes társadalom ellen. Sajtótörvényei keretein belül a bloggereket és internetes újságokat, híroldalakat próbálta cenzúra alá vonni, majd aláírta az internet szabadságát súlyosan korlátozni próbáló ACTA-megállapodást, amelytől végül társadalmi és a Jobbik nyomására is visszalépett. ***Törvénybe iktatta az internetcenzúra lehetőségét.*** Átgondolatlan módon próbálta meg létrehozni az állami mobilszolgáltatót, amelynek eredményeképpen a bíróság megsemmisítette a döntést. Ez jelentős késést okozhat majd az állampolgárok számára biztosítandó ingyenes internetelérés bevezetésében. Elszabotálta a nyílt forráskódú rendszerek bevezetését a közigazgatásban, miközben korábbi ígéretével ellentétben ismételten több tízmilliárd forint értékű stratégiai megállapodást kötött az ismert multinacionális szoftvercéggel. Hasonlóan maradt el a nyílt szabványok érdemi bevezetése és használata is. Végül ámokfutásának betetőzéseként előkészítetlenül rendelte el a pénztárgépek online bekötését.

3.8.2 Aminek véget vetünk

Ø **Az infokommunikáció területén lévő kiszolgáltatottságunknak.** Csökkentjük hazánk külföldtől való informatikai függőségét a hazai fejlesztőkkel együttműködve növeljük hazánk e-függetlenségét. Nyílt forráskódú rendszereket és dokumentumformátumokat vezetünk be az állami szektorban, illetve támogatjuk elterjedésüket az állampolgárok és a gazdasági élet szereplői részére. Nyilvános állami információkat csak nyílt dokumentumformátumokban, illetve nyílt szabványokon keresztül hozzáférhető rendszereken tárolunk. Ha egy feladatra van azonos funkcionalitású és birtoklási költségű zárt és nyílt forráskódú szoftver, akkor kötelezően a nyílt forráskódú szoftvert választjuk. Minden iskolában a nyílt forráskódú rendszerek használatát oktatjuk az informatikai tantárgyak keretében. Nyílt forráskódú kis- és középvállalati informatikai csomagot alakítunk ki, amelyet a vállalkozások ingyenesen használatba vehetnek, és segítségével költségmentesen modernizálhatják ügymenetüket. Adókedvezményt nyújtunk a vállalkozások részére a nyílt forráskódú rendszerek bevezetéséhez szükséges informatikai képzésekre.
Ø **A jelenlegi közműveezeték-adó ésszerűtlenségének.** A kormány átgondolatlan módon vezette be a közművezeték-adót, amely aránytalanul terheli a kis cégeket, mivel azt nem a vezeték átviteli teljesítménye, hanem hossza alapján kell fizetni.
Ø **Az erőszakos szoftverterjesztésnek.** Felszámoljuk a jelenlegi rossz gyakorlatot, mely szerint a számítógépet és az operációs rendszert együtt árusítják, ezzel jelentős előnyt biztosítva az adott szoftvergyár termékének.
Ø **A mobiltelefonos ügyfelek röghöz kötésének.** Megtiltjuk a szolgáltatófüggő mobiltelefonok forgalmazását, amely az ügyfelek röghöz kötésének egyik módszere. Fellépünk a vezetékes, mobil- és internetszolgáltatók egyoldalú szerződésmódosításai ellen, a régi felhasználókat hátrányosan megkülönböztető hűségszerződések ellen, 1 évben maximáljuk a hűségszerződések időtartamát.
Ø **Az üres adathordozók jogdíjának.** A szerzői jogvédő érdekcsoport ennek révén igazságtalanul sújtja a tisztességes, jogkövető állampolgárokat, és indokolatlan gazdasági hátrányokat okoz.
Ø **A szolgáltatói és politikai visszaéléseknek.** Elősegítjük a netsemlegesség elvének érvényre juttatását, így megtiltjuk a végfelhasználók adatforgalmának szolgáltatók általi szűrését, blokkolását, befolyásolását, megfigyelését. Eltöröljük a Fidesz–KDNP által bevezetett internetes cenzúrát.
Ø **A párhuzamos fejlesztéseknek a közigazgatásban.** Az állami pénzből kifejlesztett önkormányzati célszoftvereket elérhetővé tesszük az összes önkormányzat részére, ezzel kiküszöbölve a párhuzamos és pazarló fejlesztéseket.

3.8.3 És amit megoldunk

√ **Az ingyenes mobilinternetet.** Alanyi joggá tesszük Magyarországon a széles sávú hálózathoz való hozzáférést. Ennek keretében korlátozott, de ingyenes mobilinternet alapszolgáltatást nyújtunk az állampolgároknak.
√ **A világszínvonalú kutatás-fejlesztést.** Támogatjuk az informatikai alapkutatásokat állami kutatóintézetek felállításával. A kutatási eredmények mindenki számára azonos feltételekkel lesznek elérhetők. Támogatjuk az iparági kutatóintézetek, globális kutatóhálózatok és kutatószövetségek felállítását.
√ **Teljes körű elektronikus ügyintézési rendszert.** Kötelezővé tesszük az önkormányzatok részére is az elektronikus ügyintézést, ennek keretében gondoskodunk a dolgozók átképzéséről és oktatásáról.
√ **Az elektronikus archiválást.** Minden papíralapon előállított dokumentumot elektronikusan is archiválunk egy elektronikus iktató rendszerben a későbbi visszakereshetőség végett. A leselejtezendő iratokat digitális formában archiváljuk. A nyilvános adatokat ingyenesen, strukturáltan, tovább feldolgozható formában közzétesszük az interneten.
√ **Az iskolák infrastruktúráját.** Fejlesztjük az iskolai IKT-infrastruktúrát, és nagy sebességű internet-hozzáférést biztosítunk minden iskola számára.
√ **Az elektronikus kereskedelem terjedését.** Támogatjuk a teljes körű elektronikus kereskedelem elterjesztését az elektronikus beszerzés, számlázás, fizetés és adóbevallás propagálásával.
√ **A juttatások informatikai szempontjait.** A cafeteria körét kibővítjük az információ technológiai eszközökre, szolgáltatásokra.

3.9 Egészségügyi program

3.9.1 A lényeges dolgok fejben dőlnek el

Magyarország egészségi állapota katasztrofális szinten van. ***A nemzet súlyosan beteg.*** A teljes halálozási arány a 27 uniós ország átlagának a másfélszerese, keringési betegségek miatt nálunk kétszer, daganatos betegségekben 43 százalékkal többen halnak meg, mint az uniós átlag. Vezető halálok a dohányzás és az alkohol, az öngyilkossági statisztikánk pedig változatlanul az egyik legrosszabb a világon. Népbetegség a magas vérnyomás, a különböző krónikus szívbetegségek, a cukorbetegség és a magas vérzsírszint, az asztma, az allergia, a csontritkulás, a pánikbetegség és a depresszió. Rohamosan nő a rokkantak és a napi tevékenységükben korlátozottak száma.

Mindezt látva joggal merül fel bennünk a kérdés, hogy ennek a helyzetnek a hátterében pusztán a magyar egészségügy problémái állnak, vagy valami más is. A válasz egyértelmű. Más is. Az igazi kérdés az, hogy mi? A magyar egészségügy a folyamatos megszorítások és elvonások ellenére így is erején felül teljesít, a magyar társadalom van rettenetes állapotban. Ez azonban nem valami etnikai sajátosságból, a betegségre való hajlamunkból fakad, és nem is történelmi örökség, vagyis nem olyan adottság, amivel meg kell tanulnunk együtt élni. ***A magyar nemzet nem beteg, hanem a magyar nemzetet megbetegítették.*** Az orvostudomány egyik első és ősi igazsága, hogy a legtöbb betegség lelki eredetű. Ha ez igaz egy egyénre, úgy igaz egy közösségre is. És itt találtuk meg a választ a bekezdés elején feltett kérdésünkre. A magyarság egészségügyi problémáinak gyökerei alapvetően szellemi-lelki okokra vezethetők vissza. Az a nemzet, amely nem érzi jól magát, amelyet megcsonkítanak, amelyet megszállnak, amelyet elnyomnak, amelynek elfojtják a szabadságvágyát, amelynek folyamatosan hazudnak, amelyet rendre becsapnak, amelyet nyomorúságba döntenek, annak a lelkét előbb-utóbb megmérgezik. Az a nemzet pedig, amelynek a lelkét megmérgezik, annak előbb-utóbb a fizikai állapota is leromlik. Ez történt velünk az elmúlt hetven évben. A teljes megoldás tehát a fenti szellemi-lelki mérgezés megszüntetése lehet, de az is igaz, hogy egyúttal az egészségügy válságos helyzetével is kezdeni kell valamit. ***A leendő Jobbik-kormány a magyar társadalom katasztrofális egészségügyi állapotát ezért két irányból kívánja megszüntetni:*** egyrészt a nemzeti közösség szellemi-lelki megerősítése, másrészt az egészségügy megmentése révén. Ez a fejezet az utóbbiról szól, míg a programunk egésze az előbbiről.

A Jobbik drogpolitikája

A drogpolitikában az elmúlt években fejetlenséget, káoszt és súlyos károkat okozott a drogstratégia több éves hiánya. A végül 2013-ban elfogadott stratégia pedig nem tartalmaz célokhoz kapcsolt forrás-hozzárendelést, mely nélkül nincs biztosítva a célok elérése. A Jobbik szerint olyan drogpolitikára van szükség, ahol egy stratégia nemcsak szépen hangzó frázisokat tartalmaz, hanem hozzájuk forrást is rendel, és amely kormányokon átívelően, az érintett szervezetek stabil működését elősegítve tudja visszaszorítani a droghasználatot.

A prevencióra fordított forrás az utóbbi években a korábbi évek töredékére csökkent, ami mára a megelőzési programok működését veszélyezteti. Szükséges tehát megemelni az erre a célra költendő összeget.

Különbséget kell tenni a kábítószert előállítók, terjesztők és fogyasztók között. A terjesztőkre és az új dizájner drogokat előállítókra a jelenleginél súlyosabb büntetési tételeket kell alkalmazni. A kábítószerrel való visszaélésekkel foglalkozó bűnüldözési tevékenységet meg kell erősíteni a rendvédelmi szerveknek elkülönített forrás biztosításával. Lehetővé kell tenni az anonim bejelentéseket, illetve a szórakozóhelyek fokozottabb ellenőrzését is be kell vezetni.

Az egyszeri fogyasztókkal szembeni fellépésnek kétfokozatúnak kell lennie. Az első alkalommal kábítószer-fogyasztáson tetten értek számára létre kell hozni egy, a törvényi szankcionálást kiváltó lehetőséget, a „Második esély" programot. Az ebben résztvevők szakemberek segítségével és hasznos társadalmi munkában való részvételükkel elkerülhetik a büntetést.

A kábítószerfüggők rehabilitációja során fontos szerepet kell, hogy kapjon a terápiás munka. A program végén, a lakhatás megoldásához hasonlóan, félutas jelleggel, első körben speciális, védett munkahelyeken keresztül kellene a terápián átesetteket visszavezetni a nyílt munkaerőpiacra.

A jelenlegi ellátórendszer nem alkalmas a gyermek- és ifjúságaddiktológiai ellátásra. Lehetővé kell tenni a gyermekpszichiátriákon a szenvedélybeteg kiskorúak elkülönítését a többiektől, a felnőtt addiktológiai osztályokon pedig a gyermekek elkülönítését a felnőttektől. Emellett az ország minél több pontján biztosítani kell a gyermekpszichiátriai ellátást.

3.9.2 Emberek a romok között

Bár a magyar egészségügy évtizedek óta maradékelven működik, a kegyelemdöfést a rendszerváltás adta meg. Különösen látványos lett a visszaesés a 2002–2010 közötti években, amikor az egészségpolitika a neoliberális gazdaságpolitika függvénye lett. A kormányok profitérdekelt megoldásoknak adtak prioritást, a népegészségügyet, a prevenciót pedig elhanyagolták. A Jobbik egészségügyi programjának középpontjában ezzel szemben az egészségmegőrzés és betegségmegelőzés áll.

Az MSZP-kormányok idején folyamatos forráskivonás történt az egészségügyből. A ciklusokat indokolatlan kórházbezárások, korrupciógyanús ingatlaneladások jellemezték. A kormány részéről kétségbeesett kapkodás mutatkozott, a lakosság nyugtalanítása zajlott kudarcra ítélt ötletekkel (pl. vizitdíj, több-biztosítós rendszer). Ebben az időszakban

indult meg az egészségügyi hivatás drámai lejáratódása és a kivándorlás különösen súlyos méretet öltött, ami sajnos azóta is tart. Szintén ide datálhatók a várólisták, az elmaradt vizsgálatok és műtétek körüli egyre gyakoribb problémák megjelenése.

A kormány egyik fontos ígérete az egészségügy talpra állítása volt, amelyet a kétharmados többsége birtokában meg is tehetett volna. Nem ez történt. Elmaradt az elődök hibáinak kijavítása és a felelősségre vonás. A szakértelem hiánya még az előző kormányzathoz képest is visszaesést jelentett. Átgondolatlan, kártékony intézkedésekkel (pl. a betegutak felforgatása) a meglévők mellé okoztak újabb és újabb káoszt. A legszomorúbb, hogy ***2010 után is folytatódott a forráselvonás***. Redukálták a gyógyszerkasszát, a tb-járulékot adóvá alakították át, folytatódott a kórházak elsorvasztása és bezárása, a kórházi ágyak megszüntetése. A permanens leépülés közepette a kampányszagú és szerény mértékű béremelés csupán szépségtapasz volt, ráadásul az alapellátásban dolgozók és a védőnők ki is maradtak belőle.

Huszonnégy év távlatából elmondható, hogy ***a mindenkori kormányok közösen felelősek az egészségügy jelenlegi helyzetéért***. Az ágazat megmentésére nem volt megvalósítható és helyes koncepciójuk, programjuk, és ami a legnagyobb dráma, hogy ma sincs. Szomorú, de jellemző momentum, hogy még a saját felületes népegészségügyi programjukat sem valósították meg. Reformra, átszervezésre hivatkozva pénzt vettek el az egészségügytől, és egyre nagyobb káoszt okoztak. A társadalom szemszögéből nézve is jól látható a fejetlenség, a leépülés, a drága gyógyszerek – a GDP-arányos gyógyszerár-támogatás az EU-ban nálunk a legkisebb –, az orvosok és ápolók túlhajszoltsága, az elvándorlás és szakemberhiány, az elmaradott és akadozó felszereltség, a várólisták, az egész szektort eluraló feszültség és elkeseredettség.

Noha a helyzet rendkívül súlyos, az egészségügy mégsem menthetetlen. Először azonban ki kell mondani, hogy ***a magyar egészségügy problémái elsősorban nem strukturálisak, hanem egyértelműen financiálisak***. Vagyis a leendő kormány részéről nem egy újabb nagy reformra van szükség, hanem a kellő források biztosítására. Ehhez pedig politikai akarat kell, másrészt egy olyan erős, bevételt produkáló gazdaságpolitika, amely az állam mozgásterét szélesíteni tudja az alrendszerek működtetésében. Olyan egészségpolitikára van szükség, amely hajlandó befektetni az egészség megőrzésébe, a betegségek megelőzésébe, valamint a betegek hatékony gyógyításába. Makrogazdasági számítások szerint az oktatás mellett az egészségügy a legjobban megtérülő befektetés, így nemcsak társadalmi, hanem gazdasági szempontból is fontos a fejlesztése. A társadalomnak be kell látnia, hogy aki egészséget termel, vagy állít helyre, az ugyanolyan termelő, mint az ipari vagy a mezőgazdasági munkás. Minél egészségesebb a társadalom, annál erősebb a gazdaság is. Az egészségtőkének ma már pénzben kifejezhető értéke is van: egy minőségi életév értéke az egy főre jutó GDP háromszorosa, azaz több mint 8 millió Ft. A Jobbik ezt a paradigmaváltást hozza el.

3.9.3 Aminek véget vetünk

Ø **Az alulfinanszírozottságnak.** A finanszírozás tervezésénél a költségvetési tervezésről át kell térni a funkcionális tervezésre, vagyis figyelembe kell venni a kapacitások kialakításának és fejlesztésének, a befektetett tőke megtérülésének, az elhasznált eszközök és anyagok visszapótlásának, valamint a humánerő megtartását és utánpótlását szolgáló bérkiadásoknak a költségeit is. Valamint össze kell hangolni az egészségmegőrzés és a betegségmegelőzés azon feladataival is, amelyeket egészségügyön kívüli ágazatoknak kell végrehajtaniuk (például oktatás). Megfelelő költségvetési finanszírozás nélkül a betegek ellátása vagy elégtelen lesz, vagy saját zsebből kell kiegészíteniük (co-payment), magánbiztosítókra szorulva. Nem lehet nyugat-európai színvonalú ellátást ígérni afrikai szintű finanszírozás mellett.

Ø **A források elherdálásának.** A kétszer ezermilliárdos jogtalan elvonást vissza kell adni az egészségügynek. Egyúttal vissza kell adni a korábban elvett vagyont is, közvetlenül a betegellátásban hasznosítva az épületállományt.

Ø **A reális tervezés hiányából fakadó fejetlenségnek.** Az egészségügyben az alulfinanszírozottság mellett a másik súlyos gond a politikai oldalról jelentkező kiszámíthatatlanság. A normális ellátáshoz stabilitásra van szükség, ezért hosszabb időtávra kell megtervezni az egészségügy ellátási szintjeit, az egyes ellátási szinteknek megfelelő intézményi és személyi hátteret, az ellátás tényleges költségeit, valamint az egészségtudatos egyéni és közösségi magatartás kialakításának módozatait.

Ø **Az ellátással kapcsolatos egyenlőtlenségeknek.** Az egészségügyi biztosítónak lehetővé kell tenni minden ember számára, hogy teljes élethosszukon át egyenlő eséllyel férjenek hozzá az egészséggel kapcsolatos szolgáltatásokhoz.

Ø **Az egészségbiztosítás körüli bizonytalanságoknak.** A Jobbik a jövőben is szolidaritáselvű, egységes nemzeti kockázatközösségen alapuló, kötelező társadalombiztosításban gondolkodik. A rendszert célszerű vegyes fenntartásúként működtetni (állami, egyházi, magán), de szektorsemlegesen finanszírozva, nagyon erős hatósági árképzéssel és kontrollal. A közfinanszírozott ellátásokon felül profitorientált is lehessen bármelyik szolgáltató, tehát az állami is, de kizárólag kiegészítő jellegű szolgáltatásokra. Az extra szolgáltatások és a komplementer gyógyászat terén pedig működhetnének magánbiztosítók is. Az egészségbiztosító legyen független, de szigorúan ellenőrizhető, elszámoltatható. A szociális rendszert pedig teljesen le kell választani az egészségügyről, beleértve a táppénzbiztosítást is, mint kvázi szociális ellátást.

3.9.4 És amit megoldunk

√ **A magyar népesség valós egészségügyi állapotfelmérését és folyamatos kontrollját.** Az egészségügy megmentésének alapvető feltétele, hogy tisztában legyünk a valós problémákkal, a valós lehetőségekkel és a valós igényekkel. Stílszerűen fogalmazva: jó diagnózis nélkül nincs megfelelő terápia. Fel kell mérni a magyar népesség egészségi állapotát, valamint korcsoportonként az egészséggel kapcsolatos egyéni, családi, közösségi és társadalmi szükségleteket. Értékelni kell az egészséget fenyegető kockázatokat, és meg kell határozni a kockázatkezelés módozatait.

√ **A népegészségügyben a prevenció erősítését.** A Jobbik a népegészségügyi programjának középpontjába a megvalósításhoz szükséges operatív eszközöket állítja. Ezek az eszközök mind az eredményes prevenciót szolgálják, mert a nemzet egészsége csakis egészségmegőrzéssel, betegségmegelőzéssel állítható helyre. Ehhez pedig magas szintű egészségkultúra kialakítására van szükség. Az egészségmegőrzés és betegségmegelőzés alapvetően minisztériumi kompetencia, de ezzel együtt a betegeknek is lényegesen nagyobb felelősséget kell vállalniuk saját egészségükért, kezelésükért, gondozásukért. A lakosság nevelésében és tájékoztatásában kiemelt szerepe lehet a médiának. Az állam részéről az egészségügyi hatóságoknak is szerepet szánunk a környezetszennyezés, az egészségtelen életmód és az egészségtelen táplálkozás elleni küzdelemben.

√ **A külső források szélesítését.** A nemzetépítő gazdaságpolitika révén létrejövő új munkahelyek bővítik a járulékfizetők körét, ahogy a jövedelmi helyzet várható javulása is. A nyugdíjasok, valamint az önhibájukon kívül járulékot nem fizetők után az államnak normatív támogatást kell fizetnie. Egyes egészségre ártalmas cikkek (dohány, alkohol) jövedéki adójának meghatározott hányadát vissza kell forgatni. A társadalombiztosítás keretein kívül eső kiegészítő szolgáltatások bevételei, valamint a GDP-hez 8%-ban közvetlenül, 40%-ban közvetve hozzájáruló egészségipar bevételei szintén hozzájárulhatnak a finanszírozási források bővítéséhez.

√ **A rendszeren belüli pluszforrások megtalálását.** A prevenció előtérbe helyezésével már jelentős költségek takaríthatók meg – megfelelő egészségkultúra mellett ugyanis elkerülhető lenne az orvosi beavatkozások egy része. Csökkenteni kell a feleslegesen elrendelt diagnosztikai vizsgálatokat, kezeléseket, gyógyszerfelírásokat. A betegutak rövidítése és az ellátási szintek optimalizálása szintén jelentős megtakarítást eredményezhet, ahogy az egynapos sebészeti és egyéb beavatkozások, valamint a nappali kórházi ellátás preferálása is.

√ **Az egészségügy-finanszírozás költségvetési biztonságát.** A pazarló kiadások elkerülése érdekében meg kell határozni az egészségügyi pénztár fogalmát és pontos feladatkörét, a teljes befolyt összegből mekkora a bürokráciára fordított részarány és mekkora összeget fizet ki a biztosító az aktuális betegellátásra. A beszedett tb-járulék ma egyszerűen adó, amit az állam bármilyen célra felhasználhat. Ezt vissza kell adni az egészségügynek úgy, hogy csak az ellátás finanszírozására használhassa fel.

√ **A szűrővizsgálatok elterjesztését.** Meg kell határozni, hogy melyek azok a szűrések, amelyek még a rizikónak kitett népesség egészén elvégezve is kisebb költséggel járnak, mint a már kialakult betegségek kezelése.

√ **A háziorvosi rendszer megerősítését.** A háziorvosi területtel az elmúlt ciklusokban különösen mostohán bántak a kormányok. Valószínűleg arra apelláltak, hogy az itt dolgozók hivatástudata felülírja a velük kapcsolatos méltánytalanságok hatásait, vagyis nem kell velük törődni, ők – akik a legszemélyesebb kapcsolatba kerülnek a beteggel – úgyis teszik majd a dolgukat. Ennek a partvonalra szorítottságnak véget kell vetni! Vissza kell állítani a családorvos szakmai, társadalmi, anyagi megbecsülését, a feladatkör és a beavatkozási lehetőségek bővítése mellett technikai és továbbképzési háttért is biztosítva. Meg kell erősíteni a háziorvosi rendszer „kapuőr" és „betegmenedzser" szerepét, hogy a magasabb progresszivitási szintre csak azok a betegek kerüljenek, akiknél ez elkerülhetetlen. Szükséges az alapellátás szakmai megerősítése is, mert relatíve ez a legolcsóbb ellátás, fejlesztése tehermentesíti a drága intézeti ellátást.

√ **Az otthonápolási lehetőségek terjedését.** A betegek számára a lehető legjobb és a gyógyulásukat leginkább elősegítő környezet az otthon lehet. Az érzelmi és egyéb biztonságérzet lényegi módon járulhat hozzá a mielőbbi felépüléshez, amely ezáltal az egészségügyi költségeket is csökkentheti. A szakszerű otthonápolás ma Magyarországon nem igazán elismert és támogatott része az ápolásnak, amin a Jobbik kormányra kerülve változtatni kíván. Országos otthonápolási hálózatot állítunk fel, amelyet hatékonyan és költségtakarékosan illesztünk az egészségügy szövetébe.

√ **A járó- és fekvőbeteg-ellátás olcsóbbá és hatékonyabbá tételét.** A járóbeteg-szakellátás, ezen belül az egynapos ellátások prioritását kell biztosítani. A magasabb költségigényű ellátások egészségügyi centrumokban történő koncentrálásának lehetőségét meg kell teremteni.

√ **A mentői és betegszállítói munka szervezettebbé tételét.** Megszüntetjük a mentőknél a régiósítást a megyei szervezeti rendszer visszaállításával. A betegszállításban – a privatizáció visszásságait orvosolva – újra lehetővé kell tenni az állami részvételt, biztosítva ezzel a jobb kapacitáskihasználást és hatékonyabb gazdálkodást. Új mentőállomások építése, felújítása, a gépkocsi- és műszerpark bővítése is szükséges, csakúgy, mint helikopter-leszállók építése a fogadóhelyeken. A mentőápoló-képzés, mentőtiszt-képzés és a kompetenciakör bővítése szükséges.

√ **A mentősöknek járó kockázati pótlék kifizetését.** Kevesen tudják, hogy a különféle veszélyhelyzetekben bővelkedő hivatást ellátó mentősöknek nem jár kockázati pótlék, ami miatt perre is mentek a mentősök. De emellett számtalan más, felháborító probléma akadályozza azokat, akik napi szinten mentenek életeket: a mentősöknek munkaruha problémáik vannak, az ellátási hiányosságok miatt sokszor vannak kitéve közvetlen fertőzésveszélynek, a mentőautók téli gumiját sokszor nem kapják meg időben. A Jobbik kormányra kerülve megváltoztatná a jelenlegi méltatlan helyzetet.

√ **Az ingyenes fogászati kezelést.** A magyar társadalom foghigiénés állapota riasztó. Ez nem csupán esztétikai probléma, hanem súlyos szövődményekkel járhat, és bizonyára szerepet játszik az egyre gyakoribb szájüregrákban. A fogászati kezelést a magyar embereknek ingyenessé kell tenni bizonyos luxusellátások kizárásával, mivel a rossz, hiányos fogazat sok betegség okozója, az elmulasztott fogászati kezelést tehát máshol, drágábban fizetjük meg.

√ **Az egészségügyi dolgozók nagyobb anyagi megbecsülését.** A kormány béremelése csupán tüneti kezelése volt a problémának. Az egészségügy eddig csak – a hivatásszeretet mellett – a túlórák, másod- és mellékállások halmozott jelenléte miatt nem omlott össze. Ma már anyagi megbecsülés és reális életpályamodell nélkül megállíthatatlan a

pálya- és országelhagyás. Az egészségügyi dolgozók bérrendezése egyben a hálapénz gyakorlatát is megszüntethetővé teszi. Az egészségügyi dolgozókat mentesíteni kell a kényszernyugdíjazás alól.

√ **A korszerű egészségügyi oktatást és képzést.** A minőségi ellátás nem képzelhető el megfelelő képzés és továbbképzés nélkül. Ezen belül a laikusképzést (egészségfejlesztés, egészségnevelés, elsősegélynyújtás, 14 év felett eszköz nélküli újraélesztés) óvodás kortól érettségiig kötelezően, a Nemzeti alaptantervben foglalva képzeljük el. Szakközépiskolai ösztöndíjrendszert dolgozunk ki az egészségügyi pálya vonzóvá tétele érdekében, a munkaerő-piaci igényekhez illeszkedő szakképzési rendszer kialakítása, működtetése mellett. Közösségi alapú orvosképzés bevezetését tervezzük, melyben az orvostanhallgatóknak kötelezően részt kell venniük az alapellátásban, ami a munkaerőgondokon is segítene. Végül a rezidens- és szakorvosképzés a jelölt választása szerint a legközelebbi képzőhelyen történhessen, egyebekben pedig költségei leírhatók legyenek.

√ **Az egészségügyi informatika fejlesztését.** A népegészségügy mellett az egészségügyi informatika az a terület, amelyet az eddigi kormányok leginkább elhanyagoltak. A különböző intézményekben az évtizedek során a betegekről hatalmas és értékes információmennyiség gyűlt össze. Ezek az információk azonban az intézmények között nem vihetők át közvetlenül, a helyi adatok nem kapcsolhatók össze egységes, közös hálózatban. Ennek minden szinten káros hatásai vannak. A különböző intézmények nem látják az általuk kezelt betegről máshol keletkezett információkat, ezért sem a betegutak, sem a vizsgálatok, sem az alkalmazott terápiák nem tervezhetők pontosan. Kikerülhetetlenek a párhuzamos vizsgálatok, kezelések és gyógyszerfelírások, ami nemcsak jelentős többletköltség okozója, hanem a terápia hatékonyságát is rontja, esetleg a beteg egészségét, életét veszélyezteti. Országos hálózatba kapcsolt informatikai rendszerrel összhangba kell hozni a háromszintű ellátást (alapellátás, szakellátás, kórházi ellátás), főképpen a terápiás javaslatokra vonatkozóan. Ily módon követhetővé válnak a betegutak, kiszűrhetők a párhuzamos és felesleges ellátások. Ugyanakkor nagy adatbázis jön létre a népegészségügy számára, miáltal a rendkívül költséges népegészségügyi monitorozás helyett annál lényegesen nagyobb számú és pontosabb adatot kapunk. Az informatikai fejlesztések pedig a magyar informatikai vállalkozások számára jelenthetnek értékes és fontos megrendeléseket.

3.10 Oktatáspolitikai program

3.10.1 Mutasd meg az iskoládat, megmondom, ki leszel!

Az oktatás azon közösségi feladatok közé tartozik, amelyeket a társadalmak kortól, földrajzi helytől és civilizációs foktól függetlenül egyaránt fontosnak tartottak. Talán nincs annyi közhely, amelyet az oktatás fontosságával kapcsolatban mondtak a banális mondatoktól egészen a nagy ívű gondolatokig. Egy biztos, ***ha megnézzük egy közösség iskoláit, akkor meglátjuk annak a közösségnek a jövőjét.*** Ahol az iskolai körülményeket elhanyagolják, ahol nem fektetnek energiát a fejlesztésébe, ahol nem hoznak áldozatokat a működésének fennmaradásáért, ott szinte semmi esélye a szebb jövőnek. Nem véletlen, hogy a jó szülők számára mennyi problémát, nehézséget, erőfeszítést és odafigyelést igényel a gyermekeik taníttatása, és itt nem csupán az anyagi feltételek megteremtéséről van szó. A magyar oktatás nagy hagyományokkal rendelkező, világhírű rendszer volt. Ma ott tartunk, hogy ebből már szinte csak a szép emlék maradt. Az elmúlt évtizedek pusztítása lassan muzeális értékké teszi a magyar oktatást.

Hazánkban az iskolák és tanulók közötti teljesítménykülönbség az OECD-tagországok átlagának közel kétszerese, melynek fő oka önkormányzati rendszerből történő folyamatos forráskivonás volt. A diákok iskolai teljesítményét alapvetően meghatározta, hogy milyen anyagi forrásokkal rendelkező településen folytatták tanulmányaikat. Jogos indok volt a Fidesz részéről, hogy ezen változtatni kell, ám az előkészítetlen és kényszerű állami fenntartásba vétellel elvették a döntési jogokat is a helyi közösségektől, intézményektől, és ***a tisztázatlan hatáskörök komoly problémákat okoznak a napi rutinban.*** Míg 1990-ben az oktatásra fordított kiadások a GDP 5,68%-át tették ki, ugyanez az arány 2009-ben már csak 4,74% volt. 2004 és 2011 között a közoktatási alapnormatívák folyamatosan csökkentek.

A szakképzésben ***mind az MSZP, mind a Fidesz kormányzása idején hanyatlás és minőségromlás következett be.*** Az MSZP megszüntette a hároméves szakmunkásképzést, kötelezően bevezetve a túlzott mértékű, 9-–10. osztályos elméleti képzést. A Fidesz-kormány a szakiskolai képzés három évre csökkentése mellett drasztikusan visszanyeste a közismereti tárgyak oktatását, ami a legalapvetőbb ismeretek elsajátítását sem teszi lehetővé. A Térségi Integrált Szakképző Központok (TISZK) óriási ráfordítással jöttek létre, amelynek során jól felszerelt és jól működő szakképző intézményeket szüntettek meg. Ezzel párhuzamosan a szakoktatást számos iskolában megszüntették, ugyanakkor az eszközök nem kerültek át a szakképzést folytató intézményekbe, és pártközeli cégek az új eszközök értékesítésével jelentős profitra tettek szert. A minőségromlás a szakképzés presztízsét aláásta, a tanulók többségének teljesítménye kritikán aluli. A szakiskolákba belépő fiatalok többsége általános készségeknek sincs birtokában, háromnegyed részük a szövegértésben a legalacsonyabb mérési szinten áll. A szakiskolákban közel 30%-os a lemorzsolódás, az itt tanuló hátrányos helyzetű diákoknak közel fele nem szerez képesítést, a tankötelezettségi korhatár elérésével kilép az oktatási rendszerből.

A bolognai rendszer bevezetésével és az állami finanszírozás elégtelensége miatt ***drasztikusan csökkent a felsőoktatás színvonala.*** A tömegképzést felelőtlenül vezető kormányok úgy duzzasztották fel a felsőoktatásban résztvevők számát, hogy nem vették figyelembe a nemzetgazdaság igényeit. Kormányzása alatt mind a Fidesz, mind az MSZP a fizetős felsőoktatást, a tandíj bevezetését tűzte ki célul, ami társadalmilag igazságtalan, és az érintett generáció életében helyrehozhatatlan károkat okoz. A második Orbán-kormány a Diákhitel 2 révén minél több hallgató eladósítását szorgalmazta,

ami tévút és igazságtalan. A második Orbán-kormány úgy csökkentette az államilag finanszírozott képzéseket, hogy azt semmilyen munkaerő-piaci indok nem támasztja alá. Ezzel együtt számos szak- és tudományterületen alulképzés van (pl. természettudományok), ami hiányt jelent a munkaerőpiacon. A felsőoktatási intézmények autonómiája 2005 óta folyamatosan csökkent, gazdasági önállóságukat a kancellári rendszer bevezetése gyakorlatilag teljesen megszüntette. Nemzetközi és történelmi példák sokasága bizonyítja, hogy mindez tévút.
A Jobbik számára az oktatáspolitika nem csupán ismeretátadást, elméleti és gyakorlati felkészítést jelent az életre, hanem nevelést is. Vagyis nem vagyunk hívei az értéksemleges oktatásnak, igenis ***vannak olyan egyetemes emberi értékek, amelyre nevelni kell a gyermekeinket.*** Egyúttal azt is elkerülendőnek tartjuk, hogy értékközpontú oktatás leple alatt politikai kurzusépítés történjen az oktatásban. Az oktatás feladata, hogy olyan embereket neveljünk, akik tisztelik és magukénak érzik nemzetünk hagyományait, munkájukat hivatásként és alkotásként élik meg, valamint értelmes, tudatos állampolgárai hazánknak. Ebben az államnak, a kormánynak óriási felelőssége van, mint ahogy a pedagógusoknak is. Ugyanakkor nem várhatjuk el a pedagógusoktól, hogy ezt a feladatot önállóan hajtsák végre: partnereket kell találnunk a családokban, az egyházakban, a gazdaság szereplőiben, a médiában és a kultúra képviselőiben is.
A Jobbik jövőképében egy olyan magyar oktatási rendszer körvonalazódik, amely a saját nemzeti, keresztény tradícióiból merítve, az egyetemes emberi értékek talapzatán állva, a lehető legkorszerűbb tudást biztosítja a magyar fiataloknak, akik ezáltal egyszerre lesznek értékes és versenyképes emberek. Hiszünk abban, hogy a mai rohanó, értékeit vesztő világban is lehet olyan embereket adni a közösségnek, a nemzetnek, akik gyarapítják tudásukkal az országukat, de egyúttal képesek különbséget tenni jó és rossz, érték és értéktelenség között. Akik alkalmasak kérdések feltételére, vagyis a gondolkodásra, akik felelősséget tudnak vállalni dolgokért, akik őrzik a saját múltjukat és építik a saját jövőjüket, akiket nem ural a globalizálódó világ, hanem akik, éppen fordítva, képesek uralkodni annak deprimáló folyamatai felett. A célunk ilyen magyar embereket nevelni. ***Embereket a romok között, akik szebb jövőt képesek építeni.***

3.10.2 Aminek véget vetünk

Ø **Az iskolák kárára az önkormányzatok és az állam között zajló kötélhúzásnak.** A Jobbik az iskolák fenntartását az állam és az önkormányzatok szoros együttműködésével képzeli el. A tisztességesen működő alapítványi iskolák megmaradását biztosítjuk.
Ø **A falusi kisiskolák eltűnésének.** Meg kell teremteni a lehetőségét annak, hogy a helyi kisközösségek megtarthassák, illetve létrehozzák falusi kisiskoláikat, ennek legfontosabb célja, hogy a gyermeket elsődleges védő közösségéhez kapcsoljuk.
Ø **A kétszintű érettségi rendszerének.** 2005-ben bevezették a kétszintű érettségi vizsgát, amely minőségromlást eredményezett, a fiatalokat felületességre nevelte. A tanulók olyan feladattípusokkal találkoznak, aminek semmi köze az élethez, és a tantárgyak logikájával is ellentétes. Éppen ezért a Jobbik megszünteti a kétszintű érettségit, mert az a minőség ellen hat. Az érettségit és a felvételit újra szétválasztjuk, megadva a lehetőséget az intézmények számára a saját vizsga szervezésére. Visszaállítjuk az egységes gimnáziumi és szakközépiskolai érettségi rendszert, melynek célja az érettségi színvonalának emelése és ellenőrizhetősége.
Ø **Az erőltetett, politikai indíttatású iskolai integrációnak.** A Jobbik elképzelése szerint az integrált oktatás mindenáron való erőltetése helyett a különböző képességű tanulók számára párhuzamos osztályokat kell biztosítani, amelyeknek kritériumait szakértők határozzák meg. Így a normál osztályok mellett speciálisan segítő és a szocializációt segítő osztályok is működhetnének. Az itt végzett eredményes nevelő-oktató munka teszi lehetővé a tanuló későbbi integrációját.
Ø **Az iskolai erőszaknak.** A deviáns magatartási formákat és az iskolai erőszakot keményen szankcionáljuk. A kormánynak ilyen irányú lépéseit elégtelennek tartjuk. A fegyelmezés és a nevelés eszközeként magatartási küszöböket vezetünk be, melynek legsúlyosabb fokozata az iskolából történő eltanácsolás. A pedagógus kiszolgáltatott helyzetét megszüntetjük, az osztálybeli és az iskolai rend fenntartásában nagyobb intézkedési jogkört kap. Külön stratégiát kell kialakítani az egyre riasztóbb méreteket öltő, de nagyobbrészt látenciában maradó iskolai droghasználat és a nemi erőszak terjedésére.
Ø **A pedagógusok méltatlan helyzetének.** 1989-től napjainkig a pedagógusok bére sosem érte el a felsőfokú végzettségűek keresetének 80%-át sem. A pedagógiai munkát segítők aránya hazánkban az OECD-átlag körülbelül egyharmada, így tanáraink, tanítóink szinte többet foglalkoznak adminisztratív feladatokkal, mint a nevelési-oktatási munkáikkal. A pedagógusoknak valódi életpályát kínálunk, amely a diplomás átlagot elérő bérnövekedés mellett olyan szempontokat vesz figyelembe, mint a pályán eltöltött idő, a megszerzett tudás, a többletfeladatok vállalása, a speciális körülmények között végzett munka, a gyermekek tudásához hozzáadott érték. Gondoskodunk a pedagógusok felsőfokú oktatási intézményekkel együttműködő, folyamatos továbbképzéséről, amelyeket a gyakorlati élet tapasztalataira alapozunk, amikre a forrást államilag biztosítjuk. A hiányszakmává vált, természettudományos tantárgyakat tanító pedagógusok képzését külön ösztöndíjjal is népszerűsítjük. A tanfelügyeleti rendszert úgy szervezzük meg, hogy az ellenőrző funkcióját az intézmények helyi sajátosságainak figyelembevételével lássa el.
Ø **Az egyetemi autonómia megcsorbításának.** Elutasítjuk az intézmények gazdasági autonómiáját gyakorlatilag megszüntető kancellári rendszer bevezetését.

3.10.3 És amit megoldunk

√ **A nemzeti alaptanterv módosítását.** A Jobbik az oktatásban az állami szerepvállalást elsősorban a tartalmi szabályozásban kívánja érvényesíteni. Azonban a Nemzeti alaptanterv fideszes változata sem biztosítja kellő mértékben nemzeti értékeink, hagyományaink átadását, és nem készíti fel a diákokat az új kihívásokra. Az új NAT-ra épülő kerettantervek hatalmas, szinte megtanulhatatlan tananyagtartalmat zúdítanak a tanulókra, miközben egyre több közöttük a beilleszkedési, magatartási és tanulási zavarral küzdő gyermek. Természetesen nem értünk egyet a tárgyi ismereteket szinte feleslegesnek tartó, liberális oktatási felfogással sem, ami az MSZP kormányzása idején teljesedett ki. Éppen ezért a Nemzeti alaptanterv tartalmát úgy alakítjuk, hogy hazánk valódi történelmét, a hazafiságot képviselő irodalmárainkat minden magyar gyermek megismerje. Már az általános iskolában megerősítjük a természettudományok és az informatika szerepét, és a tanulók életkorának megfelelően oktatjuk azokat. A tankönyvek minőségét nem a kizárólagos állami szerepvállalással, hanem szigorú szabályozással, a NAT-ban foglalt szemlélet következetes érvényesítésével biztosítjuk, teret adva az ennek megfelelni képes piaci szereplőknek is.

√ **A nyelvoktatás fejlesztését.** A Jobbik szerint különös gondot kell fordítanunk a nyelvoktatásra is, ugyanis ezen a téren Európa sereghajtói közé tartozunk. Elképzeléseink szerint a magyar tanulók az általánosban egy, középiskolában pedig két idegen nyelvet sajátítanának el magas szinten, és ötödik osztálytól a kiscsoportos nyelvoktatás kereteinek lehetőségét kell megteremteni. Az első középfokú nyelvvizsga megszerzését államilag támogatjuk.

√ **A bentlakásos iskolák hálózatát.** Ez hatékony megoldás a cigányság leszakadó részeinek tanulásra, munkára nevelésére. A bentlakásos iskolában olyan környezetbe kerülnének, ahol ettől eltérő, tisztességes nevelést kapnának, ami az első lépés a későbbi boldogulásukhoz. Ugyanerre van szükségük azoknak a fiataloknak is, akik az oktatás normál intézményrendszerébe magatartási problémáik miatt nem tudnak vagy nem akarnak beilleszkedni. A forrást az érintettek családtámogatási juttatásának összegéből, illetve a kollégiumi nevelés, ellátás normatív állami hozzájárulásából fedeznénk. A fenntartásba, működtetésbe az egyházakat is bevonnánk. Egy kormányzati ciklus alatt megyénként egy, háromszáz gyermek nevelését ellátó intézményt állítunk fel. Kötelező jelleggel azoknak a gyerekeknek biztosítanánk helyet, akik számára a szakértői bizottság ezt előírja.

√ **A tankötelezettségi korhatár megemelését.** A Fidesz 16 évre csökkentette a tankötelezettség korhatárát, amely időpontig a diákok nem tudnak piacképes szakmát szerezni. Bár a politikában ezt a tényezőt túlértékelik, hiszen a korábbi, 18 éves korhatár esetében sokan csak papíron voltak diákok, a Jobbik a tankötelezettségi korhatárt 17 évben állapítja meg, hiszen ez a legkorábbi olyan időpont, amikorra egy fiatal piacképes szakmát szerezhet.

√ **Az eredményes szakképzést.** Ennek érdekében az iparkamarák bevonásával megállapítjuk a hiányszakmák körét és a nemzetgazdaság elvárásokat, a foglalkoztatókkal történt egyeztetést követően. Elengedhetetlen, hogy a vállaltokat, cégeket érdekeltté tegyük a gyakorlati képzésben, hiszen jelenleg hazánkban alig 2%-uk vesz részt ebben. Az intézmények karbantartási költségeinek hatékonyabb megoldása érdekében a közintézmények karbantartásához bevonjuk a szakképzésben tanulókat. A szakképzési minőségi oktatók „újratermelését" célzandó oktatói mentorrendszer létrehozását vagy műhelyi mentorrendszer kialakítását javasoljuk. A pedagógusoknak szakirányú továbbképzést is biztosítunk. A modulrendszerek szakmacsoportonkénti felülvizsgálatával kapcsolatos döntéseket egyeztetjük az érintettekkel.

√ **Az állami finanszírozású felsőoktatási helyek növelését a felsőoktatásban.** Egy nemzeti kormánynak nem lehet célja a fiatalok eladósítása, a felsőoktatásban nem a családok pénztárcája, hanem a hallgatók tehetsége és szorgalma kell, hogy érvényesülni tudjon. Éppen ezért a Jobbik szerint az állami finanszírozású helyek számát jelentősen növelni kell, így a költségtérítéses helyek száma csökken. A két finanszírozási forma között valódi és igazságos átjárási lehetőséget biztosítunk.

√ **A bolognai rendszer felülvizsgálatát.** A Jobbik megszünteti a bolognai rendszer minőség ellen ható elemeit, visszaállítjuk a különböző természetű főiskolai és egyetemi képzést. Azokon a képzési helyeken, ahol egyes szakok csupán azért léteznek, hogy legyen egy újabb indok a bezárás ellen, kezdeményezzük a valós akkreditációt. Két évre előre jelezzük az egyes szakokra felvehető hallgatók létszámát, hogy a fiatalok biztonsággal tervezhessék jövőjüket. A képzések létszámát úgy alakítjuk, hogy az mind a munkaerő-piaci szükségetekkel, mind az oktatásban részt vevők igényeivel és lehetőségeivel összhangban legyen.

√ **A fenntartás átláthatóságát és biztonságát.** Világosan elkülönítjük az oktatásra és kutatásra fordítható összegeket, és bátorítjuk az intézményeket, hogy saját, profiljukba vágó bevételeket is szerezzenek. Az állami finanszírozás rendszerét át kell alakítani. Az intézmények fenntartási költségét ne a nagy hallgatói létszámmal kelljen biztosítani.

√ **A hallgatók anyagi biztonságát.** Jelentősen növelni kívánjuk a hallgatói juttatások összegét, és szabályozott keretek között, rászorultsági alapon visszaállítjuk a jegyzettámogatást. A hiányszakmákba magasabb ösztöndíjjal is csábítjuk a jelentkezőket. Szorgalmazni fogjuk, hogy a települési önkormányzatok ösztöndíjakkal támogassák a tanári, gyógyszerészeti, orvosi, illetve könyvtári tanulmányokat folytató hallgatókat, akik cserébe az adott településen kezdenék meg munkájukat. Emellett az egyre jelentősebb lemorzsolódás megfékezésére csak azoknak a hallgatóknak finanszírozzuk a tanulmányait, akik a meghatározott képzési időt legfeljebb két félévvel lépik túl, ellenkező esetben költségeiket meg kell téríteniük. A hallgatói szerződés intézményét fenntartjuk, egyetértve azzal az elvvel, hogy aki államilag finanszírozott képzésben vett részt, később az így megszerzett tudását hazánkban is kamatoztassa,.

√ **A felsőfokú intézményekben oktatók életpályamodelljét.** Az oktatók számára felsőoktatási életpályát alakítunk ki, amelyben az oktatók szükséges, de indokolatlanul forszírozott tudományos előmenetele mellett az oktatói tevékenység minőségét nagyobb súllyal vesszük figyelembe, és motiváló jövedelemkategóriákat rendelünk az előmenetelhez.

3.11 Kultúrpolitikai program

3.11.1 Szabad kultúrát, ne szabadosat

A Jobbik számára a magyar kultúra védelme és támogatása nem teljesítendő kötelezettség, hanem ennél jóval több: nemzetstratégiai feladat. ***Ha erős a magyar kultúra, képesek lehetünk megmaradni***, nem feloldódni a globalista világtengerben, ha nem, akkor biztosan eltűnünk.

Ezért a Jobbik kiemelten kívánja óvni és gyarapítani a magyarság hagyományos értékeit, különös figyelmet fordítva mindkét magyar tradícióra, mind a turáni-ősmagyar, mind a keresztény-újmagyar hagyományra. A magyarság egyik legfontosabb szellemi feladatának keleti gyökereink és európaiságunk egyszerre történő, harmonikus megélését tekintjük, amelyet a kultúrpolitikánkban is érvényesíteni kívánunk. Az eurázsianizmus külpolitikai és külgazdasági doktrínájának alapjait ***a magyar eurázsianizmus szellemi-kulturális alapjaira lehet csak építeni***. Ez a tradicionális magyar kultúrpolitika természetesen nem jelentheti a múltba révedést. A múlt számunkra nem cél, hanem tanítómester és éltető forrás, amelyet az adott kor nemzedékének újra és újra a saját életlehetőségeihez és életkörülményeihez mérten kell aktualizálnia.

A Jobbik kultúrpolitikája egyszerre nyitott és egyszerre zárt. ***Nyitottak vagyunk a kultúra szabadságának***, pezsgésének, a különféle nézőpontok megjeleníthetőségének és a művészeti kísérletek frissítő hatásainak irányába, de egyúttal a legszigorúbban zártak vagyunk minden olyan próbálkozással szemben, amely a fenti lehetőségekkel nem élve, hanem visszaélve a nemzeti közösség, a magyar hagyományok, a keresztény és egyetemes emberi értékek megcsúfolására, provokálására törekszik. A művészi szabadságot nem keverhetjük össze a szabadossággal és mások értékeinek meggyalázásával. Napjaink egyik slágertémájára is kitérve: miközben tudomásul vesszük, hogy embertársaink egy részének homoszexuális hajlama van és ennek megfelelő életformát folytat, ellenezve azt, hogy emiatt diszkrimináció érje őket, a homoszexualitást, mint „menő" jelenséget propagáló törekvéseket rossznak tartjuk. Az elfogadás nem jelenthet egyben mintaként állítást is.

A kultúrpolitikánkat az oktatáspolitikánkkal egyetemben olyan társadalom felépítésének szenteljük, amely ebben az egyre inkább meghasonuló, dekadens, értékeit veszítő világ romjai között is ember tud maradni. Akiknek még jelentenek valamit azok a szavak, hogy becsület, tisztesség, egyenesség, lovagiasság, tekintély, udvariasság, igazság, hit és bátorság. Ehhez azonban az kell, hogy azok a körök, közösségek és egyének, akik magukat kultúraközvetítőnek tartják vagy szánják, azok maguk ezen értékeknek a birtokában legyenek, de legalább – emberi gyengeségeink és gyarlóságunk ismeretében – ebbe az irányba törekedjenek, és a társadalmat is afelé vezessék. ***Elegünk van a betegségüket, devianciájukat és értéktaposásukat kórosan mutogatni igyekvő, zavart lelkű és szellemű figurákból.*** Elfogadjuk, hogy ők is alkothatnak, ők is igényt tarthatnak a figyelemre, de az állami kultúrpolitika adóforintjait nem fogjuk ilyenre pazarolni.

3.11.2 Az elszabotált kultúrharc

Az elmúlt évtizedek a fenti jobbikos elvek teljes ellentétét jelenítették meg. A kultúra alapvető, társadalmilag és nemzeti szempontból értékes feladatai helyett az ***üzleties, globalizált szemlélet megerősödése uralkodott***. A hazai kulturális intézményrendszer teljes válsága zajlik a forráselvonások és a nem átgondoltan meghozott törvény és rendeletmódosítások hatására, valamint a nem körülhatárolt feladat és elvárási körök miatt. Az ingatlanállomány átlagosan lepusztult, magas és rossz hatékonyságú az energiafelhasználása. A műkincsállomány alig bővül, rossz, bizonytalan helyzetben vannak gyűjteményeink. Szinte szabadon áramlanak ki országhatáron kívülre értékeink.

A kultúrpolitika pusztulása azonban nem csupán strukturális és financiális szempontból volt tapasztalható, hanem irányultság tekintetében is. Az úgynevezett rendszerváltozás után, az MDF-féle „bársonyos" átmenet következtében, a kultúra vezető pozícióiban maradtak a szocialista rendszer megmondó emberei, akik moszkovita kommunistából hirtelen nyugatos liberálisok lettek. A váltás azonban csak látszólag volt nagy, hiszen akkor is, most is egy dolog jellemezte ezt a kör igazán: a nemzeti és keresztény magyar kultúrától való viszolygás, annak folyamatos gúnyolása, tiprása és ellehetetlenítése. Majd miután a rügyeket letörték, kijelentették, hogy nincs is ilyen kultúra, hogy annak a helyén csak kulturálatlanság létezik. Az 1990 utáni kormányok közös bűne, hogy politikai színtől függetlenül folyamatosan ezen balliberális kultúrkör kegyét kereste és azzal igyekezett a lehető legjobb együttműködésre. 24 év távlatából kijelenthető, hogy a magyar kultúrharcot végre egy leendő nemzeti kormánynak fel kell vállalnia. ***Meg kell valósítani a magyar kultúra rendszerváltozását***, és a jelenlegi kulturális „kádárjugendet" ki kell söpörni a kulcspozíciókból.

3.11.3 Aminek véget vetünk

Ø **A kultúra luxuscikké válásának.** A Jobbik az állam kötelességévé teszi a nemzeti kultúrához való széles körű hozzáférés biztosítását a szegénységben élők számára is.

Ø **A nemzeti jelképek gyalázásának.** Alkotmányban védjük meg az elmúlt években méltatlanul támadott olyan ősi nemzeti jelképekeinket, mint a Szent Korona, a történelmi zászlók vagy a turulmadár.

Ø **A magyar műkincsvagyon elveszejtésének.** A Jobbik célja egy egységes, nemzeti kulturális vagyonunkat tartalmazó műkincsnyilvántartó rendszer létrehozása eszmei és tárgyi emlékeink számára. Beszolgáltatói jutalom bevezetése –

talált régiségek tekintetében. Magyar történelmi szempontból kiemelkedő emlékanyaggal rendelkező városaink emlékanyagainak méltó bemutatása, nemzetközi megismertetése, kiemelt támogatása, összehangolva a helyi önkormányzatok kulturális stratégiaterveivel.

3.11.4 És amit megvalósítunk

√ **A civilszféra pártfüggetlen és hatékonyságvezérelt támogatását.** A civilszférát a magyar társadalom önszerveződése, bizonyos állami feladatok segítése és részben átvállalása szempontjából kiemelt jelentőségűnek tartjuk, a jogszabályalkotás folyamatában az érintett civil szervezetek véleményére kiemelten számítunk. Felülvizsgáljuk a Nemzeti Együttműködési Alap (NEA) és a Nemzeti Kulturális Alap (NKA) pályáztatási és bírálati gyakorlatát annak érdekében, hogy a civil szervezetek politikai kapcsolatok helyett tényleges teljesítményük és tevékenységük társadalmi hasznosulása alapján jussanak támogatáshoz. A NEA számára – a korábbi finanszírozási rendszert visszaállítva – biztosítjuk a személyi jövedelemadó fel nem ajánlott 1%-át, ezáltal a mostani összeg többszörösét jelentő működési és szakmai célú támogatáshoz juttatjuk a civil szervezeteket.

√ **Történelmi nagyjaink emlékének méltó megőrzését.** Történelmi nagyjaink megismertetése, az eredetileg Székesfehérváron eltemetett királyainknak és királynéink, csontjainak méltó székesfehérvári megszentelt nyughely kialakítása, mely segít érzékeltetni az elmúlt korok királyainak nagyságát, a korábbi királyi és szakrális központjaink jelentőségét.

√ **A Szabadság tér és Kossuth tér méltó rendezését.** A budapesti Szabadság tér eredeti képének helyreállítása a szovjet emlékmű méltó helyre való áthelyezésével, helyére a – már régóta tervezett – Magyar Szabadság és Függetlenség Emlékművének, mellé pedig eredeti helyén az Ereklyés Országzászló felállításával. A leendő Jobbik-kormány a Kossuth térre visszaállítja a 2013-ban a felújítás leple alatt eltávolított '56-os emlékműveket, különösen a mintegy ezer halálos áldozatot követelő sortűzét.

√ **A Magyar Őstörténeti Intézetet.** A finnugor származáselmélet ma már ezer sebből vérzik. Egyesek szerint kizárólag csak nyelvi és nem rokoni alapon tartható fenn, mások szerint még azon sem. Minden nemzet számára fontos kötelesség a „honnan jöttünk?" kérdésére megnyugtató választ adni, de legalább azt keresni. Mivel az MTA nem tudott méltó, hiteles keretet biztosítani erre, a leendő Jobbik-kormány a valós őstörténetünk megismerésére, az erre irányuló kutatások támogatására és eredményeinek ismertetésére létrehozza a Magyar Őstörténeti Intézetet. Kiemelten támogatjuk hazánk hagyományőrző rendezvényeit, közülük is kiemelten a legnagyobbat, a Kurultájt.

√ **A magyar nyelv megvédését.** A magyar nyelv olyan felfoghatatlan értékünk, amelynek talán nem is vagyunk igazán tudatában, amely még felfedezésre, újraértékelésre vár. A védelem nem csupán a kulturális megmaradás céljából lényeges vagy, mert ez az anyanyelvünk, hanem a magyar nyelvben benne rejlő tudás megismerése és átörökítése is erre int bennünket. Nyelvvédelmi intézkedések bevezetését kívánjuk elindítani. Fontosnak tartjuk a magyar nyelvtörvény bevezetését.

√ **Lehetőséget egy új művészgeneráció megjelenése számára.** A Jobbik új, állandó ösztöndíjak létrehozását hirdeti meg fiatal művészek számára. Ki kell nevelni egy nemzetét, szakmáját becsülő új művésznemzedéket. Ehhez pedig meg kell teremtenünk azt a közeget, ahol a fiatal tehetségek perspektívát látnak jövőjükben, országban maradásukban. Számukra Állami Művészetmenedzsmentet indítunk. Fiatal pályakezdő filmeseink kiemelt támogatását, új átláthatóbb, olcsóbb pályázati rendszer kiépítését tervezzük.

√ **A művészvilág biztonságát és átláthatóságát.** Egészségbiztosítást adunk a művészeknek. Létre kívánjuk hozni a Magyar Alkotóművészek Kamaráját és a Magyar Előadó Művészeti Kamarát. Művészeti kártyát kívánunk bevezetni, mely a kamarai tagot egészségbiztosításra és állami pályázatokon indulásra jogosítja. Továbbá e szakmai szervezetek lesznek hivatottak a napi politikát távol tartani a művészeti élettől.

√ **A mecénások megjelenését.** Segíteni kívánjuk a magán mecenatúra létrejöttét. Ehhez magánszemélyek és vállalkozások számára adókedvezményeket biztosítunk.

√ **Értékes közgyűjteményeket.** A Jobbik gyarapítani kívánja a közgyűjtemények anyagát, így azok vásárlását is. Az állami gyűjtemények vásárlásakor, magyar kortárs mű vásárlása esetén sem az alkotót, sem a közgyűjteményt adóteher, járulék nem fogja terhelni.

√ **Nagy volumenű, történelmi témájú magyar filmeket.** Kiemelt támogatást kívánunk nyújtani a nemzeti összetartozás és a nemzeti öntudat erősítést célozva a jelentős tetteket, a nemzet múltjában kiemelkedő és pozitív mintát adó magyar királyaink életét bemutató történelmi sorozatok és játékfilmek készítésére.

√ **Nemzeti Vándorszínházat.** Sok olyan város és falu van, ahol semmilyen esély nincs színház fenntartására. Az itt élők a kultúrához való hozzájutás szempontjából hátrányt szenvednek. A Jobbik a legjobb művészek állandó foglalkoztatásával egy az országot és a Kárpát-medencét folyamatosan járó társulatot, színházat fog felállítani, hogy a vidéki kis települések számára is elérhetővé váljon a magas kultúra. Ezért felállítjuk a Magyar Nemzeti Vándorszínházat.

√ **A magyar megmaradás ünnepét.** A 907-es pozsonyi csata napját, július 5-ét nemzeti ünnepé nyilvánítjuk, amely napon arra emlékezünk, hogy magyar népünk, nemzetünk a hatalmas túlerővel szemben is képes volt a megmaradása győzedelmes kivívására. Ezzel pedig azt üzenjük a jelenkornak és a jövendő generációknak egyaránt: a magyar nem vesztes nép, magyarnak lenni büszke gyönyörűség.

3.12 Egyházpolitikai program

3.12.1 Az omladozó magyar kőszikla

Az egyházpolitikának kettős szerepe kell, hogy legyen, amelyek egyszerre teljesülnek: biztosítsa azt a megfelelő jogi és politikai keretet, amelyben az egyházak szabadon végezhetik hitéleti tevékenységüket, másrészt segítse őket, hogy régi társadalomformáló szerepük újra kibontakozhasson, és tevékenységük pozitív módon visszahasson a közéletre mint annak aktív szereplői, „őrei".

Az 1989-90-es átalakulás során nem született ciklusokon átívelő egyházpolitikai stratégia. A jobboldali politikai erők félve és bizonytalanul, a baloldaliak pedig kifejezetten ártó szándékkal nyúltak az egyházügyi kérdésekhez. A Jobbik szerint nem lehet csakis határokon belül tárgyalni az egyház- és vallásügyet, ebben a kérdésben is összmagyarságban gondolkodó politikát kell folytatni. Mivel a határon túli egyházak még mindig a legerősebb megtartó erők, és komoly kapcsolatrendszerrel rendelkeznek, a magyarságépítés szempontjából rendkívül fontosak. Szükségesnek tartjuk, hogy a korábbi alkotmányt felváltó új ***alaptörvényben hangsúlyosan szerepeljen a hazánk és kultúránk keresztény gyökereire történő utalás.*** A kereszténység – még akkor is, ha eltekintünk vallási jellegétől – önmagában is rendkívüli és az emberi léthez nélkülözhetetlen értékeket hordoz. A magyarság és Európa számára a keresztény hagyomány az, amely az egyetemes emberi tradícióhoz való szerves kapcsolódását biztosítani képes.

A Jobbik ***elismeri és méltányolja a történelmi egyházak több évszázados társadalomépítő munkáját*** és az ebből adódó többletjogaikat. Történelmi előjogaikból eredő társadalmi kötelességeik ellátásának további biztosításához nagyobb állami segítséget kívánunk nyújtani részükre a jövőben. Az egyházak támogatásának kérdése folytonos aktuálpolitikai csatározások színhelyévé lett, a kérdés megoldása elodázhatatlan. Viszont a vallásosságot és az egyházalapítást nem lehet üzletnek tekinteni, ezért szigorítani kívánjuk az egyházak bejegyzését, és működésük folyamatos felülvizsgálatának szempontjait.

A cigányság integrációjában számítunk az egyházak közreműködésére. Az integrációt segítő szolgálatot kiemelten fontosnak tartjuk, ezért segíteni fogjuk a keresztény egyházakat abban a küldetésükben, hogy a cigányság érdekeivel ellentétes, pozitív diszkriminációra épülő állami finanszírozás helyett a cigányság valós belső tulajdonságára építő, problémáit a vallás útján is megoldani igyekvő szolgálatot teljesítsenek.

A kormányzat és az egyházi vezetés között olyan hatékonyabb együttműködést alakítunk ki, amely lehetővé teszi a társadalomban felmerülő problémákra való gyors közös reagálást. Tárca nélküli miniszteri poszt felállítását kezdeményezzük azért, hogy az egyházakat is érintő kérések lehetőleg azonnal és megfelelően magas szintű képviselettel kerüljenek be a kormány munkájába is.

3.12.2 Az elmúlt kormányzati ciklusok bűnei

A meglévő, állam és egyházak közötti megállapodásokat a kormányok hol nem tartották be, hol pedig nyíltan elárulták, mert ***minden kormány pénzügyi függőségbe kényszerítette az egyházakat***. Az egyházak társadalmi hasznosságának megítélése jelentősen rosszabbodott, és kialakult egy olyan szemlélet, mely szerint az állam csak alamizsnát oszt az egyházaknak.

A vallás a legszemélyesebb közügy. A „vallás magánügy" liberális jelszava alatt a rendszerváltás után a vallási jellegű, de valójában pénzszerzésre szakosodott ***álvallások és álegyházak gombamód megszaporodtak***. Ezek a formációk ugyanolyan jogokat követeltek magunknak, mint a történelmi egyházak, miközben a társadalmi kötelezettségekből egyáltalán nem vették ki a részüket, nem egy esetben pedig kifejezetten társadalom- és nemzetellenes tevékenységet folytattak.

A liberális szemlélet a történelmi egyházakat hiteltelenné, a társadalomépítés szempontjából értéktelenné tette, intézményrendszerük hatékonyságát megkérdőjelezték. A lelki gondozás nem volt jelen megfelelő módon és mértékben a büntetés-végrehajtásban és a kórházakban. A felbecsülhetetlen értékű egyházi ingatlanvagyont szinte pusztulásra ítélték.

Kiemelt ***bűn a Fidesz 2011-es egyházügyi törvénye***, amely révén teljes mértékben a politikai lobbi függvényévé vált, hogy mely közösség lehet egyház és melyik nem. Emiatt emelkedett a Hit Gyülekezete „történelmi" rangra.

3.12.3 Aminek véget vetünk

Ø **Az egyházak politikai kiszolgáltatottságának.** Új, valódi értékeken alapuló egyházügyi törvényt vezetünk be, amely megszünteti azt az elképesztő gyakorlatot, hogy hitéleti tevékenységgel foglalkozó közösségek ügyéről az országgyűlési képviselők döntenek. Ennek az inkompetenciának a felszámolása révén végre tiszta képet kell teremteni. Szigorítjuk az egyházak bejegyzését, és működésüket folyamatosan figyelemmel kísérjük. Aktuálpolitikai csatározások és az egyházak ellehetetlenítése helyett a Jobbik tisztázott, rendezett és mind a két fél számára elfogadható egyház-finanszírozást tervez.

Ø **A Hit Gyülekezete politikai-hatalmi tényezővé válásának.** Nem kívánunk egyetlen vallási közösséget sem üldözni, hiszen a Jobbik a vallásszabadság talaján áll. Ez igaz a Hit Gyülekezetére is. Nem kívánjuk semmiféle vallásos tevékenységében korlátozni, ellenben a „történelmi" rangját, amelyet a rossz egyházügyi törvénynek és a politikai lobbijának köszönhet és nem a társadalmilag pozitív létezésének, el fogjuk venni.

3.12.4 És amit megoldunk

√ **A történelmi egyházak működésének támogatását.** A történelmi egyházak előjogait elismerjük, ezeket állam- és egyházközi szerződésekkel megerősítjük. Támogatjuk az egyházak társadalomépítő, karitatív és oktatási tevékenységét. A történelmi egyházaknak kiemelt szerepet szánunk a cigányság integrációjában, ehhez pedig megfelelő állami segédletet adunk egy Cigánymissziós Alap létrehozásával. A történelmi egyházak tekintetében a Jobbik kezdeményezi „Vatikáni szerződés-típusú" alapdokumentumok megalkotását és azok maradéktalan betartatását. Ugyanilyen szerződések megkötését kezdeményezzük a határon túli magyar történelmi egyházakkal, segítve az ottani magyar közösségek megmaradását, megerősödését, azok önrendelkezési törekvéseit.

√ **Az egyházi esküvő állami elismerését.** A házasságot kötő párok adminisztrációs terhelését megkönnyítjük azáltal, hogy megfelelő köztisztviselő jelenlétével és közreműködésével az egyházi esküvő egyben hivatalos állami házasságkötésnek is minősüljön.

√ **A lelkészi jelenlétet az arra igényt tartó helyeken.** A büntetés-végrehajtás, a honvédség és a kórházak területén növeljük a lelkészi jelenlétet.

√ **Műemlékvédelmi és rekonstrukciós programot.** Az egyházi tulajdonokban lévő ingatlanok, műemlékek megóvása érdekében indítjuk el. Ezt a programot kiterjesztjük a határon túli magyarság intézményrendszereire is, és köréjük a magyarság identitását erősítő kulturális centrumokat szervezünk.

3.13 Médiapolitikai program

3.13.1 A negyedik hatalmi ág

Az elavult szabályozás miatt a médiatörvény hiányosságaival, kiskapuival rendszeresen visszaéltek, a törvény céljai nem valósultak meg. A szektor a kétpólusú politikai elit játékterévé vált, ennek jele a frekvenciák kisajátítása a baráti vállalkozások számára, az „egypártrendszer" kialakulása a felügyeletben, illetve a meglévő törvény adta lehetőségek nemzetközi nyomásra történő ki nem használása. ***A korábbi kormányok közös bűneit testesíti meg a médiaoligarchák jelenléte***, a hirdetési milliárdok kiáramlása az állami szférából, valamint a nemzetellenes médiatendenciák erősödése is.

A közszolgálatiság súlyos mélyrepülése zajlott le az „értéksemlegesség" szépen hangzó, de annál veszélyesebb álcája alatt, így mára gyakorlatilag lehetetlen definiálni és számon kérni az alapvető tájékoztatási szolgálat ismérveit. Egymással versengő, széttartó közmédia jött létre, amelyet a Fidesz kormánya komoly politikai kontroll alá helyezett, valamint elmulasztotta az elszámoltatást: a mai napig nem láthatjuk rács mögött az állami médiavagyon elherdálóit, a székházügy érintettjeit, a botrányos tanácsadói szerződések megbízóit és megbízottjait.

A kereskedelmi médiapiac tekintetében a korábbi kormányzatoknak felróható, hogy kiárusították a magyar médiát, és a szakmai célok helyett pusztán nézettségi csúcsra és extraprofitra való beteges törekvés jelent meg általuk. A médiahatóság cinkos hallgatása következtében eközben a média jelentős része elveszítette erkölcsi és szakmai hitelét. Pedig az emberek igényeinek egy részét a média befolyásolja és irányítja, alapjaiban meghatározva ezáltal társadalmunk működését, rendszerét és céljait. Az igénytelen és felelőtlen tartalmak, az erőtlen állami jelenlét eközben egyre komolyabb károkat okoz.

3.13.2 Aminek véget vetünk

Ø **A politikai médiamonopóliumoknak.** Célunk a valódi médiapluralizmus megteremtése, és a véleménydiktatúrák ellenében megkezdjük a tisztességes médiaviszonyok kialakítását. Paritásos felügyelő testületet hozunk létre. A Jobbik megoldásai ebből következően logikusak: monopóliumellenes intézkedéseket alkalmazunk, majd priorizáljuk a lokális szereplők térnyerését. Felgyorsítjuk a digitalizációs folyamatot, ezzel elősegítve a tájékozódás szabadságát és a sokszínű politikai vélemények megjelenését.

Ø **A gyermekvédelmi elvek felhígulásának.** Jól működő, felső bűnügyi és alsó határon túli hírkvótákat vezetünk be. Fontosnak érezzük egy gyermekműsor-támogatási rendszer kidolgozását, egy új gyermek- és ifjúságvédelmi médiastratégia kidolgozását.

Ø **Az állami hirdetéspiac visszaéléseinek.** Ezt a piacot pedig közszolgálati médiára és állami tulajdonú hirdetési felületekre korlátozzuk. A hirdetési kiadásokat az egész állami szektorra nézve maximalizáljuk. A pártfinanszírozás-gyanús állami megrendelésekre elköltött pénzeket ezt követően visszaszerezzük.

Ø **A közszolgálatiság leple alatt folyó pazarlásnak.** Felelősségre vonjuk a milliárdos károkat okozókat. Rendezzük a közpénzből gazdálkodó szervezetek átláthatóságát.

Ø **Az ál-ezoterikus pénznyelő műsoroknak.** Aktivista, beavatkozó politikát folytatunk világos célok mellett. Eltüntetjük a képernyőkről azokat a jós és ezoterikus műsorokat, amelyek visszaélve a vallási és lelkiismereti szabadsággal és a médiaszolgáltatókba vetett bizalommal pénzt csalnak ki a televíziónézőkből.

3.13.3 És amit megoldunk

√ **Tisztességes médiapiacot.** Olyan médiapiacot alakítunk ki, amely egészében alkalmas mind szórakoztató, mind tájékoztató funkcióinak ellátására, mindeközben viszont nem felejti alapvető feladatait és kötelezettségeit sem.

√ **A reklámadót.** A sávos reklámadó bevezetésével új bevételi forrást teremtünk, véget vetünk a kizárólagosan pro-

fitorientált szemléletnek. Reklámokat társadalmi hasznosságuk és egyes tartalmi jellemzők alapján besoroltatnák. A kedvezőbb kategóriájú alacsonyabb különadót eredményezne a megrendelőknek. A közszolgálati és értékes tartalmak megjelenítését adókönnyítéssel és támogatásokkal segítjük, a törvénysértésekre azonnal és a lehető legnagyobb szigorral csapunk le.
√ **A valódi közszolgálatiságot.** Mivel fontosnak látjuk a közmédia szerepét a nemzeti egység megteremtésében és megőrzésében, biztosítjuk a közpolitikai célok mellett a szakmai szempontok érvényesülését is a közmédiában. Világosság tesszük az ellenőrzési és gyakorlati hatásköröket, megteremtjük a társadalmi felügyelet lehetőségét az MTVA felett is, vagyis a Közszolgálati Testület és Közalapítványnak is biztosítjuk a beleszólást a közszolgálati tartalmak gyártási folyamatának ellenőrzésébe.
√ **Az Artisjus hatalmának korlátozását.** Az Artisjus és a többi közös jogkezelő, illetve jogvédő szervezet jelenleg a felhasználók és a szerverüzemeltetők kriminalizálásában, illetve a vendéglátó és idegenforgalmi vállalkozások aránytalan megadóztatásában látja a megoldást, nem pedig a kialakult piaci viszonyokhoz való alkalmazkodásban. Egy szűk érdekcsoport tartja kezében ezen szervezeteket, melyek átláthatatlan módon fizetik ki a befolyt jogdíjakat. A Jobbik szerint ezért nem halogatható a jogvédelem jelenlegi határidejének jelentős mértékű csökkentése, és az, hogy az internetes fájlcserélő rendszerek mint semleges technológiák teljes körű szabadsága és támogatása valósuljon meg, ezzel összefüggésben pedig kerüljön sor az illegális letöltések és kalóz oldalak felszámolására.
√ **Az ingyenes mobilinternetet.** Mérföldkőnek számító lehetőségként tekintünk arra, hogy a negyedik a mobilfrekvencia tervezett állami kézbe vonásával kiváló lehetőség nyílik az ingyenes internet bevezetésére. Ennek célcsoportja leginkább az apró vidéki, elszegényedett régiók falvaiban élő gyermekes családok lehetnek. Alapvető indoka, hogy a lakosság legszegényebb egynegyede esetében a földrajzi élőhely és a magas kereset hiánya komoly esélyegyenlőtlenséget okoz, így az e körben élők esélyein ily módon is javítani kell. Ez azonban nem megy úgy, ha egy átlagos magyar háztartás számára éves szinten több mint negyvenezer forintba kerül egy internet-hozzáférés. Ráadásul a háztartások 86%-ban van asztali számítógép, 56%-ban hordozható számítógép, vagyis a szükséges készülékek jobbára rendelkezésre állnak, de internet-előfizetésre még sincs lehetőségük. Az ingyenesen elérhető internet ezen felül a munkaerőpiacon történő elhelyezkedést és helytállást is támogatja. További érvünk, hogy az internetes ügyintézésen keresztül az állam pénzt spórol meg (kevesebb hivatalt kell működtetni), a személyes ügyintézés elkerülése még a vidéki, jellemzően alsóbbrendű utak terheltségét is csökkenti, és mivel az állam jelen pillanatban tervezi, hogy beszáll a mobil hírközlési szektorba, a minden valószínűség szerint rendelkezésére álló új frekvencia által a piaci ár alatt képes a rászorulóknak mobilinternet-hozzáférést biztosítani.

3.14 Ifjúságpolitikai program

3.14.1 A rejtett erőforrás

A magyar ifjúságnak nem hitelekre, segélyekre és alamizsnára van szüksége, hanem lehetőségekre, hogy a benne rejlő képességeket kihasználva a saját hazájában boldogulni tudjon. Ez ráadásul nem csupán az ő, hanem az egész ország érdeke is. A Jobbik ezért a magyar ifjúságnak a mostani, mindent átható bizonytalanság helyett ***életcélokat és ezek eléréséhez lehetőségeket kíván adni.*** Radikális változásra, szemléletváltásra van szükség, ha egy olyan országot szeretnénk, ahol az ifjúság sorskérdéseivel foglalkozni nem „még egy szakpolitikát”, hanem fontos, a nemzet jövője szempontjából elengedhetetlen kötelességet jelent.
Nemzetünk megmaradásának és fejlődésének kulcsa fiataljaink megfelelő szellemben és módon történő nevelése.
Olyan generációkra van szükség, amelyek a tanulást és a tisztességesen elvégzett munkát tekintik az egyéni-közösségi-társadalmi boldogulás egyetlen lehetséges útjának, és amelyekben megfelelő kötődés alakul ki nemzeti identitásukhoz és hagyományainkhoz. ***Meggyőződésünk, hogy minden magyar fiatal tehetséges valamiben.***
Ezeket a tehetségeket kell felfedeznünk bennük, és mindent meg kell tennünk azért, hogy azokat ki is tudják bontakoztatni. A magyar ifjúságnak minőségi oktatást, biztos és kiszámítható jövőt, szociális biztonságot és a saját egzisztencia megteremtésének lehetőségét kívánjuk megteremteni. Az elmúlt években ***minden korábbi mértéket meghaladó szintű kivándorlásnak lehettünk tanúi,*** százezreknek kellett külföldre menniük, mert itthon nem találtak lehetőséget arra, hogy önálló életüket képességeikhez, szorgalmukhoz méltó módon kezdhessék meg. Az elmúlt több mint két évtized politikai elitjének bűne, hogy tehetséges és tisztességes magyar fiatalok nem találtak boldogulást a saját hazájukban.
A Jobbik kiemelten fontos feladatának tekinti, hogy ez a folyamat megálljon, hogy az ifjúság itthon találja meg a számításait, akiknek pedig el kellett menniük, minél hamarabb és minél nagyobb számban hazatérhessenek egy olyan országba, amely megbecsüli őket. Nekünk ***a magyar ifjúság jelenti mind a nemzet rejtett erőforrását, mind a Jóisten ajándékát.***

3.14.2 Aminek véget vetünk

Ø **A fiatalok munkalehetőségeivel kapcsolatos akadályoknak.** Manapság minden korosztálynak nagy problémát jelent munkát találni. A középkorúaknak azért, mert már nehezen képezhetőek át vagy mert a cégek nem akarják megfizetni őket, a fiataloknak meg azért, mert a feladat betöltéséhez elvárt tapasztalattal nem rendelkeznek. Ilyenkor merül fel sokakban a logikus kérdés, ha nem kezdhetek el dolgozni, akkor hogyan szerezzek tapasztalatot? A Jobbik olyan tör-

vényeket és gazdasági környezetet fog teremteni, ahol minden korosztály talál számára kielégítő munkát, és ezen belül a fiatalok is. A Hét vezér terv ezért tűzte ki mindenfeletti célként a minőségi munkahelyek teremtését. Ezzel meg kívánjuk akadályozni a fiatalok további kivándorlását.

Ø **A fiatalok lakhatási nehézségeinek.** A fiatalok kivándorlásának a munkaszerzés nehézségei mellett a másik fontos kiváltó oka az önálló lakhatás kilátástalansága. A Jobbik otthonteremtési programja ezen a helyzeten kíván változtatni.

Ø **A fiatalok eladósodásának.** Vissza kell térni a diákhitel eredeti céljához, hogy ez a fajta hitel csak a legrászorultabb, felsőoktatási tanulmányt enélkül végezni nem tudó fiatalok számára legyen egy segítség, melyet kamattámogatással vehetnek igénybe. Az egyoldalú, kizárólag az előnyöket bemutatni hivatott marketing helyett egy reális képet festő, a hitel következményeit és veszélyeit is őszintén bemutató tájékoztatásra van szükség. Ki kell vizsgálni a diákhitellel kapcsolatban felmerülő számos problémát, és meg kell szüntetni az ezt kiváltó okokat, hogy egy kormányzati hatáskörbe tartozó intézményről ne az átverésekre asszociáljanak a fiatalok.

3.14.3 És amit megoldunk

√ **Kiszámítható, tervezhető ifjúságpolitikát.** Az előző kormányokban közös volt, hogy megszorítások idején előszeretettel vontak el pénzt az ifjúságpolitikai céloktól. A Jobbik, ezt megállítandó, a kiszámíthatóság és tervezhetőség érdekében rögzítené, hogy meghatározott ifjúságpolitikai célokra a mindenkori költségvetés fix százaléka szolgál fedezetül.

√ **Az ifjúsági törvény megalkotását.** A Jobbik megalakulása óta hangoztatja az ifjúsági törvény szükségességét. Kormányra kerülésünk esetén azonnal nekilátunk – széles társadalmi párbeszéd kíséretében – a megalkotásának.

√ **Valós és hatékony érdekképviseletet.** El kell érni a Nemzeti Ifjúsági Tanács (NIT) mindenkori kormánytól való függetlenségét és működéséhez szükséges anyagi feltételek biztosítását!

√ **A tanulók munka világára való felkészülését.** A pályaválasztási lehetőségek megismertetése és a döntés tudatosabbá tétele érdekében az osztrák példa alapján kötelezővé tesszük a 7. és 11. évfolyamon egy „továbbtanulási tájékoztatás" nevű, heti egyszeri órán való részvételt, amely hozzásegíti a diákot képességeinek és ambíciójának felismeréséhez. Szlovén példa alapján egy olyan projekt beindítását tervezzük, melynek célja a szakmák valós bemutatása, megismertetése a fiatalokkal (főleg a hiányszakmáké, várható bérekkel és az elhelyezkedési valószínűségekkel együtt). Portugál modell alapján erősítenénk a pályaválasztási útmutatást, és olyan iskolai kirándulásokat, üzemlátogatásokat, szakmai konzultációkat szerveznénk, melyek során kiderülhet, ki mi iránt érdeklődik, mi illik a személyiségéhez.

√ **A munkatapasztalatok és képességek fejlesztését.** A máltai Munkahelyi árnyék program mintájára lehetővé tenné, hogy egy pályaválasztás előtt álló fiatal egy hétig egy dolgozó mellé legyen beosztva, hogy lássa, milyen is az adott pozíciót betölteni. Holland minta alapján egyrészt a hiányszakmákban, másrészt pedig olyan szektorokban nyújtanánk támogatást fiataloknak elhelyezkedésre, ahol a közeljövőben a nyugdíjazások miatt munkaerőhiány fog fellépni, így az időseknek lesz lehetőségük szakértelmüket átadni a fiataloknak. A Jobbik erősítené a felsőoktatási intézmények szakjainak megfelelő állami cégek, egyéb vállalatok közötti kapcsolatot, hogy a gyakorlat valóban releváns szakmai tapasztalatot jelentsen. A gyakorlati helyek biztosítását – több európai országhoz hasonlóan – járulékkedvezményekkel kellene ösztönözni. A tanulmányok befejezése utáni gyakorlatok erősítése érdekében szükséges, hogy – a svéd Fiatal potenciál program mintájára – együttműködéseket kössünk a legnagyobb magáncégek és a munkaügyi központok között, hogy 3-6 hónapos gyakornoki helyet biztosítsanak a frissen végzett hallgatóknak.

√ **Fiatal vállalkozók támogatását.** Az európai átlaghoz képest nagyon alacsony fiatal vállalkozói arány javítása érdekében a Jobbik kezdeményezi a középiskolában a vállalkozói létforma erőteljesebb megismertetését és sikeres vállalkozások és vállalkozók mintaként való bemutatását, valamint állandó támogatási lehetőséget a fiatal vállalkozók számára és a nekik szakmai segítséget nyújtani képes szervezetek támogatását (pl. FIVOSZ). Fontos feladat a kezdő vállalkozások fix, adminisztrációs terheinek csökkentése és a piacra történő bevezetésüknek segítése érdekében az ún. inkubátorházak létrehozásának támogatása.

√ **Az elhelyezkedés egyszerűsítését.** Szükséges a jelenlegi, fiatalok után járó munkába állási járulék-kedvezmény újragondolás és kiterjesztése, mert módosításokkal ez a módszer sokkal hatékonyabban tudna segíteni a fiatalok elhelyezkedésében.

√ **Visszaélésektől mentes diákmunkát.** A többek számára egyedüli segítséget jelentő diákmunka kifehérítése, a visszaélések megszüntetése végett szigorítjuk a diákmunkával kapcsolatos ellenőrzéseket, ingyenes jogsegélyt, gyors akciócsoportokat hozzunk létre. Az alapvető diákmunkás jogokról és kötelezettségekről, a középiskolai oktatás keretén belül kötelezően tájékoztató órát kelljen tartani. Diákoknak munkavállalás esetén, az adott munkáltatónál őket megillető jogokat egyértelműsítő kiadványt kell adni. Egyértelműsítjük a diákok munkavállalásához kapcsolódó jogszabályokat. Felsőfokú tanulmányainak befejezéséig (első diploma) minden diák – függetlenül attól, hogy passzív vagy aktív hallgató – támogatott diákmunkát vállalhat. A diákok jogait gyakran és súlyosan megsértő munkahelyeket, valamint diákszövetkezeteket kizárjuk az adó- és járulékkedvezményt biztosító rendszerből.

√ **A korszerű nyelvoktatást és támogatott nyelvvizsgázást.** Szomorú képet mutatnak hazánkról az európai országokat nyelvismeret szempontjából összehasonlító statisztikák. De nem csak ezek, hanem a diplomájukat a nyelvvizsga hiánya miatt át nem vehetők tízezres száma is jól mutatja, hogy súlyos gondok vannak ezen a területen. A nyelvtanulás ne helyesírási szabályok magolását jelentse, hanem olyan mindennapi boldoguláshoz szükséges, beszédcentrikus tudás átadását, amire a valóban szüksége van a fiataloknak. A Jobbik azt szeretné, hogy legyen minden fiatal számára egy középfokú C típusú (vagy azzal egyenértékű A és B típusú nyelvvizsga) vizsgadíja államilag finanszírozott. A felsőokta-

tási intézmények biztosítsanak ingyenes nyelvoktatást a diplomához feltételként megadott nyelvvizsga szintjéig. Számos európai országhoz hasonlóan legyenek nálunk is több szinkronizálás nélküli film a televízióban, mert ez kimutathatóan segíti a nyelvtanulást.

√ **Ifjúsági referensek hálózatát.** A településeken működő, megfelelő szakmai végzettséggel ellátott ifjúsági referensek számának gyarapítása és hálózatuk megerősítése elengedhetetlen a települések fiataljai helyzetének javítása és problémáik megoldása, ezáltal helyben tartása érdekében.

√ **Értékes kulturális programokat.** Elengedhetetlen a színházak, kiállítások esetén a fokozott állami támogatás a fiataloknak szóló jegyeket illetően (nemcsak diákok esetén, hanem minden fiatal számára), illetve az, hogy a közoktatási, szakiskolai és felsőoktatási intézményekben az arra valóban érdemes szabadidős programok legyenek reklámozva.

√ **Igényes és biztonságos szórakozási lehetőségeket.** Elengedhetetlen az ún. ifjúsági házak létrehozása minél több településen, amely egyfajta közösségi helyként lehetővé tenné a fiataloknak a szabadidő hasznos és igényes eltöltését. A biztonságos kikapcsolódási lehetőségek érdekében a Jobbik javasolja, hogy a pénteki és hétvégi napokon a szórakozóhelyek környékét a rendőrség kiemelt jelenléttel biztosítsa.

√ **A Cserkészmozgalom támogatását.** Hazánk egyik legnagyobb és legjobban szervezett ifjúsági szervezete olyan értékrend képviselője, olyan szellemi és testi nevelést nyújt a fiataloknak, amely alapján a szervezet kiemelt támogatása a Jobbik számára is egyértelmű kötelesség.

√ **Helyi ifjúsági érdekképviseletet, ifjúsági önkormányzatokat.** A Jobbik céljának tekinti, hogy minél több településen alakuljon meg az ifjúsági önkormányzat, jöjjön létre a fiatalok e testülete, hogy ezen keresztül is jobban tudják érvényesíteni érdeküket, valamint közéleti aktivitást folytassanak és tapasztalatokat szerezhessenek.

√ **Az önkéntesség ösztönzését.** Az önkéntesség ösztönzése érdekében olyan értékes szabadidős kedvezményekre jogosító előnyöket kell biztosítani a fiataloknak, amik motiválóan hatnak rájuk és maguktól fogják választani az önkéntes munkában való részvételt.

√ **Az elhelyezkedés elősegítése.** Szükséges a jelenlegi, fiatalok után járó munkába állási járulék-kedvezmény újragondolása és kiterjesztése, mert módosításokkal ez a módszer sokkal hatékonyabban tudna segíteni a fiatalok elhelyezkedésében.

3.15 Környezetvédelmi program

3.15.1 Egy tabu ismét ledől

A Jobbik nemzeti párt, és – minden melldöngetést kerülve, de határozottan – hisszük, hogy a zöldgondolat és markáns nemzeti politika nem ellentéte, hanem éppen fordítva feltétele egymásnak. Valóban létharmonikus, hiteles környezetvédő programmal csak az állhat elő, aki szereti, becsüli és tiszteli azt a földet, ahol él, annak múltját, kultúráját és társadalmát, vagyis aki nemzeti gondolkodású. Itt az idő tehát, hogy ***szakítsunk azzal a nyugati hazugsággal, hogy a környezetvédelem balliberális privilégium.*** Sőt, itt az idő, hogy rámutassunk mind az európai, mind a hazai balliberális zöldmozgalmak sekélyességére, vadhajtásaira és hiteltelenségére. Ki kell mondani, hogy ezen mozgalmak mögött az esetek jelentős részében unatkozó felsőpolgári fiatalok felszínes kaland- és életcél keresése vagy az őket eszközként használó ipari lobbik állnak. Mi, jobbikosok imádjuk a Kárpát-medencét, a hazánkat és imádjuk a nemzetünket, a magyart, ebből pedig egyenesen következik, hogy a legelszántabb harcosai vagyunk környezetünk megóvásának, létharmonikus alakításának.

Miután a magunk szerepét kijelöltük a környezetvédelemben, van még egy fontos alapelv, melyet tisztázni kell. A modernkori ember és a tradicionális – ipari forradalom előtti – ember közötti különbségek egyike a világhoz és a természethez való viszony. Amíg a tradicionális ember benne élt a világban, annak szerves részeként, addig a mai kor embere kiszakadt abból, elidegenedett a természettől, és ebből következően arra, vagy mint fogyasztási cikkre, vagy mint legyőzendő ellenségre tekint. Mindkét esetben uralkodni akar a természet felett, míg a korábbi korokban harmóniában élt vele. A létharmonikus kapcsolat idején az az összefüggés, kölcsönhatás, amely ember és természet között fennáll, egyértelmű volt. Mára ez a tudás elveszett, így jelenhettek meg azok a felszínes és tragikomikus mozgalmak, amelyeknek vezetői, tagjai között csupa balliberális bohóc és zavaros figura található. A Jobbiknak a mélyökológiai, tudatökológiai mozgalom gondolataiból merítve az a környezetvédelmi alapelve, hogy ***csak az ép, egészséges és harmonikus tudatú közösségek képesek hatékony zöldpolitikára.***

3.15.2 Dísztárca

Rátérve most már a magyarországi környezetvédelem helyzetére, elmondható, hogy valamennyi eddigi kormány mostohagyermekként kezelte a területet, a többpárti kormányokban rendre a ***kisebbik koalíciós partner kapta meg a tárcát mint valami hangzatos, de súlytalan területet.*** Ezek után nem meglepő, hogy az érdemi cselekvés helyett az ágazatot egyrészt a központi költségvetés bevételi forrásaként (bírságok), másrészt a korrupció útján lenyúlható pénzek (uniós pályázati források) aranytojást tojó tyúkjaként kezelték. A tehetetlenséget kodifikációval igyekeztek leplezni, ezért a terület jogi szabályozása túlzottan bonyolult és átláthatatlan, rengeteg az adminisztrációs teher és kevés a környezet védelmét valóban szolgáló szabály.

Sem a bal- sem pedig a jobboldali kormányok nem tudtak mit kezdeni az illegális hulladéklerakással és a veszélyes

hulladék eltüntetését maffiaszerűen végző szervezett bűnözői csoportokkal. A vízügy és a vízgazdálkodás kizárólag az árvízvédelemre korlátozódott, nem volt olyan felelős gazdája a területnek, aki a másik oldalt, a víz megtartását, mennyiségi és minőségi védelmét is próbálta volna megoldani. Ennek nyomán milliárdos károk érik minden évben az országot. A vízügyi diplomáciában a kormányok rendre csúfos kudarcot vallottak, pedig Magyarország esetében, ahol Trianon óta a felszíni vizek 95%-a külföldről érkezik, ez kulcskérdés. Hatékony klímavédelmi és energiahatékonysági intézkedések helyett az üzleti alapú szén-dioxid-kvótakereskedelemből származó bevételekre játszottak az egymást követő kormányok, miközben a lakossági és az ipari, szolgáltatói szektor is rendkívül energiapazarlón működik. ***Sok tehát a teendő***, amely a leendő Jobbik-kormányra vár.

3.15.3 Aminek véget vetünk

Ø **Az illegális hulladéklerakóknak.** Hazánk az uniós csatlakozás után egyre gyakrabban vált különféle illegális hulladékszállítmányok célországává. Nagyon jól jelzi gyarmati sorsunkat ez a kérdés is, hiszen az olcsó munkaerőt adó, majd külföldi késztermékeket vásárló társadalomnak a jutalma, hogy a veszélyes anyagokat is az ő nyakába öntik. A Jobbik zéró-toleranciát hirdet az illegális hulladéklerakókkal szemben, akár hazai, akár külföldi az elkövető.

Ø **A vörösiszap veszélyének.** Megkezdjük a magyarországi vörösiszap-tározó kazetták felszámolását, a bennük található fémek kinyerését állami eszközökkel tesszük gazdaságossá.

- **A vízdiplomáciai bénultságnak.** Megteremtjük a vízdiplomáciát, újratárgyaljuk szomszédos országainkkal a megkötött kétoldalú vízügyi egyezményeket nemzeti érdekeinknek megfelelően. Leállítjuk, és a jövőben kizárjuk a közcélú vízi létesítmények magánkézbe adását, az eddigi privatizált létesítményeket visszavesszük állami tulajdonba és kezelésbe. Törvényt alkotunk a felszíni és a felszín alatti vízkincsünk védelmében, a magyar kézben tartásának biztosítására. Tárgyalóasztalhoz ülünk a szlovák féllel a Bős–Nagymarossal kapcsolatos hágai ítélet nemzeti érdekeinket maximálisan érvényesítő végrehajtása érdekében.

Ø **A környezetvédelmi területen jelentkező korrupciónak.** Felülvizsgáljuk a regionális hulladéklerakók építésével és a régi szeméttelepek rekultivációjával kapcsolatos szerződéseket, ahol a fővállalkozók által szerződésben kikötött díjak a valóságban gyakran az alvállalkozónak kifizetett díj 10-50-szeresére rúgnak. Felülvizsgáljuk a privatizációs szerződések környezetvédelmi vállalásainak teljesülését, és elmaradás esetén jogi úton kényszerítjük ki a teljesítést. A környezetvédelmi kármentesítésre elköltött források hasznosulását is vizsgálni fogjuk, illetve a mögöttük álló teljesítés valóságalapját.

3.15.4 És amit megoldunk

√ **A szelektív hulladékgyűjtést.** A hulladékkezelésben teljes körűvé tesszük az ingyenes lakossági szelektív hulladékgyűjtést. Csökkentjük a kommunális díjakat, az anyagában nem hasznosítható hulladékfajtákat energetikai céllal hasznosítjuk.

√ **A környezettudatos gondolkodást.** Erősítjük a környezettudatos magatartásra nevelést mind az oktatási programokban, mind az állami irányítású közmédiumokban.

√ **Az ország vízmegtartó képességének megteremtését.** Folyóvizeink hasznosítására komplex stratégiát dolgozunk ki, melynek része a Duna–Tisza-csatorna, valamint az ennek megvalósításához szükséges duzzasztóművek megépítése. Növeljük a vízmegtartó képességet, javítjuk a mezőgazdasági öntözés hatékonyságát, a hajózás feltételeit és olcsó villamos energiát termelünk az ökológiai szempontok maximális figyelembe vétele mellett. Mindezzel egyébként több mint százezer munkahelyet hozunk létre.

√ **A vízi élővilágunk gazdagságának megőrzését.** Természetes álló- és folyóvizeink élővilágát helyreállítjuk, leszámolunk az orvhalászattal. Az ezeréves hagyományokkal rendelkező ártéri gazdálkodás visszaállításának feltételeit megteremtjük.

√ **Az erős állatvédelmet.** Létrehozunk egy önálló, állategészségügytől elkülönült állatvédelmi igazgatást a Környezetvédelmi Minisztériumon belül. A kóborállat-jelenséget megszüntetjük. Támogatjuk az állatkísérleteket helyettesítő alternatív módszereket. A vidéki településeken hihetetlen módon elterjedt állat-, azon belül legfőképpen kutyaviadalokat a legszigorúbb szankciókkal felszámoljuk.

√ **A tudatosabb energiagazdálkodást.** Támogatjuk a hazai ásványkincsekre épülő energiatermelést a környezeti szempontok érvényesítésével, az elérhető legjobb technológia alkalmazása mellett. Állami támogatással ösztönözzük az energetikailag független, ún. passzívházak elterjedését. A megújuló energiákra (biomassza, nap, szél, földhő) alapozó helyi energiaellátó rendszerek elterjedését szorgalmazzuk az energiafüggetlen települések modelljének meghonosítása érdekében. Az éjszakai áram hasznosítása érdekében támogatjuk egy szivattyú-tározós erőmű megépítését, mely a paksi blokkok, a dunai és a tiszai vízi erőművek éjjel termelt energiáját tárolja a nappali csúcsfogyasztás idejére, így csökkentve a drágább importált áram mennyiségét. Az energiahatékonyságot növelő beruházásoknak prioritást biztosítunk az ilyen hozadékkal nem bíró beruházásokkal szemben. A teherszállításban a környezetbarátabb és fajlagosan sokkal energiatakarékosabb vasúti és vízi megoldások elterjedését támogatjuk.

3.16 Fogyasztóvédelmi program

3.16.1 Az vagy, amit megeszel

A fogyasztóvédelem manapság egyre fontosabb szerepet tölt be. Bizonyos helyein a világnak a politikai viták egyik legfontosabb ütközőpontjává vált. Miközben a globális kapitalizmus révén a pénz- és profitközpontú gazdaság szinte akadály nélkül öleli körbe a glóbuszt, miközben modernkori kizsákmányoló láncok jönnek létre a világ különféle régiói és országai között, miközben a virtuálisan keringő tőke többszörösére duzzadt a reálgazdaságnak, eközben van egy más, éppen ellentétes előjelű folyamat is. ***Megjelenik az emberközpontú gondolkodás***, amely értéknek nem a termelést, a fogyasztást, a profitot tartja, hanem magát az embert annak méltóságával és isteni teremtettségével. Még akkor is van, ha ez nem mindig tudatosul a fogyasztóvédőkben.

A Jobbik szerint ***a hazai fogyasztóvédelem több szempontból is embrionális állapotban van***. Egyrészt nincs itthon kultúrája még ennek a hozzáállásnak, a polgári kurázsi szintje nagyon alacsony. Másrészt az ország kiszolgáltatottsága sem biztosít kedvező klímát az öntudatos és figyelmes életminőség szélesítéséhez. Végül a politikai vezetés, a mindenkori kormányok sem tettek semmit azért, hogy a társadalmat ebben megerősítsék. Azt tévesen valamiféle protestálásnak tekintették, amitől féltették politikai hatalmukat, ahelyett, hogy társadalmi erőket mozgósítottak volna a saját politikai célkiűzéseik megsegítésére. Persze ehhez pozitív célkitűzések kellettek volna…

3.16.2 Aminek véget vetünk

Ø **A különadók átterhelésének.** Féltucatnyi ágazati különadó nehezíti a magyar lakosság helyzetét, azon egyszerű oknál fogva, hogy jelentős részét áthárítják őket rájuk. A banki ágazati adóról ez már bevezetése után pár héttel kiderült, de még a távközlési különadó ára is megjelent az ügyfelek körében, más típusú szolgáltatások árainak emelkedése által. A tranzakciós illeték csak hab volt a tortán, amely által az adózott jövedelmünk újra és újra adózik, hiteltörlesztéskor, de takarékszámlára történő utalás során is. A jelenlegi kormány bűne, hogy a különadó-típusok áthárítását semmiféle mechanizmus nem akadályozza meg, a kabinet pedig emellett nem rendel elég költségvetési forrást az ellenőrző szervezetekhez, így az MNB-be olvadt pénzügyi felügyeletnek és a GVH-nak. Komoly szankciókat kell foganatosítani azon bankokkal szemben, amelyek áttételes módon, mégis adóelkerülési okokból terhelik meg ügyfeleiket, emelve a havidíjakat, hitelkártya-díjakat, átutalási költségeket. Így a szinte észrevétlen kis összegekkel újabb milliárdokat vonhatnak el az emberektől. Ennek megakadályozása érdekében a Jobbik egy monitoring-rendszer felállítását szorgalmazza, amely nemcsak vizsgálná, milyen összegeket hárítanak át a bankok, hanem szükség esetén szankcionálná is azokat.

Ø **A hungarikumok körüli anomáliáknak.** Az ún. „magyar termékek" meghatározása, körülírása során példás szigorúsággal és büntetéssel kell fellépni. Zéró toleranciát kell alkalmazni, azaz ne lehessen külföldi összetevő a magyar termékekben. Komoly piacvédelem mellett erős marketingkampányt kell szervezni a hungarikumok köré, hogy nyugaton és keleten egyaránt elterjesszük a magyar termékeket, és hogy élelmiszereink minőségének kérdését társadalmi kérdéssé tegyük – annak érdekében, hogy a silány, egészségtelen termékeket kiszoríthassuk a magyar élelmiszerpiacról. Jelenleg harmincnégy olyan védjegy ismeretes, amely hazaiként vagy hungarikumként tüntet fel bizonyos árukat, árucsoportokat, ezért mindenképpen egységes rendszert kell alkotni. Az e ciklusban született szabályozás némiképp segít a helyzeten, azonban egyes márkanevek és termékcsoportok még mindig megtévesztő módon kerülhetne a polcokra. Ennek elkerülése érdekében elengedhetetlen a védjegytörvény módosítása és a már piacon található jegyek felülvizsgálata, a visszaélők szankcionálása is.

3.16.3 És amit megoldunk

√ **A szociális bankszámla bevezetését.** A kisnyugdíjasok és a kiskeresetűek számára vezetnénk be. A nehéz sorban élő emberek számláit mentesítenénk mindenféle tranzakciós költségtől, számladíjtól, így a szükséget szenvedők, dolgozók szinte ingyen bankszámlát tarthatnának fenn. Az elképzelés jellemzően a szegényeken és a középosztálybelieken segítene, így elsősorban a 200 ezer forint alatt kereső állampolgárok vehetnék igénybe. A szociális bankszámla az alapszolgáltatások igénybevételét biztosítaná. Emellett egy felülvizsgálati folyamatot kezdeményezünk, amely a munkavállalókat minden esetben érintő, kirívóan magas banki költségek összetételét és indokolt voltát vizsgálná.

√ **Vidék Bankja létrehozását.** A takarékszövetkezeteket a kormánytöbbség önkényesen államosította. Ez elvileg lehetőséget adna arra, hogy az állam megvalósítsa azt a Vidék Bankja koncepciót, amelyet a Jobbik javasolt már 2010-ben, de az azóta kiderült privatizációs tervek leleplezték, hogy a politikai szándék nem ez. A Jobbik jogszabály-módosítással visszaállítja a takarékszövetkezetek önállóságát, a megfelelő tőkeellátottság, pénzügyi garanciavállalás és hitelkihelyezési szakértelem biztosításával annak érdekében, hogy a vidéki gazdálkodók, vállalkozók és magánszemélyek elegendő és olcsó hitelhez jussanak.

√ **Komoly fogyasztóvédelmi bírságolásokat.** A fogyasztóvédelmi felügyelet jelenlegi gyakorlata nem bír elrettentő hatással. A bírságolás menetén és rendszerén úgy kellene változtatni, hogy a nettó árbevétel arányában határozzák meg a kivetett összeget, amely 1-2 százaléktól indulva akár az 50 százalékot is elérhetné. El kell érni, hogy több tízmilliárdos büntetések is kilátásban legyenek, amelyek valóban fenyegető súllyal bírnak a multinacionális cégek számára. Ennek nyomán a Jobbik már ellenzékből olyan módosítást eszközölt, minek nyomán a korábbi bírságmaximum tízszerese (kétmilliárd forint) is kivethető a multicégekre – ez körülhatárolhatja, mire számíthatnak tőlünk a vásárlók bizalmával visszaélő társaságok. Elképzeléseink szerint azokra, akik folyamatosan megszegik a szabályokat, azokra a működési

engedély felfüggesztése – akár 30-60-90 napra – is várhat. Ezzel párhuzamosan elengedhetetlen ellenőriznünk, hogy a büntetett cégek semmilyen formában ne hárítsák tovább a szóban forgó összeget munkavállalóikra. A Jobbik célja, hogy megtisztítsa a piacot, és csak azokat tartsa itt, akik képesek betartani a nemzetgazdasági szempontból egészséges játékszabályokat.

√ **Gyermekétkeztetési csomagot.** A Jobbiknak tízpontos megoldási programja van, amit étkeztetési és dietetikus szervezetekkel közösen dolgozott ki. Ebben szerepel az iskolai automaták betiltása, az egészségre ártalmas kényelmi termékek helyett a hazai alapanyagból készült, egészséges élelmiszer-alapanyagok használatának ösztönzése, cukor helyett a méz fokozott alkalmazása. Ezeken túl szükséges szakemberekből álló csoportok felállítása, amelyek segítenek a helyes, helyben elérhető alapanyagokból összeállított étrend kimunkálásában. Fontos tervünk, hogy a gyermekek számára tudatos életvezetési oktatási formákat vezessenek be, valamint fejlesszék az ízlésvilágukat és egészséggel kapcsolatos szemléletüket, például farm- vagy üzemlátogatások által, hogy megismerhessék, hol és hogyan készülnek az élelmiszerek és alapanyagaik.

√ **Családellátó szolgálat felállítását.** A gyermeket vállalók olcsóbban juthassanak hozzá az alapvető élelmiszerekhez és tanszerekhez. E csomag részeként árdrágítás nélkül érkezne a kapukhoz nem csak a zöldség és a gyümölcs, de a bekerülési áron (vagy valós rászorultsági alapon ingyen) kapott tankönyvek csomagja is.

√ **A fogyasztóvédelmi kultúra terjesztését.** Elengedhetetlennek tartjuk a pénzügyi és fogyasztóvédelmi ismeretek oktatásának bevezetését, már az általános iskola felsőbb osztályaiban.

3.17 Turisztikai program

3.17.1 Indulj el egy úton!

A turizmus a hazai GDP 9%-ához járul hozzá, ennek ellenére a turizmus-vendéglátás szektor méltatlanul mostoha elbánásban részesül a kormányzat részéről. Magyarország magas hegyek és tenger nélkül is ***a turizmus egyik európai fellegvára lehetne***, több százezer embernek adhatna munkát. Olyan területről beszélünk, amelynek még abban az esetben is nagy a fejlődési lehetősége, ha többletforrást nem is biztosítanánk a számára. Ehhez „csak" biztonságos, tiszta, rendezett, mosolygós Magyarországra van szükség. Amennyiben a turizmus támogatására nyújtott forrásokat kizárólag szakmai megfontolások szerint, közösségi érdekek mentén ítélnék oda, úgy nem csak a szavak szintjén lenne a turizmus gazdasági mélyrepülésünk megállításának letéteményese. A turizmus-vendéglátás a legkülönbözőbb vállalkozásoknak képes biztos megélhetést adni, akik mindannyian jelentős mértékben tudnának gazdasági növekedésünkhöz hozzájárulni – csak más jogszabályi és mentális környezetben. Az összes ágazaton belül az itt dolgozók bére a legalacsonyabb, a nemzetgazdasági átlag kétharmada alatt van, ami nem jó motivációs körülmény.

A folyamatosan hivatkozási alapként emlegetett ***Európai Unió egyik tagállamában sincs olyan magas általános forgalmi adó, mint hazánkban.*** Ugyanakkor ott még nagyon sok helyen óriási ÁFA-kedvezményt is élveznek az idegenforgalmi és éttermi vállalkozások. Az ÁFA mérséklésével több pénz maradhatna a vállalkozásoknál, szorult helyzetükön tudnánk enyhíteni a lépéssel, a csökkentett adómérték a fogyasztói árak mérséklődével is járhatna, ami forgalomnövekedést eredményezne.

A Jobbik célja, hogy Magyarországon egyszerre erősödjön a belföldi turizmus, és eközben a nemzetközi turizmus egyik legkedveltebb úti célja is legyen. Akár azért, mert a tavaink, a folyóink, a gyógyvizeink, az alföldünk, a boraink, a pálinkánk, az ételeink, az erdeink, a lovas hagyományaink, a történelmi emlékhelyeink, a népi kultúránk, a falusi turizmusunk, akár bármi más vonzza ide, úgy menjen haza, hogy ide még mindenképpen vissza akar térni. ***A magyar turizmusnak a sokszínű adottságaink miatt több lábon kell állnia***, és a vendégeket varázslatos kínálatával kell elkápráztatnia. Tudatosulni kell mindenkiben, hogy amíg ember él a földön, addig enni, inni, pihenni és szórakozni akar – és nem mindig otthon. Ezen tény felismerése országokat tart a turisztikai világranglisták élén, ahová mi is felkerülhetnénk egy gyökeres szemléletváltással.

3.17.2 Aminek véget vetünk

Ø **Az Artisjus gátlástalanságának.** Az Artisjus – Magyar Szerzői Jogvédő Iroda Egyesület – elképesztő elvek és gyakorlat mentén sarcolja az elsősorban turizmusban, vendéglátásban érintett vállalkozásokat. Az Artisjus által bevasalt szerzői jogdíjak figyelmen kívül hagyják az egység valós forgalmát, a díjszabás módja egy átlagos vállalkozásnak teljesen átláthatatlan. Az általuk egy bekapcsolt televízió után havonta beszedett díj egy alig látogatott kis vendéglátó egység számára lassan már kitermelhetetlen.

Ø **A HACCP-rendszernek.** A vendéglátósok körében méltán meggyűlölt rendszer működtetése – még utólagos enyhítéseivel is – alkalmatlan, illetve felesleges eszköz az élelmiszerbiztonság megteremtésére. A NASA 1959-ben űrhajósok élelmezési biztonságára kidolgoztatott módszerének alkalmazása indokolatlan akkor, amikor számtalan betartatott jogszabály garantálja az élelmiszerek szállításának, feldolgozásának, tárolásának rendjét. Olyan napi adminisztrációs és rendszeres pénzügyi teherrel jár a rendszer működtetése, ami már a hatékony munka rovására megy, ezért alkalmazását meg kell szüntetni.

Ø **A magas minősítési díjaknak.** A különböző szálláshelyek osztályba sorolása, egységes minősítése indokolt, azonban a nem szállodai szintű szálláshely-szolgáltatók (vendégházak, apartmanok, kempingek) esetében érvényes minősítési

díjak nagyon magasak. Ezek az elsősorban a vidéki turizmusból élő vállalkozások számára olyan anyagi terhet jelentenek, amit nehezen tudnak kigazdálkodni. A minősítő szervezetek számára az eljárási díj megállapításához – arányában és összegszerűségében is – jogszabályban rögzítjük a felső határt.

Ø **Az indokolatlanul kemény bírságolási gyakorlatnak.** A szűkös költségvetési keretszámok soha nem látott mértékű, kényszeres bírságolási hullámot indítottak el a különböző szakhatósági szervek részéről. A nem ritkán anyagilag is érdekeltté tett ellenőrök egy szezon alatt képesek lefejezni egy vállalkozást, az adóhatóság is irreális mértékű becsült árbevételt feltételez, illetve alkalmaz bírságolási portyái során. A szakma hatósági fojtásán enyhíteni szükséges.

3.17.3 És amit megoldunk

√ **A vendéglátásban dolgozók egyszerűsített foglalkoztatását.** A vendéglátásban dolgozók nem tartozhatnak az egyszerűsített foglalkoztatottak körébe, így őket – ellentétben a mezőgazdaságban és az idegenforgalomban munkát vállalókkal – a szezonális jellegnek megfelelően nem tudják a munkáltatók előnyös feltételekkel felvenni. Az eseti megnövekedett forgalmat így gyakran csak kényszeráthelyezéssel lehet kiszolgálni, ami a színvonal rovására megy.

√ **Nemzeti légitársaság létrehozását.** A Malév csődjének a turizmusra, vendéglátásra tett kedvezőtlen hatása felbecsülhetetlen, még úgy is, hogy a kieső járatok egy részét viszonylag hamar átvette néhány más légitársaság. A Jobbik szerint szükség van egy nemzeti légitársaságra. Soha nem azt kell vizsgálni egy nemzeti légitársaságnál, hogy nyereséges volt-e önmagában, hanem azt, hogy az ország turisztikai ágazatán belül milyen hozzáadott értéket teremtett, és maga az ágazat a többi kiszolgáló tevékenységgel együtt milyen adóbevételt produkált az államnak, valamint összességében nyereséges volt-e az ágazat. A turizmus önmagában képes eltartani egy légitársaságot. Európában nehéz olyan légitársaságot találni – Malév méretűt, nem fapadosat –, amely önmagában nyereségesen üzemeltethető.

√ **Az irányított fogyasztás fejlesztését.** A Széchenyi-pihenőkártya, illetve a különböző étkezési utalványok az irányított fogyasztást célozzák, azonban az állam az átlagos munkavállalók igényeitől és lehetőségeitől függetlenül, önként határozza meg a felhasználási lehetőségeket, például a SZÉP-kártya esetén a három „zseb” (szálláshely, vendéglátás, szabadidő) feltöltésének mértékét. A jelenlegi paternalista gazdaságpolitika az emberek valós életkörülményeit nem veszi figyelembe.

√ **A gyógyturizmus állami, stratégiai támogatása.** Miután hazánk a gyógyvizeiről világszerte ismert, az orvostudomány is fejlett szinten áll, nem véletlen, hogy a gyógyturizmus a szektor önálló életet élő ágazata lett. A kongó ürességű tb-kassza miatt csak a gazdag emberek kiváltsága az üdülőhelyi gyógycentrumok szolgáltatásainak igénybevétele, a többiek számára több hónapos várakozás után nyílik meg egy szerény színvonalú lehetőség. Az eddigi kormányok súlyos felelőssége, hogy a gyógyturizmust is csak a tehetősek lehetőségének hagyta meg, a gyógyulás, egészségmegőrzés kapuját mindenki számára meg kell nyitni.

√ **A hazai alapanyagok piaci szerepének erősödését.** A Jobbik stratégiai célja a magyar élelmiszertermelés minőségi és mennyiségi fejlesztése. Ennek fényében fontos feladat a vendéglátósok adminisztratív eszközökkel történő irányítása nyersanyagbeszerzéseik során a hazai termékek felé.

√ **A turisztikai ágazat sokszínűségét.** A Jobbik támogat minden olyan turisztikai irányvonalat, amely speciális igényeket elégít ki (vadászati, lovas-, konferencia-, gasztro-, vallási stb. turizmus), azonban a kormányzati támogatásukat tekintve egyik sem lehet egyeduralkodó, nem növekedhet kirívóan a másik kárára.

3.18 Közlekedéspolitikai program

3.18.1 Társadalmi szintű extrémsport

Mivel az elmúlt huszonnégy év kormányai egy területet sem képesek felmutatni ennyi idő után, amelyben sikeresnek lennének nevezhetőek, így nem csoda, hogy a közlekedéspolitika is a rendszerváltozás vesztesei közé sorolható. Az autópálya-építések látszólag a fejlődés és a modernizálódás illúzióját kelthetik, de emellett ***elmaradt az alacsonyabb rendű utak korszerűsítése***, pedig az emberek többsége ezeket az utakat használja arra, hogy dolgozni menjen, hogy orvoshoz vigye a szüleit, vagy iskolába a gyermekeit. Ma Magyarországon számtalan olyan út létezik, amely életveszélyes és amelynek felújítása évek óta tolódik, halasztódik. Ha valaki ma megnézi a Mátra környéki utakat, amelyeknek egyébként a turisztikai terhelése nagynak mondható, akkor lehet, hogy legközelebb már más kirándulási célt választ. Persze, ha talál megfelelő minőségű utakat...

A hiánylistát pedig folytathatjuk. Elmaradt a Duna magyarországi szakaszán a hajózhatóság megvalósítása, válságba került a hazai és exportpiacokra is termelő autóbusz-, és vasútijármű-gyártás, csak selejtpótlásra futotta a közlekedési járműpark korszerűsítése helyett, elmaradt a korszerű parkolási rendszerek kialakítása. A nagy közúti forgalom miatt magas a balesetek száma, amelyek okai között nemcsak az ittas vezetés, a gyors vagy a környezeti feltételeknek nem megfelelő hajtás, hanem sokszor az utak hibái is ott vannak.

Nemzetközi szinten, de leginkább önmagunkhoz képest is látványos lemaradás tapasztalható hazánk közlekedésében, ami leginkább a közösségi közlekedés területén aggasztó. Ez a hátrány mindenki számára a járművek műszaki színvonalában, a vonali kapcsolatok összehangolatlanságában, az útvonalak balesetveszélyes állapotában napi tapasztalat, amik javítására az egymást követő kormányok legfeljebb csak kényszerből és akkor is tűzoltási szinten avatkoztak be. A stratégiaszintű gondolkodás hiánya miatt a közutak zsúfolttá váltak, ugyanakkor a vasúti rendszerek elhanyagoltságuk

következtében vesztették el szerepüket, míg a folyóink közlekedési adottságai még a lehetőségek szintjén sem fogalmazódtak meg döntéshozói szinteken.
A kialakult helyzet eredményeként megállapítható, hogy ***Magyarország nemzetközileg a közlekedés lassulása miatt fokozatosan hátrányba került***, így a környező országokon keresztül valósultak meg a nemzetközi forgalmat lebonyolító rendszerek. Ugyanakkor az is megállapítható, hogy a ma működő eszközök elavultak, lassúak és működésük jelentős körszennyezéssel jár, ami már a belső igények szerint sem elfogadható.
Ezért kijelenthető, hogy az elmúlt 24 év során a nemzeti vagyonkörbe tartozó közlekedési rendszereket tönkretették, a maradékot pedig a gazdátlanság és rendezetlenség uralja. Ezért a Jobbik számára a közlekedéspolitika nem pusztán bevételt hozó gazdasági tevékenység, hanem egyszerre stratégiai, államigazgatási, környezetvédelmi és népjóléti kérdés is, amit ezért együtt kezelve kívánunk megjavítani. Ennek alapeleme a közösségi közlekedés, amelyet országosan szinten kell elkezdenünk. Ebben meghatározó teherelosztó szerepet szánunk a vasúti és vízi közlekedés fejlesztésének.

3.18.2 Aminek véget vetünk

Ø **A közutak túlterheltségének.** A Jobbik nem csupán szavakban, de konkrét politikai intézkedések meghozatalával is tenni fog azért, hogy a sokszor elviselhetetlenné vált közúti forgalmat részben átterelje a vasúti és folyami közlekedésre. Ezzel megteremtve egy a gazdasági fejlődést serkentő, a társadalmi nyugalmat kevésbé irritáló és a környezet megóvásával kapcsolatos szempontokat figyelembe vevő harmonikus egyensúlyt a közlekedésben.
Ø **A veszélyes közutaknak.** A veszélyzónának minősített helyszíneket átalakítjuk, biztonságossá tesszük. A gyalogosok védelme érdekében az erre vonatkozó szabályokat szigorítjuk, több biztosított gyalogátkelőt létesítünk telepített kamerarendszerekkel. A településelkerülő útvonalak létesítését fokozzuk. Előtérbe helyezzük a 2x2 és a 3 forgalmi sávos úthálózat fejlesztését. A közutak teherforgalmát a szabályzók szigorításával csökkentjük, az okozott társadalmi költségeket a tranzitforgalom díjtételeibe építjük be. A működés-forgalmi adatokból, valamint a kiszolgáló háttérköltségek egyensúlyából származtatott használati díjrendszert dolgozunk ki és vezetünk be. Országos információs rendszert készítünk, megjelölve az utak állapotát, a felújítási munkákat, a bejelentéseket, a fejlesztési-karbantartási terveket, valamint a forgalmi és baleseti statisztikákat.
Ø **A közveszélyes sofőrök ámokfutásának.** A jogosítvány nélkül, az alkoholos állapotban vagy drog hatása alatt vezetőkkel szemben szigorúbban lépünk fel. A hivatásos jogosítvány megszerzéséhez az alapokon túl rendkívüli vezetéstechnikai ismereteket, továbbá az alkalmazás sajátossága szerinti (kiemelt városi forgalomra) eredményes vizsga meglétét írjuk elő.
Ø **A vasúti közlekedést veszélyeztető bűncselekményeknek.** Fokozottan veszélyes üzemi területté, ezért zárt területté nyilvánítjuk a vasút teljes területét a vagyon-, a baleset- és az életbiztonsági szempontok alapján. A közlekedést érintő bűncselekményeket, a fém- és kábellopásokat drasztikus keménységgel felszámoljuk. Szakemberekkel erősítjük a vasútbiztonsági szolgálatot, regionálisan külön vasúti nyomozó osztályt hozunk létre egyes rendőr-főkapitányságokon. Növeljük a vasút és a közút találkozási pontjainak balesetvédelmi biztonságát, és lehetőség szerint megszüntetjük e csomópontok szintbeli kereszteződését.

3.18.3 És amit megoldunk

√ **A komplex fejlesztést.** A vasúti pályák infrastruktúra-fejlesztését és építését komplex szemléletben, a tényleges forgalmi igényeknek megfelelően a közúti fejlesztésekkel összehangoltan végeztetjük el. Folytatjuk a gyorsvasút hálózat építését, amely rendszerszinten lesz alkalmas személy és áruszállításra is. Ez már önmagában is csökkenti a közutak terheltségét.
√ **A vasúti működés teljes közlekedési vérkeringésbe való bekapcsolását.** Az állomások és csomópontok korszerűsítésénél megköveteljük az autóbuszos csatlakozások rendszeren belüli, valamint az egyéni közlekedés járműveinek korszerű, a környezetet nem terhelő parkolási lehetőségek kialakítását.
√ **A vasúti hálózat megőrzését és fejlesztését.** Felgyorsítjuk az elmaradt térségfeltáró vasúti vonalak villamosítását, és bekapcsoljuk azokat az országos rendszerbe. A korszerű informatikai rendszerek alkalmazásával a menetrendeket és a járatsűrűséget a területi igényekhez alakítjuk. Az agglomerációs térségekben, az agrárország stratégia kialakítása tükrében megvizsgáljuk ráhordó kapcsolatot biztosító vasutak, iparvágányok építésének szükségességét, és alkalmassá tesszük korszerű hazai, energiatakarékos, környezetkímélő motorvonatok közlekedtetésére. Hagyományaiban megőrizzük a szabadidő eltöltését szolgáló (erdei) vasútközlekedést.
√ **A járműgyártás újraindítását.** A hazai motorvonat, elővárosi vonat és általában az elektromos rendszerű járműgyártás lehetőségeit a képzés fejlesztésével együtt megvizsgáljuk, és ezeket újraindítjuk.
√ **A magyar vasúti árufuvarozás újraszervezését.** A hatósági, a regisztrációs és a pályahasználati díjakat felülvizsgáljuk, arányosítjuk a költségekhez. A meglévő és a tervezett ipari parkok működését iparvágányok megépítésével segítjük. Újabb terminálok létesítésével és új viszonylatokban is visszaállítjuk a hazai érdekeltségű kombinált árufuvarozást a közút tehermentesítése céljából. A közutat terhelő teherfuvarozás csökkentése érdekében javítjuk a vasúti szállítás körülményeit a kombinált konténeres fuvarozásban, bővítjük a fogadóhelyek számát, javítjuk a megközelítés feltételeit, biztosítjuk a rendszer védelmét. Felmérjük, és szükség szerint kidolgozzuk a hazai konténergyártás lehetőségeit, ezzel is segítve a gazdaságos szállítási módot és a közutak tehermentesítését.
√ **A vasúti képzés rangjának visszaadását.** Visszaállítjuk a vasúti szakmai képzést, utánpótlást, életpályamodellt,

egyenruhát és rangpótlékot. A vasútszakmai felsőfokú képzést olyan szintre emeljük, hogy államilag elismert felsőfokú végzettségnek minősüljön. A szakmai képzésben tanulmányi szerződéssel résztvevőknek tanulmányaik végén biztosítjuk elhelyezkedésüket.

√ **A vasút katonai-stratégiai infrastruktúráját** visszaállítjuk a honvédelem és katasztrófavédelem megsegítése céljából.

√ **A városok tehermentesítését.** Egyebek mellett gyorsítjuk a módosított útvonal-vezetésű, a Nyugat-Dunántúlt a keleti országrésszel összekötő és a szekszárdi hídon átvezetett gyorsforgalmi autóút megépítését.

√ **A vízi közlekedés fellendítését.** Megvalósítjuk a Duna magyarországi szakaszának hajózhatóságát, és fejlesztjük a vasúti és hajózási infrastruktúrát a kikötési pontokon a logisztikai szolgáltatások teljes körűsége érdekében. Kezdeményezzük a Dunát a Tiszával összekötő, feladatát tekintve többcélú mesterséges csatorna megépítését, ami megoldja az öntözéssel és a belvízlevezetéssel kapcsolatos problémákat, és egyben alkalmassá válik hajózási célokra is. A víz visszatartásának eszközével közvetlen kapcsolatot alakítunk ki a vízi közlekedés és a komplex vízhasznosítás között. Közvetlen kapcsolatot alakítunk ki a vízi közlekedés és a vízgazdálkodás között. Gondoskodunk a korábban megsemmisített belvízelvezető csatornák megépítéséről, a meglévők karbantartásáról.

3.19 Sportprogram

3.19.1 Lelketlenül ép testet?

Az utóbbi kormányok folyamatosan csökkentették az állami tulajdonban lévő sportlétesítmények életben tartására, használhatóságára, az állagromlást megakadályozó felújítására, a létszükségletű beruházásokra fordítandó forrásokat. Minden korábbi kabinetre jellemző, hogy az ***állami sportingatlanokat azok lezüllesztése után áron alul privatizálták***, ami által ellehetetlenítették az él- és a szabadidősportot, és jelentős mértékben megrövidítették a nemzeti vagyont. ***Az aktívan sportolók száma minden évben csökkent***, és ez hatványozottan igaz a gyerekek sportban betöltött szerepére. A sporttársadalom tapasztalatát, érdekeit figyelmen kívül hagyták, ugyanakkor a finanszírozási rendszer nem a sportérdekek mentén lett kialakítva, ezzel előkészítették, hogy a kilencvenes évektől napjainkig a versenyrendszerben regisztrált sportegyesületek – és így a sportolási lehetőségek – száma drasztikusan csökkent.

A sportturizmust nem fejlesztették, az ebben rejlő lehetőségeket századfordulós szinten tartották, így jelentős, hosszú távú bevételi forrásoktól, sportfinanszírozási élettértől fosztották meg az országot. A Sportminisztériumot megszüntették, majd államtitkársággá degradálták a sportot felügyelő tárcát. A sportgyógyászatot nem modernizálták, a sportorvoslást csak hiányos adminisztratív jelleggel működtették. A nyugdíjasok emelkedő arányú gyógyszeres ellátását a sporton keresztül definiálható alternatív megelőző intézkedés nélkül vették tudomásul: az egészségük megóvását szolgáló sportterületekbe nem kívántak beavatkozni.

Még a mostani ciklusban is jellemző, hogy ***a hatalmukat szolgáló holdudvarukhoz tartozó oligarchiáknak állami, önkormányzati tulajdonú sportingatlanokat adtak*** térítésmentesen vagy az értékük töredékéért vagyonkezelésbe, üzemeltetésre. Eközben több mint egy tucatszor módosították a sporttörvényt, több esetben a módosítást is módosítva, ami hű képet ad átgondolatlan kapkodásukról. Egyes sportágak sikertelenségét kizárólag sportbiztonsági szempontokból megközelítve, a többségében nemzeti érzelmű szurkolók nyilvántartására, listázására és könnyített vegzálására bevezették a mérkőzésekre kilátogatók előre kriminalizáló szurkolói regisztrációt.

Az egyébként támogatandó mindennapos testnevelést komoly előkészítő munka nélkül, kapkodva vezették be, a mennyiség mögött sem humán, sem infrastrukturális, sem finanszírozási szempontból nem alakították ki a megfelelő forrásokat. Kapkodásuk eredménytelenségét látva, kommunikációs trükként több fronton megígérték a testnevelőknek, a szakedzőknek, a sportszakembereknek az életpályamodell kidolgozását és bevezetését, azonban ezt azóta sem sikerült kielégítően végrehajtaniuk. Továbbra sem sikerült a kor problémáira megfelelő választ adó sportorvosi és doppingellenőrzési rendszert kialakítaniuk, így a sport továbbra is küzd a súlyos betegségeivel.

Bevezettek egy örömteli új rendszert, a látványcsapatsportágak társasági adótámogatását – ami a magyar sportutánpótlás javát szolgáló és tovább folytatandó kezdeményezés –, ez mégis leszűkül pusztán öt csapatsportágra. A támogatási rendszert nem szélesítették ki az óvodai testkultúra fejlesztésére, a versenyszerű ifjúsági sportra és a főiskolai és egyetemi szabadidősport programokra sem. Emellett sajnos felmerül annak a gyanúja is, hogy ezen a támogatáson keresztül nem csupán és nem elsősorban a sport kap forrásokat, hanem ***korrupt politikai műveletek is zajlanak.***

3.19.2 Aminek véget vetünk

Ø **A sport negatív médiajelenlétének.** A médiának nem a negatív megnyilvánulások szenzációhajhász, bulvár eltorzításában, hanem a sport értékeinek, lehetőségeinek, pozitívumainak a bemutatásában kell kiemelkedő szerepet betöltenie, ezért a mindenki számára pozitív értékek megteremtése érdekében, az érintettek bevonásával átalakítjuk a média sportban betöltött szerepét.

Ø **A szurkolói regisztrációnak.** Eltöröljük a nagyrészt nemzeti érzelmű szurkolókat előre kriminalizáló, a jogkövető szurkolók regisztrálásáról szóló „ál-sporthuliganizmussal" foglalkozó törvény ide vonatkozó részeit.

3.19.3 És amit megoldunk

√ **Fejlesztési program megalkotását.** Habár alacsonyabb szinteken az elképzelések adottak, a diáksportélet megújítása kínosan lassan halad, nincs egy átfogó kormánygarancia a reformok végrehajtását illetően. A hosszú távú stratégia, a gazdaságosság és a hatékonyság jegyében új alapokra helyezzük a Nemzeti sportlétesítmény- és infrastruktúrafejlesztési programot. A fejlesztési program részeként felmérjük, kategorizáljuk az országban található sportlétesítményeket. A versenysport támogatásán belül bővítjük az utánpótlást gondozó programokat, ezáltal az elmúlt évtizedekben a sportoló gyermekek szüleire rótt terheket csökkenteni fogjuk.

√ **A Kárpát-medencei Ifjúsági Olimpiát.** Ezzel is elősegítve a határon innen és túl élő magyar fiatalok közötti szorosabb kapcsolat kialakulását, továbbá a diák- és hallgatói sport határokon átívelő fellendülését.

√ **A támogatási rendszer megtisztítását.** Továbbfejlesztjük, az aránytalanságoktól és visszaélésektől mentesítve működtetjük tovább az állami adótámogatás rendszerét, hogy az teljes egészében, minden részével a magyar utánpótlásképzést és a sport sikerét szolgálja. A jelenleg minimális kontrollal működtetett rendszert a feladatok, a hatáskörök és illetékességek újra osztásával hatékonyabb, stabilabb alapokra kívánjuk helyezni. A sport támogatásában a szerencsejátékok monopóliumának is ki kell vennie a részét. Figyelmet fordítunk a támogatási pénzek megfelelő elosztására és célirányos felhasználására. A Fidesz által – a Jobbiktól átvett – „hamburgeradó" bevételeinek jó részét nem a betegségek kezelésére, hanem azok megelőzésére, a prevencióra, a sportra fordítjuk.

√ **A sport kormányzati erejének visszaállítását.** A lesajnált szakállamtitkárság helyett erős kormányzati hátteret hozunk létre a sport világa számára.

√ **Az iskolai testnevelés ésszerűsítését.** A pedagógusok, a szakedzők, a sportoktatók bevonásával, nemcsak tovább fejlesztjük a mindennapos testnevelést az iskolákban, hanem kizárjuk a homályosan megfogalmazott és ellenőrizhetetlen kiválthatóságot, valamint olyan, a jövő alapját képező testnevelési-oktatási háttérmodellt alakítunk ki, amely ötvözi a magyar testnevelés-módszert és az angolszász hagyományokra épülő iskolai sportmodellt és klubéletet.

√ **Az élethosszig tartó testnevelés lehetőségét.** Szükségesnek látjuk az óvodai sport és a nyugdíjasok sportjának a felkarolását: kötelező óraszámmal, korosztály-specifikus szakmai anyagok kidolgozásával, a játszóterek erre alkalmassá alakításával, a nyugdíjasok életkori sajátosságuknak megfelelő sportolási és rekreációs lehetőségeinek szélesítésével. Az óvodai sport és a nyugdíjasok sportjának támogatására a Jobbik támogatási rendszert dolgoz ki, amelynek alapját az utalványrendszeren keresztül kívánja biztosítani.

√ **Regionális központok létesítését.** Regionális utánpótlás- és életerőközpontokat hozunk létre, ahol a sport gyakorlási lehetőségének biztosítása mellett foglalkozunk a szakemberek képzésével, a modern sportorvoslással, az egészséges életmód széles körben történő ismeretátadásával.

√ **A sportegészségügyi rendszer korszerűsítését.** A diáksportolóink sportorvosi felügyeletének stabilabbá tétele érdekében egy országos sportregisztrációs és sportegészségügyi (online) rendszert hozunk létre, mely a szakvezetők, szakedzők számára közvetlen kapcsolatot biztosít a sportorvosokkal, és a közös szakmai tevékenység megkezdése mellett hozzáférhetnek a versenyzők meghatározott sportorvosi életúti adataihoz.

√ **A sportorientált drogprevenciót.** Civilszervezetek bevonásával programot dolgozunk ki a fiatalok drogról szóló felvilágosítására, a sporton keresztül történő bűnmegelőzésre, és a dopping visszaszorítására.

√ **A fogyatékkal élő sportolási lehetőségeinek bővítését.** Kiszélesítjük a fogyatékkal élő fiatalok sportolási lehetőségeit, kialakítjuk a nyugdíjas korukban végezhető sporttevékenységek feltételeit.

√ **Magasabb szintre emeljük a sportdiplomáciát.** Nem csak önmagában a sportbeli jelentősége, hanem a rendezvénytől várható nemzetgazdasági előnyök miatt is célul tűzzük ki, hogy Magyarország – akár társrendezőként, akár önállóan – labdarúgó-Európa-bajnokságot rendezzen.

3.20 Honvédelmi program

3.20.1 Honfeladás

A Magyar Honvédség Magyarország területi, infrastrukturális és civil lakosságának védelmét hivatott szolgálni. A közbeszédben gyakran „seregként" emlegetik. A Magyar Honvédség 1989 óta jelentős változásokon ment keresztül, amit az eddigi kormányok valamennyien reformoknak hívnak, és a tömeghadseregről egy professzionális, hivatásos hadseregre való áttérésként értelmeznek. Valójában a Honvédség ***az elhibázott és hibát hibára halmozó gazdaságpolitika áldozatául esett***. Mindez jelentős képességvesztéssel járt.

A honvédség létszáma 1989-ben még 106 800 fő volt. Még abban az évben döntött a kormány egy 25%-os létszámcsökkentésről, azzal a jelszóval, hogy „a néphadsereget nemzetközi haderővé kell alakítani és a diszlokációt egyenletessé tenni". 1999. március 12-én Magyarországot felvették a NATO-ba. 2004 novemberében ***az Országgyűlés módosította az alkotmányt a sorkötelezettség felfüggesztésével kapcsolatban,*** ettől kezdve a Honvédség állományát békében kizárólag szerződéses katonák, hivatásos katonák, köztisztviselők és közalkalmazottak alkotják. 2004-ben Magyarország csatlakozott az Európai Unióhoz, ami a közös kül- és biztonságpolitika célrendszerével és konkrét intézkedéseivel összeegyeztethető – az Európán kívüli térségekben történő – közös megjelenést írja elő. Egy 2006-ban született országgyűlési határozat mindössze ***23 950 főben állapítja meg a Magyar Honvédség létszámát.***

A jelenlegi ciklusban a törvényalkotás területén ***megváltozott az alapokat meghatározó teljes rendszer.*** Az új honvédelmi törvény elveiben pozitív elemeket tartalmaz, de megvalósításának minimális részei csak a honvédelmi tárcánál érzékelhetők. Az új jogállási törvény túlszabályozott, csak kötelezettségeket, állampolgári jogok gyakorlásának tilalmát tartalmazza, nem mutat jövőképet. Kompenzálásra, anyagi elismerésre nem is utal. A Jobbik nem is fogadta el. Az új pályamodell megmaradt óhajszinten. Sem anyagiakban, sem erkölcsiekben nem vezet sehová. Valami homályos utalás van a közszolgálat irányába, ami objektív okok miatt nem valósítható meg. Az új nemzeti katonai stratégia minden, csak nem nemzeti. Minden védelmi tevékenységet csak szövetségi rendszerben tárgyal (NATO, EU). Egy, a jövőben feltételezett együttműködés árát a jelenben és valóságban fizetjük, a távoli, drága, nemzetünknek többet ártó, mint használó missziókban. A hadseregben működő érdekérvényesítő szervezetek léte csak formális, véleménynyilvánításuk legfeljebb a munkajog területére szorul, szakmai befolyást nem gyakorolhatnak.
A honvédelmi gazdálkodás sorsát meghatározta a költségvetési elvonás. A GDP 0,78%-os nagyságrend nemcsak a fejlesztést nem biztosítja, hanem ***további létszámcsökkentést, vagyonvesztést okozott***. A nemzetközi fizetési kötelezettségek átütemezése nélkül – Grippen-törlesztés – már a maradvány is működésképtelen lenne. A humán feltételrendszer kiszolgáltatottja a költségvetésnek. Szerződéses szolgálat vállalása csak jobb híján van, az 1-2 ezer fős tartalékos rendszert az adó-kényszer működteti, a hivatásos állományt 2012-ben újabb 1200 fővel csökkentették. Honvédelmi képzés, felkészítés nincs. A katonai pályát választók képzése nem célirányos egyik szinten sem.
A haderő nagyságrendje, összetétele ***messze elmarad a haza védelmének minimum szükségletétől***. Bevethető, harcoló katona létszám 4500-5000 főre tehető, alig éri el a béke szükséglet 10%-át. Két értelmetlen nézet váltogatja egymást: „a hadseregben mindenki legyen bevethető katona!" (szakács, pénzügyes, raktáros, karbantartó, stb.). A másik: „Ahol a munkát civil is el tudja látni, ott szüntessük meg a katonai státuszt, mert a civil olcsóbb!" A honvédelem feladatrendszere az elmúlt 20 év során le lett csupaszítva! Egyetlen fontos maradt, a szövetségi feladatok végrehajtása mintegy 1000 fővel. A többi feladat vagy új, fölöslegesen létrehozott szervezethez került – terrorelhárítás, katasztrófa elleni védelem – vagy nem beszélünk róla – hátországvédelem, határőrizet –, így nincs is.
A hadsereg létszáma, infrastruktúrája, felszerelése, feladatrendszere a rendszerváltás óta folyamatosan csökkent. A megszüntetés, felszámolás nem józan, szükségletre alapozott számítások alapján történt, hanem ötletszerűen, az éppen regnáló hatalom döntései szerint. Szakmai indokot egyetlen alkalommal sem fogadtak el. A honvédelem pusztításának legintenzívebb szakasza volt az 1998–2002 közötti négy év, amikor több mint 30 katonai szervezetet szüntettek meg, a létszámot 93 ezerről 45 ezerre csökkentették, szétverték a hadsereg vezetési rendszerét. Az elmúlt 24 év mérlegeként megállapítható, hogy miközben harmadik ***magyar honfoglalásra lenne szükség, a honvédelem terén megágyaztak a honfeladásnak.***

3.20.2 Aminek véget vetünk

Ø **A terület alulfinanszírozásának.** A honvédelmi gazdálkodás területén meg kell valósítani a 40-30-30%-os arányt (személyi juttatás, fenntartás, fejlesztés). A jelenlegi, a GDP 0,81%-át jelentő, 2016-ig rögzített költségvetési részesedés a honvédelem teljes összeomlását jelenti. Nálunk kevesebbet Európában csak Lettország fordít honvédelemre. Az egyes országok változóan 1,6–6% között látják el ezt a feladatot.

Ø **A politikai érdekeket szolgáló nemzetközi missziókban való részvételnek.** Magyarország olyan nemzetközi missziókban is szerepet vállal, amelyeknek indokoltsága és igazsága finoman szólva is megkérdőjelezhető. A Jobbik véget vet annak a szolgai hozzáállásnak, hogy magyar katonákat áruba bocsássuk, és ezzel feladjuk a nemzetközi missziókban való részvétellel kapcsolatos mérlegelési lehetőségeinket.

3.20.3 És amit megoldunk

√ **A magyar honvédség önálló életképességét.** Újjá kell építeni a teljes honvédelmi rendszert és a magyar iparra támaszkodva a katonai képességet. A tervezést a szövetségi rendszerektől (NATO, EU) függetlenül kell végezni.

√ **A szükséges törvényi környezetet.** A honvédelmi törvényben rögzített kötelezettségeknek érvényt kell szerezni minden ágazatban az „átadott" honvédelmi szakértőkkel. A jogállási törvényt úgy kell módosítani, hogy elősegítse a megtartóképességet tekintettel a személyi juttatásokra, az életpálya alatt folyamatos motivációra, a rugalmas, választható nyugdíjrendszerre, új, saját nemzeti erőkre épített katonai stratégiára.

√ **Szakértői csoportot a honvédelem védelmére.** Az érdekérvényesítés területén létre kell hozni egy olyan – részben kinevezett, részben választott – katonai szakértői csoportot melynek a jóváhagyása nélkül az alapvető védelmi képességeket nem lehet megváltoztatni.

√ **Az önkéntes katonai kiképzést.** A humán feltétel-rendszer alapját a honvédelmi felkészítés, katonai kiképzés jelenti. A honvédelmi törvényben rögzített korosztály – 18–40 éves férfiak – önkéntes katonai kiképzését 2-3 hónap időtartamban a leendő Jobbik-kormány is biztosítani fogja. Megteremtjük annak jogszabályi hátterét, hogy az önkéntes kiképzésben részt vevők – tekintettel áldozatvállalásukra – kedvezményeket, segítséget kapjanak későbbi képzésükben és elhelyezkedésükben.

√ **A hadsereg létszámának megemelését.** A védelmi erő nagyságrendje a megfelelő, objektív számításokkal, hazánk geo-stratégiai helyzete, valamint egy feltételezhető szárazföldi támadó erő alapján meghatározható. A fentiek eredményeként az ország védelméhez mintegy 80-85 ezer fős, a kor színvonalán felszerelt, légi támogatott szárazföldi haderőre van szükség, amely készenlétét tekintve 45-50 ezer fő békeidőben és 30-35 ezer fő rövid készenlétű tartalé-

kosból áll. Feladat szerint: 50 ezer fő körüli elvonuló, 20-22 ezer fő körüli hátországi, (Magyar Gárda, polgárőr), 8-10 ezer fő körüli katonai vezetés és közigazgatás valamint logisztika.

√ **A honvédelem feladatrendszerének újrafogalmazását.** A fölösleges kettősségeket meg kell szüntetni. A honvédség társadalmi elfogadottságát helyre kell állítani. Létre kell hozni az egységes katonai közigazgatás rendszerét mind országos, mind megyei szinten az általános közigazgatás elemeként. A polgári védelmet és a határőrizetet a hadsereg részévé kell tenni. A hadsereg külön szabályozott készenléti szolgálatait be kell vonni közrendvédelmi feladatokba. Így a hadsereg fő feladatai: hazánk fegyveres védelme minden külső támadással szemben, terrorcselekmények felderítése és megakadályozása, a rejtett migráció megakadályozása, a honvédelmi felkészítés és katonai kiképzés tervezése, szervezése és végrehajtása, a katasztrófák elleni védelem tervezése, szervezése végrehajtása bevonva egyéb szakmai szervezeteket is, részvétel közbiztonsági feladatok ellátásában, végül a nemzetközi megállapodásokban rögzített feladatok átgondolt ellátása.

3.21 Nemzetpolitikai program

3.21.1 Egy vérből valók vagyunk

A nemzetpolitika, a külhoni magyarok sorsa megalakulásunk óta különösen fontos területként jelent meg a politikánkban. Azokat a magyarokat, akik nem lemondtak az anyaországhoz való tartozásról, hanem ettől őket a történelem megfosztotta, mindig ugyanolyan fontos magyar testvérünknek tekintettük, mint a csonka országban élő magyar állampolgárokat. ***Minden magyarért felelősséget érzünk.*** Számunkra ez belülről fakadó, természetes kötelesség volt, és a jövőben is az marad. Amióta a Jobbik bekerült az Országgyűlésbe, hirtelen mindenkinek fontosabb lett az elszakított magyarság sorsa. Volt is rá szükség. A szocialisták maradandó károkat okoztak a nemzetpolitikában, azonban a Fidesz sem váltotta valóra az által meghirdetett fordulatot. Bár született néhány fontos és üdvözlendő döntés, vannak területek, ahol alig érzékelhető a különbség a mostani és a korábbi kormányok között.

Az MSZP a „jószomszédi viszony", a Fidesz a „párbeszéd fontossága" hangsúlyozásával folytatott megalkuvó, falig hátráló, szervilis diplomáciát, a Jobbik ezzel szemben az elszakított területeinken élő magyarság érdekeit tekinti a szomszédságpolitika elsődleges szempontjának. A külhoni magyaroknak nyújtott állami támogatások rendszerét teljeskörűen felül kell vizsgálni, ***növelni kell a források mértékét, és erősíteni az elosztás átláthatóságát***. Határokon átnyúló gazdasági programot kell kidolgozni, a hazai vállalatokat külhoni befektetésekre, munkahelyek teremtésére, ezáltal a magyar közösségek gazdasági megerősítésére kell ösztönözni. A külhoni magyarokkal szembeni előítéleteket le kell bontani, a következő generációk számára fontos érték legyen a magyarság nemzeti összetartozása. A nemzetpolitikai szemléletnek át kell hatnia az oktatást, a kultúrát, a gazdaságot és a médiát is.

3.21.2 Aminek véget vetünk

Ø **Az uniós integráció feltételek nélküli támogatásának.** Csak akkor támogatjuk Szerbia és Ukrajna euro-atlanti integrációját, ha az ott élő magyar nemzeti közösségek az önrendelkezés legszélesebb lehetőségeit kapják meg. Szerbia esetében elvárjuk az 1944-től történt magyarellenes atrocitások (ideértve a délszláv háború időszakát is) teljes körű kivizsgálását. Követeljük a még börtönben raboskodó temerini fiúk szabadon engedését, a három sajkás falu kollektív bűnösségének eltörlését, a központi források diszkriminációmentesen elosztásával a magyarlakta települések arányos támogatását, továbbá erőteljes hatósági fellépést várunk minden magyarellenes cselekménnyel szemben. Az uniós csatlakozás feltételének tekintjük a nemzeti tanácsok jogköreinek bővítését, valamint a koszovói szerbeknek biztosított önrendelkezési elemek alkotmányos szintű garantálását a délvidéki magyarság számára is. Ukrajna esetében megköveteljük a nyelvtörvény betartását, a Tisza menti magyar többségű közigazgatási régió létrehozását, a magyarellenes atrocitásokkal (emlékművek meggyalázása, magyar feliratok megrongálása, ünnepek megzavarása), valamint a Szvoboda és egyéb szélsőséges ukrán szervezetek magyarellenes tevékenységével szembeni fellépést.

Ø **A külhoni magyarság elleni atrocitásoknak.** Tényfeltáró bizottságokat hozunk létre a külhoni magyarságot ért nagyobb atrocitások (pl. marosvásárhelyi pogrom, dunaszerdahelyi rendőrattak) kivizsgálására. Államközi tárgyalások útján biztosítjuk az áldozatok anyagi és erkölcsi kártérítését. Megvizsgáljuk a Felvidékről kitelepítettek, valamint a szülőföldön maradt, de ingatlanjaiktól a csehszlovák hatóságok által jogtalanul megfosztott magyarok kárpótlásának lehetőségét. A jobbikos javaslatra létrejött Kárpát-medencei Magyar Jogsegélyszolgálatot képessé tesszük arra, hogy ingyenes, gyors, hatékony és szakszerű segítséget tudjon nyújtani az elszakított területeinken élő magyarság egyéni és kollektív jogainak megsértése esetén.

Ø **A kedvezményes honosítás körüli problémáknak.** Növeljük a kedvezményes honosítás adminisztrációjával foglalkozók számát, lerövidítjük a mostani, akár egyéves procedúrát, mérsékeljük az útlevelek kiállításának költségeit. Felülvizsgáljuk a „nemzetbiztonsági kockázat" indoklással elutasított honosítási kérelmeket. Ukrajnában és Szerbiában kiterjedt maffiaipar alakult ki arra, hogy jogosulatlanok is megszerezhessék a magyar állampolgárságot – ezeket a visszaéléseket szigorúan kivizsgáljuk. Kivizsgáljuk és nyilvánosságra hozzuk a magyarigazolványok kiadásával kapcsolatos visszaéléseket, különös tekintettel Kárpátaljára. Egyszeri ingyenes lehetőséget biztosítunk azon magyarországi személyi okmányok cseréjére, amelyekben az egyes személyi adatok idegen nyelven szerepelnek.

Ø **A támogatások zavarainak.** Magyarország költségvetésének csupán egy ezrelékét fordítja a nemzet közel negyedét

kitevő külhoni magyarság támogatására. Ezt az összeget 2018-ig fokozatosan fél százalékra emeljük. A külhoni támogatásokat kezelő Bethlen Gábor Alap (BGA) működését átláthatóvá és kiszámíthatóvá tesszük, eddig tevékenységét átvilágítjuk, a visszaéléseket felderítjük. A nemzetpolitikai célú támogatások elosztásába bevonjuk az érintett külhoni magyar szervezeteket, valamint a magyar parlament pártjait is, a forrásokat valós érdemek és nem pártpolitikai szempontok szerint ítéljük oda.

3.21.3 És amit megoldunk

√ **Önálló minisztériumot.** Nemzetpolitikai Minisztériumot állítunk fel a külhoni magyarság problémáinak átfogó, egységes, stratégiai alapú kezelésére, illetve az összenemzeti szempontok következetes érvényesítésére. A magyar kül- és nemzetpolitika legfontosabb céljai között határozzuk meg az elszakított magyar közösségek önrendelkezési törekvéseinek támogatását és azok sikerre vitelét. A leghatározottabban fellépünk a szomszédos országok magyar nyelvhasználatot korlátozó, illetve a magyarságot hátrányosan érintő jogszabályai, intézkedései ellen.

√ **Védhatalmi státuszt.** Magyarország számára ez lehetővé teszi, hogy – amint azt Ausztria tette Dél-Tirol érdekében – Budapest a külhoni magyar közösségeket ért sérelmek és jogsértések esetén még erősebb legitimitással fordulhasson a nemzetközi fórumokhoz.

√ **A korszerű határátkelést.** A kárpátaljai magyarság anyaországgal való kapcsolattartásának megkönnyítése érdekében korszerűsítjük és kibővítjük a határátkelőket, csökkentjük a várakozási időt.

√ **A célirányos és igazságos támogatáspolitikát.** A külhoni magyar gyermekek magyar iskolába íratása után járó oktatási-nevelési támogatás közel másfél évtizede változatlan összegét megemeljük, és a szülők mellett az iskolák számára is megegyező összegű támogatást folyósítunk. A visszaélések elkerülése érdekében áttekintjük a jogosultság feltételeit, és ellenőrizzük az intézményeknek juttatott támogatások felhasználását. Visszaadjuk a külhoni magyar pedagógusoktól elvett magyarországi kedvezményeket. A nemzeti jelentőségű intézmények listájának összeállításakor politikai megfontolások helyett szakmai szempontokat érvényesítünk, a MÁÉRT minden tagja véleményét figyelembe vesszük. A BGA-n belül a külhoni magyar fiatalok célirányos támogatása érdekében külön ifjúsági keretet hozunk létre. Külön forrást biztosítunk csángó magyar testvéreink számára is. Segítjük az anyaországi és külhoni magyar városok, falvak testvér-települési kapcsolatainak kiépítését, a meglévők erősítését és valós tartalommal való megtöltését. A BGA-n belül önálló forrást teremtünk a testvériskolai, testvér-gyülekezeti, testvérintézményi és testvérszervezeti együttműködések kialakítását is. A külhoni osztálykirándulások állami támogatását felemeljük, hogy legalább egyszer valóban minden magyar gyermek ellátogathasson az elszakított területeinken élő nemzettestvéreinkhez. Támogatjuk, hogy a jelenleginél több külhoni magyar diák viszonozhassa e látogatásokat. Kiemelt jelentőségűnek tartjuk a világ magyar fiatalságát egységes ernyőszervezetben összefogó Magyar Ifjúsági Konferencia tevékenységét, képviselőit ismét bevonjuk a külhoni támogatások elosztási folyamatába, költségvetési támogatásukat kétszeresére növeljük. Pályázati és ösztöndíjrendszert hozunk létre a külhoni magyar média és sajtó működésének, eszközbeszerzésének támogatására, valamint munkatársainak segítésére.

√ **Gazdasági fejlesztési tervet.** Tényleges tartalommal feltöltött Kárpát-medencei magyar gazdasági fejlesztési tervet készítünk, amely a nemzet újraegyesítésének gazdasági alapjait rakja le. Adókedvezményekkel, állami megrendelésekkel és egyéb módon támogatjuk az anyaországi cégek külhoni terjeszkedését, magyarlakta területeken való befektetését. Ennek feltételei a következők: a munkavállalást a magyar nyelv ismeretéhez is kössék, ezáltal jelentősen hozzájárulva a magyarok körében mindenütt magas munkanélküliség csökkentéséhez; székhelyüket magyarlakta területre tegyék, iparűzési adójukkal így egy magyar település gyarapodását segítsék; felajánlható adószázalékukkal magyar szervezeteket, intézményeket támogassanak; biztosítsák a magyar nyelvű táblákat és feliratokat is. Síkra szállunk a magyarlakta területek közlekedési viszonyainak fejlesztéséért, hogy valamennyi magyar régiót villamosított vasúti fővonalak és autópályák kössék össze az anyaországgal. Az évtizedek óta húzódó kárpótlási ügyek kapcsán államközi vizsgálóbizottságokat hozunk létre, és feltárjuk a szomszédos államok kárpótlási gyakorlatát, valamint azok eredményeit. Követeljük Romániától az erdélyi közbirtokosság ügyeinek máig tisztázatlan rendezését.

√ **Nemzetpolitikai célú kutatások támogatását.** Támogatjuk a Nemzetstratégiai Kutatóintézet munkáját. Fontos feladatának tekintjük a Kárpát-medencei magyarlakta régiók gazdasági helyzetének és igényeinek feltérképezését (természet- és gazdaságföldrajz, fejlődési irányok, magyar-magyar gazdasági együttműködések lehetőségei, képzési szerkezetek, hiányszakmák), tudástárak létrehozását, a lehetséges pályázati források és fejlesztési támogatások felkutatását és lehívásának segítését.

√ **A magyar oktatás fejlesztését.** Követeljük a szomszédos államok által finanszírozott, akkreditált, önálló, magyar nyelvű felsőoktatás megteremtését, valamint a Marosvásárhelyi Orvosi és Gyógyszerészeti Egyetem magyar tagozatainak önállósulását. Magyarországi diákigazolványt biztosítunk a külhoni magyar diákok és hallgatók számára is. Megvizsgáljuk a Székelyföldi Diákigazolvány magyarországi elfogadásának lehetőségét. Kezdeményezzük, hogy a szomszédos államok közigazgatási és rendvédelmi szakjain legyen állandó magyar kvóta. Megkönnyítjük a diplomák és tudományos fokozatok kölcsönös elismerését. Magyarországi minta alapján kötelezzük az anyaországi támogatásból működő külhoni felsőoktatási intézményeket, hogy önálló és elégséges költségvetést biztosítsanak a hallgatói önkormányzatoknak, a választott hallgatói vezetőket pedig közéleti ösztöndíjban részesítsék. A külhoni magyar felsőoktatási intézményekkel együttműködve az anyaországi hallgatók számára is hirdetünk részképzési ösztöndíjat, amely az Erasmus-program mellett vehető igénybe.

√ **A magyar nyelvű könyvterjesztést.** Támogatjuk a külhoni magyar könyvkiadást és a könyvtárhálózat korszerűsíté-

sét. A hazai kiadóknak előírjuk köteles példányok küldését a legnagyobb külhoni magyar könyvtárakba.
√ **Az egyházakkal való partnerséget.** Elismerjük és nagyra becsüljük a külhoni magyar történelmi egyházak nemzetünket megtartó tevékenységét. Ezen egyházak vezetőivel való együttműködést, munkájuk támogatását és segítését fontos nemzetpolitikai feladatnak tekintjük. Határozottan fellépünk a jogtalanul elkobzott egyházi ingatlanok visszaszolgáltatása érdekében.
√ **Kulturális hálózat működtetését.** Kiemelt figyelmet fordítunk a külhoni magyar kulturális intézményekre, múzeumokra, műemlékekre, emlékhelyekre, temetőkre, várakra, templomokra és azok megóvására. Pontos leltárt készítünk a Magyarország jelenlegi határain kívül levő magyar katonai sírhelyekről, katonai emlékművekről, az érintett országokkal kölcsönös hadisír-gondozási szerződést kötünk. Támogatjuk a külhoni magyar műemlékek és műalkotások megőrzéséhez, felújításához szükséges szakemberek (régészek, restaurátorok, levéltárosok) képzését és munkavégzését.
√ **A szórványmagyarság megtartását.** A szórványvidékeken élő magyar lakosság segítésére szórványgondnoki programot indítunk, amelyet kistérségenként felállított irodák koordinálnak. Feladatuk az oktatást, kultúrát, gazdasági lehetőségeket, ifjúságot, hitéletet, turizmust érintő cselekvési programok kidolgozása. Az általuk összeállított jelentések alapján megalkotjuk az adott régió szórványstratégiáját. Kiemelt figyelmet fordítunk leginkább fogyó nemzetrészeink, a horvátországi, a muravidéki és az őrvidéki magyarság problémáira.
√ **A Kárpát-medencén kívül élő magyarsággal való kapcsolattartást.** Középiskolai programot indítunk, amelynek keretében a Kárpát-medencén kívül élő magyar diákok fél vagy egy évet tölthetnek el egy-egy magyarországi középiskolában. Gyakornoki programot indítunk, amelynek segítségével a Kárpát-medencén kívül élő egyetemista vagy diplomás magyar fiatalok néhány hónapot Magyarországon tölthetnek képzettségüknek megfelelő állami vagy önkormányzati munkakörben. A Kőrösi Csoma Sándor Programot fenntartjuk, de felülvizsgáljuk annak költségvetését, valamint pályáztatási és bírálati gyakorlatát.
√ **A hazai nemzetiségek jogainak garantálását.** Messzemenően támogatjuk a hazai nemzetiségeket egyéni és kollektív jogaik gyakorlásában, segítjük anyanyelvű oktatásukat, valamint hagyományaik, kultúrájuk ápolását. Határozottan fellépünk a hazai nemzetiségeknek rengeteg kárt okozó etnobiznisszel szemben. A visszaélések megakadályozása érdekében a nemzetiségi önkormányzati választások lebonyolítására állandó névjegyzéket hozunk létre, és a képviselőjelöltek által aláírt nemzetiségi hovatartozásról szóló nyilatkozatot közokirattá minősítjük. Visszaállítjuk az ötfős kisebbségi önkormányzatokat. A kisebbségi vegyesbizottságok többszöri kérésének eleget téve kedvezőbb műsorsávba tesszük a közszolgálati médiumok nemzetiségi műsorait.

Szent Korona-tan és történeti alkotmány

A történeti alkotmány alapja a kölcsönösen megosztott, korlátozott, kiegyensúlyozott hatalomgyakorlásról szóló Szent Korona-tan, amely a joguralom érvényesülésének követelménye alapján kifejezi azt az elvárást, hogy ne emberek önkénye, hanem az alkotmányos elveknek megfelelő törvények uralkodjanak, és irányítsák az országot. A magyar alkotmányos szellemiség (a Szent Korona-eszme) és az alkotmányos alaptörvények (sarkalatos törvények) együtt adják a teljes alkotmányosságot. Az elmúlt négy év kormányzása elveiben hivatkozott a Szent Korona-tan eszmeiségére, de annak valódi, gyakorlati megvalósítása a Jobbikra marad. Mi nem csak az alaptörvény szépen hangzó, de semmire nem kötelező preambulumában kívánunk ezzel a kérdéssel foglalkozni.
A történeti alkotmány évezrednyi ideje hatékony védelmet nyújtott az egyéni szabadságok, az állami és nemzeti függetlenség, a jogegyenlőség, a joguralom, az önkormányzati elv érvényesüléséhez. Alapvető fontosságúnak tartjuk a magyar történeti alkotmányhoz való visszatérést, annak megújítva megtartását a jelen követelményeinek megfelelő alaptörvény és sarkalatos törvények által. A magyar alkotmány a Szent Korona intézményétől semmilyen módon el nem választható. A Szent Korona-tan közjogi fogalom, mely a Szent Korona erkölcsi-jogi személyiségén mint intézményen alapszik. Kifejezi a magyar államiság egységét, a termőföld és az ivóvízkincs alkotmányos el nem idegeníthetőségét és a keresztény államiságot.
A magyar alkotmányos hagyományokra és alapértékekre támaszkodva kell az alkotmányosság új kereteit megteremteni. Létre kell hozni a megfelelő összhangot az alkotmányosság hagyományos elvei és követelményei és a jelenkor által felvetett létkérdések között. Az alkotmány helyreállítása gyökeres társadalmi-gazdasági-politikai, s főképpen erkölcsi-lelki változások következetes, intézményi és tartalmi érvényesítésével hajtandó végre. A gyökeres alkotmányreform minden rossznak a kivetésére, minden kívánatos és szervesen beilleszthető újnak a beépítésére szolgálna, miközben minden értékeset felkarolna a felhalmozott régi alkotmányos értékekből. A Szent Korona-tan alapelveiről és az alapvető jogokról új alaptörvényt kell alkotni, s ezt a törvényt lenne szükséges népszavazásra bocsátani.
Lényegi kérdés a közvetlen népi hatalomgyakorlás megfelelő formáinak kiépülése, különösen az alaptörvény elfogadására, megváltoztatására és az országgyűlés feloszlatására is jogosult népszavazás, illetve a választott testületek feloszlatásának (mint kollektív visszahívásnak) intézménye. A súlyos vagy ismételt törvényhozási mulasztásban megnyilvánuló alkotmánysértések szankcionálására az államfőnek, illetve az Országgyűlés meghatározott részének meg kell adni az Országgyűlés feloszlatásáról szóló döntés jogát. Célunk az államfő jogkörének jelentős kiterjesztése, az államfő nép általi megválasztása.
Célunk a miniszteri felelősség elvének visszaállítása és a mindenkori kormánnyal szembeni bizalmatlansági kérdés felvetésének korlátlan biztosítása is. A konstruktív bizalmatlanság rendszerét módosítani kell, hogy a parlament mozgástere nagyobb legyen, és ne legyen a mindenkori kormányzat négy évre garantáltan leválthatatlan. Híven közjogi hagyományainkhoz, az egyéni miniszteri felelősség intézményét is meg kell teremteni. Szükséges a közéleti felelősség alkotmányos szintű szabályozása az állam- és kormányfőtől a legalsó köztisztviselőig.

Alapvető annak rögzítése az alaptörvény szintjén, hogy mely vagyontárgyak – a legfőbb természeti kincsek és iparágak – tartozhatnak kizárólag a nemzeti vagyon tárgyainak körébe. Alapvető annak kimondása, hogy a föld és az ivóvízkincs a nemzeti vagyon része, amely a megfelelő, a nemzeti vagyon védelmét szolgáló feltételekkel és korlátozásokkal szerezhető meg. Az alkotmány alapelveit és az alaptörvényt népszavazás erősítse meg!

3.22 Uniós program

3.22.1 Egyesült álmok helyett Európai Egyesült Államok

Az eddigi kormányok megfogalmazásával ellentétben ***az Európai Unió nem egyenlő Európával***. Magyarország nem azáltal tartozik Európához, hogy belépett az Unióba, hanem történelme jogán, és a jövőben sem az alapján leszünk európaiak, hogy tagjai maradunk-e az EU-nak, hanem azáltal, hogy – akár az Unióval szemben is – hűek maradunk az európai alapértékekhez. Európa hármas talapzatra épült: a görög gondolkodásra, a római jogra és a keresztény erkölcsre. Mi, jobbikosok hisszük, hogy Európának nemcsak a múltja, hanem a jövője is ezen értékeken alapulhat.

A Lisszaboni szerződés által körvonalazódó integrációt tévútnak tartjuk, mivel az valójában egy nemzetek felett álló szuperállam megteremtésének lehetőségét nyitotta meg. Ezzel a szerződéssel egyébként az Európai Unió Alapjogi Chartájának minden rendelkezése kötelező érvényűvé vált. A Charta az emberi jogok érvényesítésére a korábbiaknál nagyobb garanciát ad, mivel az Unió és a tagországok jogrendjének része lett, ugyanakkor néhány rendelkezése értékrendünkkel ellentétben áll. A Charta alkalmazása alól felmentést kért és kapott az Egyesült Királyság, Lengyelország és utóbb, informálisan, a magyar és német népcsoportok kollektív bűnösséget kimondó Benes-dekrétumok fenntarthatósága érdekében Csehország is. A magyar parlamenti pártok kísérletet sem tettek az önrendelkezés ilyen irányú érvényesítésére.

Az EU ígéreteivel ellentétben más nemzetekkel szemben ***nem oldotta meg a magyar nemzeti kisebbségek gondjait***. Tíz év tagság után látnunk kell, hogy az Unió ugyan sok nemzeti kisebbség ügyét fontosnak tekinti, de a magyar ügy iránt teljesen érzéketlen.

Az európai államok és nemzetek együttműködésének elkötelezett hívei vagyunk, de egy valós értékek nélküli ***szuperállam létrehozásához nem kívánunk asszisztálni***. A közvélemény-kutatási adatok egyértelműen alátámasztják, hogy a magyar társadalomban egyre nagyobb az EU elutasítottsága, a további mélyítést pedig elsöprő többséggel vetik el az emberek. A jelenlegi Unió már egyáltalán nem azonos azzal a közösséggel, amelyhez 2004. május 1-jén csatlakoztunk, hiszen a közösség vezetői és a legerősebb tagállamok első emberei ma már nyíltan és egyértelműen beszélnek a politikai unió megteremtésének szükségességéről.

A Jobbik a Nemzetek Európája koncepcióját képviseli, amely az európai országok együttműködését úgy kívánja megvalósítani, hogy a nemzeti önrendelkezést a jelenleginél nagyobb mértékben tartaná meg, jelentősen szűkítve a kötelező közösségi jogi aktusok területét és számát, visszaadva a nemzeti parlamentek jogkörét. A jelenlegi keretek között is szorosabb ellenőrzési jogkört kell biztosítani az Országgyűlésnek a kormány EU-ban kifejtett tevékenysége felett. Fel kell vállalni a Brüsszellel való összeütközést olyan kérdésekben, mint a magyar termőföld, a magyar ipar vagy éppen a magyarok másodrendű állampolgárokként kezelése.

A Jobbik a nemzeti érdekekért akár a valódi konfrontációt is vállalja Brüsszellel. Ha hazánk és az Unió érdeke között kell választanunk, mi ***nem fogunk félni a nemzetünk mellett dönteni***. A második Orbán-kormány szavakban több alkalommal kiállt az EU ellen, ám a tettek már mást mutattak. Orbán Viktor többször élt a kettős beszéd eszközével, például a költségvetési paktum vonatkozásában először még arról beszélt a magyar Országgyűlésben, hogy megfontolandó lenne az elutasító brit álláspont támogatása, aztán bő egy hónappal később Brüsszelben már rábólintott a Magyarország gazdasági önállóságát korlátozó szerződésre. Mindent elmond a kormány által sokat hangoztatott gazdasági szabadságharc valódiságáról Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter reagálása Brüsszelnek egy újabb megszorítást elváró javaslatára: amit tőlünk kérnek, az méltánytalan, szükségtelen és igazságtalan – de teljesítjük. A kormány csak saját hatalmának bebetonozása kapcsán vállalta fel az összeütközést Brüsszellel, nemzetstratégiai kérdésekben, például a magyar föld ügyében nem tette ezt meg.

Az uniós tagság támogatóinak egyik fő érvét az EU mellett az onnan érkező támogatások kínálta lehetőségek jelentik. A valóságban azonban a Magyarországra érkező ***uniós források nagy része nem jut el a hazai vállalkozásokhoz***, hanem az itt lévő multinacionális cégekhez kerül, egy másik része elvész a politikai korrupció feneketlen kútjában, míg egy harmadik része jobbára értelmetlen vagy kevéssé életbevágó, de az Unió által erőltetett projektekben hasznosul. Forrásfelhasználás tekintetében rosszul állunk. A kormány elsősorban a nagy pályázatokkal van késésben, ahol a társfinanszírozást az államnak, az önkormányzatoknak vagy valamilyen állami intézménynek kellene biztosítania. Akár ezermilliárd forintot is elérhet az a forrástömeg, amely lehívhatatlannak tűnik az Orbán-kormány mulasztása okán.

Magyarország a 2014–2020-as uniós költségvetési ciklusban nem tudott forrásbővülést elérni. Az agrártámogatásunk sikerként hangoztatott bővülésének egyetlen oka a 2004-es csatlakozást megelőzően elfogadott 25%-ról induló – így a versenyképességet korlátozó – kifizetési arány. 2014-től ***a Magyarország számára lehívható kohéziós forrásmennyiség mintegy 20%-kal csökken***: a 2007–2013 közötti 25,7 milliárd euró helyett 20,4 milliárd euró kohéziós forrás lesz

lehívható. Eközben az ország az összes járulékos költséget fizeti: támogatja a brit gazdákat, feladni kényszerült számos iparágát, mezőgazdaságának egyenlőtlen feltételek között kell versenyképesen működnie, önfenntartásra képtelen, a pályázati összegek hasznosulása pedig társadalmi szempontból elégtelen.

3.22.2 Aminek véget vetünk

Ø **A földünk kiárusításának.** A földmoratórium meghosszabbítását fogjuk elérni Brüsszellel szemben mindaddig, amíg nem történhet meg a csatlakozási szerződés protekcionista módosítása, és Magyarországon alaptörvényi és törvényi szinten nem lesz meg a garanciája annak, hogy a magyar földvagyon idegen kezekbe ne kerülhessen.

Ø **Az uniós források körüli korrupciónak és igazságtalanságoknak.** Az uniós források pályáztatása és felhasználása kapcsán kialakult rendszer ésszerűsítését, a nemzeti érdekek alá rendelését és a korrupció kíméletlen felszámolását kötelező feladatnak tartjuk. A Jobbik célja, hogy az uniós pénzek az ország érdekében és a hazai gazdasági szereplőkön keresztül hasznosuljanak. El szeretnénk érni, hogy az elnyert pályázatok esetében a folyamatosan változó jogszabályi környezet ne eredményezhesse a pályázatok újrastrukturálását, átszámolását, a pályázati pénzek egy részének folyamatos elvesztését. Elengedhetetlennek tartjuk az EU által finanszírozott fejlesztési programok szigorú utólagos ellenőrzését, a visszaélések feltárását, polgári és büntetőjogi felelősségre vonás mellett. Az uniós finanszírozású pályázati rendszereket és eljárásokat ügyfélbaráttá kell alakítani, beleértve az eljárások egyszerűsítését és áttekinthetőségét. Legalább négy területen szükséges előrelépni: a pályázati rendszer felülvizsgálata és egyszerűsítése, visszaéléseinek megszüntetése, támogatásainak célzottá tétele, a presztízsberuházásokkal szemben a munkahelyteremtő, foglalkoztatás-növelő beruházások előtérbe helyezése lenne a legfontosabb feladat. Fontos lenne a kutatás-fejlesztésben rejlő lehetőségek minél hatékonyabb kihasználása, különös tekintettel arra, hogy a következő, 2014–2020 közötti többéves pénzügyi ciklusban emelkedni fognak a kutatás-fejlesztési és innovációs célokra fordítható források. A K+F kiadások növelése, a vállalatok innovációs aktivitásának erősítése érdemben javítaná hazánk versenyképességét. Ehhez feltétlenül szükséges egy átfogó strukturális reform a területen.

Ø **Az európai magyar kérdés elhallgatásának.** Az EU-n belül a politikai viták napi szintű tárgyává kell tenni a magyar kérdést, amelynek segítségével el kell érnünk az elcsatolt területeken élő magyar közösségek autonómiatörekvéseit, meg kell szüntetnünk az ellenük irányuló jogi, politikai vagy éppen fizikai atrocitásokat. El kell érni a szlovák nyelvtörvény és a mindenféle alapjogi normának ellentmondó Benes-dekrétumok hatályon kívül helyezését.

3.22.3 És amit megoldunk

√ **Egy független EU-mérleg elkészítését.** A Jobbik továbbra is azt állítja, hogy Magyarország uniós tagsága ráfizetéses. Egy átfogó, a közvetett hatásokat is vizsgáló EU-mérleg elkészítésére van szükség, amit parlamenti szinten is többször javasoltunk már. Ennek értelmében Magyarországon először végre számszerűsíthetővé válna az, hogy mennyit hozott nekünk az EU-tagság, és mekkora ráfizetéssel kell számolnunk.

√ **Népszavazást az uniós tagságunkról és viszonyunkról.** Amennyiben az Unió továbbra is a brüsszeli központú birodalomépítés irányba halad, hazánknak meg kell fontolnia, hogy saját megmaradása, érdekérvényesítése és gyarapodása céljából kilépjen ebből a közösségből, és újragondolja nemzetközi viszonyrendszerét. Ezt a lépést természetesen egy népszavazás következményeként lehetséges megtenni. Magyarország jövőjét – Norvégiához, Svájchoz és Izlandhoz hasonlóan – az Európai Gazdasági Térségben, kapcsolatrendszerünk átalakításával, egyoldalú euroatlanti függésünk megszüntetésével képzeljük el.

√ **Szövetségi rendszert a nemzetek Európájáért.** Magyarországnak meg kell találnia az Unió tagállamai között azokat a szövetségeseket, amelyek hasonlóan gondolkodnak, mint mi, és közös fellépéssel egészen új pályára állítani a kontinentális együttműködést – megvalósítva a Nemzetek Európáját, amely a nemzetek sokszínűségére, egyenlőségére és kölcsönös érdekazonosságára épül.

√ **Közép-európai összefogást az Unió birodalomépítésével szemben.** A keleti nyitás politikájának felvállalása mellett szükségesnek tartjuk egy lengyel–magyar–horvát tengely létrehozását, megteremtve a közös érdekérvényesítés lehetőségét az Európai Uniót domináló nyugat-európai országokkal szemben, felkészülvén egyben az Európai Unión kívüli életre is. Ez az együttműködés a közös uniós helyzetre tekintettel kiegészülhet Szlovákia vagy Románia részvételével. Egy ilyen szoros együttműködésnek azonban feltétele, hogy ebben a két országban biztosítsák az őshonos magyar népesség megmaradásához, identitásának megőrzéséhez szükséges széles körű jogokat.

3.23 Külügyi program

3.23.1 Külsőleg vezérelt külügy

A magyar külpolitika a rendszerváltást követően három célt tűzött ki maga elé: a szomszédos országokban élő magyarság helyzetének javítását, a jószomszédi viszony kialakítását és az euroatlanti integrációt. Az elmúlt húsz év bizonyította, hogy e hármas célkitűzés vagy egyáltalán nem, vagy csak részlegesen teljesült, illetve hogy önmagáért való volt, mint pl. az EU-csatlakozás. Ez utóbbi nemcsak hogy nem hozott fellendülést vagy javulást az ország, a magyar nemzet egésze szempontjából, hanem éppenséggel rontott helyzetünkön. ***Kudarcot vallott az idegen elvárásoknak kényszeresen megfelelni kívánó külpolitikai vezetés***, elszalasztotta a nemzetközi – és ezen belül az európai – erőviszonyok drámai

átalakulásával kínálkozó, történelmi léptékű lehetőségeket, és a nemzet érdekeivel ellentétes alkukba bocsátkozott.
A magyar diplomácia 1944 márciusa óta folyamatosan alárendelt szerepben van, külső erők és tényezők határozzák meg mozgásterét. Ez az alárendeltség a határon túli magyarság gyenge érdekképviseletében is megmutatkozik. Sajnos a magyar külpolitika prioritásaiban az éppen aktuális nagyhatalmi központok (1945–89 Moszkva; azóta Brüsszel és Washington) elvárásainak való megfelelés előnyt élvez a határon túli magyarság érdekképviseletével szemben. A nemzetpolitikai célok elérése érdekében a minimális konfliktusok felvállalására sem képes a külügyi vezetés. A 90-es évek közepére az első és második világháborúkat lezáró, Magyarország számára rendkívüli igazságtalan békeszerződések alapján kialakított határok módosultak, Kelet-Közép-Európa térképe nagymértékben átrajzolódott. A Magyarországtól igazságtalan békediktátummal elszakított területek egy része úgy került új utódállamok kezére, hogy abba a magyar diplomáciának beleszólása sem volt.

A múlttal ellentétben a Jobbik fő célkitűzése a magyarság érdekeinek előtérbe helyezése külpolitikánk minden területén. A Jobbik legfontosabb feladatának tekinti a XX. század során igazságtalanul szétszakított magyar nemzet újraegyesítését. Alapvető erkölcsi kötelességünk a magyar közösségek érdekképviselete és jogainak védelme. ***A Jobbik külpolitikájának célja a nemzetpolitika és a diplomácia eszközrendszerének összehangolása.*** A Jobbik következetesen küzd a Kárpát-medencei magyarság kollektív jogaiért, a területi, gazdasági, kulturális önrendelkezés érvényesítéséért. A magyar diplomácia feladata kétoldalú tárgyalásokon, nemzetközi fórumokon határozottan képviselni a nemzetpolitikai céljait.

Magyarország az államalapítás óta meghatározó tényező Közép-Európában. Még ha Trianon óta gazdasági, politika súlya csökkent is, történelmi és kulturális múltja, és remélhetőleg szebb jövője okán formálójává válhat a közép-európai eseményeknek. Ennek érdekében Magyarország egy közép-európai ***lengyel–horvát–magyar tengely*** (tengertől tengerig tengely, intermarium tengely) létrehozását tartja szükségesnek, amely közös és egységes hangot tudna kialakítani a Balkán, valamint a Baltikum és Kelet-Európa irányába, és egységesen tudna fellépni az érdekérvényesítés terén az Európai Uniót domináló nyugat-európai országokkal szemben.

Magyarország az egyoldalú euroatlantizmussal feladta és elveszítette a szocializmus időszakában még létező kereskedelmi, politikai, kulturális pozícióit a világ fejlődő, korunkban komoly gazdasági potenciált felmutató országaival Ázsiában, Afrikában, Dél- és Közép-Amerikában. A rendszerváltás időszakában Magyarország a lehető legrosszabb stratégiát választotta: miközben hátat fordított a hosszú évtizedek alatt kiépített, bizalmon alapuló és fizetőképes keresletet támasztó partnereinek, addig teljes mértékben kiszolgáltatta magát a fojtogató versenyelőnnyel és piacszerzés igényével fellépő nyugati világgal szemben. A rendszerváltás időszakának különösen fájdalmas tévedése, hogy Magyarország ***a kizárólagos nyugati orientáció miatt elhanyagolta a keleti országokkal való kapcsolatait***, más európai országokkal ellentétben nem aknáztuk ki a dinamikusan bővülő kínai, orosz, indiai, török és belső-ázsiai piac lehetőségeit. Nem használtuk ki az abban rejlő lehetőséget, hogy Belső-Ázsia türk népei a mai napig kétségek nélkül rokonként tekintenek ránk. A velük való rokonság szerves része ősi nemzettudatunknak, és azt a legújabb kutatási eredmények is meggyőzően igazolják. A Jobbik által javasolt „Keleti nyitás" politikáját 2012-ben a retorika szintjén magáévá tevő Fidesz-kormány külpolitikai paradigmaváltásának esélyeit erősen rontotta korábbi szervilis euroatlantizmusa, amely gyakran deklaráltan Oroszország- és Kína-ellenes felhangokat kapott.

Külügyi programunk egyik sarkalatos pontja a keleti nyitás. A magyarsággal kulturális és származási alapon, ***saját magukat is rokon népeknek tekintő belső-ázsiai országokkal való szorosabb külügyi kapcsolatok*** kiépítését tervezzük. Európa nyugati része és Ázsia között Magyarország helyzete geostratégiai szempontból meghatározó, és ez alkalmassá teheti az országot egy gazdasági, kereskedelmi híd, tranzit ország szerepére. Érvényesülni kell külpolitikánkban annak a ténynek is, hogy az eddigi egypólusú világ mára többpólusú lett. A Nyugat (az USA és Európa) mellett újra nagyhatalommá nőtte ki magát Oroszország és Kína, regionális középhatalommá fejlődött Törökország, és számos latin-amerikai és afrikai ország is sikeres, emelkedő pályán mozog. Minden nagyhatalommal, minden pólussal jó kapcsolatokra törekszünk, és közben nem felejtjük el, hogy földrajzi és történelmi örökségünk Európa.

A globális hatalmi átrendeződés legnagyobb nyertese a délkelet-ázsiai térség és maga Kína. A gazdasági átrendeződés következtében a délkelet-ázsiai térség lesz néhány éven belül a világ vezető gazdasági központja. Oroszország növekvő befolyása régiónkra és a világpolitikára ténykérdés. A kereskedelem és az energiaellátás szempontjából már csak a földrajzi közelség miatt is elemi érdekünk a jó kapcsolat kialakítása és fenntartása. ***A Jobbik külpolitikájának középpontjában három ország áll***, amelyek történelmünk során folyamatosan befolyásolták térségünk helyzetét, és amely országokhoz méretüknél, közelségüknél, gazdasági és politikai súlyuknál fogva stratégiai fontosságúak: Az európai kontinens domináns, a közép-európai térségre a történelem folyamán mindig nagy befolyást gyakorló Németország, és az Európa peremén elhelyezkedő, de térségünkre ugyancsak nagy befolyást gyakorló Oroszország és Törökország.

Az ún. rendszerváltás óta feltétel nélküli Izrael-barátság jellemezte a térségbe irányuló külpolitikánkat, a közel-keleti viszonyok tekintetében egyoldalú és súlyosan elfogult a magyar külpolitika. A cionizmus támogatása egyúttal azt is jelentette, hogy felrúgtuk az elmúlt évtizedekben kialakult jó viszonyunkat Iránnal és az arab országokkal, feladtuk a szocializmus időszakában még dinamikus kereskedelmi-gazdasági pozícióinkat, virágzó tudományos, kulturális, oktatási együttműködési megállapodásainkat. A Fidesz-kormány jókora késéssel tett félénk lépéseket a kapcsolatok fellendítésére, de ez többnyire megmaradt az üres szólamok és deklarációk szintjén, kézzelfogható eredmények nem születtek.

A Jobbik elengedhetetlennek tartja, hogy ***az új külpolitikai paradigmaváltást*** egy ahhoz illeszkedő szerkezeti átalakítás is kísérje, amely mind szerkezetében, mind tartalmában a célok hatékony elérését szolgálják. Ehhez nem csak a Külügyminisztérium szervezeti felépítésének átalakítására kell törekedni, hanem a személyi állomány teljes átvilágítására

is. A szakértelem fontos szempont, de még ennél is fontosabb, hogy a külügyminisztérium állománya egyetlen szinten se veszélyeztesse a nemzetpolitikai és külpolitikai célok elérését. Ezzel szoros összefüggésben a Jobbik a polgári és katonai hírszerző, valamint elhárító szolgálatokat új külpolitikai elveinek, elsősorban a magyar nemzeti érdekeknek rendeli alá, ennek megfelelően az állomány átvilágítását elvégzi, új Nemzeti Biztonsági Stratégiát dolgoz ki.

3.23.2 Aminek véget vetünk

Ø Az önfeladó nemzetpolitikának. A Jobbik a diplomácia teljes eszköztárát (beleértve a kultúrdiplomáciát is) mozgósítja annak érdekében, hogy a határon túli magyarság helyzetét, csendes elnyomásának és kiszorításának tényét ismertesse a világban. A szomszédságpolitikában a határon túli magyarság érdekeit helyezzük előtérbe, nem pedig az éppen aktuális szövetséges nagyhatalmak érdekeinek való megfelelést, amely a konfliktusmentes közép-európai viszonyokat preferálja elsősorban.

Ø Az egyoldalú euroatlantizmusnak. Magyarországnak a külpolitikai stratégiáját a geopolitikai realitásokra, vagyis a világban végbemenő fordulatra és saját múltjára, gyökereire építő természetes szövetségekre kell alapozni. A Jobbik éppen ezért a külpolitikai paradigmaváltás első lépéseként felülvizsgálná a rendszerváltás korát és az egyoldalú euroatlantista külpolitikát meghatározó hatályos szerződéseket. A nemzeti szuverenitásunkat, érdekeinket sértő gazdasági, kereskedelmi és politikai két-, illetve többoldalú szerződéseket újratárgyaljuk. A Jobbik ebbe a körbe sorolja az EU-val, a Nemzetközi Valutaalappal kötött szerződéseket, illetve a NATO-tagságunkból fakadó különböző, nemzeti érdekeink szempontjából nehezen értelmezhető nemzetközi katonai missziókban való magyar szerepvállalást.

Ø A külpolitikai tabukérdéseknek. A mai magyar külpolitikai gondolkodás retteneten sekélyes, amelynek csak részben oka sokszor káros, bezárkózó nemzeti karakterünk, az sokkal inkább a külügyi vezetés és a kormányok szervilizmusából fakad. Ennek lényege, hogy mindig túlteljesítjük a nagyhatalmi elvárásokat, azt valamiféle hűségnek és megbízhatóságnak gondolva mások és magunk előtt. Ennek következményeképpen a külügyi gondolkodás, a konstruktív vita mindig áldozatul esik a nemzetközi elvárásoknak, és tabuk alakulnak ki. Ma ilyen tabu például az Európai Unió gyarmatosító politikája, az Egyesült Államok igazságtalan háborúi vagy a cionista Izrael világ- és országhódító törekvései. A Jobbik nem fogja tűrni a tabukat. A jó külpolitikához kell a diplomáciai érzék, de szükséges a magunk helyzetével kapcsolatos kíméletlen őszinteség is.

3.23.3 És amit megoldunk

√ A magyar önrendelkezési törekvések sikerre vezetését. Külpolitikánkban törekszünk a határon túli magyarság autonómiatörekvéseihez szövetségesek találására, hatékony és szoros együttműködések létrehozására, közös fellépésekre nemzetközi fórumokon.

√ A lengyel–magyar–horvát együttműködést. A regionális együttműködésként életre hívott Visegrádi Együttműködés az utóbbi évtizedben kiüresedett, tagjainak EU-csatlakozásával a szervezet sokat veszített korábbi lendületéből. Jelenleg egyik tagállam sem képes vezető szerepre szert tenni, új lendületet adni az együttműködésnek: Magyarország külpolitikai súlya és megítélése folyamatosan csökken, Csehország külön utas politikát folytat, Lengyelország pedig – mint uniós középhatalom – már inkább az EU-ban érvényesíti érdekeit. A Jobbik egy új lengyel–horvát–magyar tengely létrehozását tartja kívánatosnak, amely azon túl, hogy az uniós tárgyalásoknál egy közös fellépést tesz lehetővé a közös érdekek érvényesítésével, egy regionális együttműködés alapjait is jelentené. Az együttműködéshez fontos alapot jelent a három ország szoros és baráti kapcsolata a múltban. Fontos, hogy az egyre inkább befelé forduló, nyugat-európai államok érdekei szerint működő EU keretein belül Magyarország olyan közép-európai szövetségeseket találjon, amelyekkel Trianon miatt nem terhelt a viszonyunk, és közös külpolitikát tudunk kialakítani a Balkán, a Baltikum, illetve a Kelet felé. A regionális együttműködés több területen is indokolt: kelet-nyugat, illetve dél-észak irányú energiatranzit (gáz, kőolaj, elektromos áram), infrastrukturális beruházások (út, vasút) stb.

√ Az eurázsiai külpolitikai paradigmát. Magyarország feladata, hogy Európa és Ázsia határán megőrizze függetlenségét politikailag, gazdaságilag és kulturálisan, úgy, hogy eközben a két kontinens között hidat képezzen. Ehhez a feladathoz a legszükségesebb feladat, hogy a velünk érdekszférája szintjén közvetlenül érintkező három nagyhatalom között megtaláljuk a megfelelő egyensúlyt. A Jobbik külpolitikai koncepciójában ezért a három regionális nagyhatalom, Németország, Oroszország és Törökország játszik kiemelt, stratégiai szerepet. A nyugati nagyhatalmak közül Magyarországnak különös érdekei fűződnek a Németországgal fenntartott stratégiai kapcsolatokhoz, különös tekintettel Németország Kelet-Közép-Európában játszott fontos gazdasági szerepére, országaink között történelmünk során kialakult szoros kapcsolatokra. Oroszország nagyhatalmi státusza, geopolitikai befolyása egyértelmű tény, amelyet nem lehet figyelmen kívül hagyni. Földrajzi helyzetünkre, Oroszország adottságaira való tekintettel stratégiai létkérdés, hogy Oroszországgal jó partneri kapcsolatokat tudjunk kialakítani. Magyarország számára Oroszország jelenti az elérhető közelségben lévő biztos és megbízható energiaellátást földgáz és kőolaj tekintetében, Oroszország hazánk mezőgazdasági termelésének és élelmiszeriparának egyik legfontosabb célországa lehet. Gazdaságilag és politikailag is szorosabb együttműködést alakítunk ki a határozott diplomáciai fordulatot és dinamikus gazdasági növekedést felmutató Törökországgal, a rokoni kapcsolatokra és a kölcsönös gazdasági érdekekre alapozva. Törökország egyben a közép-ázsiai térség kulcsa is, és fontos lehetséges közvetítő a Közel-Kelet felé is. A belső-ázsiai türk népek esetében a politikai és gazdasági kapcsolatépítést kulturális kapcsolatépítéssel alapozzuk meg az ősi rokoni szálak mentén.

√ A Távol-Kelettel való jó viszonyt. Kerülve a kiszolgáltatottságot, valamint a hazai ipar tönkretételét, igyekszünk

reálpolitikai alapon Kínával és a délkelet-ázsiai régióval jó viszont kialakítani a közös érdekek alapján, kihasználva az európai hídfőállás szerepünkből adódó előnyöket is. Különösen fontosnak tartjuk a hagyományosan jónak mondható viszony megerősítését Japánnal és Dél-Koreával.

√ **A magyar külgazdaság világszintű kapcsolatrendszerét.** A Jobbik szorosabbra fűzi Magyarország diplomáciai és kereskedelmi kapcsolatait Észak-Afrika és a Közel-Kelet arab államaival, Iránnal és az Afrikai kontinens gazdaságilag feltörekvő országaival, hiszen a magyar élelmiszereknek és termékeknek, mezőgazdasági technológiáknak Oroszország, valamint a Balkán mellett itt is komoly lehetőségei, piacai nyílhatnak. A térségben lévő vízhiány miatt több országnak importra van szüksége. A térségben ezért óriási lehetőséget jelent számunkra a meglévő édesvízkészletünk, a magyar vízgazdálkodási technológia pedig világszerte elismert.

√ **A magyar fiatalok külstratégiai ösztöndíjazását.** Felújítjuk a cserediákprogramokat, az ösztöndíjrendszert a felsőoktatásban, hiszen a magyar diákok külföldi tapasztalatszerzése és helyi ismeretei nemzetstratégiai értéket jelentenek. Ha megnézzük, minden sikeres ország szétküldi a világba tehetséges fiataljait, hogy minél naprakészebb, pontosabb és széles körűbb ismereteket szerezzenek hazájuk számára. Másrészről a hazánkban tanuló külföldi diákok hazatérve és remélhetőleg otthon megbecsült társadalmi státuszt elfoglalva hozzájárulnak a két ország közötti gazdasági, kereskedelmi, turisztikai, kulturális kapcsolatok fejlődéséhez, a kölcsönös előnyökön alapuló együttműködéshez.

Befejezés

A Jobbik programja három részből állt. Az első részben, a Hét vezér tervben összefoglaltuk a munkahely-teremtési és gazdaságfejlesztési koncepciónk hét fő elemét. A második részben, a 60 lépés programban azt a hat területet, azon belül azt a 10-10 lépést, amelyet kormányra kerülve elsőként kívánunk megvalósítani. Ezt a hat területet az köti össze, hogy megoldatlanságuk évtizedes, miközben mindenféle pozitív irányú változást képesek megakadályozni. Amennyiben a 60 lépés programot nem valósítjuk meg, úgy nagyon nehéz, szinte lehetetlen lesz a Hét vezér tervet is sikerre vinni. Ezért kellett ezeket a kérdéseket kiemelni és alaposabban megvizsgálni. Végül a program harmadik része a hagyományos értelemben vett választási program, amely a különféle ágazatok helyzetét és tennivalóit foglalja össze.

2010-ben már kimondtuk az igazságot. Most tehát lehetőséget kérünk, hogy ne csak beszéljünk a problémákról, ne csak beszéljünk az arra adott válaszainkról, hanem meg is valósítsuk őket. Kimondjuk. Megoldjuk. Egyszerre nehéz és egyszerre könnyű feladat. Egy biztos: mi elszántak vagyunk, hogy erről az útról ne térjünk le senki és semmi kedvéért. El akarjuk érni a céljainkat, amelyben egyébként semmilyen rendkívüli vágy vagy elvárás nem szerepel. Ezek a célok az Ön céljai is. Csupán megélhetést, rendet és elszámoltatást szeretnénk Magyarországon. Ez kell a szebb jövőhöz. Legelsőként pedig egy voks a kedves olvasótól, hogy a választási versenyben ne a rosszabbnál rosszabbak váltsák egymást, hanem végre győzzön a Jobbik!

Vona Gábor,
a Jobbik miniszterelnök-jelöltje

Ha ma kezünkbe vesszük a Jobbik 2010-es választási programját, láthatjuk, hogy mindenben igazunk volt. Mi voltunk az egyetlen párt, amely akkor is kendőzetlenül, tűhegypontossággal vetette fel a valós problémákat. Azóta mindkét rendszerpárt – a Fidesz és az MSZP is – sokat mazsolázott a terveinkből, de azokat csak elrontani tudták. Amit akkor kimondtunk, az ma is helytálló és iránymutató.
A 2014-es választási programmal azoknak akarunk választható, erős és kormányképes alternatívát kínálni, akiknek mind a Fidesz, mind az MSZP kormányzásából elegük van. Akik úgy érzik, hogy az elmúlt 24 év tévút. Akik úgy érzik, hogy sorozatosan becsapták, megalázták és meglopták őket.
Mi nem csupán az elmúlt négy évet akarjuk leváltani, hanem az elmúlt huszonnégyet. Mindenestől. A Fidesz- és az MSZP-kormányoktól is meg akarjuk szabadítani hazánkat. Ha Önöknek bármelyikből is elegük van, ha valódi változást akarnak, akkor itt az ideje, hogy végre ne a kisebbik rosszat válasszák, hanem a Jobbikot. Új fejezetet akarunk nyitni Magyarország és a magyar emberek életében. El akarjuk kezdeni végre a szebb jövőt. A mi programunk gazdasági fellendülést, minőségi munkahelyeket, rendet és biztonságot, valamint határozott elszámoltatást és valódi rendszerváltozást kínál.
Vessünk véget az elmúlt 24 évnek! Ehhez kérjük bizalmukat.